

قصدهای پیغمبران

*Stories
from the Prophets*

فهرست مطالب

۱	اصل بنیاد خوبی و بدی خدا و شیطان
۵	پیدا شدن دنیا
۱۰	خلق کردن آدم و بی بی ح
۱۴	گناه چطور به دنیا آمد؟
۲۴	چطور شیطان این دنیا را گرفت؟
۳۱	قابیل و هابیل
۳۶	نتیجه فیصله قابیل
۴۲	نوح
۴۶	نوح و توفان
۵۳	خواست خدا به ابراهیم
۶۰	وعده خدا به ابراهیم
۶۵	ابراهیم و لوط
۶۹	امتحان کلان ابراهیم

Table of Contents

Origin of Good & Evil, God & Satan <i>Asle bunyAd-e khUbl O badl khudA O shaitAn</i>	1
Creation of the World <i>paidA shudan-e dunyA</i>	5
Creation of Adam & Eve <i>khAleq kadan-e Adam O bIbl awAra</i>	10
How Sin Came into the World <i>gunA chetOr ba dunyA Amada?</i>	14
How did Satan Gain Possession of this World? <i>chetOr shaitAn I dunyAra greft?</i>	24
Cain & Abel <i>qAbIl O AbIl</i>	31
Result of Cain's Decision <i>natIjE faisalE qAbIl</i>	36
Noah <i>nUh</i>	42
Noah & the Flood <i>nUh O tUfAn</i>	46
God's Call to Abraham <i>khAst-e khudA ba ebrAHIm</i>	53
God's Promise to Abraham <i>wade khudA ba ebrAHIm</i>	60
Abraham & Lot <i>ebrAHIm O lUt</i>	65
Abraham's Great Test <i>emteAn-e kalAn-e ebrAHIm</i>	69

۷۵	یک زن برای اسحاق	A Wife for Isaac <i>yag zan bare esAq</i>	75
۸۲	تولد یعقوب و عیسو	Birth of Jacob & Esau <i>tawalud-e yaqUb O IsU</i>	82
۸۴	اسحاق آدم آرام اسحاق صلح خواه	Isaac the Peacemaker <i>esAq adAm-e ArAm</i>	84
۸۸	از دست دادن حق عیسو	Esau Loses His Birthright <i>az dest dAdan-e aq-e IsU</i>	88
۹۱	یعقوب برکت عیسو دزدی میکند	Jacob Steals Esau's Blessing <i>yAqUb barakat-e IsU duzdI mEkuna</i>	91
۱۰۲	خواب دیدن یعقوب	Jacob's Dream <i>khao dIdan-e yaqUb</i>	102
۱۰۴	ملاقات یعقوب با راحیل	Jacob Meets Rachel <i>mulAqAt-e yaqUb ba rAhel</i>	104
۱۰۷	یعقوب و لابان	Jacob and Laban <i>yaqUb O lAbAn</i>	107
۱۱۳	نام نو برای یعقوب	Jacob is Renamed <i>nAm-e nao bAre yaqUb</i>	113
۱۱۶	ملاقات عیسو و یعقوب	Esau Forgives Jacob <i>mulAqAt-e IsU O yaqUb</i>	116
۱۱۹	یعقوب پیش اسحاق پس رفت	Jacob Returns to Isaac <i>yaqUb pEsh-e esAq pas raft</i>	119
۱۲۱	بچه یوسف	Joseph the Boy <i>bacha yUsuf</i>	121
۱۲۳	یوسف فروخته شد	Joseph Sold <i>yUsuf furOkhta shud</i>	123
۱۲۵	یوسف غلام	Joseph the Slave <i>yUsuf ghulAmI</i>	125
۱۲۸	یوسف بندی است	Joseph the Prisoner <i>yUsuf bandI as</i>	128
۱۳۱	از بندی خانه تا قصر	From Prison to Palace <i>az bandI khAna ta qasar</i>	131

۱۳۴	وسف و قحطی	Joseph & the Famine <i>yUsuf O qAtI</i>	134
۱۳۶	امتحان بادر های یوسف	Testing Joseph's Brothers <i>emteAn-e brAdar-e yUsuf</i>	136
۱۳۸	از کنعان تا مصر	From Canaan to Egypt <i>az kenAn tA meser</i>	138
۱۴۲	بچه در دریا	The Babe in the River <i>bacha da daryA</i>	142
۱۴۶	فرار به مدیان	Flight to Midian <i>farAr ba medyAn</i>	146
۱۵۰	موسی و رسالت اش	Call of Moses <i>mUsA O resAlat-esh</i>	150
۱۵۴	موسی در مصر	Moses in Egypt <i>mUsA da meser</i>	154
۱۶۳	خارج شدن از مصر	The Exodus <i>balA-e Akher</i>	163
۱۶۶	دریایی سرخ	At the Red Sea <i>da daryA-e surkh</i>	166
۱۶۹	سرگردانی	The Wanderings <i>sargardAnI</i>	169
۱۷۴	آمدن شریعت	The Law <i>Amadan-e sharIat</i>	174
۱۷۹	خیمه عبادت	The Tabernacle <i>khaimE ebAdat</i>	179
۱۸۲	مار برنجی	Brass Serpent <i>mAr-e berenjI</i>	182
۱۸۷	یوشع، همکار موسی	Joshua, Moses' Assistant <i>Usha, hamkAr-e mUsA</i>	187
۱۹۴	روت و نیومی	Ruth & Naomi <i>rUt O nEOmI</i>	194
۱۹۹	بچه سموئیل	Samuel the Boy <i>bachE samwEl</i>	199

۲۰۶	سموئیل کاهن کلان	Samuel the High Priest <i>samwEl kAnE kalAn</i>	206
۲۱۰	انتخاب داود به پادشاهی	David Chosen King <i>entekhAb-e dAUd ba pAdshAI</i>	210
۲۱۸	داود و جلیات	David & Goliath <i>dAUd O jullAt</i>	218
۲۲۴	داود و یاناتان	David & Jonathan <i>dAUd O yOnAtAn</i>	224
۲۳۰	داود و بتشیا	David & Bathsheba <i>dAUd O betsheba</i>	230
۲۳۷	جواب خدا در مقابل گناهی داود	God's Reaction to David's Sin <i>juwAb-e khudA dar muqAbel-e gunA-e dAUd</i>	237
۲۴۲	ایلیا	Elijah <i>EllA</i>	242
۲۵۱	جرئت دانیال تا کار راست را بکند	Daniel Daring to Do Right <i>jurat-e dAnyAl tA kar-e rast-ra bukunad</i>	251
۲۵۵	خواب نبوکدناسر	A King's Dream <i>khao-e nabukadnaser</i>	255
۲۶۰	آتش سوزان	The Fiery Furnace <i>Atesh-e sOzan</i>	260
۲۶۵	مهمانی بلطششر	Belshazzar's Feast <i>memAnI-e belshasar</i>	265
۲۷۰	دانیال در فس شیر	Daniel in the Lions' Den <i>dAnyAl O qafaz-e shEr</i>	270
۲۷۴	چهار صد سال	400 Years <i>chAr sad sAl</i>	274

اصل بنیاد خوبی و بدی

خدا و شیطان

خدا ابدی است ، اول و آخر ندارد.
قدرت او پایان ندارد ، همه چیز را میفهمد
و پیش از هیچ کار ناممکن نیست. لیکن او
بسیار خوب است ، و ذات او عشق و محبت است.
عجیب تر این است که اینطور یک ذات قدرتمند فقط
بسیار خوب باشد و همیشه عشق و محبت
ذات او باشد. باور کردنی نیست ، لیکن حقیقت
است.

خدا خالق عالم است - یعنی پیدا
کننده است - - که قدرت پیدا کردن هر چیز را
دارد. او از هیچ ، همه چیز را میسازد. هر وقت که
خدا چیزی میسازد ، برای خوبی است - یک نشانی این
عشق و محبت است - - برای بهتر ساختن هر چیز.

asle bunyAd-e khUbI O badI
khudA O shaitAn
*The Origin of Good & Evil
God & Satan*

khudA abadIs, awal O Akher nadAra.
God is eternal, without beginning or end.
qudrat-e U pAyAn nadAra, ama chIza mEfama
He is all powerful, all knowing and nothing
O pEshesh Ech kAr namumken nEs. lAken U
is impossible for him. But he is very good,
besyAr khUb as, O zAt-e U eshq O muHabat as.
and his being or essence is love.
ajIbtar I as ke etur yag zAt-e qudratmand faqat
The most wonderful thing is that someone so
besyAr khUb bAsha O amEsha eshq O muHabat
powerful is only good and always loving.
zAt-e U bAsha. bAwar kadanI nEs, lAken haqIqat
It is too good to be true, but it is true.
as.

khudA khaleq-e Alam as--yAne paida
God is the ruler of the universe--meaning
kunenda as--ke qudrat-e paidA kadanI ar chIza
its creator--with the power to create all things.
dAra. U az Ech, ama chIza mEsAza. ar wakht ke
From nothing, he makes everything. Whenever
khudA chlZe mEsAza, bare khUbIs--yag neshAnI
God does something, it is for the good—a
eshq O muHabat as--bare bEtar sAkhtan-e ar chlZ.
demonstration of love—to improve everything.

لیکن شیطان فقط کارها را خراب
 میکند. او چیزها را نفرت آور میکند، و هر
 چیز را نیست و نابود میکند. او در هر چیز به
 ضد خدا است.

<u>شیطان</u>	<u>خدا</u>
تاریکی	نور
کینه و نفرت	عشق و محبت
نابود کننده	خلق کننده
هلاک کننده	نجات بخش
لعنت شده	برکت
ناحق و دروغ	حق و راستی
پنهان و پت	آشکار و معلومدار

این همه یک امتحان است برای انسان. مثل
 آئینه دل انسان.

LAken shaitAn faqat kArAra kharAb
But Satan only does bad things. He does
mEkuna. U chIzAra nefratAwar mEkuna, O ar
hateful things, and wrecks and destroys .
chIza nEs O nAbUd mEkuna. U da ar chIz ba
everything. In all things, he is opposite what
zed-e khudAs.
God is.

<u>shaitAn</u>	<u>khudA</u>
Satan	God
tArIkI	nUr
darkness	light
kIna O nefrat	eshq O muHabat
hate	love
nAbUd kunenda	khalq kunenda
destroying	creating
aAk kunenda	nejAt bakhsh
damning	redeeming
lanat shuda	barakat
cursing	blessing
nAhaq O durOgh	haq O rAstI
untruths & lies	truth & right
penHAn O put	AshkAr O mAUMdAr
hiding	revealing

I ama yak emteHAn as bare ensAn. mesl-e
This is also a test for people, like a mirror
ainE del-e ensAn.
of their hearts.

شیطان چطور پیدا شد؟

شیطان یک مخلوق خدا بود.

خدا بسیار زیاد فرشته پیدا کرده بود،

و شیطان یکی از آنها بود. او بسیار

مقبول و بسیار قدرتمند بود. او یک

وظیفه بسیار کلان پیش خدا داشت.

او از جمله ملائیک مخصوص و محبوب بود.

پس، چی شد که شیطان دشمنی

خداوند شد؟

شیطان مغرور شد و خواست جایی

خدا را بگیرد، و خودش خدا باشد.

خدا چی کرد؟

خدا زیبایی و قدرت او را از اش

shaitAn chetOr paidA shud?

How did Satan come about?

shaitAn yag makhlUq-e khudA bUd.

Satan was a created being. God

khudA besyAr zIAd fereshta paida kada bUd,

created many, many angels, and Satan was

O shaitAn yakI az Una bUd. U besyAr

one of them. He was very beautiful

maghbUl O besyAr qudratmand bUd, O yag

and very powerful, and had a most

wazIfa besyAr kalAn pEsh-e khudA dAsht.

important job in God's presence. Of all

U az jumLE malAek-e makhsUs O mabUb bUd.

the angels, he was special and loved.

pas, chI shud ke shaitAn dushman-e

Then, what happened that Satan became

khudAwan shud?

God's enemy?

shaitAn maghrUr shud O khAst jAi

Satan became proud and wanted to take

khudAra bIgIra, O khudesh khudA bAsha.

God's place, and become God himself.

khudA chI kad?

What did God do?

khudA zEbAI O qudrat-e Ura az esh

God took his beauty and authority away

گرفت. از مقام آسمانی او را در زمین زد .

شیطان مقابل این کار چی کرد؟

او خفه شد. او مقابل خدا جنگ و

دشمنی شروع کرد. او هم مقابل هر چیز که

خدا پیدا کرد -- یعنی دنیا ، حیوانات و انسان .

greft. az muqAm-e AsmAnI Ura da zamIn zad.

from him. He threw him from his heavenly position to the earth.

ShaitAn muqAbel-e I kAr chI kad?

What did Satan do in opposition to this?

U khafa shud. U muqAbel-e khudA jang O

He became angry. He began his war and

dushmanI shurO kad. O am muqAbel-e ar chIz ke

enmity against God--and also against everything

khudA pAida kad--yAne dunyA, aiwAnAt O ensAn.

God created—like the earth, animals and people.

پیدا شدن دنیا

دنیا چطور پیدا شد؟

هرکسی که این دنیایی کلان میبیند- آسمان و

زمین ، سبزه و درختها ، حیوان و انسان—

فوراً سوال میکند: "این کل چیز را چطور

پیدا شده؟"

یگان کس میگوید که این دنیا خود به خود

خودش پیدا شده. لیکن خوب میفهمید که

هیچ چیز خود به خود پیدا نمی شود تا که

کسی او را نسازد. خانه که همین حالا در او

می شینم حتماً کسی او را ساخته - یعنی گلکار ،

نجار ، مزدورکار - کل شان کار کردن که این

خانه ساخته شده. این خانه از اندازه دنیا

که ببینیم بسیار خورد است. دنیا از این خانه

paidA shudan-e dunyA *The Creation of the World*

dunyA chetOr paidA shud?

How was the world created?

ar kase ke I dunyA-e kalAn mIbIna--AsmAn O

Everyone who sees this big world—the sky

zamIn, sabzA O darakhtA, aiwAn O ensAn--

& earth, grass & trees, animals & people—

faoran sawAl mEkuna, "I kull-e chIzA chetOr

immediately asks, "How were all these things

paidA shuda?"

made?"

yagAn kas mEga ke I dunyA khud ba khud

Some people say that this world came about

khudesh paidA shuda. lAken khUb mEfamEn ke

by itself. But you very well know that nothing

Ech chIz khud ba khud paidA namEshawa tA ke

appears without someone making it. The house

kase Ura nasAza. khAna ke amI Ale da U

we are sitting in right now for sure was built by --

mIshInEm atman kase Ura sAkhta--yAne gelkAr,

someone--like a mason, carpenter, a day laborer—

najAr, mazdurkAr--kull-eshAn kAr kadan ke I

they all worked until this house was built.

khAna sAkhta shuda. I khAna az andAzE dunyA

This house compared to the world we see

ke bIbInEm besyAr khurd as. dunyA as I khAna

is very small. This world is very much bigger

کرده بسیار بسیار کلان است.

ما حالی میبینیم که کی این دنیایی کلان را
ساخت. تورات میگوید: "در اول خدا آسمان
و زمین را ساخته." خوب. ما فهمیدیم که کی
دنیا را ساخته. یعنی خدا. حالی میبینیم
که خدا این دنیا را چی قسم ساخت.

در اول دنیا وجود نداشت، تنها
تاریکی و آب بود، هیچ زنده جان نبود.

در روز اول که هنوز هر چیز
تاریک بود، خدا گفت: "روشنی شود."
روشنی شد و خدا دید که خوب درست بود.
خدا روشنی و تاریکی را جدا کرد. روشنی را
روز و تاریکی شب نام ماند. و باز روز
بود و شب بود. این روز اول بود.

kada besyAr besyAr kalAn as.
than a house.

mAAle mIbInEm ke kI I dunyAe kalAna
Now we will see who made this big world.
sAkht. tawrAt mEga, "da awal khudA AsmAn
The Torah, says, "In the beginning God
O zamIna sAkht." khO, mA famIdEm ke kI I
created the heavens & the earth." So, we
dunyAra sAkhta. yAne khudA. Ale mIbInEm
know who made this world. God did. Now let's
ke khudA I dunyAra chI qesm sAkht.
see in what manner God made this world.

da awAl dunyA wujOd nadAsht, tAnha
In the beginning there was no world only
tArIkI wa ao bUd. Ech zenda jAn nabUd.
darkness and water. There was nothing living.

da rOz e awal ke anOz har chIz
On the first day when the world was still
tArIk bUd, khudA guft, "rOshanI shawa."
all dark, God said, "Let there be light." Light
rOshanI shud O khudA dId ke khUb durust bUd.
came, & God saw that it was good and right.
khudA rOshanI O tArIkIra judA kad. rOshanIra
God separated light from darkness. He called the
rOz O tArIkIra shao nAm mAnd. O bAz rOz
light "day" & the darkness "night." From then
bUd O shao bUd. I rOz-e awal bUd.
on there was day & night. This was the first day.

پسانتر خدا آب را که در روی زمین بود
 یک طرف جمع کرد، و خشکی را از زیر آب
 بیرون کرد. جایی را که آب بود دریا گفت، و جایی
 را که آب نبود خشکی. خدا دید که خوب
 و درست بود. این روز دوم بود.

پسانتر خدا گفت که در روی زمین هر
 قسم گیاه و درخت پیدا شود. هر گیاه و هر
 درخت میوه تخم دار بیاورد. زمین از
 گیاه و درخت پر شد، و خدا دید که خوب
 و درست بود. و این روز، روز سوم بود.

خدا گفت برای روشنی زمین دو
 چراغ کلان در آسمان باشد. یکی برای
 روشنی روز، و یکی برای روشنی شب.
 خدا آنها را ساخت و چراغ کلان را که

pasAntar khudA ao rA ke da rUi zamIn bUD
Later God gathered the water that covered
yak taraf jam kad, O khushkIra az zEr-e ao
the earth, & brought up dry ground from
bIrUn kad. jAira ke ao bUD daryA guft, O jAira
under the water. The places that had water he
ke ao nabUD khushkI. khudA dId ke khUb
called "seas," & the places with no water;
O durust bUD. I rOz-e duwum bUD.
"dry ground." God saw that it was good
& right. This was the second day.

pasAntar khudA guft ke da rUi zamIn ar
Later God said that on the earth all types of
qesm gIA O darakht paidA shAwa. ar gIA O ar
vegetation & trees should be created. Each plant
darakht-e mEwa tukhumdAr byAra. zamIn az
& seed bearing fruit tree should appear. The
gIA O darakht pur shud O khudA dId ke khUb
earth became full of plants & trees, & God saw
O durust bUD. O I rOz, rOz-e sEyum bUD.
that it was good & right. And this day was
the third day.

khudA guft bare rOshanI-e zamIn du
God said that for illuminating the earth, two
cherAgh-e kalAn da AsmAn bAsha. yakI bare
large lights should appear in the sky. One for
rOshanI-e rOz, yakI bare rOshanI-e shao.
lighting the day, & one for lighting the night.
khudA UnAra sAkht O cherAgh-e kalAna ke
God made them & the large light that was for

برای روشنی روز بود آفتاب نام ماند، و
دوم اش را که برای روشنی شب بود
مهتاب نام ماند. او روز خدا ستاره را هم
پیدا کرد و در آسمان ماند. او روز، روزی
چهارم بود.

خدا گفت که در آب ماهی در روی زمین
حیوان و پرنده پیدا شود. حیوانات و
پرنده پیدا شدن، و روز زمین را پر
ساختن. خدا برایشان برکت داد و
گفت: "نسل تان در روی زمین زیاد شود.
زمین را پر کنید." و خدا دید که همه
چیز خوب و درست بود. آن روز، روز پنجم
بود

خدا در روز که روز ششم بود گفت،
"آدم مثل خود میسازیم که به مثل ما
باشد، و این دنیا را زیر دست اش میدهم."

bare rOshanI-e rOz bUd aftao nAm mAnd, O
lighting the day He called the "sun," & the
duwumesha ke bare rOshanI-e shao bUd
second one that was for lighting the night He
mAtao nAm mAnd. U rOz khudA setArAram
called the "moon." That day God also made
paidA kad O da AsmAn mAnd. U rOz, rOz-e
the stars & put them in the sky. That day was
chArum bUd.
the fourth day.

khudA guft ke da ao mAI O da rUi zamIn
God said that in the water, fish, & on the earth,
aiwAn O parenda paidA shawa. aiwanA O
animals & birds should appear. Animals &
parenda paidA shudan, O rUi zamIna pur
birds appeared, & the earth was made full.
sAkhtan. khudA bareshAn barakat dAd O
God gave them a blessing & said, "Your
guft: "naslEtAn da rUi zamIn zyAd shawa.
offspring on the face of the earth will be many.
zamIna pur kunEn." O khudA dId ke ama
Fill the earth." And God saw that everything
chlz khUb O durust bUd. U rOz, rOz-e panjum
was good & right. That day was the fifth day.
bUd.

khudA da rOz ke rOz-e shashum bUd guft,
God, on the day that was the sixth day, said,
"Adam mesl-e khud mEsAzEm ke ba mesl-e mA
"I will make a man like myself so that he will
bAsha, O I dunyAra zEr-e destesh mEtEm."
be just like me, & I will put this world under his

خدا آدم را مثل خود و هم شکل خود
ساخت. و وقتی که خدا کل چیزها را
ساخته بود، دید که خوب و درست بود. این روز

خدا گفت که روز هفتم روزی
آرامی است. از خاطری که در شش روز کل
چیز را پیدا شد و در روز هفتم خدا
از کاری ساختن بیکار شد و استراحت کرد.
این بود چیزیکه تورات از خاطر پیدا
شدن دنیا میگوید.

khudA Adama mesl-e khud O am shaklE khud
authority.” God made a man like himself.
sAkht. O wakht-e ke khudA kull-e chIzAra
And when God had made everything, he saw
sAkhta bUd, dId ke khUb O durust bUd. I rOz-e
that it was good & right. That was the sixth day.

khuda guft ke rOz-e aftum rOz-e
God said the seventh day was for rest.
ArAm as. az khAter-e ke da shash rOz kull-e
Because on six days He created everything
chIza paidA shud O da rOz-e aftum khudA
& on the seventh day God quit work &
as kAr-e sAkhtan bEkAr shud O esterAat kad.
rested from all his creating. These things
I bUd chIz-e ke tawrAt az khAter-e paidA
concerning the creation of the world are
shudan-e dunyA mEga.
spoken of in the Torah.

خلق کردن آدم و بی بی حوا

وقتی که خدا زمین از آب جدا کرد و
کل دنیا، یعنی آفتاب و مهتاب و ستاره ها،
درخت ها و سبزه، پرند و ماهی، و همه
حیوانات پیدا کرد، خدا هم خواست که انسان را
خلق کند. خواست که انسان را مثل خود بسازد.

وقت که خدا دنیا را پیدا کرد،
تنها گپ زد و هر چیز پیدا شد. کل چیز
به کلام خدا پیدا شده. لیکن وقت که
انسان را پیدا کرد، خودش به زمین زانو زد
و خاک به دست خودش گرفت و یک از این خاک
یک جانی مرد به احتیاط تیرتیب کرد.

از خاک زمین خدا یک جان انسان را
تیار کرد. یعنی یک جان که بدن داشت

khAleq kadan-e Adam O bIbI awAra *Creation of Adam and Eve*

wakhte ke khudA zamIn az ao juda kad O
When God separated the ground from water
kull-e dunyA, yAne aftao O mAtao O setArA,
& created all the world, meaning the sun , moon,
darakhtA O sabza, parendA O mAI, O amE
& stars, the trees & plants, birds & fish & all
aiwAnAt paidA kad, khudAm khAst ke ensAna
the animals, God also wanted to create a person.
khAleq kuna. khAst ke ensAna mesle khud besAsa.
A person like himself.

wakhte-I ke khudA dunyAra paidA kad,
When God created the world, he just spoke
tanA gap zad O ar chIz paidA shud. kull-e chIz
and it all appeared. He created everything by
ba kalAm-e khudA paidA shud. IAKen wakhte ke
the Word of his mouth. But when he made
ensAna paidA kad, U khudesh ba zamIn zAnu zad
man, he himself knelt down on the ground
O khAk ba dest-e khudesh greft O az I khAk
and with his own hands took the dust of the earth
yak jAn-e mard ba ehtIyAt tartIb kad.
and shaped a man.

az khAk-e zamIn khudA yag jAn-e ensAna
From the dust of the earth, God made a
tayAr kad. yAne yag jAn ke badan dAsht
person. Meaning a person that had a body

همرای بازو، پای و سر. این جان خاک سر زمین
 دراز کشیده بود. خدا هوا از خود در
 بینی اش پف کرد، و این جان خاکی زنده شد.
 چشمش باز شد و او به پای خود ایستاده شد.

خدا دید که این مرد خوب و درست
 بود. خدا گفت، "این مرد مثل من است. خوب
 فکر کرده میتواند، خوشی و غم احساس کرده
 میتواند، فرض کرده میتواند و امیدوار بوده
 میتواند مثل من. خدا او را "آدم" نام
 ماند. خدا شکل خود داد، او به یک دقت
 و توجه ساخته شد. پس از روحی خود در او
 پف کرد. این انسان پیش خدا بسیار عزیز بود.

آدم که خلق شد، خدا تمام
 حیوانات، درخت ها، سبزه و گل ها را به او نشان
 داد و گفت که سرشان نام باند.

amrAe bAzU, pAi O sar. I jAn-e khAkI sar-e zamIn
with arms, feet and a head. This dust person
darAz khashIda bUd. khudA awA az khud da
lay on the ground. God breathed his own breath into
blnesh puf kad, O I jAn-e khAkI zenda shud.
his nose, & this dust person became alive. His eyes
cheshmesh wAz shud O U ba pAi khud estAda shud.
opened and he stood on his own feet.

khudA dId ke I mard khUb O durust
God saw that this man was good and right.
bUd. khudA guft, "I mard mesl-e mAs. khUb
God said, "This man is like me. He can think
feker kada mEtAna, khushI O gham esAs kada
well, he can feel happiness and sadness, he
mEtAna, farz kada mEtAna O umEdwAr bUda
can imagine things and be hopeful like I can."
mEtAna mesle ma." khudA Ura "Adam" nAm
God named him "Adam." Adam was made
mAnd. khudA shekel khud dAd, O ba yak deqat
in God's likeness with precision and care.
O tawajO sAkhta shud. pas az rUhe khud da U
Then God breathed into him his own spirit.
puf kad. I mard peshe khudA besyAr Aziz bUd.
Man was very precious to God.

Adam ke khAleq shud, khudA tamAm-e
To this created Adam, God showed all
aiwAnA, darakhtA, sabzA O gulAra ba U neshAn
the animals, trees, plants and flowers, and told
dAd O guft ke sareshan nAm bAn.
him to give them names.

آدم آنها را دید، و سرشان نام ماند.

باز خداوند گفت خوب نیست که آدم تنها

باشد. باید برایش یک همراه بسازم.

خدا آدم را بیهوش ساخت و از پهلوش

یک قبرغه گرفت و سر او قبرغه یک زن را

ساخت. بعد از او آدم را به هوش آمد. خدا این

زنی را که ساخته بود پیش اش روان کرد که

هم صحبت او شود.

آدم که او را دید گفت: "گوشت، پوست،

استخوان و جانش، دست و پایش، سر و گردنش

مثل من است." نام او را "بی بی حوا" ماند.

آدم و بی بی حوا در باغ "عدن" در

شرق زندگی میکردند. آنها در این وقت لباس

نداشتند، لیکن از یک دیگر خوب خجالت

نمی کشیدن. خدا آنها را بسیار دوست

Adam UnAra dId, O sareshan nAm mAnd.

Adam looked at them, and gave them names.

bAz khudAwand guft khUb nEs ke Adam tanA

Then God said it is not good that Adam remains

bAsha. bAyad baresh yak hamrA besAzum.

alone. I must make for him a companion.

khudA Adama bEhOsh sAkht O az pAIUesh

God made Adam unconscious & from his

yak qaburgha greft O sare U qaburgha yak zana

side took a rib & on that rib he made a woman.

sAkht. bAd as U Adam ba Ush Amad. khudA I

Later Adam regained consciousness. God

zanIra ke sAkhta bUd pEshesh rawAn kad ke

brought the woman he had made to him to

hamsObat-e-U shawa.

be his companion.

Adam ke Ura dId guft, "gOsht, pOst,

When Adam saw her, he said, "Her

ustughAn O jAnesh, dest O pAesh, sar O gardanesh

flesh, skin, bones & body, hands & feet, head &

mesl-e mAs." nAm-e Ura "bIbI awA" mAnd.

neck are like mine." He named her "Eve."

Adam O bIbI awA da bAgh-e "adan" da

Adam & Eve lived in the Garden of Eden

sharq zendagI mEkadan. UnA da I wakht lebAs

in the East. At this time they had no clothes,

nadAshtan, lAken az yag dIgE khud khejAlat

but they were not ashamed of each other.

namEkashIdan. khudA UnAra besyAr dOst

God liked them very much, & he walked &

داشت ، او همایشان در باغ "عدن" قدم
و گپ میزد.

خدا گفت که در این باغ مقبول
آدم باغبان ای باغ مقرر شد.
خدا به آنها گفته بود که از تمام
درخت های باغ بخورند. خدا باغ
"عدن" را فقط برای خوشی آدم و بی بی حوا
ساخت و میخواست که آنها خوش باشند.

فقط خدا میخواست که از یک درخت
نخورند. یعنی درخت شناختن خوب
و بد است که در مابین باغ بود. خدا گفته بود ،
"اگر از او بخورند ، میمیرند." لیکن غیر
از او یک درخت ، خوردن میوه از هر
درخت دیگر برایشان اجازه بود.

dAsht, O amrAeshan da bAgh-e “adan” qadam
talked with them in the Garden of Eden.
O gap mEzad.

khudA guft ke da I bagh-e maghbUI
God said that in this beautiful
Adam baghwan-e bagh mukarar shud.
garden, Adam was appointed gardener.
khudA ba UnA gufta bUd ke az tamAm-e
God had told them to eat from all the trees
darakhtA-e bAgh bukhurEn. khudA bAgh-e
in the garden. He had made the Garden of
“adana” faqat bare khushI-e Adam O biBI awA
Eden solely for the enjoyment of Adam & Eve,
sAkht O mEkAst ke UnA khush bAshan.
& he wanted them to be happy.

faqat khudA mEkAst ke az yag darakht
God only wanted them not to eat from one
nakhuran. yAne darakht-e shenAkhtan-e khUBI
tree—the tree of the knowledge of good & evil
O badI ke da mAbain-e bAgh bUd. khudA gufta
that was in the middle of the garden. God had
bUd, “aga as U bukhurEn, mEmOrEn.” lAken
said, “If you eat from it, you will die.” But other
ghair Az U yag darakht, khOrdan-e mEwa az ar
than that one tree, eating fruit from any other
darakht-e dega barEshan ejAza bUd.
tree was permissible.

گناه چطور به دنیا آمد؟

یاد تان است که خدا انسان را پیدا
کرد، از خاطریکه میخواست که با آنها
زندگی کند. در این باغ مقبول خدا
به آنها هر چیز که کار داشتن برایشان
داد. آدم و بی بی حوا بسیار خوش بودن.
خدا آنها را دوست داشت، و آنها خدا را.

خدا این باغ و کل دنیا را به
آدم و بی بی حوا داد. حالی از آنها است. و
برایشان گفت که نگاه اش کند. آدم سر هر
حیوان ها، پرنده ها، ماهی ها، گل ها و درخت ها
نام ماند. کل شان مال آدم و بی بی
حوا بودن. خدا همراهی آنها خوش بود و
آنها همراهی خدا. با هم قدم و گپ
میزدند در باغ.

gunA chetOr ba dunyA Amada?

How Sin Came into the World

yAdetAn as ke khudA ensAna paidA
Remember that God created people
kad, as khAter I ke mEkhAst ke bA UnA
because he wanted to live with them. God
zendagI kuna. da I bagh-e maghUl khudA
provided everything they needed in the
ba Una ar chlZe ke kAr dAshtan bareshtAn
beautiful garden. Adam and Eve were
dAd. Adam O bIbI awA besyAr khush bUdan.
very happy. God loved them and they loved
khudA Una-ra dOst dAsht, O Una khudA-ra.
God.

khudA I bAgh O kulle dunyAra ba
God gave Adam and Eve the garden
Adam O bIbI awA dAd. Ale az UnAs. O
and the whole world. It belonged to them.
bareshtAn guft ke negAesh kuna. Adam sare ar
He told Adam to take care of it. Adam gave
aiwAnA, parendA, mAyA, gulA O darakhtA
names to all the animals, birds, fish, flowers
nAm mand. kull-eshAn mA-e Adam O bIbI
and trees. It all belonged to Adam and Eve.
awA bUdan. khudA amrAe Una khush bUd O
God enjoyed them and they enjoyed God.
Una amrAe khudA. bA ham qadan O gap
They walked and talked together in the garden.
mEzanan da bAgh.

در این باغ دو درخت مخصوص بود؛

درخت زندگی و درخت شناختن

خوب و بد.

نمی توانستند از درخت زندگی

بخورند؟

البته.

اگر می خوردن چی می شد؟

تا ابد زنده و کامل می ماندند.

اگر از درخت دیگر می خوردن ،

چی گپ میشد ؟

می مردن.

شیطان میدید این رابطه و محبت

بین خدا، آدم و بی بی حوا. یادتان

da I bagh dU darakht-e makhsUs bUd;

In this garden were two special trees;

darakht-e zendagI O darakht-e shenAkht-e

the Tree of Life and the Tree of the Knowledge

khUb O bad.

Knowledge of good and evil.

mEtAnestan az darakht-e zendagI

Could they eat of the Tree of Life?

bukhuran?

albata.

Of course.

aga mEkOrdan chI mEshud?

If they ate, what would happen?

tA abad zenda O kAmel mEmAndan.

They would live forever & remain perfect.

aga az darakht-e dega mEkOrdan,

If they ate from the other tree, what

chI gap mEshud?

would happen?

mEmurdan.

They would die.

shaitAn mEdId I rAbeta O muhabata

Satan was watching the loving

bain-e khudA, Adam O bIbI awA. yAdetAn

relationship between God, Adam and Eve.

است که پیشتر شیطان ضد خدایی محبت
 سرکشی کرد؟ او پر از غرور بود و
 میخواست خودش خدا شود. پس خدا
 او را از بهشت بیرون کرد.

اینجا بود که شیطان موقع یافت، که
 کینه میگیرد و کار کامل خدا را خراب
 کند. او به شکل یک مار آمد.

یک روز مار پیش زن آمد و گفت:
 "راستی شما نمی توانید از میوه باغ
 بخورید؟"

زن گفت: "میتوانیم از هر میوه باغ
 بخوریم غیر از درخت شناختن
 خوب و بد که در مابین باغ است. خدا
 گفت که اگر از او بخوریم میمیریم."

as ke pEshtar shaitAn zede khudAe muhabAt
Remember that previously Satan had revolted
 sarkAshI kad? U pur az ghurUr bUd O
against the loving God. He was filled with
 mEkhAst khudesh khudA shawa. pas khudA
pride, and wanted to become God himself.
 Ura az behesht bIrun kad.
So God threw him out of heaven.

Inja bUd ke shaitAn maoqE yAft, ke
Now Satan found his opportunity, to ruin
 kena mIgIra O kAr-e kAmel-e khudAra kharAb
God's perfect work. He came in the form of a
 kuna. U ba shakl-e yag mAr Amad.
snake.

yag rOz mAr pEsh-e zan Amad O guft:
One day this snake came before the woman
 "rAstI shumA namEtAnEn az mEwE bAgh
and said, "Is it true that you cannot eat of
 bukhurEn?"
the fruit of the garden?"

zan guft: "mEtAnEm az ar mEwE bAgh
The woman said, "We can eat of all the
 bukhurEm ghair az darakht-e shenAkhtan-e
garden's fruit, except from the Tree of the
 khUb O bad ke da mAbaine bAgh as. khudA
Knowledge of Good and Evil which is in the
 guft ke aga az U bukhurEm mEmurEm."
middle of the garden. God said that if we eat
of that fruit, we will die."

مار گفت: "هیچ وقت نمیمیرید،
 لیکن خدا میفهمد اگر از این درخت
 بخورید، چشم تان باز میشود و خوب
 و بد میفهمید، و مثل خدا میشوید."

 شیطان فیصله کرد که آدم و زنش
 بی بی حوا را بازی بدهد. اول، در گپ خدا
 شک آورد.

 شیطان به بی بی حوا گفت: "خدا به
 راستی اینطور گفته؟" باز او گپ درست و
 نادرست را یکی ساخت. "شما نمی میری،
 لیکن خدا میفهمد که اگر بخورید، خوب
 و بد را بفهمید مثل خدا میشوید."
 یعنی همان وسوسه برای بی بی حوا داد که
 خودش داشت — یعنی این که باید خدا باشد.

 گپ شیطان در دل بی بی حوا کار

mAr guft: "Ech wakht namEmurEn,
The snake said, "You'll never die, but
lAken khudA mEfAma aga az I darakht
God knows that if you eat of this tree, your
bukhurEn, cheshm-etAn wAz mEsha O khUb
eyes will be open & you will understand good
O bad mEfAmEn, O mesl-e khudA mEshEn."
& evil, & become like God.

saitAn faisala kad ke Adam O zanesht
He decided to trick Adam & his wife, Eve.
blbI awAra bAzI beta. awal, da gap-e khudA
First, he brought doubt to what God had said.
shak Awurd.

shaitAn ba blbI awA guft. "khudA ba
Satan said to Eve, "Did God really say
rAstI etur gufta?" bAz U gap-e durust O
that?" Then he mixed truth with lies. "You ,
nAdurusta yakI sAkht. "shumA namEmurEn,
will not die, but God knows that if you eat,
lAken khudA mEfAma ke aga bukhurEn, khUb
you will understand good and evil. You will
O bada bufAmEn mesl-e khudA mEshEn."
become like God." In other words, he gave
yAne amU waswasara bare blbI awA dAd ke
Eve the very same temptation that he had
khudesh dAsht—yAne I ke bAyad khudA bAsha.
had—to become God.

gap-e shaitAn da del-e blbI awA kAr
Satan's words worked in Eve's heart.

کرد. گپ شیطان خوب معلوم شد.

بی بی حوا دید که میوه این درخت
پخته، مقبول و پر از حکمت بود. از
درخت میوه را کند.

مجبور شد که آدم به بی بی حوا
میگفت، "خدا امر کرد که از او
میوه نخوریم. حالی نخور!" لیکن آدم
این گپ را نگفت. او خاموش بود.

بی بی حوا به میوه در دست اش سیل کرد.
و را گپ شیطان را باور کرد. اول خودش
خورد، باز به آدم داد. او هم میوه خورد.

چشم انسان باز شد و چیز را
که پیشتر نمیفهمیدن فهمیدن - یعنی
اینکه لج بودن. تا پیش از آن تنها خوبی را
میفهمیدن. لاکن حالی بدی هم میفهمیدن.

kad. gap-e shaitAn khUb mAlUm shud.
Satan's words seemed reasonable.

bIbI awA dId ke mEwE I darakht
Eve saw that the tree's fruit was ripe,
pukta, maghbUl O pur az ekmat bUd. az
beautiful & full of wisdom. She picked it.
darakht mEwa-ra kad.

majbUr shud ke Adam ba bIbI awA
Adam should have said to Eve,
mEguft, "khudA mAra amr kad ke az U
"God told us not to eat of that fruit."
mEwa nakhurem. Ale nakhur!" I Aken Adam
Now don't eat it!" But Adam did not say
I gapa naguft. U khAmUsh bUd.
that. He was silent.

bIbI awA ba mEwa da dest-esh sail kad.
Eve looked at the fruit in her hand.
Ura gap-e saitAna bAwar kad. awal khudesh
She believed Satan. She took a bite & ate it.
khOrd. bAz ba Adam dAd. U am mEwE khOrd.
Then she gave it to Adam. He also ate.

chesmAeshAn wAz shud O chIzIra
Their eyes were opened to something
ke pEshtar namefAmIdan fAmIdan--yAne
they hadn't realized before--that they were
I ke luch bUdan. tA pEsh az U tanA khUbIra
naked. Before they had only known the good.
mEfAmIdan. I Aken Ale badI am mEfAmIdan.
Now they knew the evil as well as the good.

آنها به هوش خود شدن . حالی فکرشان
طرف خودشان شد . از خدا غفلت
شدن . فکرشان طرف جانشان ، آرزو
شان ، و ضرورت شان شد.

وقتی که آنها از میوه خوردن ،
چشم شان باز شد و دیدن که جانشان
لج است . فوراً کوشش کردن که از برگ
درخت خود را پوشانند.

نزدیک شام صدایی پایی خدا را
در باغ شنیدن . خود را در بین درخت ها
پت کردن . خدا صدا کرد ، و گفت "آدم ،
کجا هستین؟"

آدم جواب داد ، "اینجا هستم ، لکن
ترا دیده نمیتوانم از خاطر که
جانم لج است."

UnA bA Ush-e khud shudan. Ale fekreshAn
They became self-conscious. Now all their
taraf-e khudeshAn shud. az khudA ghaflat
attention was on themselves. They became
shudan. fekreshAn taraf-e jAneshAn, ArzO-
unaware of God. All their thoughts were
eshAn, O zarUratA eshAn shud.
on their bodies, their desires, their needs.

wakht-e ke unA az U mEwa khOrdan,
When they ate that fruit, their eyes opened
cheshm-eshAn wAz shud O dIdan ke jAn-eshAn
& they saw that their bodies were naked.
luch as. faoran kushesh kadan ke az bargA-e
Immediately, they covered themselves with tree
darakht khuda pOshAnIdan.
tree leaves.

nezdIk-e shAm sadA-e pAi khudA-ra
Near evening they heard the footsteps of
da bAgh shunIdan. khuda da bain-e darakhtA
God in the garden. They hid themselves among
put kadan. khudA sadA kad O guft:, "Adam,
the trees. God called saying, "Adam, where
kujAstEn?"
are you?

Adam juwAb dAd, "InjAstum, lAken
Adam answered, "I'm here, but
tu-ra dIda namEtAnum az khAter-e ke
I can't see you because my body is naked."
jAnem luch as."

خداوند گفت ، " کی ترا گفت که جانت
لج است ؟ نی که از میوه درخت خوردی ؟ "

آدم گفت ، " صاحب ، زن که تو برای من
دادی ، او مرا میوه داد و خوردم. "

خداوند به زن گفت ، " تو چرا این
کار را کردی ؟ "

زن گفت ، " مار مرا بازی داد. "

خداوند به مار گفت ، " از خاطر این
کارت ، از تمام حیوانات روی زمین کرده ،
ترا زیادتیر لعنت میکنم. تا زنده هستی به
سینه راه میروی ، و مردم از تو نفرت میکنند. "

مایین تو و زن ، نسل تو و نسل
زن ، دشمنی میندازم . تو کوری پای او را
میزنی ، بیکن او سر ترا میشکنان. "

khudAwand guft,: "kI tu-ra guft ke jAnet
God said, "Who told you that your body is
luch as? nE ke az mEwE darakht khOrdI?"
naked? No, did you eat from the tree's fruit?"

Adam guft, "sAeb, zan-e ke tU bare ma
Adam said, "Sir, the woman you gave me,
dAdI, U ma-ra mEwa dAd O khOrdum."
she gave me fruit and I ate. "

khudAwand ba zan guft,: "tU cherA I
God said to the woman. "Why did you
kAr-a kadI?"
do that?"

zan guft, "mAr ma-ra bAzI dAd."
The woman said, "The snake tricked me. "

khudAwand ba mAr guft,: "az khAter-e I
God said to the snake, "Because of what you
kAr-et, az tamAm-e aiwAnA-e rUi zamIn kada,
you did, of all the animals on the face of the earth,
tu-ra zyAdtar lanat mEkunum. tA zendAstI ba
I will curse you the most. As long as you live, you
sIna-ra mIrI, O mardum az tU nefrat mEkunan.
will crawl on your chest, & people will hate you.

"mAbain-e tU O zan, nasl-e tU O nasl-e
"Between you and the woman, your seed &
zan, dushmanI mendAzum. tU kurI pAi U-ra
& her seed, I will put enmity. You will strike
mEzanI, lAken U sar-e tu-ra meshkenAna."
his heel but he will break your head. "

خدا به آدم گفت ، " تو تا زنده هستی
به زحمت و رنج دست نان میخوری."

خدا به زن گفت ، "زیر حکم
شوهرت میباشی و به رنج و درد صاحب
اولاد میشوی."

برگ ها درختها جان لچ آدم و
بی بی حوا را درست پت کرده نمی توانست .
پس خداوند حیوان را کشت و از پوست اش
برای آدم و زن اش کالا ساخت که بپوشند.
همین قسم تا امروز لباس میپوشیم .

باز خداوند آدم و زنش ، بی بی
حوا را ، از باغ کشید و گفت ، "بودن انسان
اینجا بی فایده است. اگر اینجا باشند شاید از
درختی حیات بخورند و آن وقت
بسیار بدتر میشود."

khudA ba Adam guft,: "tU tA zendAstI
God said to Adam, "As long as you live,
ba zAmat O ranj-e dest nAn mEkhurI."
with difficulty & hard labor you will eat bread."

khudA ba zan guft,: "zEr-e ukm-e
God said to the woman, "You will be
shawar-et mEbAshI O ba ranj O dard sAeb-e
under the command of your husband, & with
aolAd mIshI."
suffering and pain you will have children."

bargA-e darakht jAn-e luch-e Adam O
The tree leaves did not properly cover
bIbI awA-ra durust put kada namEtAnest.
Adam & Eve's nakedness. So God killed an
pas khudAwand aiwAn-a kusht O az pOst-esh
animal & from its skin made clothes for Adam
bare Adam O zan-esh kAlA sAkht ke bupOshan.
and his wife to wear. That is why we wear
amI qesm tA emrOz lebAs mEpushEm.
clothes today.

bAz khudAwand Adam O zan-esh, bIbI
Then God banished Adam and his wife, Eve,
awA-ra, az bAgh kashId O guft, "bUdan-eshan
from the garden and said, "There's no purpose
Inja bEfAidas. Aga Inja bAshan shAyad az
for them to stay here. If they stay here, they
darakht-e aiyAt Am bukhuran O U wakht
may possibly also eat from the Tree of Life,
besyAr badtar mEsha."
& that will be even worse."

خدا یک فرشته را همراهی
 شمشیر آتشی در دروازه باغ وظیفه
 داد، که آدم و زنش در باغ نمانند.
 اگر در باغ میمانند، شاید از درخت
 حیات هم بخورند، و برای همیشه در گناه
 زندگی میکنند. از خاطر که خدا
 هنوز آنها را دوست داشت، نخواست آنها برای
 همیشه در گناه باشند.

آدم و بی بی حوا خودشان
 نتوانستند خود را همراهی برگ ها درخت
 بپوشانند. یعنی این که نتوانستند گناه
 خدا پت کند. خدا خودیش آن ها را
 به پوست حیوان را پوشاند.

خدا حیوان را گوشت که پوست اش
 جان لوچ ایشان پت کند. خون حیوان را
 ریخت که گناه اشان پاک کند.

khudA yak fereshta-ra amrAe
God posted an angel with a flaming
shamshIr-e AteshI da darwAzE bAgh wazIfa
sword at the entrance to the garden, so that
dAd, ke Adam O zan-eshA da bAgh namAnan.
Adam & his wife would not remain in the
Aga da bAgh mEmAnan, shAyad az darakht-e
garden. If they remained in the garden, they
aiyAt am bukhuran, O bare amEsha da gunA
might also eat from the Tree of Life, & forever
zendagI mEkunan. az khAter-e ke khudA
live in sin. Because God still loved them
anOz unA-ra dOst dAsht, nakhAst unA bare
he didn't want them to remain in sin forever.
amEsha da gunA bAshan.

Adam O bIbI awA khud-eshAn
Adam & Eve could not cover themselves
natAnestan khuda amrAe bargA-e darakht
with tree leaves. Meaning that they could
bupOshAnan. yAne I ke natAnestan gunA-e
not hide their sin. God himself covered
khuda put kunan. khudA khud-esh unA-ra
them with animal skins.
ba pOst-e aiwAna pOshAnd.

khudA aiwAna kusht ke az pOst-esh
God killed an animal to get a skin to
jAn-e luch-eshAn put kuna. khun-aiwAna
hide their nakedness. Blood was shed to
rEkht ke gunA-eshAn pAk kuna.
cover their sin.

همیشه ما که گناه میکنیم ، تنها
 نستیم. گناه ما دامن
 کسی دیگر را میگیرید. بی بی حوا از میوه
 تنها نخورد. به شوهر خود هم داد.
 گناه اش سر اولاد ها ایشن و کلا ما
 تاثیر کرد از آن وخت تا امروز.
 هر آن چیز به این دنیا تعلق دارد ،
 یعنی آن چیز نفس مارا آرزو میکند،
 و هر چیز چشم ها میبیند و طلب میکند،
 و آن چیز مایه فخر و غرور است—از
 خدا نیست. این همه به دنیا تعلق دارد.
 این امروز رنج کلان انسان است.
 فکر ما به خود ما مصروف شده ،
 عوض اینکه به خدا مصروف شود.

mA ke gunA mEkunEm, tanA
When we sin, we never sin alone. Our
nEstEm. gunA-e mA amEsha dAman-e
sin always pulls on someone else's skirt.
kasE degara mIgIra. bibI awA az mEwa
Eve did not eat the fruit alone. She also
tanA nakhOrd. ba shawar-e khuda am dAd.
gave some to her husband. Their sin affected
gunA-esh sare aolAdA-eshAn O kulle mA
all their children, & all of us to this day.
tAsIr kad az U wakht tA emrOz.

ar U chIz ba I dunyA taaluq dAra,
All those things that belong to this world,
yAne U chIz nafsE mAra ArzO mEkuna,
like those things our souls desire, & all the
O ar chIz chesmA mIbIna O talab mEkuna,
things the eyes see & want, & those things
O U chIz mAya-e fakher O ghurUr as--az
that cause boasting & pride—are not of God.
khudA nEs. I ama ba dunyA taaluq dAran.
All these belong to this cursed world.

I emrOz ranj-e kalAn-e ensAn as.
This today is the torture of mankind.
fekr-e mA ba khud-e mA masrUf shuda,
Our attention has been turned inward on
Ewaz-e I ke ba khudA masrUf shawa.
ourselves instead of outward toward God.

چطور شیطان این دنیا را گرفت؟

خدا این دنیا را آفرید . هر چیزها را
آفرید . خدا این دنیا را که آفرید ، به مردم
داد . آدم مثل شاه دنیا باشد . خوب
چیز است ، نی؟

خدا آدم را چقدر احترام داد . چقدر
تحفه داد . هر چیز خوب و شیرین بود . هیچ گناه
یا ظلم یا دردی یا گریه یا رنج نبود .

لیکن چی شده؟ شیطان پیش بی بی
حوا و آدم آمد و در گوش اش گپ زد:
"چرا خدا را قبول میکنید؟ خوشی
شما پیش خدا نیست . اگر گپ مرا
قبول کنید بهتر میشود . هر چیز را
میفهمید و خوش باشید."

chetOr shaitAn I dunyAra greft?
*How Did Satan Gain Possession
of this World?*

khudA I dunyAra AfarId. ar chIzAra
God created this world. He created
AfarId. khudA I dunyAra ke AfarId, ba mardum
all things. God gave to man this world he
dAd. Adam mesl-e shA-e dunyA bAsha. khUb
created. Adam became like the king of the
chIz as, nE?
world. That's good, isn't it?

khudA Adama cheqa eterAm dAd. cheqa
How God respected Adam. What a gift he
tOfa dAd. ar chIz khUb O shIrIn bUd. Ech gunA
gave him. Everything was good & sweet. There
yA zulm yA dardE yA geryAn yA ranj nabUd.
was no sin or cruelty or pain or crying or grief.

IAken chI shuda? shaitAn pEsh-e blbI
But what happened? Satan came to Eve
awA O Adam Amad O da gOshesh gap zad,
& Adam & said to them. "Why do you obey
"cherA khudAra qabUl mEkunEn? khushIye
God? God is not interested in your happiness.
shumA pEsh-e khudA nEs. aga gap-e mara
If you do what I say, it will be better. You
qabUl kunEn bEtar mEshawa. ar chIza
will understand everything & be happy."
mEfAmEn O khush bAshEn."

آدم و بی بی حوا گپ شیطان را گوش
 کردن و قبول کردن. از او وقت شیطان از
 دست آدم و بی بی حوا اجازه گرفت که در این
 دنیا باشد و مردم را وسوسه میکند. این
 دنیا از دست آدم و بی بی حوا به دست
 شیطان تبدیل شد.

در تورات نوشته است که خدا این دنیا
 بسیار خوب و مقبول آفرید. خدا این دنیا
 را به آدم و بی بی حوا داد. لیکن شیطان
 آدم و بی بی حوا را بازی داد و از دست اش این
 دنیا گرفت. در این وقت گناه در دنیا آمده.
 حالی این دنیا در دست شیطان است. از این خاطر
 بسیار تکلیف، رنج و ظلم می بینیم.

اصل گناه نابود کننده است. آدم
 و بی بی حوا دفعه‌آ به همان وقت نمردن،
 لیکن لعنت از همان دقیقه سر انسان آمد.

Adam O bIbI awA gap-e shaitAn gOsh
Adam & Eve listened to Satan's talk &
kadan O qabUl kadan. az U wakht shaitAn az
agreed. From that time Satan received
dest-e Adam O bIbI awA ejAza greft ke da I
permission from Adam & Eve to remain
dunyA bAsha O marduma waswasa mEkuna.
in the world & tempt people. This world
I dunyA az dest-e Adam O bIbI awA ba dest-e
passed from Adam's hand to Satan's hand.
shaitAn tabdIl shud.

da tawrAt neweshta as ke khudA I dunyA
In the Torah it is written that God created
besyAr khUb O maghbUl Afarid. khudA I dunyA-
this world very good & beautiful. God gave this
ra ba Adam O bIbI awA dAd. lAken shaitAn
world to Adam & Eve. But Satan tricked Adam
Adam O bIbI awAra bAzI dAd O az destesh I
& Eve & got this world from their hands. At this
dunyA greft. da I wakht gunA da dunyA Amada.
time, sin came into the world. Now this world
Ale I dunyA da dest-e shaitAn as. az I khAter
is in the hands of Satan. For this reason,
besyAr taklIf, ranj O zulm mIbInEm.
we see trouble, grief and cruelty.

asl-e gunA nAbUd kunendas. Adam
The essence of sin is self destruction.
O bIbI awA dafatan da amU wakht namOrdan,
Adam & Eve didn't immediately die, but the
lAken lanat az amU daqlqa sar-e ensAn Amad.
curse came on them that very moment. Death

مرگ آهسته آهسته در جان شان کار کرد، و
آنها را به آخر چندین سال بعد، کشت.

پیش از گناه، آدم و بی بی حوا در
باغ همگام و هم صحبت خدا بودن.
حالی از خدا می ترسیدن و خود را پت کردن.
وقت که خدا آنها را صدا کرد، آدم
ملامتی را سر بی بی حوا انداخت، و بی بی
حوا شیطان را ملامت ساخت. مشکل است که
ما ملامتی را سر خود قبول میکنیم.

لعنت سر کل دنیا آمد. در
نتیجه این کار، لعنت کل خلقت خدا خراب
ساخت، یعنی دنیا و تمام جاندارها.

نتیجه اول لعنت گناه سر
سه کسی که در این کار شرکت داشتن چی بود؟
حالی تمام زندگی صرف مبارزه به

marg AstA AstA da jAn eshAn kAr kad, O
slowly, slowly worked on their bodies, & in
unAra ba Akher-e chandIn sAl bAd, kusht.
the end, some years later, killed them.

pEsh az gunA, Adam O bIbI awA da
Before the sin, Adam & Eve used to walk
bAgh hamgAm O am sObat-e khudA bUdan.
and talk with God in the garden. Now they
Ale az khudA mEtarsIdan O khuda put kadan.
were afraid of God & hid themselves. When
wakht-e ke khudA UnAra sadA kad, Adam
God called them, Adam put the blame on Eve,
malAmatIra sar-e bIbI awA andAkht, O bIbI
& Eve put the blame on Satan. It is very
awA shaitAna malAmat sAkht. mushkel as ke
difficult to admit when we have done wrong.
mA malAmatIra sar-e khud qabUl mEkunEm.

lanat sar-e kull-e dunyA Amad. da
A curse fell on all the earth. This curse
natIjE I kAr, lanat kull-e khalqat-e khudA kharAb
marred everything God had created--the world
sAkht--yAne dunyA O tamAm-e jAndArA.
& all living things.

natIjE-e awal-e lanat-e gunA sar-e
What was the first result of sin's curse
sE kasI ke da I kAr sherkat dAshtan chI bUd?
on the three that were involved? Their entire
Ale tamAm-e zendagI sarf-e mubAreza ba
lives became occupied with a struggle against

حسارت گناه و لعنت، یعنی مبارزه به
ضد کهنه شدن میباشد.

۱ مار - اول سر مار (شیطان نی).

مار بی پای شد. در مکتب در صنف بیالوژی
میخوانیم که تمام خزنده پای دارند.
شاید مار اول پای داش. ما و تو
میفهمیم که حالی از هر خزنده، تنها مار
بی پای است.

خدا به مار گفت که حالی، سر

شکم اش راه میرو. از خدا این جزا بود از
خاطر این که مار به شیطان اجازه داد که جان
خودیش استعمال کرده وختی که بی بی حوا را
بازی داد، و از دیست آدم و بی بی حوا
دنیا را گرفت و هم گناه به دنیا آورد.

۲ بی بی حوا - به زن. ولادت همراهی یک

درد بسیار کشنده که یگان وقت سبب

asArat-e gunA O lanat, yAne mubAreza ba
sin & the curse--a fight against aging.
zed-e kOna shudan mEsha.

1. mAr - awal sar-e mAr (shaitAn nE).

1. Snake - First on the snake (not on Satan).
mAr bE pAi shud. da maktab da senf-e bIALOjI
The snake lost Its legs. At school in biology class
mEkhAnEm ke tamAm-e khazendA pAi dArand.
we read that all reptiles have legs. Possibly the
shAyad mAr awal pAi dAsht. mA O tU
snake had legs at first. I and you know that all
mEfAmEm ke Ale az ar khazendA, tanA mAr
reptiles have legs. Only the snake doesn't.
bE pAi as.

khudA ba mAr guft ke Ale sar-e

God told the snake that now he would
shekem-esh rA mEra. az khudA I jazA bUD az
walk on his belly. This was God's punishment
khAter-I ke mAr ba shaitAn ejAza dAd ke jAn-
because the snake let Satan use his body when
khudesh estemAl kuna wakht-e ke bIbI awA-ra
he tricked Eve. In this way Satan tricked Eve
bAzI dad, O az dest-e Adam O bIbI awA
and got the world from the hands of Adam
dunyA-ra greft O am gunA ba dunyA Award.
and Eve, as well as bringing sin into the world.

2. bIbI awA - ba zan. welAdat amrAe yak

2. Eve - On the woman. She will give
dard-e besyAr kushenda ke yagAn wakht sabab-e
birth with such killing pain that sometimes she

مرگ میشود. هم این که زن تابع مرد ساخته شد.

۳ آدم - به مرد. برای فامیل خود،

به جان کندن نان پیدا میکند.

این لعنت ها خدا سر هر چیز آورد؟ نی

انسان به دست خود او را سر خود آورد.

این گپ ها که شد، شیطان کجا بود؟

او شاید از پشت پرده از کار که شده

بود خنده میکرد. به نظر او، در کار

که کرده بود کامیاب شده بود، و دنیا

خوب خدا را خراب کرده. روح جدا

در واجود انسان بود، لیکن حلا شیطان در

خون انسان جای گرفت.

اما خدا اینطور نماند. زود به

رحمت خود پیش آمد.

marg mEsha. am I ke zan tAbE mard sAkhta shud.
will die. She will also be subjected to the man.

3. Adam ba mard. bare fAmIl-e khud,
3. Adam - On man. With great difficulty
ba jAn kandan nAn paidA mEkuna.
he will find food to feed his family.

I lanata khudA sar-e ar chIz Awurd? nE.
Did God place this curse on everything? No.
ensAn ba dest-e khud Ura sar-e khud Awurd.
Man put himself under it by his own actions.

I gapA ke shud, shaitAn kujA bUd?
During this time, where was Satan?
U shAyad az pusht-e parda az kAr-e ke shuda
Probably in the background laughing at all
bUd khanda mEkad. ba nazar-e U, da kAr-e
that happened. In his mind, all that took place
ke kada bUd kAmyAb shuda bUd, O dunyA-e
meant he was victorious in ruining God's
khUb-e khudAra kharAb kada. rUh-e khudA
perfect world. God's spirit was in man,
da wajUd-e ensAn bUd, lAken Ale, shaitAn da
but now, Satan found place in man's blood.
khun-e ensAn jAi gereft.

ama khudA etur namAnd. zUd ba
But God didn't just sit. He quickly stepped
ramat-e khud pEsh Amad.
in with a merciful act.

۱ در قدم اول، آنها را از باغ

کشید. چرا؟ تا از درخت زندگی نخورند،
و همینطور بیفایده و لعنت شده نمانند.

۲ در قدم دوم، خدا یک وعده

کرد. خدا به مار که نماینده شیطان بود
گفت: "بین تو و زن، و بین نسل تو و نسل
زن دشمنی می اندازم. نسل او سر تو را
میشکند، و تو تنها پای او را افکار میکنی."

این اولین نشانی بود که شیطان به

دست خدا، نیست و نابود نمی شود، و برای

نجات انسان راه مود پیدا شد. خدا

یک نفر را از نسل زن برای نابودی شیطان

روان میکرد. او کس باید قدرت اش بالاتر

از انسان باشد. شیطان برای نابود یا از

بین بردن نسل زن کوشش میکند،

1. da qadam-e awal, UnAra az bAgh

1. The first step was to remove them from the
kashId. cherA? tA az darakht-e zendagi nakhuran,
garden. Why? So they wouldn't eat of the Tree of
O amItur bEfaida O lanat shuda namAnan.
Life, and live forever in this useless, cursed state.

2. da qadam-e duwum, khudA yak wAda

2. The second step was to give them a
kad. khudA ba mAr ke numAendE shaitAn bUD
promise. God said to the snake personifying Satan,
guft, "bain-e tU O zan, O bain-e nasl-e tU O nasl-e
"Between you & the woman, & between your
zan dushmanI mendAzum. nasl-e U sar-e tUra
seed & hers, I will put enmity. Her seed will
meshkenAna, O tU tanA pAe Ura aogAr mEkunI."
crush your head, and you will only injure his heel."

I awalIn neshAnI bUD ke shaitAn ba

This is the first indication that Satan
dest-e khudA, nEst O nAbUd mEsha, O bar-e
would be defeated by God & destroyed, and
nejAt-e ensAn rAe-umEd paidA shud. khudA
hope of man's salvation would come. God was
yak nafara az nasl-e zan bare nAbUde shaitAn
was going to send someone born of a woman
rawAn mEkad. U kas bAyad qudratesh bAlAtar
to crush Satan. This person would have to be
az ensAn bAsha. shaitAn bare nAbUde yA az
stronger than a human being. Satan would
bain bOrdan-e nasl-e zan kOshesh mEkuna,
try to destroy & get rid of this seed of a woman,

لیکن او تنها میتواند افگارش کند.

نسل زن شطان را شکست میدهد.

خدا برای پوشاندن جان لچ

انسان از پوست حیوان کار گرفت. این اولین

خون بود که در روی زمین ریخت. این البته

نشانی بود که خون باید برای نجات انسان

برساند.

IAken U tanA mEtAna aogAresh kuna.

but he will only injure him. The woman's

nasl-e zan shaitAna shekest mEta.

seed will crush Satan.

khudA bare pOshAndan-e jAn-e luch-e

God took animal skins to cover their naked

ensAn az pOst-e aiwAn kAr gereft. I awalln

bodies. This was the first blood shed on the

khUn-e bUd ke da rUi zamIn rEkht. I albata

earth. This was a definite sign that blood must

neshAnI bUd ke khUn bAyad bare nejAt-e ensAn

be shed in order to bring salvation to people.

berasAna.

قائیل و هابیل

یادتان است که خدا آدم و

بی بی حوا را از باغ عدن بیرون کرد؟

آدم و بی بی حوا که در روی زمین

زندگی خود را شروع کردن اولادهایش

پیدا شدن. و اولاد های بسیار داشت،

لیکن از آنها دو نفرشان بسیار مشهور

هستند. یکی هابیل، دیگر قایل.

وقت که آنها هر دویشان کلان

شدن، برای خداوند هر کدام یک چیزی

برای قربانی آوردن. هابیل که چوپان بود

برای قربانی یک بره و قایل که دهقان بود

گندم آوردن.

qAbIl O AbIl Cain and Abel

YAdetAn as ke khudA Adam O

Do you remember that God banished

bIbI awAra az bAgh-e adan bIrUn kad?

Adam & Eve from the garden of Eden?

Adam O bIbI awA ke da rUi zamIn

Adam & Eve, who started to live on

zendagI-e khuda shurO kadan aolAdAesh

the face of the earth, had children. They

paidA shudan. U aolAdA-e besyAr dAsht,

had many children, but two of them are very .

lAken az unA dU nafareshAn besyAr mashUr

famous. One is Abel, & the other Cain.

astan. yakI AbIl, dega qAbIl.

wakht-e ke unA ar dueshAn kalAn

When they both became adults, they

shudan, bare khudAwan ar kudAm yak chIze

each brought something to sacrifice to

bare qurbAnI Awurdan. AbIl ke chOpAn bUd

God. Abel who was a shepherd brought

bare qurbAnI yag barra O qAbIl ke deqAn bUd

a lamb for an offering, and Cain who was a

gandum Awurdan.

farmer brought wheat.

خداوند قربانی هابیل را که خون
داشت قبول کرد، لیکن قربانی قایل که
خون نداشت قبول نکرد. قایل قهر شد.
خدا گفت: "چرا قهر شدی؟ اگر قربانی
تو هم درست میبود، ما او را هم قبول
میکردم. اگر درست کار کنی، خوش میشوی.
لیکن اگر درست کار نکنی، گناه نزدیک است
و میخواهد ترا بگیرد. لیکن تو باید
سرش زور شوی."

قایل قهر بود. روز که هر دویشان در
سر زمین بودن، هابیل برادر خود را، کشت.

خدا به قایل گفت: "برادرت کجا است؟"

قایل گفت: "مچم. من خو
نگهبانش نیستم؟"

خدا گفت: "خون برادرت از

khudAwan qurbAnI AbIla ke khUn
God accepted Abel's sacrifice which had
dAsht qabUl kad, lAken qurbAnI qAbIla ke
blood, but Cain's sacrifice which had no blood
khUn nadAsht qabUl nakad. qAbIl qAr shud.
he rejected. Cain became angry. God said,
khudA guft, "cherA qAr shudI? aga qurbAnI
"Why are you angry? If your sacrifice had
tUAm durust mEbUd, mA UrAm qabUl
been good, I would have accepted it also. If
mEkadum. aga durust kAr kunI, khush mIshI.
you do right, you will be happy. But if you
lAken aga durust kAr nakunI, gunA nezdIk as
don't do right, sin is near & wants to capture
O mEkhAya tUra bIgIra. lAken tU bAyad
you. But you must overcome it."
saresH zOr shawI."

qAbIl qAr bUd. rOz ke ar dUeshAn da
Cain was angry,. One day when both of them
sare zamIn budan, AbIl, brAdar-e khuda, kusht.
were in the field, he killed Abel, his own brother.

khudA ba qAbIl guft, "brAdaret kujAs?"
God said to Cain, "Where is your brother?"

qAbIl guft, "machem. ma khO
Cain said, "How do I know? Am I my
negAbAnesh nEstum?"
brother's keeper?"

khudA guft, "khUn-e brAdaret az
God said, "Your brother's blood is crying

زمین پیش من آشکار میشود. از این
خاطر بعد از این که تو از زندگی آرام خلاص
میشوی. زمین به تو حاصل نمیدهد. و تو لعنت
میشوی."

قاییل گفت: "این برای من بسیار است."
هم به خدا گفت: "اگر کسی مرا ببیند،
میکشد."

خداوند گفت: "نی، هر کی ترا بکشد
هفت برابر جزا میبیند." و خدا سر قاییل
یک نشانی ماند که مردم او را نکشند.

قاییل از پیش خدا رفت و طرف
شرق زندگی خود را شروع کرد.

خدا قربانی قاییل را قبول نکرد،
از خاطریکه درست نبود. چرا درست
نبود؟

zamIn pEsh-e mA ashkAr mEshawa. az I
to me from the ground. Because of this, from
khAter bAd az I ke tU az zendagI ArAm khalAs
now on, your peaceful life is over. The ground
mIshI. zamIn ba tU Asel namEta, O tU lanat
will not give you harvest, & you will be cursed."
mIshI."

qAbIl guft, "I bare ma besyAr as." O
Cain said, "This is too much for me." And
am ba khudA guft, "aga kase mara bIbIna,
also he said to God, "If anyone sees me, they
mEkusha."
will kill me.

khudAwand guft, "nE, ar kI tUra bukusha
God said, "No, whoever kills you, he will
aft barAbar jazA mIbIna." O khudA sare qAbIl
see seven times punishment." And God put on
yag neshAnI mAnd ke mardum Ura nakushan.
Cain a mark so that people wouldn't kill him.

qAbIl az pEsh-e khudA raft O taraf-e
Cain went out from before God & started
sharq zendagI-e khuda shurO kad.
to live in the East.

khudA qurbAnI-e qAbIl qabUl nakad,
God did not accept Cain's sacrifice,
az khAter-e ke durust nabUd. cherA durust
because it was not right. Why was it not right?
nabUd?

خون برای پوشاندن گناه لازم

بود. و چیزی که خون نداشت نمی توانست

قربانی باشد. پیشتر دیدیم که خدا

برای آدم و بی بی حوا از پوست حیوان کالا

ساخت، نی از برگ درخت. همان قسم که

برای پوشیدن جان پوست لازم بود، همان

قسم برای پوشاندن گناه خون لازم

بود. از این خاطر خدا قربانی هابیل را که

خون نداشت قبول کرد.

یادتان هست، وقتی که آدم و بی بی

حوا نا فرمانی و گناه کردند، خدا

خون حیوان ریخت تا گناه شانرا

پوشاند. قربانی قابیل خون نداشت

خدا وعده داد که یک روز یک

نفر مخصوص می آید و قربانی آخر برای

khUn bare pOshAndanI gunA lAzem

Blood was necessary to cover sin.

bUd. O chlZe ke khUn nadAsht namEtAnest

And something without blood could not be

qurbAnI bAsha. pEshtar dIdEm ke khudA

used as a sacrifice. We saw before that God

bare Adam O bIbI awA az pOst-e aiwAn kAlA

made clothes for Adam & Eve from animal

sAkht, nE az barg-e darakht. amU qesm ke

skins, not from tree leaves. In the same way

bare pOshAndan-e jAn pOst lAzem bUd, amU

that skin was necessary to cover a body,

qesm bare pOshAndan-e gunA khUn lAzem

blood is necessary to cover sin. Because

bUd. az I khAter khudA qurbAnI AbIla ke

of this, God did not accept Cain's sacrifice

khUn dAsht qabUl kad.

which had no blood.

yAd-etAn as, wAkht-e Adam O bIbI

Do you remember that when Adam and

awA nafArmAnI O gunA kadan , khudA

Eve first disobeyed God and sinned, God

khun-e aiwAna rEkht tA gunAeshAra

shed blood to cover their sin with animal

bepOshAn. qurbAnI-e qabIl khUn nadAsht.

skins. Cain's sacrifice had no blood.

khudA wadA dAd ke yak rOz yak

God promised that one day someone

nafar-e makhsUs mIyAya O qurbAnI Akher bare

special would come and be the final sacrifice

گناه میباشد. هر کسی کی به او ایمان بیاورد،
نجات پیدا میکند. بعد از آمدن او،
دیگر ضرورت نیست که حیوان قربانی شود.
خون او آخرین قربانی برای گناه ما است.

gunA mEbAsha. ar kasE ke ba U ImAn bIyAra,
for sin. Anyone who would believe in Him,
nejAt pAida mEkuna. bAd az Amadan-e U,
would find salvation. After his coming, it would
dlga zarurat nEs ke aiwAn qurbAni shawad.
no longer be necessary to sacrifice animals.
khUn-e U AkherIn qurbAnI bare gunA-e mA as.
His blood would be the final sacrifice for our sin.

نتیجه فیصله قایل

چرا خدا تحفه قایل را قبول نمیکرد؟

اول از خاطریکه خون نداشت

و خون شرط هر قربانی گناه است. خون

یادآوری است که یک روز یک کسی مخصوص میآید.

او نفر مخصوص خون خود را قربانی میکند.

قربانی هابیل خون داشت، پس قبول شد از

طرف خدا.

دوم این که تحفه یا قربانی قایل

یک زره از غله اش بود، لیکن تحفه هابیل بهترین

گوشت که در غله اش پیدا می شد بود.

نتیجه این که قایل تحفه نادرست داد.

برای ما همیشه سخت تمام میشود که کسی

natIjE faisalE qAbII

Result of Cain's Decision

cherA khudA tOfE qAbIIa qabUI namEkad?

Why did God not accept Cain's offering?

awal az khAter-e ke khUn nadAsht

First, because it had no blood, & blood

O khUn shart-e ar qurbAn-e gunAs. khUn

is a requisite for sin sacrifice. Blood is a

yAdAwarI as ke yak rOz yak kas-e khAs myAya.

reminder that one day someone special would

U nafar-e khAs khUn-e khuda qurbAn mEkuna.

come. That special person would sacrifice his

qurbAnI AbII khUn dAsht, pas qabUI shud az

own blood. The sacrifice of Abel had blood

taruf-e khudA.

and so it was accepted by God.

duwum I ke tOfa yA qurbAnI qAbII

The second is that Cain's sacrifice was

yak zara az ghalEsh bUd, lAken tOfE AbII bEtarIn

just a part of his grain, but Abel's was the best

gOsht-e ke da ghalEsh paidA mEshud bUd.

portion to be found.

natIja I ke qAbII tOfa nAdurust dAd.

The result is that Cain gave a wrong sacrifice.

bare mA amEsha sakht tamAm mEsha ke kase

For us it is always difficult when someone tells us

مارا بگویند تو غلط کردی . اگر کسی بگوید
 که غلط کردی عکس العمل تابع ما قهر و
 عصبانیت است . لیکن یک عکس العمل دیگر هم
 است . او کدام است ؟

عکس العمل درست اینست که اشتباه و
 غلطی خود را فهمیده ، و او را اصلاح کنیم .
 یعنی راهی درست یک کار را پیدا کنیم .

قابیل چی قسم نتوانست قربانی
 خوندار بیاورد و قتیکه حاصل کارش
 غله بی خون بود ؟ او مالدار نبود .
 میتوانست به دادن غله از برادر خود
 یک بره را بیگیرد .

این اول و قتیکه است که انسان اشتباه
 میکنند . قهر میشود و سرکشی میکنند .
 به جای پیدا کردن یک راه حل به
 نافرمانی دست میزنند برای اصلاح شدن ،
 راه حل وجود دارد .

mara bugOya tU ghalat kadI. Aga kase bugOya
you did wrong. If someone tells you your mistake,
ke ghalat kadI aks ul amal-e tabE mA qAr O
our natural reaction is anger or nervousness.
asabAmIat as. lAken yag aks ul amal-e degAm
But there's another reaction. What is it?
as. U kudAm as?

aks ul amal-e durust Is ke eshtebA O
The right reaction is to understand our
ghalat-e khuda fAmIda, O Ura eslA kunEm.
mistakes & wrongs & correct them. To find
yAne rA-e durust-e yak kAra paidA kunEm.
the right way & do it.

qAbIl chI qesm natAnest qurbAnI
How could Cain bring a sacrifice with
khUndAr byAra wakht-e ke aselesh kAresh
blood when he worked with grains that had
ghalA bE khUn bUd? U mAldAr nabUd.
no blood? He had no flocks. He could have
mEtAnest ba dAdan-e ghala az brAdar-e khud
exchanged grain for one of his brother's lambs.
yak barra bIgIra.

I awal wakht as ke ensAn eshtebA
Here is the first place people go wrong.
mEkunan. qAr mEsha O sarkashI mEkunan.
They get angry & rebel. Instead they should
ba jAi paidA kadan-e yag rA-e hal ba
find a solution for disobedience. There is a
nAfarmAnI dest mEzanad bare eslA shudan,
way to correct it.
rA-e hal ujud dArad.

یادت است او که خدا به قایل گفت؟
 در تورات نوشته است که خدا به قایل اینطور گفت:
 "اگر درست کار کنی، خوش میشوی. لیکن اگر
 درست کار نکنی، گناه نزدیک است و میخواهد
 ترا بگیرد. لیکن تو باید سرش زور شوی."
 قایل به راه غلط انسانی رفت. بعد
 از قهر شدن او، چی شد؟
 قایل برادر خود، هابیل را کشت، یعنی
 کسی را که در راه راست بود. یعنی قهر نفرت را
 پیدا کرد، و نفرت سبب مرگ یک انسان
 شد. وقت که خدا از قایل باز خواست کرد،
 عکس العملش چی بود؟
 قایل خواس این طور نشان بدهد که او
 هیچ گناه ندارد، و گفت: "مچم. من
 خو نگهبانش نیستم."

yAdet as U ke khudA ba qAbIl guft?
Do you remember what God told Cain?
da tawrAt neweshtas ke khudA ba qAbIl etur guft,
In the Torah it is written that God said this
"aga durust kAr kunI, khush mIshI. lAken aga
to Cain. "If you do right, you will be happy.
durust kAr nakunI, gunA nezdIk as O mEkhAya
But if you don't, sin is near & wants to capture
tUra bIgIra. lAken tU bAyad saresh zOr shawI."
you. But you must overcome it."

qAbIl ba rA-e galatI ensAnI raft. bAd
Cain took the wrong, natural way. After
az qAr shudan-e U, chI shud?
anger, what happened?

qAbIl brAdar-e khud, AbIlA kusht, yAne
Cain killed his own brother, Abel, the person
kasIra ke da rA-e rAst bUd. yAne qAr nefrata
who did right. Anger gave birth to hate, & hate
paidA kad, O nefrat sabab-e marq-e yag ensAn
was the cause of a person's death. When God
shud. wakht-e khudA az qAbIl bAz khAst kad,
again spoke with Cain, what was his reaction?
aks ul amalesh chI bUd?

qAbIl khAst etur neshAn beta ke U
Cain pretended he had done no wrong &
Ech gunA nadAra, O guft, "machem. ma
said, "How do I know? I'm not his keeper."
khO negAbAnesh nEstum."

این گپ خدا را قهر ساخت . چرا؟ از
 خاطریکه قایل خود را زیر لعنت آورده
 بود . دنیایی که در او زندگی میکنیم ، دو
 شکل دار ، یا دو قسم حکومت دارد —
 شکل انسانی و شکل خدایی . حکومت
 ابلیس و تاریکی ، و حکومت خدا و روشنی .

ما میتوانیم خود ما فیصله
 کنیم که زیر دست کدام اش باشیم .
 اولی و دومی . حکومت ابلیس یعنی عکس
 العمل انسانی ما ، سبب لعنت میشود .
 (اگر به او عمل کنیم ، هر چیز از بد ، بدتر
 میشود.) لیکن پیروی از حکومت خدایی ،
 یعنی راه خدا ، سبب پشتیبانی ما
 میشود زیر برکت خدا میآیم .
 در این صورت چیزها بهتر شده میرود ، و ما
 روز به روز اخلاق تازه پیدا میکنیم .

I gap khudAra qAr sAkht. cherA? az
This made God angry. Why? Because
khater-e ke qAbIl khuda zEr-e lanat Awurda
Cain had put himself under a curse. The
bUd. dunyA-e ke da U zendagI mEkunEm, du
world we live in has two systems, or two types
shakeldAr dAra, yA du qesm ukUmat dAra--
of government--the natural system & the
shakl-e ensAnI O shakl-e khudAI. ukUmat-e
spiritual. The government of Satan & darkness,
eblls O tArIkI, O ukUmat-e khudA O rOshanI.
& the government of God & light.

mA mEtAnEm khud-e mA faisela
We are able ourselves to choose under
kunEm ke zEr-e dest-e kudAm-esh bAshEm.
which we will be. The first or the second.
awall O duwumI. ukUmat-e ebllsI yAne aks
The government of Satan, meaning our natural
ulamal-e ensAnI mA, sabab-e lanat mEsha.
reactions, causing a curse. (If we act that way,
(Aga ba U amal kunEm, ar chlZ az bad, badtar
things go from bad to worse.) But if we follow
mEsha.) lAken pairawI az ukUmat-e khudAI,
God's government, God's way, this causes our
yAne rA-e khudA, sabab-e pushtlban-e mA
protection & puts us under God's blessing.
mEsha zEr-e barakat-e khudA myAyEm.
In this way, things get better and better, and
da I sUrat chlZA bEtar shuda mEra, O mA
day by day we improve our character.
rOz ba Oz akhlAq tAza paidA mEkunEm.

قائیل به پیروی از او حکومت ابلیس
 زمینداری خود را از دست داد. مثل که
 خدا در تورات گفت: "از این پس، هر چی کار
 کنی دیگر زمین محصول خود را او چنان
 که لازم است، به او نخواهد داد." قایل همرايش
 هم از بین رفت، چرا که خدا گفت:
 "تو در جهان آواره و پریشان خواهی بودی."

قایل از کار خود پشیمان شد
 و به او حکومت خدایی تسلیم شد؟

نی. او از شدید بودن جزای خود
 شکایت کرد. او پشیمانی نشان نداد.
 فقط خود خوری کرد.

باز، قدم دومی چی بود؟

قایل از حضور خدا رفت. او به
 دل خود و به رفتن خود حکومت

qAbIl ba pairawI az U ukUmat-e eblIsI
In following the government of Satan,
zamIndAre khuda az dest dAd. mesl-e ke
Cain gave up his land ownership. Just like
khudA da tawrAt guft: "az I pas, ar chI kAr
God said in the Torah, "Because of this,
kunI dega zamIn mahasul-e khuda U chunAn
whatever you do, the earth will not provide
ke lAzem as, ba U nakhAt dAd." **qAbIl ArAmI-**
you with the harvest that is necessary." **Cain**
esh am az bain raft, cherA ke khudA guft,
also lost his peace, because God said, "You
"tU da jahAn AwAra O perEshAn khAt bUd."
will be an anxious wanderer on the earth."

qAbIl az kAr-e khud peshEmAn shud
Did Cain repent of his actions & surrender
O ba U ukUmat-e khudAI taslIm shud?
to God's government?

nE. U az shadId bUdanI jezA-e khud
No. He only complained of his severe
shekAyat kad. U peshEmAnI neshAn nadAd.
punishment. He showed no repentance.
faqat khud khOrI kad.
Only self-pity.

bAz, qadam-e duwumI chI bUd?
Well, what was the second step?

qAbIl az uzUr e khudA raft. U ba
Cain left God's presence. By his own
del-e khud O ba raftan-e khud ukUmat-e
desire & by his own action, he chose Satan's

ابلیس را قبول کرد .

قدم قایل به طرف عقب

بی عتنائی

قهر

حسد، فریبکاری و قتل

دروغ

خود پرستی

بلاخره، بیگانه شدن از خدا

قایل سر گناه زور نشد . او قبول

کرد که خودش بگیرد

ebliIsIra qabUl kad.

Government.

qadam-e qAbIl ba taraf-e aqeb

Cain's Steps Backwards

bE EtenAI

carelessness

qAr

anger

asad, ferEbkAri O qatel

jealousy, deception & murder

durOgh

lying

khud parastI

selfishness

bEgAna shudan az khudA.

Finally, becoming a stranger to God.

qAbIl sar-e gunA zOr nashud. U qabUl

Cain did not overcome sin. He let it conquer

kad ke khudesh blgIra.

him.

نوح

از آدم و بی بی حوا سالها گذشت و
نسل شان بسیار شد. به خواست خدا
نسل انسان روی زمین را پر کرد.

اما انسان آهسته آهسته خراب شده
میرفت، و فکر انسان پر از فتنه و فساد
بود. زمین از دستاشان پر از گناه شد.
خدا که انسان را دید از این که او را پیدا کرده
بود بسیار پشیمان شد، چرا که انسان
بسیار خراب شده بود.

خدا گفت که انسان را که ساختیم از روی
زمین پاک میکنم. نه فقط انسان را، بلکه
تمام جاندارهای روی زمین را پاک میکنم،

nUh Noah

az Adam O bIbI awA sAlA guzasht O
After Adam & Eve, many years past, &
nasl-e ensAn besyAr shud. ba khAst-e khudA
their descendants became many. Like God
nesl-e ensAn rUi zamIna pur kad.
wanted, these descendants covered the earth.

amA ensAn Asta Asta kharAb shuda
But these people slowly, slowly became
mEraft, O fekr-e ensAn pur az fetna O fesAd
bad & the thoughts of mankind were full of
bUd. zamIn az desteshAn pur az gunA shud.
evil & corruption. By their hand the earth
khudA ke ensAna dId az I ke Ura paidA kada
became full of sin. God, seeing the people he
bUd besyAr peshEmAn shud, cherA ke ensAn
had created, became very sorry, because they
besyAr kharAb shuda bUd.
they had become very bad.

khudA guft ke ensAna ke sakhtEm az rUi
God said that the people I made I will clean
zamIn pAk mEkunum. na faqat ensAna, balke
away from the face of the earth. Not only the
tamAm-e jAndArA-e rUi zamIna pAk mEkunum,
people, but all living things on earth I will destroy,

چرا که از ساختن شان بیزار شدیم.
 خدا قهر شد و خواست که کل دنیا را با
 یک توفان نابود کند.

لیکن خدا دید که یک مرد به نام
 "نوح" در دنیا تنها انسان درست کار بود.
 نوح به نظر خدا خوب آمد و لطف یافت.
 از تمام انسان های روی زمین، او تنها کسی
 بود که هنوز خراب نشده بود. نوح سه
 بچه داشت — یعنی حام، سام و یافت — که
 مثل خودش بودن.

خدا به او گفت که کشتی را به کمک
 سه بچه خودش بسازد. به نوح خدا از
 خواست خود خبر داد. خدا به او گفت،
 از چوب شیشام این کشتی بساز. در کشتی
 اتاق ها باشد و بیرون و درون او را از قیر

cherA ke az sAkhtaneshAn bEzAr shudEm.
because I have become disgusted with what I
khudA qAr shud O khAst ke kull-e dunyAra ba
made. God became angry & wanted to destroy
yak tUfAn nAbUd kuna.
the whole earth by a flood.

IAken khudA dId ke yag mard ba nAme
But God saw that one man named Noah
"nUh" da dunyA tanA ensAn-e durust kAr bUd.
was the only righteous man. Noah pleased
nUh ba nazar-e khudA khUb Amad O lutf yAft.
God & found favor. Of all the people on the
az tamAm-e ensAnA-e rUi zamIn, U tanA kasI
face of the earth, he was the only one who
bUd ke anOz kharAb nashuda bUd. nUh sE
had not yet become bad. Noah had three
bacha dAsht--yAne hAm, sAm O yOfes – ke
boys—Ham, Shem & Japheth—who were
mesl-e khudesh bUdan.
like him.

khudA ba U guft ke keshtIra ba kOmak-e
God told him to make a ship with the help
sE bachE khudesh besAza. ba nUh khudA az
of his three sons. God told Noah his plans.
khAst-e khud khabar dAd. khudA ba U guft,
God told him to make this ship out of shishem
az chOb-e shIsham I keshtI besAz. da keshtI
wood. The ship should have rooms, & outside
utAqA bAsha O bIrUn O darUn-e Ura az qIr
and inside it should be covered with tar.

پیوشان ! خدا خودش نقشه کشتی را
به نوح داد. کشتی باید تنها یک دروازه
و یک کلکین میداشت.

نوح به کار شروع کرد، و سالها زحمت
کشید تا کشتی ساخته شد. خدا گفت با
توفان دنیا را نابود میکنم. لیکن همراهی
نوح عهد و پیمان، یعنی وعده میکنم که
نجات میافتن. خودت، زنت، سه بچه و
زنهای شان داخل کشتی شوید.

وقتیکه کشتی ساخته میشد،
مردم سر نوح خنده کرده میگفتن،
"ای کشتی را کجا میبری؟ بسیار کلان است،
لیکن هیچ آب نزدیک نیست." نوح کوشش میکرد
آنها را از آمدن توفان خبر بدهد و
بگوید که ایمان بیاورند، لیکن فایده نداشت.

bupOshAn! khudA khudesh naqshE keshtIra
God himself gave Noah the plan for the ship.
ba nUh dAd. keshtI bAyad tanA yak darwAza
The ship must have only one door & one window.
O yak kelkIn mEdAsht.

nUh ba kAr shurO kad, O sAlA zAmat
Noah started working, & year by year he
kashId tA keshtI sAkhta shud. khudA guft ba
labored until the ship was built. God said
tUfAn dunyAra nAbud mEkunum. lAken katl
I will destroy the world with a flood. But with
nUh Ad O paimAn, yAne wAda mEkunum ke
Noah I am making a covenant, or a promise,
nejAt mEyafEn. khudet zanet, sE bachEt O
that I will save him. You, yourself, your wife, your
zanA eshAn dAkhel-e keshtI shAwEn.
three sons & their wives will be inside the ship.

wakht-e ke keshtI sAkhta mEshud,
When the ship was being built, the
mardum sar-e nUh khanda kada mEguftan,
people laughed at Noah saying, "Where
"I keshtIra kujA mEbarI? besyAr kalAn as,
are you taking this ship? It's very large,
lAken Ech ao nazdIk nEs." **nUh kOshesh mEkad**
but there's no water nearby." Noah tried to
unAra az Amadan-e tUfAn khabar beta O
warn them of the coming flood & told them .
bugOya ke ImAn byAran, lAken fAida nadAsht.
to have faith, but it did no good.

کشتی در چند سال ساخته شد.

وقتیکه تیار شد، خدا به نوح گفت

که از هر حیوان وحشی دو جوره، و از هر

حیوان اهلی هفت جوره در کشتی بیاورد، و جایی

برای کل شان بسازد. خوراک برای

کل شان بیگیرد، و برای خود هم خوراکه

بیگیرد.

کار بسیار مشکل بود، اما نوح به

امر خدا کل اش را اجرا کرد. برای یک صد

و بیست سال نوح و سه بچه اش سر ساختن

شتی کار میکردن. نوح به مردم از

آمدن غضب خدا خبر میداد

و میگفت توبه کنید. لیکن انها پیغمبر

خدا را ریشخند میکردند و گپ او را

باور نکردن. هیچ کس توبه نکرد.

keshtI da chand sAl sAkhta shud.

It took several years to build the ship.

wakht-e ke tayAr shud, khudA ba nUh guft

When it was ready, God told Noah to bring

ke az ar aiwAn-e wAshI du jOra, O az ar

into the ship two pairs of every wild animal

aiwAn-e all aft jOra da keshtI byAra, O jAi

& seven pairs of every tame animal, & to

bare kulleshAn besAza. khOrAka bare

prepare places for all of them. He should

kulleshAn bIgIra, O bare khudAm khOrAka

get food for all of them & for himself also.

bIgIra.

kAr besyAr mushkel bUd, amA nUh ba

This was very difficult work, but Noah

amr-e khudA kullesha ejrA kad. bare yak sad

carried out everything according to God's

O blst sAl nUh O sE bachEsh sar-e sAkhtan-e

command. For 120 years Noah & his three

keshtI kAr mEkadan. nUh ba mardum az

sons worked on building the ship. Noah

Amadan-e ghazab-e khudA khabar mEdAd

warned the people about God's coming

O mEguft tOba kunEn. lAken UnA paigambar-e

wrath & told them to repent. But they laughed at

khudAra rIshkhand mEkadan O gap-e Ura

God's prophet & did not believe his word.

bAwar nakadan. Ech kas tOba nakad.

No one repented.

نوح و توفان

وقتیکه تمام چیز تیار شد
خدا به نوح گفت: "زود تو، بچه هایت، زنت، و
سنویت به کشتی داخل شوید. این هفت جوره
حیوان پاک و دو جوره حیوان ناپاک همراهی
خودتان بگیر. نان و آب برای خود و برای
حیوان ها وردار. بعد از یک هفته باران شروع
میشود و برای چهل شب و چهل روز میبارد.

نوح و خاندانش مطابق امر
خدا کار کرد و داخل شدن. تمام
جاندار های که خدا گفته بود هم داخل
کشتی آمدن. و خدا خودش دروازه
کشتی را بسته کرد.

nUh O tUfAn *Noah and the Flood*

wakht-e ke tamAm-e chIz tayAr shud
When everything was ready, God said to
khudA ba nUh guft, "zUd tu, bachAet, zanet, O
Noah. "Quickly, you, your sons, your wife &
sunOet ba keshtI dAkhel shawEn. In aft jOra
your daughters-in-law, go into the ship. Take
aiwAn-e pAk O du jOra aiwan-e nApAk amrAe
with you these seven pairs of clean animals and
khudetAn bIgI. nAn O ao bare khud O bare
the two pairs of unclean animals. Bring the
aiwAnA wardAr. bAd az yak afta baran shOrU
food & water for yourself & the animals. After
mEsha O bare chel shao O chel rOz mEbAra.
one week the rain will start & it will rain for
40 nights & 40 days.

nUh O khAnedAnesh mutAbeq-e amr-e
Noah & his family did everything according
khudA kAr kad O dAkhel shudan. tamAm-e
to God's command & entered the ship. All
jAndArA-e ke khudA gufta bUd am dAkhel-e
the living creatures that God had mentioned
keshtI Amadan. O khudA khudesh darwAz-e
also came into the ship. And God himself
keshtIra basta kad.
closed the door of the ship.

مثل که خدا گفته بود باران سخت
 شروع شد، و باران هر دقیقه تیزتر میشد.
 تمام دریا و چشمه روی زمین به شدت
 جاری شدن، و از داخل زمین آب به شدت
 فواره میکرد.

بعد از چند لحظه کشتی سر آب آمد،
 و هر دقیقه بلندتر میشد تا که هفت متر
 از بلندترین کوه دنیا بالاتر شد. روی
 زمین از آب پوشانده شد. تمام جاندارهای
 روز زمین مثل که خدا گفته بود نابود
 شدن. لاکن نوح و خاندانش نجات یافتن.

توفان برای چهل شب و چهل روز باران
 بارید، و همه چیز را سیل برد. روی زمین و
 کوه ها را آب گرفت. کشتی نوح سر آب میگشت
 و آنها که در کشتی بودن از توفان نجات
 یافتن. بعد از چهل روز باران آرام شد.

mesl-e ke khudA gufta bUd bArAn-e sakht
Like God had said, it started to rain hard, &
shurO shud, O bArAn ar daqIqa tEzta mEshud.
every minute the rain poured faster. All the rivers
tamAm-e daryA O chesmA-e rUi zamIn ba shedat
& springs on the earth started to overflow, & from
jArI shudan, O az dAkhel-e-zamIn ao ba shedat
under the earth water gushed out with force.
fawAra mEkad.

bAd az chan laza keshtI sar-e ao Amad,
After some moments the ship began to float,
O ar daqIqa belandtar mEshud tA ke aft meter
& each minute rose until it cleared the highest
az belandtarIn-e kO-e dunyA bAlAtar shud. rUi
mountains of the world by seven meters. The
zamIn az ao pOshAnda shud. tamAm-e jAndArA-e
face of the earth was covered with water. All
rUi zamIn mesl-e ke khudA gufta bUd nAbUd
living beings on the face of the earth, like God
shudan. lAken nUh O khAnadAnesh nejAt yAftan.
had said, perished. But Noah & his family were safe.

tUfAn bare chel shao O chel rOz bArAn
The storm poured rain for 40 nights & 40
bArId, O ama chIza sEl bOrd. rUi zamIn O
days, & everything was carried away by the flood.
kOArA ao greft. keshtI-e nUh sar-e ao mEgasht
The earth & the mountains were under water.
O unA ke da keshtI bUdan az tUfAn nejAt
Noah's ship floated on the water & those who
yAftan. bAd az chel rOz bArAn ArAm shud.
were inside were saved from the storm. After

باد شدید روی آب وزید. آب کم شده رفت.
پنج ماه آب روی زمین بود. بعد از او آب به
امر خدا آهسته آهسته کم شد.

نوح کلکین کشتی باز کرد. یک زاغ
و یک کفتر را رها کرد که ببیند آب کم شده
یانی. زاغ رفت و پس نیآمد، لیکن
کفتر پس آمد از خاطریکه در زمین
هنوز آب بود.

آب آهسته آهسته کم شد. نوح یک هفته
بعد باز کفتر را روان کرد. کفتر رفت و در
نول خود یک دانه برگ درخت زیتون
پس آورد.

بعد از یک هفته دیگر نوح باز کفتر را
رها کرد. این وقت کفتر دیگر پس نیآمد.
حالا نوح فهمید که آب از روی زمین از بین رفت.

bAd-e shadId rUi ao wazId. ao kam shuda raft.
40 days the rain stopped. A strong wind blew over
panj mA ao rUi zamIn bUd. bAd az U ao ba
the water. The water resided. For five months
amr-e khudA AstA AstA kam shud.
the water covered the earth. After that the waters
slowly, slowly decreased by God's command.

nUh kelkIn-e keshtI wAz kad. yak zAgh
Noah opened the ship's window. He
O yak kaftara elA kad ke blbIna ao kam shuda
released a raven & a dove to see if the water
yA nE. zAgh raft O pas nAmad, lAken
was less or not. The raven went & did not
kaftar pas Amad az khAter-e ke da zamIn
return, but the dove came back because
anOz ao bUd.
the earth was still under water.

ao AstA AstA kam shud. nUh yak afta
The water slowly decreased. One week later
bAd bAs kaftara rawAn kad. kaftar raft O da
Noah again sent out the dove. The dove went &
nOl-e khud yag dAna barg-e darakht-e zaitUn
brought back in its beak an olive leaf.
pas Awurd.

bAd az yak afta dega nUh bAz kaftara
After one more week, Noah again let the
elA kad. In wakht kaftar dega pas nAmad.
dove go. This time the dove did not return.
Ale nUh fAmId ke ao az rUi zamIn az bain raft.
Now Noah knew that the water had left the earth.

کشتی نوح سر کوه به نام "ارارات"
 به زمین شیشته. سه ماه دیگر آب آهسته آهسته
 کم شد و زمین خشک شد. کشتی تقریباً
 یک سال سر آب بود. یک سال از رفتن نوح و
 خاندانش به کشتی گذشته بود.

خدا به نوح گفت: "از کشتی برآید!"
 به امر خدا خودش، زنش، بچه هایش و
 زنهایشان، و تمام حیوانات که در کشتی
 بودن، پس آمدن. کل ایشان از کشتی
 برآمدن.

نوح فوراً برای خدا از سنگ یک
 محراب ساخت و یک از آن چهارده گوسفند
 کشت. هم یکی از هر دیگر حیوان پاک سری
 محراب کشت. خون گوسفند را ریخت و خون
 هر حیوان و پرندۀ پاک سر زمین ریخت.

keshtI-nUh sar-e kO ba nAm-e "ArArAt"
Noah's ship landed on a mountain called
ba zamIn shIsht. sE mA dega ao AstA AstA
"Ararat." The water kept slowly going down for
kam shud O zamIn khushk shud. keshtI taqrIban
three more months and the earth became dry.
yak sAl sar-e ao bUd. yak sAl az raftan-e nUh O
The ship was on the water for about one year.
khAnadAnesh ba keshtI guzashta bUd.
One year had passed since Noah & his family
entered the ship.

khUdA ba nUh guft, "az keshtI barAEn!"
God said to Noah, "Come out of the ship!"
ba amr-e khudA khudesh, zanesh, bachAesh O
By God's command, he, his wife, his sons &
zanA eshan, O tamAm-e aiwAnat ke da keshtI
their wives, & all the animals that were in the .
bUdan, pasAmadan. kull-eshan az keshtI bar
ship came out. All of them came out of the ship.
Amadan.

nUh faoran bare khudA az sang yak
Noah immediately made an altar of
mErAb sAkht O yak-e az U chArda gOsfand
stones for God, & killed one of those 14 sheep.
kusht. Am yakI as ar dega aiwAn-e pAk sar-e
He also killed one of each of the other clean
mErAb kusht. khUn-e gOsfanda rIkht O khUn-e
animals on the altar. The sheep's blood flowed
ar aiwAn O parenda-e pAk sar-e zamIn rIkht.
out, & the blood of each clean animal & bird

نوح از این گوسفند و حیوانات پاک قربانی
سوختن کرد.

وقتی که که خدا خون دید و بویی
قربانی سوختی گرفت، آرام و خوش شد.
اینقدر خوش که همراهی انسان یک عهد و پیمان
کرد، که دیگر به توفان زمین نیست و نابود نشود.
خدا گفت: "از این بعد، دنیا را همراهی توفان
باز نابود نمیکند، باوجود که انسان از
اول طبیعت اش خراب بود."

و باز خداوند گفت: "نشانی این
عهد و پیمان کمان رستم است که در ابر
میباشد. یعنی کمان رستم را در ابر
میمانم که نشانی قول ما همراهی
تمام زنده جان های روی زمین باشد.
که در آینده، زمین را به توفان آب نابود
نمی کنم."

nUh az I gOsfand O aiwAnat-e pAk qurbAnI-e
flowed into the ground. Noah made a burnt
sOkhtan kad.
offering of the sheep & clean animals.

wakht-e ke khudA khun dId O bUi
When God saw the blood & smelled the
qurbAnI-e sOkhtan greft, ArAm O khush shud.
burnt offering, he was at peace & happy. He was
eqa khush shud ke amrAe ensAn yak Ad O paimAn
so happy that he made a covenant with mankind,
kad, ke dega ba tUfAn zamIn nEst O nAbUd nasha.
that he would not destroy the earth with another
khudA guft, "az I bad, dunyAra amrAe tUfAn
flood." God said, "From now on, I will not
bAz nAbUd nameEkuna, bAwujUd-e ke ensAn az
destroy the earth again with a flood even though
awal tabIatesh kharAb bUd."
people from the beginning have an evil nature."

O bAz khudAwand guft, "neshAnI-e I
And again God said, "The sign of this
Ad O paimAn kamAn-e rustam as ke da aber
promise is the rainbow that is in the clouds.
mEbAsha. yAne kamAn-e rustama da abr
Meaning, I will put the rainbow in the clouds
mEmAnum ke neshAnI qaol-e mA amrAe
as a sign of my promise with all living things
tamAm-e zendajAnA-e rUi zamIn bAsha.
on earth. In the future, I will not destroy the
ke da Aenda, zamIna ba tUfAn-e ao nAbUd
earth with a flood."
nameEkunum."

باز خدا آنها را برکت داد و گفت:
 "نسل تان زیاد شود و خودتان بارور باشید.
 زیادتر از چیزهای روی زمین بخورید غیر
 از خون. خون نخورید. هیچ کس کسی را
 نکشد و هر کس که قتل کند باید کشته شود."

نوح از او بعد چندین سال دیگر هم زنده
 بود و آخر در سن نو صد و پنجاه سالگی
 مرد.

خدا از اعمال انسان پرسیان میکند
 و غضب خود را سر فتنه و فساد انسان
 میآید. لیکن خدا برای آنها که راهی راستی
 او را قبول میکنند. یک راه نجات پیدا
 میکنند. این راه نجات چی خواهد بود؟

در وقتی توفان، تنها نوح و فامیل اش
 نجات یافتن. برای نجات شان فقط یک راه بود،

bAz khudA unAra barakat dAd O guft,
Again God blessed them & said, "Your
"nasl-etAn zyAt O khudetAn bArwar bAshEn.
descendants will be many & you will be fruitful.
zyAtar az chIzA-e rUi zamIn bukhurEn ghair
Eat of the many things on the earth, except blood.
as khUn. khUn nakhurEn. Ech kas kasera
Don't drink blood. Don't kill each other. And
nakusha O ar kasI ke qatel kuna bAyad kushta shawa."
whoever kills must be killed."

nUh az U bad chandIn sAl-e degAm zenda
From that time, Noah lived many more years
bUD, O Akher da sen-e nO sad O pAnja sAlagI
& finally at the age of 950 years he died.
mOrd.

khudA az amal-e-ensAn pursAn mEkuna
God holds people accountable for their
O ghazabe-khudA sar-e fetna o fesAd-e ensAn
actions, & the wrath of God comes on evil &
myAya. Iaken khudA bare UnA ke rA-e rAst-e
corrupt people. But on those who live right &
Ura qabUl mEkunan, yak rA-e nejAt paidA
obey him, God prepares a way of salvation.
mEkuna. I rA-e nejAt chI khAt bUD?
What will this way of salvation be?

da wakht-e tUfAn, tanA nUh O fAmIllesh
At the time of the storm, only Noah & his
nejAt yAftan. bare nejAteshAn faqat yag rA bUD,
family found salvation. For their salvation there

یعنی کشتی. نوح میفهمید که اگر آن کشتی
نمیبود، آنها هم کل شان میمردن.
این کشتی نظر خدا بود.

در وقت نوح ممکن است دیگر
کشتی هم بوده باشد، لیکن هیچ کدام شان
از توفان نجات نیافتن، غیر از نوح.

yAne keshtI. nUh mEfAmId ke aga U keshtI
was only one way, meaning the ship. Noah under-
namEbUd, unAm kull-eshAn mEmOrdan.
stood that if that ship had not been there, they
I keshtI nazar-e khudA bUd.
also would have all died. This ship was God's
plan.

da wakht-e nUh mumken as dega
At the time of Noah there were probably
kestIAm buda bAsha, lAken Ech kudAm eshAn
other boats, but none of them could save from
az tUfAn nejAt nayAftan, ghair az nUh.
the storm except Noah's.

خواست خدا به ابراهیم از سرزمین اور تا کنعان

بعد از خدا دنیا و هر چیز را آفرید،
یک آدم و زن آفرید. نام آدم "آدم"
بود و نام زن "بی بی حوا" بود. با وجودی
به وجود شیطان گناه در دنیا آمد، و
همراه گناه مرگ به دنیا آمد. وقتیکه
این بسیار خراب چیز شد، خدا به آدم و
بی بی حوا وعده کرد که یک نجات دهنده روان
میکند. در یک روز آینده یک نجات دهنده
روان میکند که گناه مردم را میبخشد
و به جایی مردگان زندگی ابدی میدهد.
بسیار سالها تیر شد، و بسیار مردم
خدا را پیروی کردن. لیکن دیگر مردم

khAst-e khudA ba ebrAHIm
az sar zamIn-e Ur tA qanAn
God's Call to Abraham
from Ur to Canaan

bAd az khudA dunyA O ar chIza AfarId,
After God made the world and all things,
yag Adam O zana AfarId. nAm-e Adam "Adam"
he created man and woman. The man's name
bUd O nAm-e zan "bIbI awA" bUd. ba
was 'Adam,' and the woman's name 'Eve.'
wujUd-e shaitAn gunA da dunyA Amad, O
Because of Satan sin came into the world, and
amrAe gunA marg da dunyA Amad. wakhte ke
with sin came death. When this became a
I besyAr kharAb chlZ shud, khudA ba Adam O
terrible thing, God promised Adam and Eve
bIbI awA wAda kad ke yag nejAt deHenda rawAn
that he would send a Savior. Some day he would
mEkuna. da yag rOz-e Aenda yag nejAt deHenda
send a Savior to forgive man's sin and replace
rawAn mEkuna ke gunA-e marduma mEbakhsha
death with eternal life.
O ba jAi mOrdagAn zendagI-e abadI mEta.

besyAr sAlA tEr shud, O besyAr mardum
Many years passed, and many people
khudAra pairawI kadan. lAken dega mardum
followed God. But other people followed Satan.

شیطان را پیروی کردن. از خاطر ای مردم
بد گناه و غمگینی در کل دنیا آمد.

بعد از چند سال مردم بسیار
شریر شدن که خدا یک سیل کلان روان
کرد. هر چیز زندگی در دنیا فوت کرد، یعنی
غرق شدن. تنها نوح و فامیلش در کشتی
نجات یافتن. بعد از او سیل خدا همراهی
فامیل نوح زندگی را دوباره شروع کرد.
زندگی نو، پاک، تازه، و مقبول.

لیکن بعد سال های زیاد تیر شد،
مردها و زنهای باز از شیطان پیروی کردن.
در او وقت خدا پلان نجات به مردم
نشان داد.

در یک مملکت با نام "کلادانیان"
یک آدم به نام ابراهیم و خانمش به
نام سارا زندگی میکردن. ابراهیم و سارا

shaitAna pairawI kadan. az khAter-e I mardum-e
Because of these bad people, sin and sorrow
bad gunA O ghamgInI da kull-e dunyA Amad.
came to the whole world.

bAd az chand sAl mardum besyAr
After some years, people became so
sharIr shudan ke khudA yak sEl kalAn rawAn
wicked that God sent a great flood. Each
kad. Ar chIze zendagI da dunyA faot kad, yAne
living thing in the world died, meaning they
gharq shud. tanA nUh O fAmIlesh da keshtI
drowned. Only Noah and his family were
nejAt yAftan. bAd az U sEl khudA amrAe
saved in the ark. After that flood, God started
fAmIl-e nUh zendagIra du bAra shurO kad.
life again for the second time with Noah's
zendagI-e nao, pAk, tAza, O maghbUl.
family. A new, clean, fresh and beautiful life.

IAken bAd az sAlA-e zyAd tEr shud,
But after many years passed, men and
mardA O zanA bAz az shaitAn pairawI kadan.
women again followed Satan. At that
da U wakht khudA plAn-e nejAt ba mardum
time God revealed his plan of salvation
neshAn dAd.
to mankind.

da yag mamlakat ba nAm-e "kaldAnyAn"
In a country called Caldonia, lived a man
yag Adam ba nAm-e ebrAHIm O khAnumesh ba
by the name of Abraham and his wife called
nam-e sAra zendagI mEkadan. ebrAHIm O sAra
Sarah. Abraham and Sarah lived in the city of

در شهر "اور" زندگی میکردن. ابراهیم یک
آدم پولدار بود و بسیار زیاد رمه
گوسفند داشت.

وقتی که یک مرد میخواست که
خدا را عبادت کند، یک محراب از سنگها
تیار کرد. وقتی که از سنگها محراب در
میدان یا دشت تیار شد، او مرد و
فامیلش خدا را عبادت کرد و یک بره
قربانی کرد.

یک روز وقتی که ابراهیم پیش
محراب به خدا دعا میکرد. خدا به او
گفت: "ابراهیم، از این جای کوچکی کنید.
از این مملکت و از این شهر "اور" کوچ خود را
بکش و من یک جای نو را به شما نشان
میدهم. شما را برکت میدهم، و از
شما یک قوم کلان میسازم. هر نفر

da shAr-e "Ur" zendagI mEkadan. ebrAHIm yag
Ur. Abraham was a rich man and had very
Adam-e pUldAr bUd O besyAr zyAd ramE
many flocks of sheep.
gOsfand dAsht.

wakht-e ke yag mard mEkhAst ke
When a man wanted to worship
khudAra ebAdat kuna, yag mErAb az sangA
God, he made an altar from stones. When
tayAr kad. wakht-e ke az sangA mErAb da
the stone altar was made in a field or desert,
maidAn yA dasht tayAr shud, U mard O
that man and his family worshipped God
fAmIlesh khudAra ebAdat kad O yag barra
and sacrificed a lamb.
qurbAnI kad.

yag rOz wakht-e ke ebrAHIm pEsh-e
One day when Abraham was praying
mErAb ba khudA duA mEkad. khudA ba U
to God before his altar, God spoke to him.
guft, "ebrAHIm, az I jAi kOchkashI kunEn.
"Abraham, move away from this place. Get
az I mamlakat O az I shAr-e "Ur" kOch-e khuda
yourselves out of this country and this city of
bekash O ma yag jAi naora ba shumA neshAn
Ur, and I will show you a new place. I will
mEtum. shumAra barakat mEtum, O az
bless you, and I will make of you a great
shumA yak qaom-e kalAn mEsAzum. ar nafar
people. Everyone who blesses you, I also will

که شما را برکت میدهد. من هم آنها را برکت
میدهم. و هر کسی که شما را نفرین میکند،
ما هم او را نفرین میکنم. به وجود
شما هر فامیل در دنیا برکت میشود."

معنی این لغت خدا چی است؟

چطور هر فامیل دنیا از ابراهیم برکت
میگیرد؟ فامیل ما و فامیل تان؟

از یاد تان است وعده خدا به آدم و بی بی
حوا چی بود؟ خدا یک کسی را روان میکند
که گناه را مغلوب بسازد و شما را پاک کند.
اونفر مرد ها را و زنهارا از گناه نجات بدهد.

ابراهیم یک آدم بود که بسیار

ایمان داشت. فوراً هر چیز خود را تیار کرد
که از شهر "اور" تا یک جایی دور برود. هیچ

سوال نکرد. ابراهیم گپ خدا را باور

**ke shumAra barakat mEta, mAm Ura barakat
bless. And everyone who curses you, I also
mEtum. O ar kase ke shumAra nafrIn mEkuna,
will curse. Through you every family in the
ma Am Ura nafrIn mEkunum. ba wujUd-e
the world will be blessed. "**
shumA ar fAmIl da dunyA barakat mEshawa."

mAnA-e I lughat-e khudA chIs?
What did God mean by this?

chetOr ar fAmIl-e dunyA az ebrAHIm barakat
How could every family of the earth be blessed
mIgIra? fAmIl-e ma O fAmIletAn?
through Abraham? My family? Your family?

az yAdetAn as wAdE khudA ba Adam O bIbI
Do you remember what God's promise to Adam
awA chI bUd? khudA yag kasera rawAn mEkuna
and Eve was? God would send someone who
ke gunAra maghIUb besAza O shumAra pAk kuna.
would defeat sin and make you clean. That man
U nafar mardAra O zanAra az gunA nejAt beta.
will give salvation to men and women.

ebrAHIm yag Adam bUd ke besyAr
Abraham was a man of great faith.
ImAn dAsht. faoran ar chIze khuda tayAr kad
He immediately prepared his belongings to go
ke as shAr-e "Ur" tA yag jAi dUr bura. Ech
from Ur to a far-away place. He asked no
sawAl nakad. ebrAHIm gap-e khudAra bAwar
questions. Abraham believed God's word.

کرد. دانست که تا زمین که خدا را
پیروی میکرد و به او ایمان میداشت،
خدا او را پشتیبانی میکرد.

ابراهیم بسیار رمه بز و گوسفند
داشت یعنی که بسیار چوپان ها را کار داشت.
ابراهیم سه صد نوکر و چوپان داشت.
مثل ای بود که یک شهر کلان کوچ کند.
وقتی که هر چیز تیار شد، ابراهیم همراهی
فامیل شان و مال فامیل خود، رمه بز
و گوسفند، خر و شتر، و سه صدی نوکر
سفر کردن.

ابراهیم اول بود. پشت او تارا،
پدر پیر ابراهیم، هم میرفت. سارا،
خانم ابراهیم، سر شتر میرفت، و بعد
از سارا، لوت، برادر زاده ابراهیم، میرفت. پس

kad. dAnest ke tA zamAn-e ke khudAra
He knew that as long as he followed God
pairawI mEkad O ba U ImAn mEdAsht,
and had faith in him, God would
khudA Ura pushtIbAnI mEkad.
protect him.

ebrAHIm besyAr ramE buz O gOsfand
Abraham had many flocks of goats and
dAsht yAne ke besyAr chOpAnAra kAr dAsht.
sheep, which meant he needed many shepherds.
ebrAHIm sE sad nOkar O chOpAn dAsht.
Abraham had 300 servants and shepherds.
mesl-e I bUd ke yak shAr-e kalAn kOch kuna.
This meant it was like moving a great city.
wakht-e ke ar chIz tayAr shud, ebrAHIm katI
When everything was ready, Abraham
fAmIlleshAn O mAl-e fAmIl-e khud, ramE buz
traveled with his family, their belongings, flocks
O gOsfand, khar O shutur, O sE sad nOkar
of goats and sheep, donkeys and camels, and.
safar raftan.
300 servants.

ebrAHIm awal bUd. pusht-e U tArA,
Abraham went first. After him went Tara,
padar-e pIr-e ebrAHIm, am mEraft. sAra,
Abraham's old father. Sarah, Abraham's wife,
khAnum-e ebrAHIm, sar-e shutur mEraft, O bAd
rode a camel, and after Sarah went Lot, Abraham's
az sAra, lUt, brAdar zAdE ebrAHIm, mEraft. pas
nephew. Then all the other people in Abraham's

هر دیگر نفر ها فامیل ابراهیم. پشت سر
ایشان نوکر ها و رمه بز و گوسفند، میرفت.
شتر و خر مال شان را میبردند.

بعد از چند روز، از دور یک شهر را
دیدن. نام این شهر "هاران" بود. در این شهری
"هاران"، تارا، پدر ابراهیم فوت شد.
ابراهیم پدر خود را دفن کرد، یعنی گور
کرد.

بعد از چند روز استراحت، ابراهیم
و فامیل گزشته به سفر خود شروع کرد.
بسیار گوسفند و چوپان بودن. بعضی
چوپان و گوسفند از لوت بود، و دیگر چوپان
و رمه گوسفند از ابراهیم بود. راه دور بود،
لیکن پیش میرفتن تا جایی مخصوص که خدا
وعده کرد.

ar dega nafarA-e fAmIl-e ebrAHIm. pusht-e sar
family. After them went the servants and the
eshAn nOkarA O ramE buz O gOsfand, mErAft.
flocks of goats and sheep, and the camels and
shutur O khar mAleshAna mEbOrdan.
donkeys carrying all the belongings.

bAd az chand rOz, az dUr yak shAra
After many days, from afar they saw a
dIdan. nAm-e I shAr "HarAn" bUd. da I shAr-e
city. The name of this city was "Haran." In this
"HarAn", tArA, padar-e ebrAHIm faot shud.
City of Haran, Tara, Abraham's father died.
ebrAHIm padar-e khuda dafen kad, yAne gUr
Abraham buried his father.
kad.

bAd az chand rOz-e esterAat, ebrAHIm
After several days of rest, Abraham and
O fAmIlesh baz ba safar-e khud shurO kad.
his family again started on their journey.
besyAr gOsfand O chOpAn bUdan. bAz-e
There were many sheep and shepherds.
chOpAn O gOsfand az lUt bUd, O dega chOpAn
Some of the shepherds and sheep were Lots,
O ramE gOsfand az ebrAHIm bUd. rA dUr bUd,
and others were Abraham's. The journey was
lAken pEsh mEraftan tA jAi makhsUs ke khudA
long, but they went forward to the special
wAda kad.
place God had promised.

بعد از چند ماه ، ابراهیم و فامیلش
 در یک جایی رسیدن به نام "کنعان." در این جای
 خدا به ابراهیم گفت: "ای جایی مخصوص برای
 شما است. اینجا در کنعان بود و باش کنید. به
 شما و اولادت این زمین را میدهم."

جایی بسیار مقبول بود. سبز برای
 چراندن رمة بز و گوسفند بسیار بود.
 چوپان ها خیمه خود را زدن و ابراهیم هم
 خیمه خدا را سری دامنه تپه زد. یقین داشت
 که او و سارا در آن جایی خوش میباشند.

ابراهیم یک محراب از سنگ تیار کرد و
 سر محراب یک بره را قربانی کرد. پیش
 محراب زانو زد و خدا را شکر کرد.
 خدا را شکر کرد جایی که داده بودش.

bAd az chand mA, ebrAHIm O fAmIllesh
After some months, Abraham and his
da yag jAi rasIdan ba nAm-e "kenAn." da I jAi
family arrived at a place called Canaan. In
khudA ba ebrAHIm guft: "I jAi makhsUs bare
this place God said to Abraham: "This is the
shumAs. Inja da kenAn bUd O bAsh kunEn. ba
special place for you. Live here in Canaan.
shumA O aolAdet I zamIna mEtum."
I am giving you and your children this land.

jAi besyAr maghbUl bUd. sabzA bare
This place was very beautiful. There was
charAndanI rameE buz O gOsfand besyAr bUd.
lots of grass for grazing flocks of goats and
chOpAnA khaimE khuda zadan O ebrAHIm Am
sheep. The shepherds pitched their tents, and
khaimE khuda sare dAmanE tapa zad. yaqIn dAsht
Abraham put his tent in the foothills. He was
ke U O sAra da U jAi khush mEbAshan.
certain he and Sarah would be happy
in that place.

ebrAHIm yag mErAb az sang tayAr kad O
Abraham built an altar from stones and
sare mErAb yag barra-ra qurbAnI kad. pEsh-e
on the altar sacrificed a lamb. He knelt
mErAb zAnU zad O khudAra shukur kad.
before the altar and praised God. He
khudAra shukur kad jAi ke dAda bUdesh.
praised God for the land he had been given.

وعده خدا به ابراهیم

خدا همراهی ابراهیم وعده کرد که

فامیل ابرهیم اولاد خودش شود.

ابراهیم را جای نو داد و این جای به نام "کنعان"،

جای تولد قوم مخصوص میشد. لیکن

تا آن وقت ابراهیم هیچ اولاد نداشت. ابراهیم

و سارا پیر شدن. این کار هر وقت او را به فکر

مینداخت.

یک روز وقتی که ابراهیم هوا خوری

میکرد، خدا به او گفت: "همراهی چشمیت هر طرف

ببین-شمال، جنوب، شرق و غرب-کل جای را که

میبینی به تو میدهم. و به اولادت برای همیشه

میدهم. اولادت اینقدر زیاد میشود که مثل ریگ

دریا، تا هیچ کس حسابش کرده نتواند. برخیز

wadE khudA ba ebrAHIm

God's Promise to Abraham

khudA amrAe ebrAHIm wAda kad ke

God promised Abraham that his family

fAmIl-e ebrAHIm aolAd khudesh shawa.

would have children. He gave Abraham a new

ebraHima jAi nao dAd O I jAi ba nAm-e "kenAn,"

place called Canaan, to be the birthplace of a special

jAi tawalud-e qaom-e makhsUs mEshud. lAken

tribe of people. But until then, Abraham had

tA U wakht ebrAHIm Ech aolAd nadAsht. ebrAHIm

no children. Abraham and Sarah had become

O sAra pIr shudan. I kAr ar wakht Ura ba feker

old. This puzzled his mind continually.

mendAkht.

yag rOz wakht-e ke ebrAHIm awA khUrI

One day when Abraham was out on a walk,

mEkad, khudA ba U guft, "amrAe cheshmet ar taraf

God said to him, "Cast your eyes in every

bIbI--shamAl, junUb, sharq O gharb--kull-e jAira ke

direction—north, south, east and west—all that you

mIbInI ba tU mEtum. O ba aolAdAet bare amEsha

see I am giving you. And to your children I will

mEtum. aolAdAet eqa zyAd mEsha ke mesl-e rEg-e

give it forever. Your children will become as

daryA, tA Ech kas esAbesh kada natAna. bekhEz.

numerous as the sand of the sea, so no one can

برو. و بر و درازی زمین بگرد. از خاطریکه
آن را به تو میدهم."

وقتیکه ابراهیم سر زمین میگشت ،
دلش یک سرود نو خواند. یک سرود شکر
خدا. وقتیکه در کل زمین گشت ، یک محراب
تیار کرد و خدا را عبادت کرد.

یک روز دیگر خدا به ابراهیم باز گفت:
"خدایی قادر مطلق هستم. پیش من خوب
زندگی کنی و کامل باشی. من همراهی تو یک وعده
میکنم. تورا برکت میدهم. تو پدر بسیار
ملت میشوی ، و زنت ، سارا ، مادر بسیار ملت ها
میشود."

ابراهیم نود و نو ساله بود و سارا نود
ساله بود. چطور آدم و زن انقدر پیر اولاد پیدا
کرده میتوانند؟ خدا میدانست که ابراهیم و

burO. O bar O darAzI zamIn begard. az khAter-e ke
count them. Get up. Go. Walk the width and length
Ura ba tU mEtum."
of the land. Because I am giving it to you.

wakht-e ke ebrAHIm sare zamIn mEgasht,
When Abraham walked the land,
delesh yak surUd-e nao khAnd. yak surUd-e shukurE
his heart sang a new song. A song of praise to
khudA. wakht-e ke da kull-e zamIn gasht, yag mErAb
God. When he had walked the full extent of the
tayAr kad O khudAra ebAdat kad.
land, he built an altar and worshiped God.

yag rOz-e dega khudA ba ebrAHIm bAz guft,
Another day God again spoke to Abraham.
"khudA-e qAder-e mutlaq astum. pEsh-e mA khUb
"I am God All Powerful. Live a good life before
zendagi kunI O kAmeI bAshI. mA katI tU yak wAda
me and do right. I am making a covenant with
mEkunum. tUra barakat mEtum. tU padare besyAr
you. I will bless you. You will become father to
melatA mEshI, O zanet, sAra, mAdare besyAr melatA
many descendants. And your wife, Sarah, will
mEsha."
become the mother of many descendants."

ebrAHIm nawad O nO sAla bUd O sAra nawad
Abraham was 99 years old, and Sarah was 90.
sAla bUd. chetOr Adam O zan eqa pIr aolAd paidA
How could a man and woman so old have children?
kada mEtAnan? khudA mEdAnest ke ebrAHIm O
God knew that Abraham and Sarah were that

سارا انقدر پیر بودن ، لیکن گفت که یک بچه پیدا میکنند ، و نامش "اسحاق" میمانند. خدا گفت که همراهی اسحاق هم وعده میکنم.

یک روز تابستان بسیار گرم بود و ابراهیم نزدیک خیمه خود بود. دفعتاً دید که سه نفر طرفش میآمد ، و فوراً فهمید که این سه نفر دیگر قسم مردم بودن. یعنی نفر های آسمانی بودن. پیش آنها ابراهیم دوید و آنها را استقبال کرد. ابراهیم به آنها گفت: "بیاید و در سایه این درخت بنشینید. آب میآورم و پای شما را میشویم."

وقتی که این سه مهمان زیر درخت شستن و پای خود را پاک کردن ، ابراهیم به سارا گفت که از آرد خوب خمیر تیار کو. به نوکر خود امر کرد که گوشت گوسفند برای

sAra eqa pIr bUdan, lAken guft ke yag bacha paidA
old, but he said they were going to have a son,
mEkunan, O nAmesh "esAq" mEmAnan. khudA guft
and they were to name him "Isaac." God said that
ke amrAe esAq am wAda mEkunum.
with Isaac also he would make a covenant.

yag rOz-e tAbestAn besyAr garm bUd O
One summer day it was very warm, and
ebrAHIm nezdIk-e khaimE khud bUd. dafatan dId
Abraham was near his own tent. Suddenly he saw
ke sE nafar tarafesh myAmAd, O faoran fAmId ke I
three men coming toward him. He immediately
sE nafar dega qesm mardum bUdan. yAne nafarA-e
knew these were different kind of men. They were
AsmAnI bUdan. pEsh-e UnA ebrAHIm dawId O
men from heaven. Abraham ran to them and
UnAra esteqbAl kad. ebrAHIm ba UnA guft,
welcomed them. Abraham said to them,
"byAyEn O da sayA-e I darakht bIshInEn. ao
"Come and sit in the shade of this tree. I will
myArum O paiA-e shumAra mEshOyum."
bring water to wash your feet. "

wakht-e ke I sE mEmAn zEr-e darakht
When these three guests sat under the tree
shIshtan O pAiA-e khuda pAk kadan, ebrAHIm ba
and had washed their feet, Abraham said to Sarah
sAra guft ke az Ard-e khUb khamIr tayAr kO. ba
to make bread dough from good flour. He ordered
nOkar-e khud amer kad ke gOsht-e gOsfa nda bare
his servant to roast a sheep. When the food was

میهمان ها پخته کنید. وقتیکه نان تیار
 شد، ابراهیم سه مهمان خود را خدمت کرد.
 سارا، خانمش، از خیمه سیل میکرد. بعد از
 چند دقیقه سارا نام خود را شنید و از
 خیمه گوش کرد

یک مهمان به ابراهیم میگفت: "سارا،
 خانمت، یک بچه پیدا میکند." سارا
 خنده کرد از خاطریکه بسیار پیر شده بود
 و چطور حالا یک بچه پیدا میکند؟ لیکن
 خدا شنید که سارا خنده کرد. خدا
 پرسان کرد: "چرا سارا خنده کرد؟ پیش
 خدا کدام کار ناشد است؟ و باز گفت که
 سارا یک بچه به دنیا میآورد. سارا شرمید
 و ترسیده بود و گفت: "من خنده نکردم."
 لیکن خدا گفت: "نی، تو خنده کردی."
 وقتیکه مهمان ها رخصت شدن،

mEmAnA pukhta kunEn. wakht-e ke nAn tayAr
ready, Abraham served his three guests.
shud, ebrAHIm sE mEmAn-e khuda khedmat kad.
Sarah, his wife, looked on from the tent. After
sAra, khAnumesh, az khaima sail mEkad. bAd az
some minutes, Sarah heard her own name
chand daqIqa sAra nAm-e khuda shunId O az
and listened from the tent.
khaima gOsh kad.

yag mEmAn ba IbrahIm mEguft:, "sAra,
One of the guests said to Abraham, "Sarah,
khAnumet, yag bacha paidA mEkuna." **sAra**
your wife, is going to have a baby boy." **Sarah**
khanda kad az khAter-e ke besyAr plr shuda bUD
laughed because she had become very old, and
O chetOr Ale yag bacha paidA mEkuna? lAken
how could she have a boy now? But God heard
khudA shunId ke sAra khanda kad. khudA
that Sarah laughed. God asked, "Why did Sarah
pursAn kad, "cherA sAra khanda kad? pEsh-e
laugh? With God, what is impossible?" Again
khudA kudAm kAr nAshud as?" O bAz guft ke
he said that Sarah would bring a boy into the
sAra yag bacha ba dunyA myAra. sAra sharmId
world. Sarah, ashamed and afraid, said
O tarsIda bUD O guft, "ma khanda nakadum."
"I did not laugh." But God said, "No, you laughed."
lAken khudA guft:, "nE, tU khanda kadI."

wakht-e ke mEmAnA rukhsat shudan,
When the guests excused themselves,

ابراهیم همراهی شان چند قدم رفت.

با خدا هر چیز امکان دارد. وقتی که
چیز بسیار عجیب میشود، میگویند که یک معجزه است.

ابراهیم و سارا از خدا یک معجزه
یافتند. این دو نفر پیر یک بچه پیدا کردن،
پو نام او را "اسحاق" ماندن. اسحاق از پدر
خود مال بسیار به میراث میبرد، و از
در آسمانی بسیار برکت میراث میبرد.
به واسطه اسحاق، وعده خدا به ابراهیم پوره
میشد.

ابراهیم و سارا بسیار خوش شدن و
خدا را شکر کردن. دانستن که تنها خدا
اینطور یک معجزه کلان را نشان داده میتواندست.

ebrAHIm amrAeshan chand qadam raft.

Abraham went with them a ways.

ba khudA ar chIz emkAn dAra. wakht-e ke
With God, all things are possible. When some-
chIzI besyAr ajIb mEshawa, mEgan ke yag mOjezas.
thing very amazing happens, it's called a miracle.

ebrAHIm O sAra az khudA yag mOjeza
Abraham and Sarah received a miracle from
yAftan. I dU nafar-e pIr yag bacha paidA kadan,
God. These two old people had a boy, and called
O nAm-e Ura "esAq" mAndan. esAq az padar-e
him "Isaac." Isaac inherited many possessions from
khud mAl-e besyAr ba mIrAs mEbOrd, O az
his father, and from his heavenly father inherited
padar-e AsmAnI besyAr barakat mIrAs mEbOrd.
many blessings. By means of Isaac, God's
ba wasAt-e esAq, wAdE khudA ba ebrAHIm pUra
covenant to Abraham was fulfilled.
mEshud.

ebrAHIm O sAra besyAr khush shudan O
Abraham and Sarah were very happy
khudAra shukur kadan. dAnestan ke tanA khudA
and praised God. They knew that only God could
etur yag mOjezE kalAna neshAn dAda mEtAnest.
do such a great miracle.

ابراهیم و لوط

کنعان جای بسیار مقبول بود.

درخت های بسیار و چمن های سبز برای

چراندن حیوانات داشت. ابراهیم و لوط،

برادر زاده اش، هر دویشان بسیار رمه بز

و گوسفند داشتن. هر دویشان بسیار

نوکر و چوپان ها هم داشتن که بز و

گوسفند هایش نگاه میکرد. این مردم همراهی

فامیل های خود در خیمه زندگی میکردن.

ابراهیم و لوط چوپان خوب

داشتن. اما یگان وقت یک علف چار

از طرف هر دو چوپان ها گرفته میشد.

در آن وقت چوپان ها جنگ میکردن.

ebrAHIm O lUt

Abraham and Lot

kenAn jAi besyAr maghbUl bUd.

Canaan was a very beautiful place.

daraktA-e besyAr O chamanA-e sabz bare

It had many trees and the grassy fields

charAndan-e aiwAnA dAsht. ebrAHIm O lUt,

for grazing the animals. Abraham and Lot,

brAdar zadEsh, ar dUeshAn besyAr ramE buz

his nephew, both had many flocks of goats

O gOsfand dAshtan. ar dUeshAn besyAr

and sheep. Each of them also had

nOkar O chOpAnA am dAshtan ke buz O

many servants and shepherds to look

gOsfandAesh negA mEkad. I mardum katl

after the goats and sheep. These men

fAmIlA-e khud da khaima zendagI mEkadan.

lived in tents with their own families.

ebrAHIm O lUt chOpAn-e khUb

Abraham and Lot had good

dAshtan. amA yagAn wakht yag alafchAr

shepherds. But sometimes one grazing land

az taraf-e ar dU chOpAnA gerefta mEshud.

was occupied by both groups of shepherds.

da U wakht chOpAnA jang mEkadan.

At that time, the shepherds fought.

از خاطر این که بز و گوسفند اینقدر
زیاد بود، سبزه و آب برایشان کافی نبود.
چوپان های لوط میخواست که چمن دیگر
پیدا کند که سبزه و آب زیاد داشته باشد.

یک روز وقت که چوپان ها جنگ
میکردن، ابراهیم و لوط غالمغال
چوپان ها را شنیدن. ابراهیم یک آدم
آرام بود و خوش اش نمی آمد که
چوپان ها جنگ کنند. زندگی آرام
میخواست.

از این خاطر ابراهیم به لوط گفت،
"لوط، خوب نمی شود که مابین ما و شما
و چوپان های ما و شما جنگ پیدا شود.
مثل برادر ها هستیم. این زمین کلان است.
اینجا برای ما و شما جای بسیار است."

az khAter-e I ke buz O gOsfand eqa
Because there were such a lot of
zyAd bUd, sabza O ao baresh kAfl nabUd.
goats and sheep, there was not enough
chOpAnA-e lUt mEkHast ke chaman-e dega
grass and water. Lot's shepherds wanted
paidA kuna ke sabza O ao zyAd dAshta bAsha.
to find other grazing places so the grass
water would be enough.

yag rOz wakht-e ke chOpAnA jang
One day when the shepherds were
mEkadan, ebrAHIm O lUt ghAlmaghAl-e
fighting, Abraham and Lot heard the
chOpAnAra shunIdan. ebrAHIm yag Adam-e
commotion. Abraham was a man of peace
ArAm bUd O khushesh namyAmad ke
and didn't like the shepherds fighting.
chOpAnA jang kunan. zendagI-e ArAm
He wanted a peaceful life.
mEkHast.

az I khAter ebrAHIm ba lUt guft,
For this reason Abraham said to Lot,
"lUt, khUb namEsha ke mAbaine ma O shumA
"Lot, it's not good that between me and you
O chOpAnA-e ma O shumA jang paidA shawa.
and between my shepherds and yours, there
mesl-e brAdarA astEm. I zamIn kalAn as.
is enmity. This land is large. There is
Inja bare ma O shumA jAi besyAr as."
enough space for both me and you."

ابراهیم لوط را سر یک تپه برد.
 از بالای تپه دریای "اردن" دیدن.
 خیمه های چوپان ها خود را دیدن و بز ها
 و گوسفند ها در آفتاب میچریدن. هر طرف
 بسیار زمین دیدن. ابراهیم یک آدم
 آرام، و سخی بود. چوپان ها مجبور
 نبودن سر علف چار جنگ کنند.

ابراهیم به لوط باز گفت،
 "نمی خواهم که مابین ما و شما
 و مابین چوپان های ما و شما جنگ
 شود از خاطر که برادر ها هستیم. کل
 زمین پیش ما است. حالی بهتر است جدا
 شویم. اگر زمین طرف دست چپم
 خوش میآید، آنجا برو و من طرف
 دست راست میروم. لیکن اگر زمین طرف
 دست راستم خوش ات میآید، آنجا برو،

ebrAHIm lUta sare yak tapa bOrd.
Abraham took Lot to a hilltop. From
az bAlA-e tapa daryA-e "urdun" dIdan.
the top of the hill, they saw the Jordan River.
khaimA-e chOpAnA-e khuda dIdan O buza
He saw his shepherds' tents and the goats
O gOsfandA da aftao mEcharAdan. ar taraf
and sheep grazing in the sun. In all
besyAr zamIn dIdan. ebrAHIm yag Adam-e
directions they saw lots of land. Abraham
ArAm, O sakhl bUd. chOpAnA majbUr
was a peaceful and generous man. The
nabudan sar-e alafchAr jang kunan.
shepherds must not fight over the land.

ebrAHIm ba lUt bAz guft,
Abraham again said to Lot, "I do
"namEkhAyum ke mAbain-e ma O shumA
not want war between me and you or
O mAbain-e chOpAnA-e ma O shumA jang
between our shepherds because we are
shawa az khAter-e ke brAdarA astEm. kull-e
brothers. The whole land is before us. Now
zamIn pEsh-e mAs. Ale bETar as judA
it's better that we separate. If you like
shawEm. aga zamIn taraf-e dest-e chapem
the land to the left, you go there, and I
khushet myAyA, unja burO O ma taraf-e
will go to the right. But if you like
dest-e rAs mErum. lAken aga zamIn taraf-e
the land to the right, go there, and I and
dest-e rAstem khushet myAya, unja burO,
my shepherds will go to the left."

و من و چوپان هایم دست چپ میروم."

لوط هر طرف سیل کرد و بهترین زمین را

میخواست. زمین پیش دریای "اردن"

خوشش آمد از خاطر که بسیار زیاد

سبز و پر از آب بود. آن زمین بهترین بود.

لوط خیمه های خود را آنجا زد. ابراهیم دیگر

طرف رفت همراهی خیمه های خود، فامیل

خود، چوپان ها و رمة خود. ابراهیم

آدم آشتی طلب بود.

O ma O chOpAnAem dest-e chap mErEm."

IUt ar taraf sail kad O bEtarIn zamIna

Lot looked in both directions and

mEkhAst. zamIn-e pEsh-e daryA-e "urdun"

wanted the best land. He liked the land

khushesh Amad az khAter-e ke besyAr zyAd

in front of the Jordan River because it was

sabz O pur az ao bUd. U zamIn bEtarIn bUd.

very green and well watered. That was the

IUt khaimA-e khuda unja zad. ebrAHIm dega

best land. He put his tent there. Abraham

taraf raft amrAe khaimA-e khud, fAmIl-e

went in the other direction with his tent,

khud, chOpAnA O ramE khud. ebrAHIm

his family and his flocks. Abraham

Adam-e AshtI talab bUd.

was a peacemaker.

امتحان کلان ابراهیم

ابراهیم پدر ملت نو میشود،
یعنی اسحاق مثل یک شهزاده بود. اسحاق
بچه بسیار خوب بود. لایق بود و
میخواست که مادر و پدر خود را خوش
بسازد.

یک روز ابراهیم آواز خدا را
شنید. جواب داد و گفت: "آینجا هستم."
خدا به ابراهیم گفت: "اسحاق، بچه
یک دانه خود را که بسیار دوست داری، بگیر
و به جای با نام "موریا" برو. آنجا
سر کوه یک محراب از سنگ تیار کن و
اسحاق را قربانی کن!"

ابراهیم دانست که بسیار برکت

emteAn-e kalAn-e ebrAHIm *Abraham's Great Test*

ebrAHIm padar-e melat-e nao mEsha,
Abraham was to become Father of a
yAne esAq mesl-e yak shAzada bUd. esAq
new nation, which means Isaac was like
bachE besyAr khUb bUd. lAeq bUd O
a Prince. Isaac was a very fine young man.
mEkhAst ke mAdar O padar-e khuda khush
He was intelligent & wanted to please his
besAza.
mother & father.

yak rOz ebrAHIm AwAz-e khudAra
One day Abraham heard the voice of
shunId. juwAb dAd O guft: "InjAstum."
God. He answered & said, "Here I am."
khudA ba ebrAHIm guft: "esAqa, bachE
God said to Abraham, "Isaac, your only son
yak dAnE khuda ke besyAr dOst dArI, blgI
whom you love so much, take him & go to a
O ba jAi ba nAm-e 'mOraiA' burO. unja
place called Moriah. There on the mountain
sar-e kO yag mErAb az sang tayAr kO O
build an altar of stone and sacrifice Isaac!"
esAqa qurbAnI kO!"

ebrAHIm dAnest ke besyAr barakat
Abraham knew that he had found great

از خدا یافت و پدر ملت کلان
 میشود. لیکن هم میدانست که اسحاق، بچه
 یک دانه اش، برای شدن این کار بسیار مهم
 بود. بدون بچه پدر ملت کلان
 چطور میشود؟ از این گپ خدا ابراهیم
 بسیار حیران بود.

لیکن ابراهیم خدا را بسیار
 دوست داشت و همیشه او را پیروی میکرد.
 حالی هم خدا را اطاعت کرد، لیکن نفهمید
 چرا خدا میخواست که اسحاق قربانی شود.

ابراهیم دو نوکر گرفت، و یک
 خر که چوب و آتش را برای قربانی برد.
 اسحاق هم گرفت و کل شان طرف کوهی
 موریا رفتن.

بعد از سه روز به دامن کوهی

az khudA yAft O padar-e melat-e kalAn
blessing from God & was to become Father
mEsha. lAken am mEdAnest ke esAq, bachE
of a great nation. But he also knew that Isaac,
yag dAnEsh, bare shudan-e I kAr besyAr muem
his only son, was very important to accomplish
bUd. bedUn-e bacha padar-e melat-e kalAn
this. Without his son how would he become
chetOr mEshawA? az I gap-e khudA ebrAHIm
father of a nation? Abraham was very surprised
besyAr airAn bUd.
at God's words.

lAken ebrAHIm khudAra besyAr
But Abraham loved God very much
dOst dAsht O amEsha Ura pairawI mEkad.
& always followed him. Now also he
Ale am khudAra etAat kad, lAken nafAmId
obeyed God but he did not understand why
cherA khudA mEkhAst ke esAq qurbAnI shawa.
God wanted him to sacrifice Isaac.

ebrAHIm dU nOkar greft, O yak
Abraham took two servants & a donkey .
khar ke chOb O Atesha bare qurbAnI bOrd.
to carry the wood & fire for the sacrifice.
esAqa am greft O kull-eshAn taraf-e kO-e
He also took Isaac, & all of them went.
mOrAiA raftan.
toward Mt. Moriah.

bAd az sE rOz ba dAman-e kO-e
After three days they arrived at the

موریا رسیدن . ابراهیم به نوکر
خود گفت: "اینجا تا شوید . من و اسحاق
بالای کوه میرویم که خدا را عبادت کنیم."

ابراهیم کارد و آتش را برد ، و
چوب را به اسحاق داد . ابراهیم و اسحاق بالای
کوه رفتن .

در راه اسحاق از پدر خود پرسان
کرد: "پدر جان ، اینجا چوب است ، و آنجا آتش
است ، لیکن بره برای قربانی کجا است؟"

ابراهیمی گفت: "بچه جانم ، خدا
یک بره برای قربانی خودش میدهد."

وقت که جای راست رسیدن ،
ابراهیم یک محراب تیار کرد . اسحاق
او را سیل کرد . هیچ گپ نزد ، لیکن دانست

mOraiA rasIdan. ebrAHIm ba nOkar-e
slopes of Mt. Moriah. Abraham said to his
khud guft, "InjA tA shawEn. ma O esAq
servants, "Wait here. I & Isaac are going
baIA-e kO mErEm ke khudAra ebAdat kunEm."
up the mountain to worship God."

ebrAHIm kArd O Atesha bOrd, O
Abraham took the knife & fire, & gave
chOba ba esAk dAd. ebrAHIm O esAq baIA-e
the wood to Isaac. Abraham & Isaac went up
kO raftan.
the mountain.

da rA IsAk az padar-e khud pursAn
Along the way Isaac asked his father,
kad, "padar jAn, InjA chOb as, O unja Atesh
"Father dear, here is the wood, & there is the
as, lAken barra bare qurbAnI kujAs?"
fire, but where is the lamb for the sacrifice?"

ebrAHIm guft, "bachE jAnam, khudA
Abraham said, "My dear son, God will
yag barra bare qurbAnI khudesh mEta."
give the lamb for his own sacrifice."

wakht-e ke jA-e rAst rasIdan,
When they came to the right place,
ebrAHIm yag mErAb tayAr kad. esAq
Abraham built an altar. Isaac watched him.
Ura sail kad. Ech gap nazad, lAken dAnest
He didn't say anything, but he knew that this

که این قربانی از دیگر قربانی فرق دارد.

وقت که هر چیز تیار شد،
ابراهیم اسحاق را همراهی ریسمان بسته کرد و
او را سر محراب ماند. اسحاق یک بچه
جوان و قوی بود، و ابراهیم یک آدم
پیر یک صد و چند ساله بود. لیکن اسحاق
هیچ گپ نزد و همراهی پدر خود جنگ
نکرد. اسحاق فهمید که این کار از طرف خدا
بود. اسحاق مثل پدر خود ایمان به
خدا داشت.

ابراهیم پیش محراب ایستاده
شد. در دستش کارد بود. کرده بالا
کرد و تیار بود که بچه خود را بکشد.
لیکن در همین وقت یک اواز آسمانی
آمد. "ابراهیم." ابراهیم زود جواب
گفت: "اینجا هستم."

ke I qurbAnI az dega qurbAnI farq dAra.
sacrifice was different than other sacrifices.

wakht-e ke ar chIz tayAr shud,
When everything was ready, Abraham
ebrAHIm esAqa katI respAn basta kad O
tied Isaac with a rope & placed him on the
Ura sare mErAb mAnd. esAq yag bachE
altar. Isaac was a young, strong young man,
jawAn O qawI bUd, O ebrAHIm yag Adam-e
& Abraham was an old man over a hundred
plrI yak sad O chand sAla bUd. lAken esAq
years old. But Isaac didn't say anything
Ech gap nazad O amrAe padar-e khud jang
nor fight with his father. Isaac understood
nakad. esAq fAmId ke I kAr az taraf-e khudA
that this was from God. Isaac, like his own
bUd. esAq mesl-e padar-e khud ImAn ba
father, had faith in God.
khudA dAsht.

ebrAHIm pEsh-e mErAb estAda
Abraham stood in front of the altar.
shud. da destesh kArd bUd. kArda bAlA
In his hand was the knife. He lifted the
kad O tayAr bUd ke bachE khuda bukusha.
knife up & was ready to kill his own son.
lAken da amIn wakht yag AwAz-e AsmAnI
But just then a voice came from heaven.
Amad. "ebrAHIm." ebrAHIm zUd juwAb
"Abraham, Abraham." Abraham quickly
guft, "InjAstum."
answered, "Here I am."

یک فرشته خدا گفت: "بچه
خدا را نکش. حالی خدا میفهمد که تو
خدا را پیروی میکنی و اطاعت میکنی."

در آن وقت یک چیز عجیب شد.
دفعه‌آ در یک بته نزدیک دید که یک
گوسفند نر شاخش بند مانده بود.
حالی ابراهیم فهمید. خدا امتحان گرفت
که محبت و ایمان ابراهیم را ببیند.

فرشته باز نمایان شد و
ابراهیم آواز خدا را شنید. گفت:
"از خاطر که من را پیروی میکنی، پدر
ملت کلان میشوی، و بسیار برکت میافی."

اینجا یک درس اس. خدا یک دیگر
قربانی داشت، یعنی او گوسفند که در بته بند
ماند. ضرور نبود که اسحاق قربانی شود.

yak fereshtE khudA guft, "bachE
An angel of God said, "Don't kill
khuda nakush. Ale khudA mEfama ke tU
your son. Now God knows that you follow
khudAra pairawI mEkunI O etAat mEkunI."
God & obey him."

da U wakht yak chIz-e ajIb shud.
At that time an amazing thing happened.
dafatan da yag butE nazdIk dId ke yag
Immediately he saw in a nearby bush a sheep
gOsfand-e nar shAkhAesh band mAnda bUd.
whose horns were caught. Now Abraham under-
Ale ebrAHIm fAmId. khudA emteHAn greft
stood. God was testing to see his love & faith.
ke muHabat O ImAn-e ebrAHIma blbIna.

fereshta bAz numAyAn shud O
The angel again appeared & Abraham
ebrAHIm AwAz-e khudAra shunId. guft,
heard God's voice. He said, "Because you
"az khater-e ke mara pairawI mEkunI, padar-e
follow me, you will be the Father of large
melatA-e kalAn mIshI, O besyAr barakat myAfI."
nations, & you will find many blessings."

Inja yag dars as. khudA yag dega
There's a lesson here. God had another
qurbAnI dAsht, yAne U gOsfand ke da buta band
sacrifice, meaning the sheep caught in the bush.
mand. zarUr nabUd ke esaq qurbAnI shawa.
It was not necessary for Isaac to be sacrificed.

این هم نشانی بود که یک روز آینده،
قربانی دیگر میآید برای انسان های دنیا.

I am neshAnI bUd ke yag rOz-e Aenda,
This also was a sign that one day, another
qurbAnI dega myAyA bare ensAnA-e I dunyA.
sacrifice would come for the people of this world.

یک زن برای اسحاق

yag zan bare esAq
A Wife For Isaac

بعد از یک زندگی دراز و خوش ،
سارا فوت کرد و در کنعان دفن شد. در این
وقت اسحاق کلان شد و برای جایی نشین
ابراهیم تیار بود ، یعنی کلان قوم
نو که خدا وعده کرد.

و هم وقت که عروسی اسحاق بود ،
لیکن هیچ دختر خوب و خدا ترس
نزدیک شان نبود. تنها دختر های
نوکر های پدرش . او هم دختر های
کنعان بودن که کل شان بت پرست
بودن . باید یک دختر از فامیل
ابراهیم برای اسحاق پیدا میکرد. لیکن
فامیل ابراهیم پس در "اور" بودن.

bAd az yak zendagI darAz O khush,
After a long and happy life, Sarah
sAra faot kad O da kenAn dafan shud. da I
died and was buried in Canaan. By this
wakht esAq kalAn shud O bare jAi neshIn-e
time, Isaac had grown up and was ready
ebrAHIm tayAr bUd, yAne kalAn-e qaomE
to take Abraham's place, meaning the
nao ke khudA wAda kad.
head of the new tribe God had promised.

O am wakht-e ArUsI esAq bUd,
It was also time for Isaac's wedding,
IAken Ech dukhtar-e khUb O khudAtars
but there was no good God-fearing girls
nazdIk-eshAn nabUd. tanA dukhtarA-e
anywhere near. There were only the
nOkarA-e padar-esh. O am dukhtarA-e
daughters of his father's servants or the
kenAn bUdan ke kull-eshAn but parast
Canaanite daughters who were all idol
bUdan. bayad yak dukhtar az famIl-e
worshippers. It was necessary to find a
ebrAHIm bare esAq paidA mEkad. IAKen
daughter from Abraham's family. But
famIl-e ebrAHIm pas da "Ur" bUdan.
Abraham's family were back in Ur.

ابراهیم میخواست که "اور" برود و
 دختر خوب برای اسحاق از فامیل خود
 پیدا کند. لیکن ابراهیم بسیار زیاد
 پیر بود و نمیتوانست که برود. عوض
 خود بهترین نوکر خود را روان کرد؛
 نوکر که بسیار قابل اعتماد بود.
 نوکر وعده کرد که بسیار کوشش کند،
 و برای سفر تیار شد. برای امنیت چند
 نوکر دیگر هم گرفت. در شتر سامان و
 کلا برای عروسی اسحاق بار کردن.

بعد از چند روز کاروان به شهر
 "هاران" در اور رسید. سالهای پیش ابراهیم
 و لوط از اینجا به کنعان کوچ کردن. در ای جای
 هاران، ناحور برادر ابراهیم، زندگی
 میکرد.

ebrAHIm mEkhAst ke "Ur" bura O
Abraham wanted to go to Ur and
dukhtar-e khUb bare esAq az famIl-e khud
find for Isaac a good girl from his own
paidA kuna. lAken ebrAHIm besyAr zyAd
family. But Abraham was very very old
pIr bUd O namEtAnest ke bura. Ewaz-e
and could not go. In his place he sent
khud bEtarIn nOkar-e khuda rawAn kad;
his own best servant; a servant who was
nOkar ke besyAr qAbel-e EtemAd bUd.
trustworthy. The servant promised to
nOkar wAda kad ke besyAr kOshesh kuna,
try very hard, and prepared for the journey.
O bare safar tayAr shud. bare amnIat chand
For security, he took several other servants
nOkar degAm gereft. da shutur sAmAn O
He loaded his supplies and clothes for
kAlA bare ArUs-e esAq bAr kadan.
Isaac's bride onto the camels.

bAd az chand rOz kArwAn ba shAr-e
After several days, the caravan
"hArAn" da Ur rasId. sAlA pEsh ebrAHIm
arrived at the city of Haran in Ur. Many
O lUt az InjA ba kenAn kOch kadan. da l jAi
years before, Abraham and Lot moved from
hArAn, nAhur brAdar-e ebrAHIm, zendagI
here to Canaan. In this place of Haran,
mEkad.
Abraham's brother, Nahur, was living.

نوک‌ر ابراهیم پیش یک چاه
 بیرون شهر تا شد. اینجا دخترها هر
 دیگر برای آب بردن می‌آمدن و از چاه
 کوزه های خود را پر میکردن. کاری نوکر
 ابراهیم بسیار مشکل بود از خاطر
 که فهمیدن نمیتوانست از مابین
 این قدر دختر کدام اش را انتخاب کند.

برای گرفتن ابن تصمیم مهم
 کمک خدا را کار داشت. نوکر دعا
 کرد: "این خداوند، خدای بادارم
 ابراهیم. به باداریم برکت بده و به
 من کمک کن. اینطور باشد، با دختر که
 بگویم، کوزه خود را بان که من آب
 بخورم، و او جواب بدهد، بخور، و برای
 شترات هم آب میدهم، هم او دختر
 باشد که تو برای اسحاق انتخاب کرده

nOkar-e ebrAHIm pEsh-e yak chA
Abraham's servant stopped at a
bIrUn-e shAr tA shud. InjA dukhtarA ar
well outside the city. Here girls came
dIgar bare ao bOrdan myAmadan O az chA
every afternoon for water and filled their
kOsa-e khuda pur mEkadan. kar-e nOkar-e
jugs from the well. Abraham's servant's
ebrAHIm besyAr mushkel bUd az khater-e
job was very difficult, because he realized
ke fAmIdan nAmEtAnest az mabaIn-e
he could not from so many girls know
eqadar dukhtar kudAm-asha entekhAb kuna.
which one to choose.

bare gereftan-e I tasmIm-e muHem
In order to make this important
kOmak-e khudA-ra kAr dAsht. nOkar duA
decision he needed God's help. The
kad: "ai khudAwand, khudA bAdAr-em
servant prayed, "Oh Lord, God of my
ebrAHIm. ba bAdAr-em barakat bete O ba
brother Abraham. Bless my brother and
mA kOmak kO. etur bAsha, ba dukhtar ke
help me. Let it be this way, that the girl
bugOyum, 'kOzE khuda bAn ke ma ao
to whom I say 'Leave your water jug
bukhurum,' O U jawAb beta 'bukhO, O bare
so that I can drink water,' and she answers,
shuturA-et am ao mEtum,' am U dukhtar
'Drink, and I will also give water to
bAsha ke tU bare esAq entekhab kada
your camels,' that very girl will be

باشید."

دختر که اول سر چاه آمد
بسیار مقبول بود و نام اش ربکا
بود. ربکا نواسه ناحور بود. البته
نوکر ابراهیم او را نمی شناخت .
دختر های دیگر هم سر چاه آمدن لیکن
هیچ کدام شان برابر ربکا
مقبول نبودند. نوکر به ربکا گفت:
"از کوزه ات یک زره آب بده که بخورم."

ربکا زود جواب داد. "بخو،" و
نوکر را آب داد. پس گفت: "برای شتر ات
هم آب میدهم." کوزه خود را چند دفعه پر
کرد و برای شترها در تغیر خالی کرد.

bashI."

the one whom you chose for Isaac."

dukhtar ke awal sar-e chA Amad
The girl who came to the well first
besyAr maghbUl bUd O nAm-esh rabekA
was very beautiful, and her name was
bUd. rabekA nawAsE nAHUr bUd. albata
Rebekah. Rebekah was Nahor's
nOkar-e ebrAHIm U-ra nemEshenAkht.
grandchild. Of course, Abraham's
dukhtarA-e degAm sar-e chA Amadan lAken
servant didn't know that. Other girls came
Ech kudAm-eshan barAbar-e rabekA
to the well, but none were as beautiful
maghbUl nabUdan. nOkar ba rabekA guft,
as Rebekah. The servant said to Rebekah,
"az kOzEt yag zara ao bete ke bukhurum."
"Give me a little water from your water
jug, so I can drink."

rabekA zUd jawAb dAd. "bukho," O
Rebekah quickly answered, "Drink."
nOkar-a ao dAd. pas guft, "bare shuturA-et
And gave the servant water. Then she said
am ao mEtum." kOzE khuda chand dafa pur
"I'll also give water for your camels." She
kad O bare shuturA da taghAr khAlI kad.
filled her water jug several times and
emptied it into the water trough for the
camels.

نوک‌ر فهمید که خدا دعایش را
قبول کرد، و این دختر را خدا برای اسحاق
دانتخاب کرده. نوک‌ر به ربکا یک
انگشتر طلا و دو بازوبند مقبول
اد. ای تحفه را ابراهیم روان کرده بود.
پس نوک‌ر پرسان کرد: "دختر کی هستی؟
در خانه او امشب برای ما جایی است؟"

"من نواسه ناحور هستم،" ربکا
جواب داد. "برای شما و شترهایتان
بسیار جایی است."

ربکا زود خانه پس رفت و
تحفه را به برادر خود، لابان، نشان
داد و هر چیز که شده بود به او گفت.
لابان سر چاه رفت، و نوک‌ر ابراهیم را
با عزت مهمان کرد.

nOkar fAmId ke khudA duA-eshA
The servant understood that God had
qabUl kad, O I dukhtar-a khudA bare esAq
answered his prayer; and that God had
entekhAb kada. nOkar ba rabekA yak
chosen this girl for Isaac. The servant
angushtar-e telA O du bAzUbandE maghbUl
gave Rebekah a gold ring and two beautiful
dAd. I tOfa-ra ebrAHIm rawAn kada bUd.
bracelets. Abraham had sent this gift.
pas nOkar pursAn kad: "dukhtar-e kIstI?
Then the servant asked, "Whose daughter
da khanE U emshao bare mA jAi as?"
are you? Is there room in his house for
me tonight?"

"ma nawAsE nAhUr astum," rabekA
"I'm Nahor's grandchild, "Rebekah
jawAb dAd. "bare shumA O shuturA-etAn
answered. "For you and your camels
besyAr jAi as."
there is lots of room."

rabekA zUd khAna pas raft O
Rebekah quickly went home, showed
tOfA-ra ba brAdar-e khud, lAbAn, neshAn
her brother, Laban, the gifts and told him
dAd O ar chIze ke shuda bUd ba U guft.
all that had happened. Laban went to
lAbAn sar-e chA raft, O nOkar-e ebrAHIm-a
the well and with honor invited Abraham's
ba ezat memAn kad.
servant home.

نوکر ابراهیم دختر را که زن
 اسحاق میشد حالی شناخت، و میخواست به
 آکنعان زود پس برود. او تیار شد که روز
 پنده همراهی ربکا یک جای به کنعان برود.
 لیکن فامیل ربکا میخواستن که
 دختر شان یک چند روز دیگر هم
 پیش شان باشد. لیکن ربکا خوش
 بود که زودتر برود

کاروان باز تیار شد. ربکا
 دایی خود و نوکرها و کنیز خود را
 گرفت، و همراهی خود برد. نمیخواست که در
 خانه نو تنها و بیکیس باشد. بعد از
 خدا حافظی همراهی مادر خود، دعا
 برادر خود را گرفت و حرکت کرد.

در همان وقت در کنعان، اسحاق

nOkar-e ebrAHIm dukhtar-a ke zan-e
Abraham's servant now knew which
esAq mEshud Ale shenAkht, O mEkAst ba
girl would become Isaac's wife, and he
kenAn zUd pas bura. U tayAr shud ke rOz-e
wanted to quickly return to Canaan. He
Ayenda katI rabekA yak jAi ba kenAn bura.
prepared to go to Canaan together with
IAken famIl-e rabekA mEkasthan ke
Rebekah the next day, but Rebekah's
dukhtar-eshAn yak chand rOz-e degAm
family wanted their daughter to stay
pEsh-eshAn bAsha. Iaken rabekA khush
with them a few more days. But Rebekah
bUd ke zUdtar bura.
was glad to go at once.

kArwAn bAz tayAr shud. rabekA
The caravan was again made ready.
dAI-e-khud O nOkarA O kenIzA-e khuda
Rebekah took her own nursemaid and
gereft, O katI khud bOrd. nameEkast ke da
her servants and maids and went with
khanE-nao tanA O bEkas bAsha. bAd az
him. She didn't want to be in her new
khudA AfezI amrAe mAdar-e-khud, duA-e
home alone and without anyone. After
brAdar-e-khuda gereft O arakat kad.
saying goodbye to her mother, she
received her brother's prayer and left.

da amU wakht da kenAn, esAq
At that very same time in Canaan,

انتظار پیس آمدن نوکر پدر

خود را میکشید. یک روز دیگر اسحاق سر

زمین ها میگشت و دعا و فکر میکرد. از

دور کاروان را دید.

"وقت که کاروان نزدیک اسحاق

رسید، ربکا اسحاق را دید. و پرسان کرد: "او

کی هست که طرف ما میآید؟

نوکر جواب داد: "او شوهر تو هست."

ربکا برای ملاقات اسحاق خود را تیار

کرد. کنیزش روی ربکا را همراهی یک

چادر پت کردن.

اسحاق و ربکا یک دیگر خود را

بسیار دوست داشتن. به زودی عروسی کرده،

و خدا سالهای بسیار به آنها برکت

داد.

entezAr-e pas Amadan-e nOkar-e padar-e-

Isaac was waiting for the return of his

khuda mEkashId. yak rOz dIgar esAq sar-e

father's servant. One afternoon Isaac was

zamIna mEgasht O duA O feker mEkad. az

walking in the fields praying and thinking.

dUr kArwAna dId.

From far away he saw the caravan.

wakht-e ke kArwAn nazdIk-e esAq

When the caravan came near Isaac,

rasId, rabekA esAqa dId. O pursAn kad: "U

Rebekah saw Isaac and asked, "Who is that

kIs ke taraf-e mA myAya?"

coming toward us?"

nOkar jawAb dAd, "U shawar-e tUs."

The servant answered, "That's your

rabekA bare mulAqAt-e esAq khuda tayAr

husband." Rebekah prepared herself to

kad. kenIzA-esh rUi rabekA-ra katI yak

meet Isaac. Her maids covered her

chAdar put kadan.

face with a veil.

esAq O rabekA yak dega khuda

Isaac and Rebekah liked each other

besyAr dOst dAshtan. ba zUdI ArUsI kada,

very much. They married at once, and

O khudA sAlA-e besyAr ba UnA barakat

God blessed them with many years.

dAd.

تولد یعقوب و عیسو

اسحاق و ربکا سالها بسیار یک
جایی به خوشی زندگی کردن . لیکن مثل
ابراهیم و سارا برای چند سال هیچ اولاد
نداشتند . پس اسحاق به خدا دعا کرد که
یک طفل بده . خدا دعا اسحاق شنید
و ربکا دو بچه دوگانگی پیدا کرد.
نام شان عیسو و یعقوب بودند.

اگر چه دوگانگی بودن ، عیسو و
یعقوب برابر نبودند . شکل شان و
شخصیت شان بسیار فرق داشتن . عیسو که
اول تولد شد ، موی سرخ و بدن پر
موی داشت . پوست یعقوب لشم و نرم بود.

tawalud-e yaqUb O IsU *Birth of Jacob and Esau*

esAq O rabekA sAlA-e besyAr yag
Issac and Rebekah lived a long and
jAi ba khushI zendagI kadan. lAken mesl-e
happy life in one place. But just like
ebrAHIm O sAra bare chand sAl Ech aolAd
Abraham and Sara, they did not have
nadAshtan. pas esAq ba khudA duA kad ke
children for some years. So Isaac prayed
yak tefel bete. khudA duA-e esAqa shunId
to God for a child. God heard Isaac's
O rabekA du bachE dugAnagI paidA kad.
prayer and Rebekah gave birth to twin
nAm-eshAn IsU O yaqUb bUdan.
boys. Their names were Esau and Jacob.

agarchI dugAnagI bUdan, IsU O
Although they were twins, Esau and
yaqUb barAbar nabUdan. shakl-eshAn O
Jacob were not identical. Their appearance
shakhsIat-eshAn besyAr farq dAshtan. IsU ke
& personalities were very different. Esau who
awal tawalud shud, mUI surkh O badan pur
was born first, had red hair & his body was
mUI dAsht. pOst-e yaqUb lashem O narm bUd.
full of hair. Jacob's skin was smooth and soft.

وقت که این دو بچه کلان شدن ،
عیسو خوشش میآمد که در جنگل برود و
میخواست راجع به درختها ، حیوانات و دریا
چیزی بفهمد. یعقوب خوشش میآمد که
خانه باشد همراهی دیگر اولادها نزدیک
عمه مادر خود بازی کند.

wakht-e ke I du bacha kalAn shudan,
When these two boys grew up, Esau
IsU khush-esh myAmad ke da jangal bura O
liked to go into the woods and learn about
mEkhAst rAjEba darakhtA, aiwAnA O daryA
the trees, animals and rivers. Jacob liked to
chIze bufAma. yaqUb khush-esh myAmad ke
stay at home and play with other children
khAna bAsha amrAe dega aolAdA nazdIkE
near his mother's tent.
aimaE mAder-e khud bAzI kuna.

اسحاق آدم آرام

اسحاق صلح خواه

در جای کنعان یک قحطی آمد، یعنی
سال که باران نبارید. گندم خوب نشد
و نان کم شد. از این خاطر اسحاق، ربکا،
نوکرش و رمه بز و گوسفند کل شان
از کنعان تا جرار کوچ کرد. در جرار نان
بسیار بود.

در جرار اسحاق در کشت و کار شروع
کرد، و خدا اسحاق را به یک حاصل کلان و
خوب برکت داد. بز و گوسفند و گاو
اسحاق در چمن میچریدن.

پس اسحاق، عیسو و یعقوب و نوکرها
یشان به کندن یک چاه شروع کردن.

esAq adAm-e ArAm
esAq sOl khwA
Isaac the Peacemaker

da jAi kenAn yak qAtI Amad, yAne
Famine came to Canaan, meaning a
sAl ke bArAn nabArId. gandum khUb nashud
year when it did not rain. The wheat was no
O nAn kam shud. az I khAter esAq, rabekA,
good and bread was scarce. So Isaac, Rebekah
nOkar-esh O ramE buz O gosfand-kulleshAn
their servants and their flocks of goats and
az kenAn tA jerAr kOch kad. da jerAr nAn
sheep—all moved from Canaan to Gerar,
besyAr bUd.
where bread was plentiful.

da jerAr esAq ba kesht O kAr shurO
In Gerar, Isaac began farming, and
kad, O khudA esAqa ba yak Asel-e kalAn O
God blessed him with an abundant harvest.
khUb barakat dAd. buz O gosfand O gawe
Isaac's goats, sheep and cows grazed in
esAq da chaman mEcharIdan.
the grassland.

pas esAq, IsU O yaqUb O nOkarA-
Then Isaac, Esau & Jacob, and their
eshan ba kandanI yak chA shurO kadan.
servants began to dig a well. They worked

بسیار کار کردن و یک چاه نو کندن
 که آب شیرین داشت. لیکن چوپان های
 جرار آمدن و همراهی چوپان های اسحاق
 جنگ کردن و گفتن: "این چاه از ماست!
 از شما نیست!"

اسحاق یک آدم آرام بود و
 نمیخواست که جنگ کند. آدم آشتی
 طلب بود مثل پدر خود، ابراهیم.
 اسحاق همراهی نوکر خود جایی دیگر رفتن
 و دوباره چاه نو کندن. لیکن وقت
 که این چاه دوم کنده شد، چوپانها
 جرار پس آمدن و سر این چاه هم جنگ کردن.

اسحاق نمیخواست جنگ کند. باز به
 جایی دیگر رفت و چاه نو کند. این چاه آب
 بسیار پاک و صاف داشت. حالی هیچ کس تکلیف
 نمی داد. خدا را شکر کرد و گفت: "حالی

besyAr kAr kadan O yak chA-e nao kandan
very hard and dug a new well with sweet
ke awe shIrIn dAsht. lAken chOpAnA-e
water. But the shepherds of Gerar came
jerAr Amadan O katI chOpAnA-e esAq
and fought with Isaac's shepherds saying,
jang kadan O guftan, "I chA az mAs!
"This is our well! It's not yours!"
az shumA nEs!"

esAq yak adAm-e ArAm bUd O
Isaac was a peaceful man, and did
namEkAst ke jang kuna. Adam-e AshtI
not want to fight. He was like his own
tAleB bUd mesl-e padar-e khud, ebrAHIm.
father, Abraham. Isaac with his servants
esAq amrAe nOkar-e-khud jAi dega raftan
went to another place and again dug a well.
O dubAra chA-e nao kandan. lAken wakht-e
But when this second well was dug, the
ke I chA-e duwom kanda shud, chOpAnA-e
shepherds of Gerar came back and fought
jerAr pas Amadan O sar-e I chA am jang kadan.
over this well too.

esAq namEkAst jang kuna. bAz ba
Isaac didn't want to fight. Again he
jAi dega raft O chA-e nao kand. I chA ao
went to a different place and dug a new well.
besyAr pAk O sAf dAsht. Ale Ech kas taklIf
This well had very clean & clear water. Now no
namEdAd. khudA-ra shukur kad O guft, "Ale
one gave him trouble. He praised God and said,

خدا برای کل ما جای داده . وقتیکه که در
اینجا می‌شینیم خدا ما را برکت میدهد ."

برای اسحاق یک چاه بسیار مهم بود ،
لیکن محراب هم مهم بود . در این جای جرار
اسحاق یک محراب از سنگ تیار کرد و سرش
قربانی کرد . خدا به اسحاق گفت: "من خدای
ابراهیم ، پدر تو است . حالی نترس از خاطر
که ترا برکت میدهم . تو و فامیل ترا
برکت میدهم ، از خاطر پدرات از من
پیروی کرد ."

جنگ کردن آسان است ، لیکن آشتی
کردن و آشتی طلب بودن آسان نیست . هر کس
جنگ کرده میتواند ، و برای جنگ کردن فقط
یک آدم بدقهر به کار است . لیکن برای
آشتی طلبی آدم به کار است که قدرت
جنگ کردن را داشته باشد ، لیکن جنگ نکند .

khudA bare kulle mA jAi dAda. wakht-e ke da
"Now God has given me the whole land.
Inja mIshInEm khudA mA-ra barakat mEta."
When I settle here, God will bless me. "

bare esAq yak chA besyAr muHem bUd,
For Isaac, a well was very important, but
IAken mErAb Am muHem bUd. da I jAi jerAr
an altar was also important. At this place of
esAq yak mErAb az sang tayAr kad O sar-esh
Gerar, Isaac built an altar of stones and on it
qurbAnI kad. khudA ba esAq guft, "ma khudA-e
made a sacrifice. God said to Isaac, "I am God
ebrAHIm, padar-e tUs. Ale natars as khAter-e
of Abraham, your father. Do not be afraid, for
ke tU-ra barakat mEtum. tU O fAmIl-e tU-ra
I will bless you. I will bless you & your family,
barakat mEtum, as khAter-e padar-et az ma
because your father followed me."
pairawI kad."

jang kadan AsAn as, IAKen AshtI
It's easy to fight, but to make peace
kadan O AshtI talab bUdan AsAn nEs. ar kas
or be a person of peace is not easy. Anyone
jang kada mEtAna, O bare jang kadan faqat
can fight, and for a fight all that is needed
yak Adam-e badqAr ba kAr as. IAKen bare
is an ill-tempered man. But for peace
AshtI talabI Adam ba kAr as ke qudrat-e
making, it takes a man who has the power
jang kadana dAshta bAsha, IAKen jang nakuna.
to fight, but doesn't. Bravery is not in

کاکگی در جنگ کردن نیست ، لیکن
در آشتی طلبی است. کسیکه جنگ میکند
عقل خود را به کار نمی اندازد. لیکن
کسیکه که آشتی میکند و آشتی طلب است ،
کسیکه که عوض زور فکر خود را به کار
می اندازد و کوشش میتواند به عقل گپ را
فیصله کند.

kAkagI da jang kadan nEs, lAken
fighting, but in peace making. A person
da AshtI talabIs. kase ke jang mEkuna
who fights, does not display God's
aqel-e khudA ba kAr namendAza. lAken
wisdom. But a person who makes peace
kase ke AshtI mEkuna O AshtI talab as,
and is a peace maker; is a person who
kase as ke Ewaz-e zOr feker khuda ba kAr
instead of using violence, is able to think
mendAza O kOshesh mEtAna ba aqel gapa
and tries to make use of wise speech.
faisala kuna.

از دست دادن حق عیسو

یعقوب و عیسو کلان شدن. لیکن

برابر نشدن. عیسو شکاری شد و

پدرش، اسحاق، خوردن گوشت حیوان های

شکار شده را خوش داشت. عیسو بچه

نازدانه پدر خود بود.

از خاطر که یعقوب خوش داشت که

خانه داشته باشد و نزدیک خیمه کار

کند، بچه نازدانه مادر خود بود.

یک روز عیسو شکار رفت. تیر و کمان

پیش اش بود. کمانش در دستش، و تیر

در پشت اش در مابین تیر دانی بود.

یعقوب خانه بود و برای نان چاشت آش

می پخت.

az dest dAdan-e aq-e IsU *Esau Loses His Birthright*

yaqUb O IsU kalAn shudan. lAken

Jacob and Esau grew up. But they

barAbar nashUdan. IsU shekArI shud O

were not alike. Esau became a hunter,

padar-esh, esAq, khOrdanI gOsht-e aiwAnA-

and his father; Isaac, liked to eat the

e shekAr shuda-ra khush dAsht. IsU bachE

meat that came from the hunt. Esau was

nAzdAnI padar-e-khud bUd.

his father's favorite.

az khater-e ke yaqUb khush dAsht ke

Because Jacob liked to stay at home

khAna dAshta bAsha O nazdIk-e khaimA kAr

and work near the tent, he was his

kuna, bachE nAzdAnI mAdar-ekhud bUd.

mother's favorite.

yak rOz IsU shekAr raft. tIr O kamAn

One day Esau went hunting. He had

pEsh-esh bUd. kamAn-esh da dest-esh, O tIr

arrows and bow. His bow was in his hand,

da pusht-esh da mabain-e tIrdAnI bUd.

and his arrows were on his back in the

yaqUb khAna bUd O bare nAn-e-chAst Ash

quiver. Jacob was at home cooking soup

mEpukht.

for lunch.

وقتیکه یعقوب اش را می پخت ،
 ممکن فکر میکرد که برادرش ، عیسو ،
 بسیار خوشبخت بود که اول تولد
 شد. در آن روز ها ، بچه کلان جانشین
 پدر خود میشد. وقت که پدر
 فوت میشد زیادهترین حصه سامان و
 جایدار پدر خود را میگرفت. این فایده که
 برای بچه کلان میرسید " حق کلانی"
 نام داشت. یعنی از خاطر که بچه اول
 که تولد شد امتیاز مخصوص دارد.
 عیسو و یعقوب در یک وقت تولد شدن
 لیکن عیسو اول به دنیا آمد. عیسو حق
 کلانی داشت.

خوب ، عیسو در جنگل به شکار رفت.
 وقت که عیسو از جنگل پس آمد بسیار
 گرسنه بود. بوی آتش در بینش آمد ، و

wakht-e ke yaqUb Asha mEpukht,
As Jacob cooked soup, he may
mumken feker mEkad ke brAdar-esh, IsU,
have been thinking how lucky his
besyAr khushbakht bUd ke awal tawalud
brother Esau was having been born first.
shud. da U rOzA, bachE kalAn jA neshIn-e
In those days, the oldest boy received
padar-e-khud mEshud. wakht-e ke padar
his father's inheritance. When the
faot mEshud zyAdtarIn essE sAmAn O
father died, he would get all of his father's
jAIIdAr-e padar-e khuda mEgrefte. I fAida ke
possessions and lands. This advantage that
bare bachE kalAn mErasId "aq-e kalAnI"
came to the oldest son was called a
nAm dAsht. yAne az khAter-e ke bachE awal
"birthright". Meaning that the first-born
ke tawalud shud emtIAz-e makhsUs dAra.
son has a special privilege. Esau and
IsU O yaqUb da yak wakht tawalud shudan
Jacob were born at the same time, but
IAken IsU awal ba dunyA Amad. IsU aq-e
Esau came first. Esau had the birthright.
kalanI dAsht.

khO, IsU da jangal ba shekAr raft.
Well, Esau went to the woods to
wakht-e ke IsU az jangal pasAmad besyAr
hunt. When Esau returned from the
gushna bUd. bUi Ash da bIn-esh Amad, O
woods, he was very hungry. He smelled

گفت: "مرا یک زره بده."

يعقوب ميپهيد كه عيسو چقدر

گرسنه بود. يعقوب به برادر خود گفت:

"حق كلانی ات را برای من بفروش. باز آش

ميدهمت."

در آن وقت عيسو فقط سر گرسنگی

خود فكر ميكرد، و حق كلانی خود را به

يك كاسه آش فروخت!

guft, "ma-ra yagzara bete."

the soup and said, "Give me a little bit."

yaqUb mEfAmId ke IsU cheqadar

Jacob knew how hungry Esau was.

gushna bUd. yaqUb ba brAdar-e-khud guft,

Jacob said to his brother, "Sell me your

"aq-e kalanI-eta bare ma bufrOshI. bAz Ash

birthright. Then I'll give you soup."

mEtum-et."

da U wakht IsU faqat sar-e gushnagI

At that time, Esau was only thinking

khud feker mEkad, O aq-e kalanI khuda ba

about his hunger, and he sold his birth-

yak kAsE Ash furOkht!

right for a bowl of soup!

يعقوب برکت عيسو دزدی میکند

اسحاق حالی بسیار پیر شده بود، و
نايينا بود. فکر میکرد که مردنش
نزدیک بود. عيسو را صدا کرد. عيسو بچه
کلانش بود و بچه نازدانه اش هم
بود. حالی وقت میآمد که عيسو را برکت
مخصوص میدهد. برای بسیار وقت اسحاق
برای دادن این برکت انتظار کشید.

وقت که عيسو پیش پدر
خود رسید، اسحاق گفت: "بسیار پیر شدیم،
و مردن من نزدیک است. میخواهم که
شکار بروی. پس بیا که گوشت را پخته
کنید، و مرا بدهید که بخورم. باز
برکت مخصوص میدهم پیش از

yAqUb barakat-e IsU duzdI mEkuna *Jacob steals Esau's Blessing*

esAq Ale besyAr pIr shuda bUd, O
Isaac now had become very old and
nAbInA bUd. feker mEkad ke mOrdan-esh
blind. He was thinking that his death was
nezdIk bUd. IsU-ra sadA kad. IsU bachE
near. He called Esau. Esau was his oldest
kalAn-esh bUd O bachE nAzdAnI-esh am
boy and also his favorite. Now the time had
bUd. Ale wakht myAmad ke IsU-ra barakat-e
had come to give Esau his special blessings.
makhsUs mEta. bare besyAr wakht esAq
For a long time, Isaac had been waiting
bare dAdanI I barakat entezAr kashId.
to give of this blessing.

wakht-e ke IsU pEsh-e padar-e-
When Esau arrived before his father,
khud rasId, esAq guft, "besyAr pIr shudum,
Isaac said, "I have become very old, and
O mOrdan-e ma nezdIk as. mEkhayum ke
my death is near. I want you to go hunting.
shekAr burum. pas byA ke gOsht-ra pukhta
Come back to cook the meat, and give it
kO, O ma-ra bete ke bukhurum. bAz
to me to eat. Then I will give you the
barakat-e makhsUs mEtum-et pEsh az
blessing before I eat.

این که بمیرم.

ربکا گپ اسحاق را شنید.

ربکا فهمید که چند سال پیش عیسو حق

کلانی خود را به یک کاسه شوربا فروخت.

ربکا هم فهمید که اسحاق چند دفعه

قهر شد از خاطر که عیسو مردم

کنعان بسیار نشست و برخاست

داشت. این مردم کنعان خدا ترس

نبودن. بت پرست بودن. عیسو دو

دختر کنعان را گرفت. از این خاطر پدرش

اسحاق خفه شد. اولاد های عیسو هم

مثل مادر خود شاید بت پرست

میشدند.

یعقوب این قسم چیزی بد نکرد.

ممکن ربکا فکر میکرد که بهتر

میبود اگر غیر از عیسو یعقوب برکت

I ke bumurum.

rabekA gap-e esAqa shunId.

Rebekah heard what Isaac said.

rabekA famId ke chand sAl pEsh IsU aq-e

Rebekah knew that several years ago Esau

kalAnI khuda ba yak kAsE shOrwa furOkht.

sold his birthright for a bowl of soup.

rabekA am famId ke esAq chand dafa

Rebekah also knew that Isaac was angry

qAr shud az khAter-e ke IsU katI mardum-e

because Esau often sat with the men of

kenAn besyAr neshast O bar khAst

Canaan and visited with them. These

dAsht. I mardum-e kenAn khudAtars

Canaanite men were not God fearing.

nabUdan. budparast bUdan. IsU dU

They were idol worshippers. Esau

dukhtar-e kenAn-ra greft. az I kAr padar-

had taken two of the daughters of Canaan

esh esAq khafa shud. aoladA-e IsU Am

Because of this, his father Isaac was angry.

mesl-e mAdar-e-khud shAyad budparast

Esau's children, like their mothers, might

mEshudan.

also become idol worshippers.

yaqUb I qesm chlZe bad nakad.

Jacob hadn't done such bad things.

mumken rabekA feker mEkad ke bEtar

and maybe Rebekah thought that it would

mEbUd aga ghair az IsU yaqUb barakat-e

be better if, instead of Esau, Jacob got

مخصوص میافت. ربکا یک پلان تیار
کرد و یعقوبه خبر داد.

در عین وقت عیسو جنگل رفت که
شکار کند. عیسو فهمید که بسیار وقت
پدرش سرش قهر شد. حالی میخواست
که پدر خود را خوش بسازد. و او را
احترام کند.

ربکا به یعقوب گفت: "خوب.
خوب گوش کو. برو و دو دانه بزغاله
خوب را بیار. او را پخته میکنیم مثل
که پدرت خوشش میآید. پس گوشت
بزغاله را پیش پدرت ببر، و
عوض عیسو، تو را برکت مخصوص میدهد."

یعقوب فکر میکرد که این پلان
بسیار خوب نبود و گفت: "پدرم

makhsUs myAft. rabekA yag plAn tayAr
the special blessing. Rebekah made a
kad O yaqUba khabar dAd.
plan and told it to Jacob.

da ain-e wakht IsU jangal raft ke
At that moment, Esau went to the
shekAr kuna. IsU fAmId ke besyArI wakht
woods to hunt. Esau knew that often his
padar-esh sar-esh qAr shud. Ale mEkAst
father had been angry with him. Now he
ke padar-e-khuda khush besAza. O U-ra
wanted to make his father happy and
aterAm kuna.
respect him.

rabekA ba yaqUb guft, "khO.
Rebekah said to Jacob, "OK. Listen
khUb gOsh kO. burO O dU dAna buzghAIE
well. Go and bring two fine young goats.
khUba byAr. U-ra pukhta mEkunum mesl-e
I will cook them the way your father likes.
ke padar-et khush-esh myAyA. pas gOsht-e
Then take the young goat meat to your father,
buzghAla-ra pEsh-e padar-et bubAr, O
and instead of to Esau, he will give you the
Ewaz-e IsU, tu-ra barakat-e makhsUs mEta."
special blessing."

yaqUb feker mEkad ke I plAn
Jacob thought this was not a
besyAr khUb nabUd O guft "padar-em
good plan and said, "My father is blind

نابینا است و هیچ نمی بیند. چطور میشود

اگر پدرم مرا لمس کند؟ پوست

لشم و نرم دارم لیکن پوست عیسو

موی پر است. پدرم میفهمد که من عیسو

نیستم. میفهمد که کوشش میکنم

او را بازی بدهم. و عوض برکت،

مرا لعنت میکند.

ربکا جواب داد: "اگر پدرت

ترا لعنت کند، من هم لعنت میشوم.

یعقوب گبرو، و چیزی که گفتم، بکن!"

وقتیکه وشت گوشت

بزغاله را به مادر خود داد،

ربکا گوشت را پخته کرد. ربکا یعقوب را

امر کرد که کالا عیسو بپوشد. پس موی

بزغاله بالایی پوست دست و بازو و

nA-bInA-s O Ech namIbIna. chetOr mEsha

and doesn't see anything. How will it be

aga padar-em ma-ra lams kuna? pOst-e

if my father feels me? I have a smooth

lashem O narm dArum lAken pOst-e IsU

and soft skin, but Esau's skin is hairy.

mUi pur as. padar-em mEfAma ke ma IsU

My father will know that I am not Esau.

nEstum. mEfAma ke kOshesh mEkunum

He will know that I am trying to trick

U-ra bAzI betum. O Ewaz-e barakat,

him. And instead of a blessing, he will

ma-ra lAnat mEkuna.

curse me.

rabekA juwAb dAd "aga padar-et

Rebekah answered, "If your father

tu-ra lAnat kuna, mAm lAnat mEshum.

curses you, I also will be cursed.

burO, O chIze ke guftum, kO!"

Go, do what I've told you!"

wakht-e ke yaqUb gOsht-e

When Jacob gave the young

buzghAla-ra ba mAdar-e khud dAd,

goat meat to his mother; Rebekah

rabekA gOshta pukhta kad. rabekA yaqUba

cooked the meat. She ordered Jacob to

amr kad ke kAlA-e IsU-ra bupOsha. pas mUi

put on Esau's clothes. Then she tied the

buzghAla bAlA-e pOst-e dest O bAzU O

hairy young goat hide over the skin

گردن یعقوب بسته کرد. اگر اسحاق
 یعقوب را لمس کند، پوست یعقوب مثل
 پوست عیسو معلوم شود. در کالایی عیسو
 و همراهی گوشت که اسحاق خوش داشت،
 یعقوب پیش پدر خود رفت.

وقتی که درون خیمه اسحاق
 رسید، گفت: "پدر جانم".

اسحاق جواب داد: "اینجا هستم. تو
 کی هستی، بچه جانم؟"

پس یعقوب دروغ گفت: "عیسو
 هستم، بچه کلان تان. حیوان را
 شکار کردم، که گفتین. گوشت اش
 را پخته کردم. حالی بخور، که مرا
 برکت بدهی."

اسحاق حیران بود و پرسان کرد،

gardAn-e yaqUb basta kad. aga esAq
of Jacob's hands & arms & neck.
 yaqUba lams kuna, pOst-e yaqUb mesl-e
If Isaac touched Jacob, his skin would
 pOst-e IsU mAlUm shawa. da kAlA-e IsU
be like Esau's skin. In Esau's clothes
 O amrAe gOshte ke esAq khush dAsht,
and with the meat Isaac liked, Jacob
 yaqUb pEsh-e padar-e-khud raft.
went before his father.

wakht-e ke darUn-e khaimA esAq
When he entered Isaac's tent,
 rasId, guft, "padar jAnem".
he said, "My dear father."

esAq juwAb dAd, "InjAstum. tU
Isaac answered, "I'm here. Who
 kIstI, bachE jAnem?"
are you, my dear son?"

pas yaqUb durOgh guft "IsU
Then Jacob lied, "I'm Esau, your
 astum, bachE kalAn-etAn. aiwAna
eldest son. I hunted an animal, like you
 shekAr kadum, ke guftEn. gOsht-esh-
said. I've cooked its meat. Now eat,
 ra pukhta kadum. Ale bukhO, ke ma-ra
so that you can bless me."
 barakat bete."

esAq airAn bUd O pursAn kad,
Isaac was surprised and asked,

"چطور حیوان را اینقدر زود گرفتی؟"

يعقوب جواب داد، "خدا،

خداوند تو، مرا داد."

اسحاق فکر کرد که چطور از جنگل

بسیار تیز پس آمد. از طرف دیگر،

گپ این بچه صدایی يعقوب بود، صدایی

عیسو نبود. اسحاق گفت: "نزدیک من بیا

که تو را لمس کنم که بفهمم تو عیسو

هستی یا نی."

وقت که اسحاق موی گوساله را

دست زد، گفت: "صدایی يعقوب است، لیکن

دست عیسو است." پس اسحاق پرسان کرد: "تو

عیسو هستی؟" يعقوب دروغ گفت "هستم."

حالی اسحاق باور کرد که همین بچه

"chetOr aiwana eqa zUd greftI?"

"How did you get an animal so quickly?"

yaqUb juwAb dAd, "khudA,

Jacob answered, "God, your

khudAwand-e tU, ma-ra dAd."

God, gave it to me."

esAq feker kad ke chetOr az jangal

Isaac wondered how he could return

besyAr tEz pas Amad. az taraf-e dega,

from the woods so quickly. And also, this

gap-e I bacha sadA-e yaqUb bUd, sadA-e

boy's voice was the voice of Jacob, not

IsU nabUd. esAq guft "nezdIk-e ma byA

the voice of Esau. Isaac said, "Come

ke tu-ra lams kunum ke bufAmum tU IsU

near me, so I can touch you and know

astI yA nE."

whether or not you are Esau."

wakht-e ke esAq mUi gusAla-ra

When Isaac touched the calf hair

dest zad, guft "sadA-e yaqUb as, lAken

he said, "It's Jacob's voice, but

destA-e IsUs." pas esAq pursAn kad. "tu

Esau's hands." Then Isaac asked,

IsU astI?" yaqUb durOgh guft "astum."

"Are you Esau?" Jacob lied, "I am."

Ale esAq bAwar kad ke amI bacha

Now Isaac believed that this boy

که پیش اش ایستاد بود عیسو بود. گوشت
 بزغاله را خورد. پس اسحاق گفت: "اینجا
 و کسی که ترا برکت میدهد، او هم
 مبارک میگیرد."

وقتیکه یعقوب از خیمه
 پدر خود رخصت شد، باید پیش
 خود شرمنده بود. از خاطر که
 پدر خود را هم به گپ هم به کار
 بازی داده بود.

پسانتر عیسو همراهی گوشت
 شکار که بخته کرده بود آمده و به
 خیمه پدر خود رفت و گفت: "پدر،
 گوشت که خواسته بودی آوردم.
 بخو و مرا دعا بده."

اسحاق بسیار حیران بود، و گفت:
 "تو کی هستی؟" عیسو جواب داد، مه عیسو

ke pEsh-esh estAd bUd IsU bUd. gOsht-e
standing in front of him was Esau. He
 buzghAla-ra khOrd. pas esAq guft "InjA
ate the calf meat. Then Isaac said,
 O kase ke tu-ra barakat mEta, U am
will be blessed."
 mubArak mIgIra."

wakht-e ke yaqUb az aimA-e
When Jacob left his father's tent,
 padar-e khud rukhsat shud, bAyad pEsh-e
he must have felt ashamed, because he
 khud sharmenda bUd. az khAter-e ke
had deceived his own father in both
 padar-e khuda am ba gap O am ba kAr
words and actions.
 bAzI dAda bUd.

pasAntar IsU amrAe gOsht-e
Later Esau came with the game
 shekAr ke pukhta kada bUd Amad O ba
meat he had cooked and went to his
 khaimA-e padar-e-khud raft O guft "padar,
father's tent, saying, "Father, I have
 gOsht-e ke khAsta bUdI Awurdum.
brought the meat you wanted. Eat
 bukhO O ma-ra duA bete."
and pray over me."

esAq besyAr airAn bUd, O guft,
Isaac was very surprised and said,
 "tu kIst?" IsU juwAb dAd, "ma IsU
"Who are you?" Esau answered, "I'm

هستم ، پسر تان ، بچه که اول تولد
شد."

بیا ، بچه جانم ، و مرا ماچ کو."

وقتی که یعقوب بالایی پدر
خود خم شد و او را ماچ کرد ، اسحاق
بوی کالایی عیسو را فهمید. اسحاق خوش شد ،
از خاطری که بویی عیسو مثل بویی کشت و
جنگل بود.

پس اسحاق یعقوب را برکت داد و
گفت: "بوی بچه من مثل یک کشت که
برکت خدا دارد. خدا به تو
شب‌نم آسمان و حاصل زمین بدهد.
قوم های دیگر ترا خدمت کنند و
ممکلت ها پیش تو زانو بزنند. سر
برادر های خود خان باش ، و بچه های

astum, pesar-etAn, bacha ke awal tawalud
Esau, your son, your first-born son."
shud."

"byA, bach-e jAnem, O ma-ra mAch kO."
"Come here, my dear son, and kiss me."

wakht-e ke yaqUb bAlA-e padar-e-
When Jacob bent over his father and
khud kham shud O U-ra mAch kad, esAq
kissed him, Isaac recognized the smell of
bUi kAlA-e IsU-ra fAmId. esAq khush shud,
Esau's clothes. Isaac was glad, because
az khAter-e ke bUi IsU mesl-e bUi kesht O
Esau's smell was the smell of the fields
jangaL bUd.
and the woods.

pas esAq yaqUba barakat dAd O
Then Isaac blessed Jacob and said,
guft, "bUi bachEma mesl-e yak kesht ke
"The smell of my son is like a field that
barakat-e khudA dAra. khudA ba tU
has God's blessing. May God give you
shabnam-e AsmAn O Asel-e zAmIna bete.
the dew of heaven and the fatness of the
qaomA-e dega tu-ra khedmat kunan O
earth. Other tribes will serve you, and
mamlakata pEsh-e tU zAnU bezanan. sar-e
countries will bow before you. Rule over
brAdarA-e khud khan bAsh, O bachA-e
your brothers, and your mother's sons

مادرت پیش تو زانو بزنند، کسی
که ترا لعنت میکند، او ملعون باشد،

اسحاق پس گفت: "کی؟" بسیار
لرزید. پس فهمید چی شد، و گفت: "یک
نفر گوشت مرا داد و خوردم. حالی
او کجاست؟ او را دعا دادم، و او خوش
بخت باشد."

عیسو گفت: "ای پدر، فقط به یک
نفر دعا داده میتوانی؟ مرا هم دعا
بده." عیسو فهمید که یعقوب یک دفعه
پیشتر او را بازی داد و حق کلانی
او را خرید. در او دفعه عیسو میدانست که
بسیار لوده گی کرده بود. حالی هم یعقوب
با یک فریب دعا پدر را گرفت و عیسو را
از دعا پدر بی نصیب ساخت.

mAdar-et pEsh-e tU zAnU bezanan, kase
will bow to you. Those who curse you,
ke tu-ra lAnat mEkuna, U mAlUn bAsha,
will be cursed, and those who bless you,

esAq pas guft "kI?" besyAr
Isaac then said, "Who?" He
larzId. pas fAmId chl shud, O guft "yak
trembled greatly. Then he understood
nafar gOsht ma-ra dAd O khOrdum. Ale
what had happened and said, "Someone
U kujAs? U-ra duA dAdum, O U khush
gave me meat and I ate. Now where is he?
bakht bAsha."
I prayed over him and he is blessed."

IsU guft, "O padar, faqat ba yak
Esau said, "Oh father, can you
nafar duA dAda mEtanI? marAm duA
pray over only one person? Pray
bete." IsU fAmId ke yaqUb yak dafa
over me, too." Esau realized that
pEshtar U-ra bAzI dAd O aq-e kalAnI-e
Jacob once before had tricked him and
U-ra kharId. da U dafa IsU mEdAnest ke
bought his birthright. At that time,
besyAr laodagI kada bUD. Ale am yaqUb
Esau realized he had been very foolish.
ba yak ferEb duA-e padar-a greft O IsU-ra
Now also, Jacob by deception had taken
az duA-e padar bEnasIb sAkht.
his father's blessing, and left him bereft.

عیسو سر خود را پایان انداخت و
زار زار گریه کرد.

اسحاق دعا کلان خود را به
یعقوب داده بود لیکن یک دعای خورد را
به عیسو داد. اسحاق گفت: "تو هم خوش
بخت باشی، لیکن شمشیر رفیق
زندهگیت خواهد بود و خادم برادر
خود باش."

از او بعد عیسو تمام وقت
همانطور زندگی کرد، لیکن دلش از کینه
برادر پر بود. عیسو خودش میگفت:
"پدرم پیر و نزدیک به مرگ است.
یعقوب را میکشم."

ربکا از این گپ خبر شد، و به
یعقوب گفت: "تو از اینجا برو، تا قهر

IsU sar-e khuda pAyAn andAkht O
Esau bowed his head and wept bitterly.
zArzAr gerIa kad.

esAq duA-e kalAn-e khuda ba
Isaac had given the birthright
yaqUb dAda bUd lAken yag duA-e khurda
blessing to Jacob, but he gave a small
ba IsU dAd. esAq guft, "tU am khush
blessing to Esau. Isaac said, "You also
bakht bAshI, lAken shamshIr rafIq-e
be blessed, but the sword will be
zendagIt khAt bUd O khAdem-e brAdar-
your friend for life, and you will be
e-khud bAsh."
your brother's servant."

az U bAd IsU tamAm-e wakht
After that, Esau lived his life
amUtur zendagI kad, lAken del-esh az kIn-e
like before, but his heart was full of
brAdar pur bUd. IsU khudesh mEguft,
hate for his brother. Esau told
"padar-em pIr O nezdIk ba marg as.
himself, "My father is old and near
yaqUba mEkhushum."
death. I will kill Jacob."

rabekA az I gap khabar shud, O ba
Rebekah heard of this, and said to
yaqUb guft, "tU az Inja burO, ta qAr-e
Jacob, "Go from here, until your

برادرت بشیند. پیش برادرم،
 لابان، به شهر حاران برو، و تا
 برایت احوال نداریم همان جا باش."

یعقوب میتواندست بگریزد، لیکن این
 کار اسحاق، پدر اش را، زیاده تر آزوده
 میساخت. پس ربکا به اسحاق گفت: "انجا
 دختر خوب برای یعقوب پیدا
 نمی شود. بیا که او را در حاران روان
 کنیم که یک از انجا یک زن خوب
 بگیرد."

اسحاق از این فکر خوش شد.
 یعقوب را به شهر حاران روان کرد که
 یک زن خوب پیدا کند.

brAdar-et blshIna. pEsh-e brAdar-em,
brother's anger cools down. Go to my
lAbAn, da shAr-e HarAn burO, O tA
brother; Laban, in the city of Haran,
baret awAl nadAdEm am unjA bAsh."
and until I tell you, stay there."

yaqUb mEtAnest bugrEza, lAken I
Jacob was able to escape, but this
kAr esAq, padar-asha, zyAdtar Azurda
upset Isaac, his father, very much. So
mEsAkht. pas rabekA ba esAq guft. "Inja
Rebekah said to Isaac, "It's not
dukhtar-e khUb bare yaqUb paidA
possible to find a good girl for Jacob
namEsha. byA ke U-ra da HarAn rawAn
here. Come and let's send him to
kunEm ke yak az unjA yak zan-e khUb
Haran so he can get a good wife from
blgIra."
among them.

esAq az I feker khush shud.
Isaac was happy with this idea.
yaqUba ba shAr-e HarAn rawAn kad ke
He sent Jacob to the city of Haran
yak zan-e khUb paidA kuna.
in order to find a good wife.

خواب دیدن یعقوب

یعقوب وقت رفتن هیچ کسی

همرای خود نگرفت. شاید از خاطر

ترس عیسو برادر خود می خواست زودتر

حرکت کند که او پیدایش نکند. او

فقط شاید یک شتر گرفته باشد.

در راه به یک حصه که رسید بسیار

مانده شده بود سر زمین در یک گوشه

دراز کشید. یک سنگ زیر سر خود

ماند و خواب کرد. در خواب دید که یک زینه

از آسمان طرف زمین پایان شد و

فرشته ها سر او زینه بالا و پایان میرفتند.

از سر زینه صدا خدا را شنید

khao dIdan-e yaqUb

Jacob's Dream

yaqUb wakht-e raftan Ech kase

When Jacob left, he took no one

amrAe khud nagreft. shAyad az khAter-e

with him. Perhaps because of fear of his

tars-e IsU brAdar-e khud mEkhAst zUdtar

brother, Esau, he wanted to leave quickly

arakat kuna ke U paidA-esh nakuna. U

so he couldn't be found. He may have

faqat shAyad yak shutur grefta bAsha.

taken only a camel.

da rA ba yak esA ke rAsId besyAr

Along the way he arrived at a certain

mAnda shuda bUd sar-e zamIn da yak gusha

place so exhausted that he stepped aside and

darAz kashId. yak sang-e zEr-e sar-e khud

laid down on the ground. He put a stone

mAnd O khao kad. da khao dId ke yak zIna

under his head and slept. In a dream he saw

az AsmAn taraf-e zamIn pAyAn shud O

a ladder come down from heaven to earth,

fereshtA sar-e U zIna bAlA O pAyAn mEraftan.

and angels going up and down the ladder.

az sar-e zIna sadA-e khudA-ra shunId

Above the ladder, he heard the voice of

که میگفت: "ما خدا پدرت ابراهیم
و خدا اسحاق و خدایی تو هستیم. کل
این زمین به تو و اولادت داده میشود.
نسل تو بسیار زیاد خواهد شد."

یعقوب بیدار شد. آن خواب که دیده
بود او را به فکر انداخت و فوراً از آن
سنگ یک محراب ساخت و گفت: "اگر خدا
مرا در این سفر سلامت نگاه کند که پس
آمدم، دهم حصه مال خود در راه
خدا خیرات میکنم. یعقوب او جای
"بیتل" نام ماند، یعنی خانه خدا.

ke mEguft, "mA khudA-e padar-et ebrAHIm
God who said, "I am the God of your father
O khudA-e esAq O khudA-e tU astum. kull-e
Abraham and the God of Isaac and your God.
I zamIn ba tU O aolAd-e tU dAda mEsha.
I will give you and your children all this land.
nasl-e tU besyAr zyAd khAt shud."
Your descendants will be very many."

yaqUb bEdar shud. U khao ke dIda
Jacob woke up. His dream stuck in
bUd U-ra ba feker mendAkht O faoran az U
his mind and immediately he made an altar
sang yak mErAb sAkht O guft, "aga khudA
of his stone and said, "If God will keep me
ma-ra da I safar salAmat negA kuna ke pas
safe on this journey so that I will return,
Amadum, dayum ese mAl-e khud da rA-e
I will give a tenth of my belongings as an
khudA khairAt mEkunum. yaqUb U jAI
offering to God. Jacob named that place
"baital" nAm mAnd, yAne khAnE khudA.
"Bethel," meaning the house of God.

ملاقات یعقوب با راحیل

وقت که یعقوب سفر خود را
پس شروع کرد، حس میکرد که یک انسان
نو بود. او پیشتر البته خدا را
میشناخت، لیکن حالی میدانست که خدا
راهنما و رفیق راهش بود.

یعقوب در رفتن تیزتر شد و پیش
یک چاه رسید. سر این چاه بیرون شهر
هاران بود، و همراهی سنگ پت شده بود.
رَمه گوسفند نزدیک چاه میچریدن، و
چوپان ها قصه میکردن. یعقوب پرسان کرد
"از کجا هستین؟" چوپان ها گفتن "از هاران
هستیم."

mulAqAt-e yaqUb ba rAhel *Jacob Meets Rachel*

wakht-e ke yaqUb safar-e khuda
When Jacob started his journey
pas shurO kad, hes mEkad ke yak ensAn-e
again, he realized he was a new person.
nao bUd. U pEshtar albata khudA-ra
Of course he knew God before, but now
mEshnAkht, lAken Ale mEdAnest ke khudA
he knew that God was his guide and travel
rAnemA O rafIq-e rAyesh bUd.
companion.

yaqUb da raftan tEztar shud O pEsh-e
Jacob's walk became faster, and he
yak chA rasId. sar-e I chA bIrUn-e shAr-e
arrived at a well. This well was outside the
HarAn bUd, O amrAe sang put shuda bUd.
city of Haran, and it was covered with a stone.
ramE gOsband nezdIk-e chA mEcharIdan, O
Flocks of sheep were grazing near the well, &
chOpAnA qessa mEkadan. yaqUb pursAn kad
the shepherds were chatting. Jacob asked
"az kujAstEn?" chOpanA guftan "az HarAn
"Where are you from?" The shepherds
astEm."
answered, "We're from Haran."

مامای یعقوب در هاران زندگی
 میکرد. یعقوب از چوپان ها پرسان کرد.
 "لابان را می شناسید؟"

چوپان ها جواب دادن: "بلی، و
 اینه دخترش راحیل میآید."

هر روز و مخصوصاً هر دیگر
 دختر برای آب کشیدن سر چاه میآمدن
 و کوزه های خود را پر میکردن. لیکن حالی
 راحیل پیش چاه میآمد که برای
 گوسفند ها پدر خود آب بدهد از
 خاطر که او دختر چوپان بود.

وقت که راحیل را دید خوشش آمد
 و میخواست او را بگیرد. یعقوب سنگ از چاه را
 برداشت و گوسفند های راحیل را آب داد،
 راحیل را هم آب داد. پس به دختر ماما
 گفته "مه و شما خویش هستیم. مه بچه

mAmA-e yaqUb da HarAn zendagi
Jacob's uncle lived in Haran. Jacob
mEkad. yaqUb az chOpAnA pursAn kad.
asked the shepherds, "Do you know Laban?"
"lAbAna meshnAsEn?"

chOpAnA jawAb dAdan, "bale, O
The shepherds answered, "Yes,
ena dukhtar-esh rAHil myAya."
and there comes his daughter, Rachel."

ar rOz O makhsUsan ar dIgar
Every day and especially every afternoon,
dukhtar bare ao kashIdan sar-e chA myAmadan
the girls would came to draw water from the
O kOZA-e khuda pur mEkadan. lAken Ale
well and fill their water jugs. But now Rachel
rAHil pEsh-e chA myAmad ke bare
came to the well to water her father's sheep,
gOsfandA-e padar-e khud ao beta az
because she was a shepherd girl.
khater-e ke U dukhtar-e chOpAn bUd.

wakht-e ke rAHila dId khushesh Amad
When he saw Rachel, he liked her and
O mEkhAst U-ra blgIra. yaqUb sang az chA-ra
desired her. Jacob lifted the stone from the well
wardAsht O gOsfandA-e rAHila ao dAd,
and gave Rachel's sheep water. He also gave
rAHila am ao dAd. pas ba dukhtar-e mAmA
some to Rachel. Then he said to his uncle's
gufta "ma O shumA khEsh astEm. ma bachE
daughter, "I and you are relatives. I'm

ربکا هستم. یعقوب را حایل را ماچ کرد.

راحیل را خوش داشت، و پیش

پدر خود دوید. او را خبر داد.

لابان، پدر راحیل، زود سر

چاه رفت. یعقوب را ماچ کرد و خوش آمد

گفت. لابان یعقوب را خانه خود آورد

و میهمان کرد.

rabekA astum. yaqUb rAHIlA mAch kad.

Rebekah's son." Jacob kissed Rachel.

rAHIlA khush dAsht, O pEsh-e

Rachel was happy, and ran off to her

padar-e khud dawId. U-ra khaber dAd.

father. She told him the news.

lAbAn, padar-e rAHIl, zUd sar-e

Laban, Rachel's father, quickly

chA raft. yaqUba mAch kad O khush Amad

went to the well. He kissed Jacob and

guft. lAbAn yaqUba khAnE khud Awurd

welcomed him. Laban brought Jacob

O memAn kad.

home and served him as a guest.

يعقوب و لابان

وقتیکه يعقوب از پيش مادر

خود رفت نمی دانست که آنها را باز نمی بیند .

يعقوب هم نمی دانست که همراهی مامای

خود ، لابان ، باید برای بیست سال زندگی

کند .

لیکن لابان یک نفر کار داشت .

لابان از يعقوب خواست که همکاری کند .

يعقوب نمی توانست خانه خود پس برود

و قبول کرد . لابان پرسان کرد: "معاش ترا

چی بدهم؟"

يعقوب که راحیل را خوشش آمده بود

گفت: "هفت سال برایت کار میکنم اگر راحیل را

برایم بدهی."

yaqUb O lAbAn

Jacob and Laban

wakhte ke yaqUb az pEsh-e madar-e

When Jacob left his mother, he did

khud raft namEdAnest ke UnA baz namibIna.

not know he would never see her again.

yaqUb am namEdAnest ke amrAe mAma-e

Jacob also did not know that he would have

khud, lAbAn, bAyad bare bIst sAl zendagI

to live with his uncle Laban for 20 years.

kuna.

lAken lAbAn yak nafar kAr dAsht.

But Laban was a working man.

lAbAn az yaqUb khAst ke amkAr-esh kuna.

Laban wanted Jacob to work with him.

yaqUb namEtAnest khAnA-e khud pas bura

Jacob couldn't return to his home, and so

O qabUl kad. lAbAn pursAn kad, "maAsh-eta

agreed. Laban asked, "What salary should

chI bEtum?"

I give you?"

yaqUb ke rAHIl khOshesh Amada bUd

Jacob, who loved Rachel, said, "I'll work

guft, "aft sAl baret kAr mEkunam aga rAHIl

for you seven years if you will give Rachel

barem bEtI.

to me."

لابان خوش بود و قبول کرد . برای
 هفت سال یعقوب برای لابان کار کرد . رمه بز
 و گوسفند های لابان را نگاه کرد . هر سال مثل
 یک روز تیر میشد از خاطر که راحیل را
 بسیار دوست داشت . بالاخره هفت سال پوره
 شد و روز عروسی رسید.

لیکن یعقوب وقتی که صبح عروس
 خود را دید فهمید که بازی خورده . عوض
 راحیل ، الیا خواهرش عروس اش بود . الیا ،
 خواهر راحیل ، از او کرده کلانتر بود .
 لیکن چشم ضعیف داشت .

یعقوب بسیار غالمغال کرد . برای
 لابان هفت سال کار کرد از خاطر راحیل و حالا
 لابان الیا را برایش دادن .

لیکن دوستی یعقوب برای راحیل

lAbAn khush bUd O qabUl kad. bare
Laban was happy and agreed. For
aft sAl yaqUb bare lAbAn kAr kad. ramE buz
seven years Jacob worked for Laban. He
O gosfand-e lAbAn-a negA kad. ar sAl mesl-e
watched Laban's flocks of goats and sheep
yak rOz tEr mEshud az khAter-e ke rAHila
Each year passed as one day because he
besyAr dOst dAsht. bel akhera aft sAl pura
loved Rachel so much. Finally the seven
shud O rOz-e ArUsI rAsId.
years past and his wedding day came.

lAken yakUb wakht-e ke sOb ArUz-
But when Jacob looked at his bride
khuda dId famId ke bAzI khOrda. Ewaz-
the morning after his wedding, he realized
rAhIl, lIyA khwAr-esh ArUs-esh bUd. lIyA,
he had been tricked. Instead of Rachel,
khwAr-e rAhIl, az U kada kalantar bUd.
Leah her sister, was his bride. Leah was
lAken chesm-e sAlf dAsht.
older than Rachel and had weak eyes.
yaqUb besyAr ghAlmaghAl kad. bare
Jacob made a huge commotion. He
lAbAn aft sAl kAr kad az khater-e rAHIl O Ale
had worked with Laban seven years for Rachel,
lAbAn lIyA-ra bar-esh dAdan.
and now Laban had given him Leah.
lAken dOstI-e yaqUb bare rAHIl
But Jacob's love for Rachel was so

اینقدر زیاد بود که گفت: "اگر راحیل برای
من بدهی، هفت سال دیگر هم برایت کار میکنم."
لابان قبول کرد، و یعقوب دو زن کرد—الیا
و راحیل. هر دوییش دختر لابان بود.

بعد از چهارده سال، یعقوب و دو
زن خود در هاران شش سال دیگر زندگی
کرد. یعقوب برای لابان کار میکرد، و لابان
یعقوب را مزدوری میداد—یعنی گله بز و
گوسفند. یعقوب شوق داشت و پر کار بود،
و زود پولدار شد. اینقدر پولدار شد که لابان
سراش بدگمان شد و رشک اش آمد.

یک شب در خواب، خدا به یعقوب
گفت که وقت پوره شده، و حالا یعقوب پیش
پدر خود، اسحاق، پس برود. یعقوب از خواب
بیدار شد و برای سفر تیاری کرد. لیکن

eqadar zyAd bUd ke guft, "aga rAHil bare
great that he said, "If you give me Rachel,
ma bEtI, aft sAl degAm baret kAr mEkunom."
I will work for you another seven years."
lAbAn qabUl kad, O yaqUb dU zan kad--llyA
Laban agreed, and Jacob ended up with two
O rAHil. ar dU-esh dukhtar-e lAbAn bUd.
wives—Leah & Rachel—both Laban's daughters.

bAd az chArda sAl, yaqUb O dU
After fourteen years, Jacob and his
zan-e-khud da HarAn shash sAl dega zendagI
two wives lived another six years in Haran.
kad. yaqUb bare lAbAn kAr mEkad, O lAbAn
Jacob kept working for Laban, and now Laban
yaqUba mazdUrI mEdAd—yAne gale buz O
was giving Jacob wages—flocks of goats &
gosfand. yaqUb shoaq dAsht O pur kAr bUd,
sheep. Jacob was motivated and a hard
O zUd puldAr shud. eqa puldAr shud ke lAbAn
worker, and quickly became rich. So rich that
sar-esh badgOmAn shud O rashk-esh Amad.
Laban became suspicious & jealous.

yak shao da khao, khudA ba yaqUb
One night in sleep, God said to Jacob
guft ke wakht pura shuda, O Ale yaqUb pEshe
that the time had come, and that he should go
padar-e khud, esAq, pas bura. yaqUb az khao
back to his father, Isaac. Jacob woke from
bIdar shud O bare safar tayArI kad. lAken
sleep and prepared for the journey. But

يعقوب ترس داشت که اگر برود، لابان قهر
میشود و باز او را بازی میدهد.

سرزمین را یعقوب همراهی راحیل و
الیا گپ زد. "چطور برای پدر تان خوب
کار کردم. لیکن پدرت مثل پیش مرا
دوست ندارد. دیشب در خواب دیدم که
خدا مرا گفت، باید پیش پدر
خودم باید پس بروم. حالا بیا که کنعان
برویم." راحیل و الیا جواب دادن که
خدا را به امر جای کو!

يعقوب انتظار کشید تا لابان یک
روز برای گرفتن پشم گوسفند رفت. در
آن روز، یعقوب و فامیل اش سامان های خود را
گرفتن و همراهی رمه بز و گوسفند
خود به سفر شروع کردن. یعقوب حالا
پازده بچه داشت. راحیل خانه سفید

yaqUb tars dAsht ke aga bura, lAbAn qAr
*Jacob was afraid that if he went, Laban
mEsha O baz Ura bAzI mEta.
would be angry and trick him again.*

sar-e zamIna yaqUb amrAe rAHil O
*Sitting on the ground, Jacob talked
IlyA gap zad. "chetOr bare padar-etan khUb
with Rachel and Leah. "How well I have
kAr kadum. lAken padaret mesl-e pEsh mara
worked for your father. But your father
dOst nadara. dIshAo da khao dIdum ke
does not like me as before. Last night in
khudA mara guft, bAyad pEshe padar-e
in a dream God said I must go back to
khudum bAyad pas burum. Ale bIake kenAn
my own father. Now, let's go to Canaan."
burEm." rAHil O IlyA jawab dAdan ke
Rachel & Leah told him to obey God!
khudAra ba amre jAi kO!*

yaqUb entezAr kashId tA lAbAn yag
*Jacob waited until Laban one day left
rOz bare greftanI pashmE gosfand raft. da
to shear his sheep. On that day, Jacob and
U rOz, yaqUb O famIlesh sAmAn-e khuda
his family took their things and with their
greftan O amrAye rAmE buz O gosfand-e
flocks of goats and sheep started their
khud ba safar shurO kadan. yaqUb Ale
journey. Jacob now had eleven sons.
yAzda bacha dAsht. rAHil khanE safEd
Rachel with good fortune had the smallest*

بخت اش، خوردترین اولاد داشت. نامش
یوسف بود.

سه روز بعد، لابان خانه پس آمد.
وقتی که فهمید که یعقوب همراهی فامیل خود،
گوسفند خود و سامان خود رفت، بسیار
قهر شد. همراهی خویش خود پشت
یعقوب رفت. بالاخره یعقوب را یافتن، لیکن
خدا در یک خواب به لابان گفت که یعقوب را
افکار نکند. لابان به یعقوب گفت: "وقت
رفتید، چرا برای من نگفتید که برای
به امان خدایی شما را مهمان می‌کردم؟"

یعقوب گفت: "ترسیدم که دخترهایت را
نمانی. و خودت می‌فهمید که ما یک خس از
تو نگرفتیم و هر چیز که پیش من است مزد
شصتم

باز یعقوب و لابان سنگ انداختن

bakhtesh, khurdtarIn aolAd dAsht. nAmesh
child. His name was Joseph.
yUsuf bUd.

Se rOz bAd, lAbAn khana pas Amad.
Three days later, Laban came home.
wakhte ke famId ke yaqUb amrAe famlle khud,
When he realized that Jacob with his family,
gosfande khud O sAmAn-e khud raft, besyAr
his sheep and his belongings had gone, he
qAr shud. amrAe khEsh-e khud pusht-e
was angry. With his relatives, he went after
yaqUb raft. bAl Akhera yaqUba yAftan, lAken
Jacob. Finally he found Jacob. But in a dream,
khudA da yag khAo ba lAbAn guft ke yaqUba
God told Laban not to hurt Jacob. Laban said
aogAr nakuna. lAbAn ba yaqUb guft, "wakhte
to Jacob. "When you left, why didn't you tell
raftId, cherA bare mA naguftEn ke bare
me so I could give you a farewell party?"
bAmAn-e khudAI shumAra mEmAn mEkadum?"

yaqUb guft, "tarsIdum ke dukhtarA-eta
Jacob said, "I was afraid that you would
namAnI. O khudet mEfamI ke mA yag khas az
not let your daughters go. And you understand
tu nagreftEm O ar chlZe ke pEshemas muzd-e
that we never took a sliver from you, and all
shastem.
that I have is the wage of my thumb."

bAz yaqUb O lAbAn sang andAkhtan
Then Jacob and Laban erected a stone

و قول دادن که یک دیگر خود را غرض
نگیرند. صبا صبح لابان همراهی دختر های
خود به امان خدایی گرفت، و پس طرف
خانه خود رفت. لیکن یعقوب طرف کنعان
پیش میرفت.

O qaol dAdan ke yak degE khuda gharaz
and promised not to touch each other. The
nagIran. sabA sOb lAbAn amrAe dukhtarA-e
next morning Laban said goodbye to his
khud bemAnE khudAI greft, O pas taraf-e
daughters, and then went home. But Jacob
khAnE khud raft. lAken yaqUb taraf-e kenAn
went on toward Canaan.
pEsh mEraft.

نام نو برای یعقوب

سفر یعقوب او را قدم به قدم

به خانه نزدیک میشد، و او را مجبور

میساخت به عیسو، برادر خود، فکر کند.

او چند نفر را پیشاپیش عیسو

روان کرد که به او بگویند آرام باشد

و چیزی نگوید.

نفرها پس آمده گفتن: "عیسو همراهی

۴۰۰ مرد جنگی به استقبال تان میاید.

یعقوب بسیار پریشان شد از خاطریکه

خبرداشت کینه عیسو دیرینه است، و او آخر

قصد خود را میگیرد.

او خاندان خود را دو حصه کرد

که اگر عیسو سر یک حصه حمله کند باقی

nAm-e nao bAre yaqUb

Jacob is renamed

Safar-e yaqUb U-ra qadam ba qadam

Jacob's journey brought him step by

ba khAna nezdIk mEshud, O U-ra majbUr

step closer to home, and he had to think

mEsAkht ba IsU, brAdar-e khud, feker kuna.

about his brother, Esau. He sent several

U chand nafar-a pEsha pEsha pEsh-e IsU

men ahead of him to make a peace treaty

rawAn kad ke ba U bugOyan ArAm bAsha

with Esau and tell him to calm down and

O chIze nagOya.

not say anything.

nafarA pas Amada guftan, "IsU katI

The men returned and said, "Esau is

chAr sad mard jangI ba esteqbAl-etan myAya.

coming with 400 fighting men to meet you.

yaqUb besyAr perEshAn shud az khAter-e ke

Jacob was very worried because of the news

khavar dAsht kInE IsU dIrInas, O U Akher

that Esau's grudge still lasted, and in the

qastI khuda mIgIra.

end he would take revenge.

U khAnadAnE khuda du esA_kad

He divided his household, so that

ke aga IsU sare yak esA amla kuna bAqI

if Esau attacked one part, the rest could

مانده فرار کنند.

در نزدیک یک دریا خیمه
خود را زد لیکن خودش در لب دیگر
دریا تنها بود، دعا میکرد و بسیار
فکر بود. در این وقت یک نفر آمده
همرایش کشتی گرفت.

یعقوب هر چه کوشش میکرد او
آدم پشت اش در زمین نمی‌رسید. آخر
نزدیک صبح او آدم به یعقوب گفت: "من باید
بروم." یعقوب فهمیده بود او یک آدم
عادی نیست گفت: "تا من را دعا ندهی از اینجا ترا
نمی‌مانم که برو."

او آدم، که از زورش پای یعقوب
برآمده بود، گفت: "نام تو از این بعد
اسرائیل، یعنی شهزاده خواهد بود."

mAnda farAr kunan.

escape.

da nezdIk-e yak daryA khaimE
He pitched his tent by a river, but
khuda zad lAken khud-esh da lab-e dega
he himself was alone on the banks of
daryA tanA bUd, duA mEkad O besyAr
another river, praying and very concerned.
feker bUd. da I wakht yak nafar Amada
At this time someone came and wrestled
amrAesh kushtl gereft.
with him.

yaqUb ar chI kOshesh mEkad U
As hard as he tried, Jacob could not
Adam pusht-esh da zamIn namErasId. Akher
get the man down on the ground. Finally
nezdIk-e sOb yaqUb U Adam guft, "ma bAyad
near dawn, the man said to Jacob, "I have to
burum." yaqUb ke fAmIda bUd U yak Adam-e
go." Jacob who realized this was no ordinary
AdI nEs guft, "tA ma-ra dUa natl as Inja tu-ra
man, said, "Until you bless me, you cannot go."
namEmAnum ke burO."

U Adam, ke az zOr-esh pAyI yaqUb
That man, who with his strength had
barAmada bUd, guft "nAm-e tU az I bAd
dislocated Jacob's hip, said, "From now
esrAIl, yAne shAzAda khAt bUd.
on, your name will be Israel, meaning
you will be a prince."

يعقوب كه اين دعا و برکت را به
سخت در دست آورده بود، گفت: "بیشک
مه اینجا همراهی خدا رو به رو شدیم
و هنوز زنده هستیم."

yaqUb ke I duA O barakata ba
Jacob who had hard earned this
sAkhtI ba dest Awurda bUd, guft, "bEshak
blessing, said, "Surely I have been face
ma Inja amrAe khudA rU bar rU shudEm
to face with God and yet I am alive."
O anOz zendastum."

ملاقات عیسو و یعقوب

mulAqAt-e IsU O yaqUb

Esau Forgives Jacob

وقتیکه یعقوب از دریا تیر شد

پایش هنوز درد میکرد. این درد، یادگاری

دیدار او همراهی خدا بود. نفرهایش

امر کرد که چند رمه بز و گوسفند طرف

عیسو که میآید روان کو و تحفه بدهد.

عقوب هنوز چند دقیقه نشیسته

بود که دفعتاً خاکباد از دور معلوم شد،

و عیسو همراهی چهار صد نفر جنگی پیش اش

میآمد. به گمانی که عیسو برای جنگ آمده،

یعقوب کاروان ترتیب کرد به سر قافله دو

کنیزه خود را ماند. پشت سر شان الیا

و آخر کل شان راحیل. یعقوب پیش

wakht-e ke yaqUb az daryA tEr shud

When Jacob went on from the river;

pA-esh anOz dard mEkad. I dard, yAdgAr-e

his hip still hurt. This pain was a reminder

dIdar-e U amrAe khudA bUd. nafarA-esh

of his encounter with God. He ordered his

amr kad ke chan rame buz or gOsfand taraf-e

servants to take some flocks of goats and

IsU ke myAya rawAn kuna O tOfa beta.

sheep to Esau who was coming and give

them as a gift.

yaqUb anOz chand daqIqa nashIshta

Jacob had not even sat for a few minutes

bUd ke dafatan khAkAd az dUr mAlUm shud,

when suddenly a dust storm was visible, and

O IsU amrAe chAr sad nafar-e jangI pEsh-esh

Esau with 400 men of war was coming toward

mEAmad. ba gumAnI ke IsU bare jang Amada,

him. Assuming Esau was coming for war,

yaqUb kArwAna tartIb kad ba sar-e qAfela du_

Jacob rearranged his caravan and put two

kanIzA-e khuda mAnd. pOsht-e sar-eshAn Ila

maid servants at the head of the group. Behind

O Akher-e kull-eshAn rAHIl. yaqUb pEsh

them was Leah, and at the very back Rachel.

فته تنها پیش برادر خود، عیسو، رسید.

یعقوب در پای عیسو افتاد. عیسو طرف

یعقوب دوید، در بغلش گرفت و یعقوب را

ماچ کرد. عیسو یعقوب را بخشید. پس

تمام خاندان یعقوب در پای عیسو

افتادن.

عیسو همراهی یعقوب آشتی کرد و به

او گفت ان رمه را برای چی روان کردی. یعقوب

گفت: "او یک تحفه برای تو بود." عیسو گفت:

"من خودم مال بسیار دارم. حاجت نیست.

پس بگیر."

یعقوب گفت: "امکان ندارد.

باید بگیری."

عیسو قبول کرد. یعقوب و عیسو پس

rafta tanA pEsh-e brAdar-e khud, IsU, rasId.

Jacob went on alone until he reached his brother Esau.

yaqUb da pAi-IsU aftAd. IsU taraf-e

Jacob bowed before Esau. Esau ran to

yaqUb dawId, da baghaleh gereft O yaqUba

Jacob, embraced and kissed him. Esau

mAch kad. IsA yaqUba bakhshId. pas

embraced Jacob and forgave him. Then

tamAm-e khAnadAn-e yaqUb da pAi-IsU

the whole household of Jacob bowed

aftAdan.

down to Esau.

IsU amrAe yaqUb AshtI kad O ba

Esau reconciled himself with Jacob

U guft U rama-ra bare chI rawAn kadI. yaqUb

and asked why he had sent those flocks.

guft, "U yak tOfa,bare tU bUd." IsU guft,

Jacob answered, "It was a gift for you."

"ma khudem mAl besyAr dArum. Ajat nEs.

Esau said, "I have plenty of possessions.

pas bIgI."

No need for this. Take them back."

yaqUb guft, " emkAn nadAra.

Jacob said, "It's not possible.

bAyad bIgIrI."

You have to take them."

IsU qabUl kad. yaqUb O IsU pas

Esau agreed. Jacob and Esau then

جدا شدن و رفتند. عیسو به خانه خود
به کوه سایر رفت. یعقوب پیش اسحاق،
پدر پیر خود، رفت.

jedA shudan O raftan. IsU ba khAnE khud
separated and left. Esau went to his
ba kO-e sair raft. yaqUb tarafe-e esAq,
home at Mount Seir. Jacob went on
padar-e plr-e khud, raft.
toward Isaac, his old father

يعقوب پيش اسحاق پس رفت

يعقوب پيش رفت تا يك جاى به
نام "افرا" رسيدن. در اينجا راحيل، زن
سفيد بخت يعقوب سر ولادت مرد.
او كه بسيار سال بى اولاد بود، بالاخره
خدا به او يك بچه داد كه نام اش
يوسف بود.

حالى خدا يك بچه ديگر به راحيله
ميدهد كه نامش بنيامين بود. ليكن سر
اين را در وقت پيدا شدن بنيامين،
راحيل مرد و روى بچه خود را نديد. يعقوب
بسيار خفه شد، و سر راه دفن كرد در
"افرا".

يعقوب پيش رفت و به جاى پدر

yaqUb pEsh-e esAq pas raft *Jacob Returns To Isaac*

yaqUb pEsh raft. lAken pEsh az
Jacob continued his journey. But
rasIdanI yag jAi ba nAm-e "efrA," rAHIlA,
before they arrived at a place called "Ephrath,"
zan-safEd bakht-e yaqUb sar-e welAdat mOrd.
Rachel, his favorite wife, died in childbirth.
U ke besyAr sAl bE aolAd bUd, bel akhera
She who had been without children for years,
khudA ba U yak bacha dAd ke nAm-esh
God finally gave a son named Joseph.
yUsuf bUd.

Ale khudA yak bacha dega ba rAHIlA
Now God was giving Rachel another son
mEta ke nAm-esh benyAmIn bUd. lAken sar-e
whose name was Benjamin. But on this
I rA da wakht-e paidA shudan-e benyAmIn,
journey at the time of Benjamin's birth,
rAHIl mOrd O rUi bachE khuda nadId. yaqUb
Rachel died and didn't see the face of her son.
besyAr khafa shud, O sar-e rA dafan kad da
Jacob was very sad, and he buried her
"efrA."
beside the road to "Ephrath."

yaqUb pEsh raft O ba jAi-e padar-e
Jacob went on and arrived at his

خود، عیسو، رسید. بعد از بیست سال، عیسو
 یعقوب را باز دید. دیدن او د اولادش
 خودش بود. عیسو بسیار به نواسه خود
 درس خدا پرستی میداد. به آنها میگفت
 که پدر کلان شان و نیکه هایش و پدر
 کلان شان از خدا چی شنیدن؛ این که آنها و
 قوم خود خداستن و از راه آنها و
 به برکت آنها کل دنیا نجات میافتن.

یعقوب تا وقت مرگ پدر
 خود همراهی او بود، و از او جدا نمیشد. و
 اسحاق تا زنده بود اگر چه نابینا شده
 بود، باز هم بچه و نواسه خود را از
 صدایی شان میشناخت و برایشان از
 خدا و برکت خدا میگفت.

khud, esAq, rasId, bAd az bIst sAl, IsU
father's place. After 20 years, Isaac saw
 yakUba bas dId. dIdan-e U O aolAd-esh
Jacob again. He was glad to see Jacob
 khush bUd. IsU besyAr ba nawasA-e khud
and his children. Isaac earnestly taught his
 dars-e khudA parastI mEdAd. ba Una mEguft
grandchildren the worship of God. He told
 ke padar kalAn-eshAn O nEkEA-esh O padar-
them what their grandfather, their great grand-
 eshAn az khudA chI shunIdan; I ke Una O
father and their father had heard from God;
 qaom-e khud-e khudAstan O az rA-e Una O
that their tribe was God fearing, and that from
 ba barakat-e Una kull-e dunyA nejAt myAfa.
their way and blessing, all the world would
 find salvation.

yaqUb tA wakht-e marg-e padar-e
Jacob stayed with his father until
 khud amrAe U bUd, O az U jedA nashud. O
he died and didn't separate himself from
 esAq tA zenda bUd agarchI nAbIna shuda
him. And as long as Isaac lived, although
 bUd, bAzam bachA O nawasA-e khuda az
he was blind, he recognized the voices of
 sadA-eshAn meshnAkht O bar-eshAn az
his children and grandchildren, and spoke
 khudA O barakatA-e khudA mEguft.
with them about God and his blessings.

بچه یوسف

bacha yUsuf
Joseph, the Boy

بعد از این که یعقوب به کنعان رسید،
او به کنعان خانه گرفت و زندگی را شروع
کرد. یوسف بچه نازدانه پدر بود از
خاطر که اولاد راحیل بود و تولد
شد وقت که یعقوب پیر بود. یک روز
پدرش برای او یک بالاپوش مقبول
داد. این کار سبب شد، برادرهای دیگر
یوسف قهر شده کینه بگیرد.

یک شب یوسف خواب دید که او و
برادرهایش در کرت از گندم دسته
بسته میکردند. دفعته‌آ دسته او استاده
شد، و دسته برادرهایش به دسته او سجده
کردن. و باز دیگر شب خواب دید که آفتاب،
مهتاب و یازده ستاره او را سجده کردن.

bAd az I ke yaqUb ba kenAn rasId,
After Jacob arrived in Canaan, he got
U ba kenAn khAna gereft O zendagIra shurO
a house and started living. Joseph was his
kad. yUsuf bachE nAzdAnE padar bUd az
father's favorite son because he was
khater-e ke aolAd-e rAHIL bUd O tawalUd
Rachel's boy and was born in Jacob's old
shud wakhte ke yakUb plr bUd. yak rOz
age. One day his father gave him a beautiful
padar-esh bare U yak bAlApOsh-e maghbUl
coat. For this reason, Joseph's other
dAd. I kAr sabab shud, brAdarA-e degE
brothers were angry and hated him.
yUsuf qAr shuda kIna bIgIra.

yak shao yUsuf khao dId ke U O
One night Joseph dreamt that he
brAdarA-esh da kOrd az gandum desta_
and his brothers were in a field tying
basta mEkadan. dafatan desta-e U estAda
the wheat into sheaves. Suddenly his sheaf
shud, O destE brAdarA-esh ba desta- U sajda
stood up, and his brothers' sheaves bowed
kadan. O bAz dega shao khao dId ke aftao,
to his. And in another dream the sun, moon
mAtao O yAzda setAra U-ra sajda kadan.
and eleven stars bowed down to him.

برادر هایش و پدرش که این را
شنیدند قهر شدند. پدرش او را منت
کرد. لیکن برادرهایش گفتن: "حالی تو انتقدر
شدی که کلان ما شوید و که ما باید
تو را پرستش کنیم؟

از آن وقت به بعد فکر شان این
بود که از یوسف قصد بگیرند.

brAdarA-esh O padar-esh ke I-ra
His brothers and father on hearing
shunIdan qAr shudan. padar-esh U-ra menat
this were angry. His father scolded him. But
kad. lAken brAdarA-esh guftan, "Ale tU eqa
his brothers said, "Now what have you
shudI ke kalAn-e mA shawI O ke mA bAyad
become that you will be greater than us and
tu-ra parastesh kunEm?"
we must worship you?"

az U wakht ba bAd fekereshAn I
From that time on they only thought
bUd ke az yUsuf qast bIgIran.
about getting revenge on Joseph.

یوسف فروخته شد

یک روز که یوسف در خانه بود
پدرش او را گفت: "بچیم زود پشت
برادرهایت برو، و ببین چی میکنند."

یوسف به شیکیم اول رفت، لیکن
برادرهایش آنجا نبود. نفرهای شیکیم به
یوسف گفت که برادرهایش به دوتان رفت.

یوسف در دوتان رسید و برادرهایش
که از دور دیدن، برای کشتن اش پلان
ساختن. لیکن رویین به آنها گفت: "نی، این
کار خوب نیست. او برادرم است و خوش
در گردن ما میشود." رویین که میخواست
یوسف را پس نجات بدهد، به آنها یک چاهی
خشک را نشان داد گفت: "اینه همین جا

yUsuf furOkhta shud Joseph Sold

yak rOz ke yUsuf da khAna bUd
One day when Joseph was at home,
padar-esh U-ra guft "bachEm zUd pusht-e
his father said to him, "My son, quickly go
brAdarA-et burO, O blbIn chI mEkunan."
to your brothers and see what they are doing."

yUsuf ba shekIm awal raft, lAken
Joseph went to Shechem first, but his
brAdarAesh Unja nabUd. nafar-e shekIm ba
brothers were not there. The people of Shechem
yUsuf guft ke brAdaresh ba dotAn raftan.
told Joseph his brothers had gone to Dothan.

yUsuf da dotAn rasId O brAdarA-esh
Joseph arrived at Dothan, and when his
ke az dUr dIdan, bare kushtan-esh plan
brothers saw him in the distance, they
sAkhtan. lAken rUbIn ba UnA guft, "nE, I
planned to kill him. But Reuben said to them,
kAr khUb nEs. U brAdar-em as O khUn-esh
"No, this is not good. He is our brother;
da gardAn-emA mEsha. " rUbIn ke mEkhAst
and his blood will be on our necks." Reuben,
yUsufa pas nejAt beta, ba Una yak chA-e
wanting to rescue Joseph, showed them a
khushka neshAn dAd O guft, "Ena am Inja
a dry well and said, "Put him in here."

پرتینش."

برادر های یوسف بالاپوش
مقبول او را پاره کرد و خودش را در
چاه انداختن. لیکن در همان وقت یک
کاروان آمد. برادر ها گفتن: "بیی فایده است
که یوسف در این چاه بمیرد. باید، او را به
این کاروان بفروشیم."

یوسف را از چاه و به بیست سکه
نقره فروختن. پس بالاپوش مقبول
اش را در خون بز مالیده و پیش پدر
اش آوردن. پدرش به فکر این که راستی
پسر خودش را کدام حیوانی درنده
خورده، بسیار غصه دار شد، و هیچ آرام
نمی شد.

partEn-esh."

brAdarA-e yUsuf bAlApOsh-e
Joseph's brothers tore his beautiful
maghbUl-e U-ra pAra kad O khud-esh da
coat and threw him in the well. But just
chA andAkhtan. lAken da amU wakht yak
then a caravan arrived. The brothers said,
kArwAn Amad. brAdarA guftan "bE fAidas
"It won't benefit us if Joseph dies in this
ke yUsuf da I chA bumura. byAEn, U-ra ba
well. Come, let's sell him to this caravan."
I kArwAn bufrOshEm."

yUsufa az chA kashIda O ba bIst sekE
They pulled Joseph out of the well and
nuqra furOkhtan. pas bAlApOsh-e maghbUl-
sold him for 20 shekels of silver. Then they
esha da khUn-e buz mAlIda O pEsh-e padar-
dipped his beautiful coat in goat blood and
esh Awurdan. padar-esh ba fekr-e I ke rAstI
brought it to their father. Their father,
pesar-e khud-eshra kudAm aiwAn-e darena
thinking that surely his son had been eaten
khOrda, besyAr ghusadAr shud, O Ech Aram
by some wild animal, would not be comforted.
namEshud.

یوسف غلامی

yUsuf ghulAml *Joseph the Slave*

یوسف در مصر رسید و یک نفر،
فوتیفار نام، که صاحب منصب کلان و
بسیار معتبر بود، یوسف را خرید.

yUsuf ba meser rasId O yak nafar,
Joseph arrived in Egypt, and a man
fUtIfAr nAm, ke sAeb mansab-e kalAn O
called Potiphar who was an important
besyAr mOtabar bUd, U-ra kharId.
officer and very wealthy, bought him.

در خانه فوتیفار یوسف به راستی و
درستی کار میکرد، و از خاطر یوسف،
برکت خدا در خانه فوتیفار آمده بود.

da khAnE fUtIfAr yUsuf ba rAstI O
In Potiphar's house, Joseph did his work
durustI kAr mEkad, O az khAter-e yUsuf,
truthfully and well, and because of Joseph,
barakatE khuda da khAnE fUtIfAr Amada bUd.
God's blessing came to the house of Potiphar.

فوتیفار که راستی و درستی پر کاری
یوسف برایش معلوم بود. اختیار کل
خانه خود را به دست او تسلیم داد.

fUtIfAr ke rAstI O durustI pur kArI-e
It was clear to Potiphar that Joseph was
yUsuf bar-esh mAUM bUd. ekhtIAR-e kull-e
truthful and hard working. He gave to him
khAnE khuda ba dest-e U taslim dAd.
authority over his entire household.

یوسف به امانت پیش فوتیفار
کار میکرد، لیکن یک روز کار شد که
برای یوسف بسیار سخت تمام شد. آن

yUsuf ba amAnat pEsh-e pUtIfAr
Joseph was trustworthy in his work for
kAr mEkad, lAken yak rOz kAr shud ke
Potiphar. But one day he was to do something
bare yUsuf besyAr sAkht tamAm shud. U
extremely difficult. That job was that one

کار بود که یک روز زن فوتیفار پیش
 یوسف آمد، و از او خواست که همرايش
 همبستر شود. یوسف که مرد خدا
 ترس بود، از این وسوسه گریخت. زن
 فوتیفار خفه شد و به شوهر خود دروغ
 گفت که یوسف فکر ناپاک دارد.

فوتیفار قهر شد و بی پرسان
 یوسف بیچاره را در بندی خانه انداخت.

به این قسم پس یک دفعه یوسف بیچاره
 تا ترین حصه زمین خورد، لیکن خدای او
 همراهی او بود.

برای هر مرد که در جای یوسف می بود،
 گذشتن از آنطور یک لغمه چرب ممکن
 نمی بود. یوسف میتانست گپ زن
 فوتیفار را قبول کند، و تکلیف نبیند. لیکن

kAr bUd ke yak rOz zan-e fUtlfAr pEsh-e
day Potiphar's wife came to Joseph and
yUsuf Amad, O az U khAst ke amrAesh
wanted him to go to bed with her. Joseph,
ambestar shAwa. yUsuf ke mard-e khudA
who was a God fearing man, escaped from
tars bUd, az I waswasa gurEkht. zan-e
this temptation. Potiphar's wife was angry
fUtlfAr hafa shud O be shawar-e khud dOrug
and lied to her husband. She said Joseph
guft ke yUsuf fekre napAk dAra.
had unclean thoughts.

fUtlfAr qAar shud O bEpursAn
Potiphar was angry and without
yUsuf-e bEchAra da bandIkhaAna andAkht.
a question threw poor Joseph into prison.

ba I qesm pas yak dafa yUsuf-e bEchAra
So thus again, poor Joseph hit rock bottom
tatarIn esE zamIn khurd, lAken khudA-e U
(ate the lowest part of the ground). But God
amrAe U bUd.
was with him.

bare ar mard ke da jAi yUsuf mEbUd,
For every man who is in Joseph's position,
guzashtan az utur yak lughmE charb mumken
forsaking a delicious mouthful like that may
nameEbUd. yUsuf mEtAnest gap-e zan-e
not be possible. Joseph could have agreed
fUtlfAra qabUl kuna, O taklIf nabIna. lAken
with Potiphar's wife and avoided problems.

پیش یوسف امر خدا مهمتر بود.

او تکلیف قبول کرد، لیکن گناه را نی.

خدا یوسف را تنها نماند، لیکن او را

یک آدم کلان ساخت. اگر ما هم از گناه

دو باشیم، خدا همراهی ما هم میباشد.

pEsh-e yUsuf amr-e khudA muHemtar bUd.

But for Joseph, God's command was more

U takllfa qabUl kad, lAken gunA-ra nE.

important. He accepted trouble, but not sin.

khudA yUsufa tanA namAnd, lAken U-ra

God did not leave Joseph alone, but made

yak Adama kalAn sAkht. Aga mA am az gunA

him into a great person. If we, too, will keep

dUr bAshEm, khudA amrAe mA am mEbAsha.

far away from sin, God will also be with us.

یوسف بندی است

یوسف بیچاره بندی شد . لیکن
خدا همراهی او بود و او را برکت میداد.
یوسف اعتماد رئیس بندی خانه را به دست
آورد . به زودی اداره زندان به او داده شد .

چند وقت بعد رئیس نانوايي و
ساقی فرعون بندی شدن و یک روز ساقی
پیش یوسف آمده . خواب دیدن خود را به
او گفتن ، و از او تعبیر اش را خواستن . یوسف
به آنها گفت: "خدا تعبیر هر خواب دین را
میفهمد .

ساقی خواب خود را اینطور گفت:
"دیدم که سه تاک نوده زد . انگور کرد ،
انگوراش را گرفته ، شراب ساختم ، در

yUsuf bandI as *Joseph the Prisoner*

yUsuf-e bEchAra bandI shud. lAken
Poor Joseph was in prison. But God was
khudA amrAe U bUd O UrA barakat mEdAd.
with him, and blessed him. Joseph won the
yUsuf etemAd-e raIs-e bandI khAna-ra ba dest
trust of the prison warden and was quickly
Awurd. ba zUdI edArE zendAn ba U dAda shud.
given the administration of the whole prison.

chand wakht-e bAd raIs-e nAn bAi O
After some time, Pharoah's chief baker
sAqI ferawan bandI shudan O yak rOz sAqI
and butler were imprisoned. One day the
pesh-e yUsuf Amada. khao dIdane khuda ba
butler came to Joseph. He told him his dream
U guftan, O az U tabIr-esh khAstan. yUsuf
and wanted its interpretation. Joseph told
ba Una guft, khudA tabIr-e ar khao dIdana
him that God knows the interpretation of all
mEfAma.
dreams.

sAqI khaw-e khuda etur guft,
The butler told him his dream,
"dIdum ke sE tAk naoda zad. angUr kad,
"I saw three budding grape vines. Grapes
angUr-esh gerefta, sharAb sAkhtum, da
came, I picked the grapes, made wine,

پیاله انداختم، و به پادشاه دادم."
 یوسف گفت: "بعد از سه روز تو باز ساقی
 فرعون میشوی، لیکن هوش کنی، من از
 یادت نروید.

رئیس نانواپی گفت: "من دیدم که
 در سرم سه سبت بود. در آن هر قسم
 نان برای پادشاه بود. لیکن پرنده ها
 آمدن آن را خوردن." یوسف گفت
 "بعد از سه روز تو کشته میشوی، و
 پرنده ها هوا لاش تو را میخورند."

بعد از سه روز، روز تولد
 فرعون بود. در آن روز ساقی بخشیده
 شد و به وظیفه خود مقرر شد،
 لیکن نانواپی کشته شد. ساقی لیکن
 وقت که آزاد شد، یوسف از پادش
 رفت، و یوسف بندی ماند.

pyAla andAkhtum, O ba pAdshA dAdum."
filled a cup and took it to the ruler."
yUsuf guft, "bAd az sE rOz tU bAz sAqI
Joseph said, "After three days, you will
ferawan mIshI, lAken Ush kunI, ma az
again be Pharaoh's butler, but be careful,
yAd-et narEn."
don't forget me.

raIs-e nAnbAi guft, "mA dIdum ke
The chief baker said, "I dreamed there
da sar-em seh sabad bUd. da U ar qesm
were three baskets on my head, and in them
nAn bare pAdshA bUd. lAken parendA
were every kind of bread for the ruler.
Amadan U-ra khOrdan." **yUsuf guft**
But birds came and ate it." *Joseph said,*
"bAd az sE rOz tU kushta mIshI, O
"After three days you will be killed, and the
parendA-e awa lAshe-tura mEkhuran."
birds of the air will eat your corpse."

bAd az sE rOz, rOz-e tawalud-e
Three days later was Pharaoh's
ferawan bUd. da U rOz sAqI bakhshIda
birthday. On that day the butler was
shud O ba wazIfE khud muqarar shud,
pardoned and reappointed to his job.
lAken nAnbAi kushta shud. sAqI lAken
But the baker was killed. The butler,
wakht-e ke asad shud, yUsuf az yAd-esh
when he became free, forgot about
raft, O yUsuf bandI mAnd.
Joseph, so Joseph stayed in prison.

از بندی خانه تا قصر

دو سال بعد از آن که ساقی مقرر
شد، پادشاه خواب دیدن بسیار پریشان
دید. کل منجم ها، یعنی ستاره شناس،
تعبیر اش را گفته نتوانستند.

ساقی به پادشاه گفت: "گناه
که دو سال پیش کردم، حالی یادم آمد.
وقت که شما سر من قهر شده
بودید، در بندی خانه من و رئیس نان
بوایی یک خواب دیدیم. خواب خودم به
یک یوسف نام که بندی بود گفتم. او
خواب مرا درست تعبیر کرد."

پادشاه از بندی خانه یوسف
خواست. خواب دیدنی خود را به او اینطور گفت.

az bandI khAna ta qasar *From Prison to Palace*

du sAl bAd az U ke sAqI muqarar
Two years after the butler was
shud, pAdshA khao dIdane besyAr pereshAn
reinstated, the ruler had a very worrying
dId. kull-e mOnAjemA, yanI setAr shenAs,
dream. None of the astrologers were able
tAbIr-asha gufta natAnesta.
to give the interpretation.

sAqI ba pAdshA guft, "gunA-e
The butler said to the ruler, "Now
ke du sAl pEsh kadEm, Ale yAdem Amad.
I remember my sin of two years ago.
wakht-e ke shumA sare mA qAr shuda
When you were angry with me, in prison
bUdEn, da bandI khAna ma O raIs-e nAn
I and the head baker had dreams. My
bAi yak khao dIdEm. khao-e khudam ba
dream was interpreted by a prisoner
yak yUsuf nAm ke bandI bUd guftum. U
named Joseph. He interpreted my
khawe ma-ra durust tabIr kad."
dream correctly."

pAdshA az bandI khAna yUsuf
The ruler wanted Joseph brought.
khAst. khao dIdane khuda ba U etur guft.
This is how he told his dream.

"دیدم که هفت گاو قوی در لب دریا
میچرید. هفت گاو لاغر و ضعیف از دریا
هم برآمدن و آن هفت گاو چاق را قرد
کردن. لیکن هنوز لاغر بودن.

"باز دیدم که در یک ساقه گندم
هفت خوشه روئید که پر بود. لیکن هفت
خوشه پوچ در ساقه برآمده، خوشه ها را
پوره، قرد کرد."

یوسف گفت: "خدا تعبیر خواب
شما را میفهمد. و به من آن را
نشان میدهد. خدا خواسته از کار که
در این منطقه شدنی است به شما خبر
بدهد. که هفت سال فراوانی در پیش است،
و بعد از آن هفت سال قحطی میآید، که سر
مردم بسیار سختی میآید. باید

"dIdum ke aft gao qawI da lab-e daryA
"I saw seven strong cows grazing on
mEcharId. aft gawe lAghar O zalf az daryA
the river bank. Seven thin and weak cows
am barAmadan O U aft gawe chAgha qurt
also came up from the river and swallowed
kadan. lAken anOz lAghar bUdan.
the seven fat cows. Yet they stayed thin.

"bAz dIdum ke da yak sAqe gandOm
"Again I dreamt that on one stock of
aft khusha rUI d ke pur bUd. lAken aft
wheat, there were seven green heads of grain.
khushE puch da sAqa bar Amada, khushA-ra
But seven stunted heads came out of the
pura, qurt kad."
stock and swallowed the healthy heads."

yUsuf guft, "khudA tabIr-e khawe
Joseph said, "God understands
shumA-ra mEfAma. O ba mA U-ra
the interpretation of your dream.
neshAn mEta. khudA khAsta az kar-e ke
And he will show it to me. God wants
da I mantaqa shudanIs ba shumA khabar
to show you what will happen in this
beta. ke aft sAl-e ferEmAnI da pEsh as,
region. Seven years of plenty first,
O bAd az U aft sAl-e qAtI myAya, ke sar-e
and afterwards, seven years of famine are
mardum besyAr sakhtI myAya. bAyad
coming, bringing great hardship to the

پادشاه کسی را انتخاب کند که از کل
 مملکت غله جمع کند، که در وقت
 قحطی مملکت تکلیف نبیند."

پادشاه بسیار خوش شد و گفت
 از یوسف کرده برای این کار کسی بهتر نیست .
 به او مهر خود داد، و گفت "غیر از
 من بالا دست تو کسی دیگر نیست . و
 تمام قدرت این مملکت به تو
 داده شد." یوسف به این ترتیب صدر
 اعظم شد و نتیجه زحمت را که کشیده
 بود دید.

pAdsha kase-ra entekhAb kuna ke az kull-
people. You must choose someone as
e mamlakat ghala jam kuna, ke da wakht-
ruler who can gather grain, so in the time
e qAtI mamlakat taklIf nabIna."
of famine the country won't see trouble.

pAdshA besyAr khush shud O guft
The ruler was very glad and said
az yUsuf kada bare I kAr kase bEtar nEs.
there was no one better for the job than
ba U mOr-e khud dAd, O guft "ghair az
Joseph. He gave Joseph his seal and
ma balA dest-e tU kase dega nEs. O
said, "Except for me, there is no one
tamAm-e qudrat da I mamlakat ba tU
higher than you, and all power in this
dAda shuda." yUsuf ba I tartIb sadr-e
country is given to you." In this way,
azam shud O natIjE zAmatA-ra ke kashI-
Joseph became Prime Minister, and
ra bUd dId.
saw the end result of all his troubles.

وسف و قحطی

yUsuf O qAtI Joseph and the Famine

بعد از پایان هفت سال ، قحطی شروع
شد، و تنها در مصر غله بود. یعقوب
ده بچه خود را به مصر روان کرد. آنها
پیش پای یوسف ، صدر اعظم مصر ،
افتادن ، لیکن برادر خود را نشناختن.
یوسف آنها را به بهانه جاسوسی بندی کرد.

بعد از سه روز به آنها گفت اگر
راست میگویند، و جاسوس نیستند، باید
برادر خورد شان هم بیاید که گپ
معلوم شود.

روبین به برادرهای خود به
عبرانی گفت: "گناه شما است. صد دفعه

bAd az pIyAne aft sAl, qAtI shurO
After the end of seven years, the famine
shud, O tanA da meser ghala bUd. yaqUb
started, and only in Egypt was there grain.
da bachE khuda ba meser rawAn kad. UnA
Jacob sent 10 of his sons to Egypt. They
pEsh-e pAi yUsuf, sadr-e azam-e meser
bowed before Joseph, the Prime Minister
aftAdan, lAken brAdar-e khuda nashnAkhtan.
of Egypt, but they did not recognize their
yUsuf UnA-ra ba bAnE jAsUsI bandI kad.
brother. Joseph imprisoned them with
the accusation of being spies.

bAd az sE rOz ba Una guft aga
After three days he said that if they
rAst mEgan, O jAsUs nEstan, bAyad
had told the truth and were not spies,
brAdar-e khurd-eshAn am byAya ke gap
they should also bring their youngest
mAlUm shAwa.
brother to prove it.

rUbIn ba brAdarA-e khud ba
Rueben said in Hebrew to his
ebrAnI guft, "gunA-e shumAs. sad dafa
brothers, "This is your sin. I told you

گفتم یوسف را نکشید و همایش بدی
نکنید. لیکن شما بدی کردید و حالی
نتیجه اش را میبینید."

آنها فکر نکردن که یوسف
عبرانی میفهمد. یوسف شمعون را بندی
کرد، لیکن دیگرهایشان را رها کرد. غله
برایشان داد و پैसे شان را پس در
غله شان ماند.

در راه آنها پैसे را یافتند و
زیادتر ترسیدند و گفتن: "چرا خدا
ما را این طور در مصیبت می اندازد؟"

برادر های یوسف به گناه خود
فهمیدن و بسیار پشیمان بودند. لیکن
فایده نداشت. حالی فهمیدن که باید به هر
کار که میکنند از اول فکر کنند.

guftum yUsufa nakushEn O amrAesh badI
a hundred times not to kill Joseph, and
nakunEn. Iaken shumA badI kadEn O AIE
not to harm him. But you did and now
natIjE esha mIbInEn."
look at the result."

UnA feker nakadan ke yUsuf
They didn't think Joseph under-
ebrAnI bufAma. yUsuf shamUna bandI
stood Hebrew. Joseph put Simeon in
kad, Iaken degE eshAna elA kad. ghala
prison, but let the others go. He gave
bar-eshAn dAd O paisEshAna pas da
them grain and put their money back
ghalEshAn mAnd.
in the grain.

da rA UnA paisAra yAftan O
On the way they found their
zyAtar tarsIdan O guftan, "cherA khudA
money and were very afraid, saying,
ma-ra etur da musIbat mendAza?"
"Why is God troubling us?"

brAdarA-e yUsuf ba gunA-e khud
Joseph's brothers understood their
fAmIdan O besyAr pEshEmAn bUdan. Iaken
own sin and were very worried. But it didn't
fAida nadAsht. Ale fAmIdan ke bAyad ba ar
do any good. They now understood that
kAr-e ke mEkunan az awal feker kunan.
before every act, they should think first.

امتنان برادر های یوسف

وقت که برادر ها به کنعان
پس آمدن، قصه خود را به یعقوب گفتن
از پیدا شدن پیسه تا بندی شدن
شمعون و رفتن بنیامین.

یعقوب گفت: "سر ما چی روز
است — یوسف گم شد، شمعون بندی شد،
و بنیامین میرود. من هیچ قبول
نمی کنم. بنیامین باید اینجا باشد."

لیکن وقت که غله خلاص شد
یعقوب گفت: "بروید، غله بیاورید."
یهودا گفت: "بی بنیامین
نمیشود. " یعقوب مجبور شد

emteAn-e brAdar-e yUsuf *Testing Joseph's Brothers*

wakht-e ke brAdarA ba kenAn
When the brothers arrived back in
pas Amadan, qessE khuda ba yaqUb guftan
Canaan, they told their story to Jacob, from
az paidA shudan-e paisa tA bandI shudanI
finding their money to the imprisonment of
shamUn O raftan-e benyAmIn.
of Simeon, and the going of Benjamin.

yaqUb guft, "sar-e ma chI rOz
Jacob said, "What a day for me--
as--yUsuf gum shud, shamUn bandI shud,
Joseph is gone, Simeon in prison
O benyAmIn mEra. ma Ech qabul
and Benjamin leaving. I do not agree.
namekunum. benyAmIn bAyad Inja bAsha."
Benjamin must stay here."

IAken wakht-e ghala khalAs shud
But when the grain was finished,
yaqUb guft "burEn, ghala byArEn."
Jacob said, "Go, bring grain."
yahUdA guft "bE benyAmIn
Judah said, "Without Benjamin
nameSha." yaqUb majbUr shud
it's not possible." Jacob had to send

بنیامین را روان کند و پیه پید
شده را همراهی پیه دیگر برای
خریدن غله و تحفه بسیار برای
صدر اعظم مصر روان کرد.

benyAmIna rawAn kad O paisE paidA
Benjamin, and the returned money,
shuda-ra amrAe paisE dega bare
with more money for buying grain as
kharIdanI ghala O tOfAE_besyAr bare
well as lots of presents for the Prime
sadr-e azam-e meser rawAn kad.
Minister of Egypt.

از کنان تا مصر

az kenAn tA meser
From Canaan to Egypt

برادر ها به مصر رسیدن و پیش
صدر اعظم رفتن. صدر اعظم آنها را مهمان
کرد. در مهمانی حق بنیامین زیادتربود.

brAdarA ba meser rasIdan O pEsh-e
The brothers arrived in Egypt and went
sadr-e azam raftan. sadr-e azam UnA-ra mEmAn
to the Prime Minister. The Prime Minister
kad. da mEmAnI aq-e benyAmIn zyAtar bUd.
hosted a banquet for them. At the banquet,
Benjamin got the biggest share.

صبح او روز آنها غله گرفتن و رفتن.
لیکن به امر صدر اعظم پیاله نقره اش
هم در بار بنیامین مانده شد.

sOb-e U rOz UnA ghala gereftan O raftan.
The next morning, they got their grain and
lAken ba amr-e sadr-e azam pyAlE nOqra-esh
left. But by order of the Prime Minister, his
am da bAr-e benyAmIn mAnda shud.
silver cup was also put in Benjamin's grain sack.

نزدیک دروازه شهر نوکر صدر
اعظم آنها را ایستاد کردن. به آنها گفت: "این
خوب نیست که آدم هم نان بخورد و هم
نمکدان را بشکناند. چرا دزدی کردید؟"

nazdIk-e darwAzE shAr nOkar-e sadr-e
Near the gate of the city, the Prime
azam UnAra estAd kadan. ba UnA-ra guft, "I
Minister's servant stopped them. He said to
khUb nEs ke Adam am nAn bukhura O am
them, "This is not good, for a man to eat food
namakdAna beshkenAna. cherA duzdI kadEn?"
and also break the salt shaker. Why did you steal?"

آنها گفتن: "ما دزد نیستیم." نوکر
گفت: "صبر کنید. حالی دستی معلوم میشود."

UnA guftan, "mA duzd nEstEm." nOkar
They replied, "We are not thieves." The
guft, "saber kunEn. Ale destI mAlUm mEsha."
servant said, "Hang on. I'll catch you red handed."

پالیدن شروع شد، و پیاله از بار
 بنیامین پیدا شد، و هم این که پیسه شان
 باز در بار شان بود. آنها پس به شهر رفتن،
 در آنجا صدر اعظم به آنها گفت: "کل تان
 بروید، لیکن بنیامین بندی میشود."

آنها گفتن: "ما بندی شویم،
 لیکن او برود، از خاطر که اگر او نرود،
 پدر ما میمیرد."

صدر اعظم بعد از این که مصری ها را
 رخصت کرد، خود را به آنها شناساند.
 برادر هایش بسیار تعجب کردن که صدر
 اعظم مصر یوسف بود، یعنی برادر
 خودشان. همان برادر که چند سال پیش
 او را فروختن، و همان برادر که پدر
 شان فکر میکرد که کشته شد. لیکن
 یوسف این قدر خوش بود که یکی دیگر را
 گردنشان گرفته و گریه میکردن.

pAlldan shurO shud, O pyAla az bAr-e
The search began, and the cup was found
benyAmIn paidA shud, O am I ke paisEshAn
in Benjamin's load, as well as the money again
bas da bar-eshAn bUd. UnA pas ba shar raftan,
in their sacks. They returned to the city, where
da unja sadr-e azam ba UnA guft, "kull-etAn
the Prime Minister said to them, "All of you
burEn, lAken benyAmIn bandI mEsha."
go, but Benjamin will go to prison."

UnA guftan, "mA bandI shawEm,
They said, "We will be prisoners,
lAken U bura, az khAter-e ke aga U nara,
but he goes, because if he does not go,
padar-e mA mEmura."
our father will die."

sadr-e azam bAd az I ke mesrIA-ra
The Prime Minister, after he told all
rukhsAt kad, khuda ba UnA shenAsAnd.
the Egyptians to leave, made himself known
brAdarA besyAr tawajOb kadan ke sadr-e
to them. The brothers were very surprised
azam-e mesr yUsuf bUd, yAne brAdar-e
that the Prime Minister was Joseph, their own
khud-eshAn. AmU brAdar ke chand sAl pEsh
brother. The brother they had sold some
Ura furOkhtan, O AmU brAdar ke padar-
years ago, and the brother their father
eshAn fekre mEkaD ke kOshta shud. lAken
thought was dead. But Joseph was so happy
yUsuf eqadar khush bUd ke yakI dega-ra
that they cried on each other's necks.
garden-eshAn gerefta O glrIAAn mEkadan.

به امر یوسف، یعنی صدر اعظم، یک
جای در مصر برای یعقوب و خاندانش داده
شد. پس یعقوب از کنعان آمده در مصر
زندگی کرد نزد یوسف بچه نازدانه اش.

یوسف به برادرهای خود میگفت:
"خدا بدی شما را به خوبی تبدیل کرد.
خدا مرا به مصر برد که حالی در قحطی برای
شما و خاندان تان غله داده میتوانم.

یوسف، یعقوب و اولادیشان تا
آخر زندگی خود در مصر ماندند. و
اولادیشان تا چهار صد سال در آنجا بودن.
تا که به دست موسی از مصر بیرون برده
شدن.

به این ترتیب یوسف از چوپانی به
غلامی، از غلامی به زندان، از زندان

ba amr-e yUsuf, yane sadr-e azam, yak
By order of Joseph, the Prime Minister,
jAi da meser bare yaqUb O khAnadAn-esh dAda
a place in Egypt was given to Jacob and all his
shud. pas yaqUb az kenAn Amada da meser
family. So Jacob came from Canaan and lived
zendagI kad nazde yUsuf bachE nAzdAnesh.
in Egypt near Joseph, his favorite son.

yUsuf ba brAdarA-e khud mEguft,
Joseph told his brothers, "God changed
"khudA badI shumA-ra ba khUbI tabdII kad.
your evil into good. God brought me to Egypt
khudA mara ba meser bOrd ke Ale da qAtI bare
so that now in the famine, I can give you and
shumA O khAnedAn-etAn ghala dAda mEtanum.
your families grain.

yUsuf, yaqUb O aolAdA-eshAn tA
Joseph, Jacob and their children stayed
Akher-e zendagI khud da meser mAndan. O
in Egypt to the end of their lives. And their
aolAdA-eshAn tA chAr sad sAl da unja bUdan.
descendants were there 400 years, until by the
tA ke ba dest-e mUsA az meser bIrUn bOrda
hand of Moses, they were taken out of Egypt.
shudan.

ba I tartIb yUsuf az chOpAnI ba
In this way, Joseph went from shepherd
ghulAmI, az ghulAmI ba zendAn, az zendAn
to slave, from slave to prisoner, from prisoner

به صدارت رسید و این کل اش از ایمان به خدا
بود. شما هم از این یاد بگیرید و بفهمید
که ایمان بهترین تکیه برای هر کس است.

ba sedArat rasId O I kulleh az ImAn ba khudA
to palace and all because of his faith in God.
bUd. shumAm az I yAd bIgIrEn O bufAmEn
You also learn from this and understand that
ke ImAn bEtarIn takIa bare ar kas as.
faith is the best support for everyone.

بچه در دریا

bacha da daryA *The Baby in the River*

بعد از مرگ یوسف ، اولاد ها و
 نواسه ها و کواسه های یعقوب ، در مصر ماند
 و رفته رفته زیاد شده رفت . نام شان
 اسرائیل شد . این نفرهای اسرائیل بسیار زیاد شد
 که رامسس ، فرعون نو مصر که یوسف را
 هیچ وقت ندید ، به تشویش افتاد ، و گفت:
 "قویی شدن قوم ، به بربادی من است.
 بهتر است آنها را غلام بسازم تا
 برای ما کار کنند ."

به امر فرعون بین اسرائیل بین
 مصری ها برای غلامی تقسیم شد ، و به کارهای
 شاقه انداخته شد . زندگی شان بسیار

bAd az marg-e yUsuf, aolAdA O
After Joseph's death, the children,
nawase O kAwasE yAqUb, da meser mAnd
grandchildren and great grandchildren of
O rafta rafta zyAd shuda raft. nAm-eshAn
Jacob slowly, slowly increased. Their name
esrAll shud. I nafarA-e esrAll besyAr zyAd shud
became Israel. These people of Israel became
ke rAmses, ferawan-e nao-e meser ke yUsufa
so numerous that Ramses, a new Pharoah of
Ech wakht nadId, ba tashwIsh aftAd, O guft,
Egypt who had never seen Joseph, became
"qawI shudanI-qaom, ba barbAdI ma as.
worried and said, "They have become a
bEtaR as UnA-ra ghulam besAzEm tA
powerful people. They will be our
bare mA kAr kunan."
destruction. It will be better to make
them slaves so they can work for us."

ba amr-e ferawan bain-e esrAll bain-e
By Pharoah's order, the Israelites were
mesrIA bare ghulAmI taksIm shud, O ba kArA-e
separated from the Egyptians to be made into
shAqa andAkhta shud. zendagIshAn besyAr
slaves and put under hard labor. Their life

سخت شد لیکن برعکس زیادتر شده رفتن.

فرعون امر کرد که از این بعد همراهی
اسرائیل به این قسم پیش آمد شود.

یک: کار شان سختتر شود.

دو: کل بچه ها ایشان که نو شوند
در دریا انداخته شوند.

سه: کل دختر ها ایشان زنده بمانند،
و مصرها به قسم کنیز از آنها کار
بگیرند.

در همین وقت موسی تولد شد .
او تا سه ماه در خانه پت بود . بعد از آن
مادرش از ترس همسایه ها ، موسی را در
تکری لخی انداخته به دریا رها کرد .
تکری لخی سر آب میرفت و مریم خواهر

sakht shud lAken baraks zyAdtar shuda raftan.
became very difficult, but yet, they kept increasing.

ferawan amr kad ke az I bAd amrAe
Pharoah ordered that from now on, the
esrAll ba I qesm pEsh Amad shawa.
Israelites should be dwelt with in this way:

yak: kAr-eshAn sakhtar shawa.
One: Their work would become harder.

du: kull-e bachA-eshAn ke nao shawan
Two: All new-born baby boys should be
da daryA andAkhta shawan.
thrown into the river.

se: kull-e dukhtarA-eshAn zenda bAnan,
Three: All girls should live, and
O mesrIA ba qesm kanIz az UnA kAr
in this way Egypt would get girl slaves.
bIglran.

da amI wakht mUsA tawalud shud.
At this time, Moses was born. For
U tA sE mA da khAna put bUd. bAd az U
three months he was hidden at home. After
mAdar-esh az tars-e amsAyA, mUsA-ra da
that his mother, for fear of the neighbors,
tukrI lukhI andOkhta ba dArya ElA kad.
put Moses in a reed basket and let it go in
tukrI lukhI sare ao mEraft O maryam khwAr-e
the river. The reed basket floated on the

موسی از دور سیل میکرد که کی او را میگیرد .

در همین وقت دختر فرعون

برای آب بازی به دریا آمد . تکری را

گرفت و مابین اش را دید . او موسی را

مابین دید . او هیچ اولاد نداشت ، و

به خوشی موسی را بچه خواند .

مریم پیش آمد گفت: "برای این

طفل دایه نمی گیرید ؟"

دختر فرعون گفت: "چرا نی ،

می گیریم ."

مریم گفت: "من یک زن را

میشناسم که اگر اجازه بدهید. او را اینجا

میآورم ."

مریم به خانه خود رفت ، و کل این

mUsA az dUr sail mEkad ke kI U-ra mIglra.

*water, and Mariam, Moses sister, watched
from a distance to see who would get him.*

da amI wakht dukhtar-e ferawan

At that same time, Pharoah's daughter

bare ao bAzI ba daryA Amad. tukrI-ra

came to swim in the river. She took the

gereft O mAbain-asha dId. U mUsA-ra da

basket and looked into it. She saw Moses in

mAbain-asha dId. U Ech aolAd nadAsht, O

it. She did not have any children, and with

ba khushI mUsA-ra bacha khAnd.

joy, she adopted Moses.

maryam pEsh Amad guft, "bare I

Mariam came forward and said, "Are

tefel dAya namIglrEn?"

you not getting a wet nurse for this baby?"

dukhtar-e ferawan guft, "cherA nE,

Pharoah's daughter said, "Why

mIglrEm."

not. I'll get one."

maryam guft, "ma yak zana

Mariam said, "I know a woman who,

meshnAsum ke aga EjAza betEn, U-ra Inja

if you give permission, I'll bring here."

myArum."

maryam ba khanE khud raft, O kull-e

Mariam came, told everything to her

چیز ها را به مادر خود گفت ، و او را پیش
 دختر فرعون آورد . دختر فرعون
 به او گفت: "این بچه را نگاه کو، و من برایت
 ماش خوب میدهم."

مادر موسی موسی را گرفت
 و به خانه برد . به این قسم خودش
 دایه بچه خود شد .

موسی کلان شده رفت و به دربار
 فرعون پرورش یافت .

chIza ba mAdar-e khud guft, O U-ra pEsh-e
mother, and brought her to Pharoah's
dukhtar-e ferawan Awurd. dukhtar-e ferawan
daughter. Pharoah's daughter said to her,
ba U guft: "I bacha-ra negA kO, O ma bar-et
"Take care of this boy, and I'll give you a
mAsh-e khUb mEtum."
good salary."

mAdar-e mUsA mUsA-ra gereft
Moses' mother took Moses and brought
O ba khAna bOrd. ba I qesm khud-esh
him home. In this way, she became her
dAyE bachE khud shud.
own boy's wet nurse.

mUsA kalAn shuda raft O ba darbAr-e
Moses grew up and was educated in
ferawan parwaresh yAft.
Pharoah's palace.

فرار به مدیان

farAr ba medyAn
Flight to Midian

موسی که کلان شد ، یک روز
می گشت در جای که نفر اسرائیل سر کار
میبود . در آنجا دید که یک مصری سر یک
اسرائیل ای بسیار ظلم میکرد . موسی قهر شد .
مصری را کشت و زیر ریگ دفن کرد .

روزی دیگر هم موسی باز آمد و دید
دو اسرائیلی جنگ میکردند . موسی آنها را
ملامت کرد . آنها گفتن: "برو . دلت است
مرا هم مثل او مصری بکشی؟"

موسی فهمید که مردم از کارش
خبر شدند . دو پای داشت و دو پای دیگر
قرض کرد و به مدیان گریخت .
در مدیان او سر یک چاه رسید و از

mUsA ke kalAn shud, yak rOz
When Moses grew up, he went walking
mEgasht da jAi ke nafar-e esrAII sare kar
in the area where Israeli men were working.
mEbUd. da unja dId ke yak mesrI sare yak
There he saw an Egyptian treat an Israeli
esrAIII besyAr zulm mEkad. mUsA qAr shud.
very cruelly. Moses was angry. He killed
mesrI-ra kusht O zEr-e rEg dafan kad.
the Egyptian and buried him in the sand.

rOze degAm mUsA bAz Amad O dId
Another day, Moses again came and
du esrAIII jang mEkadan. mUsA UnA-ra
saw two Israelis fighting. Moses
malAmat kad. UnA guftan "burO. del-et as
rebuked them. They said, "Go. Do you
ma-ram mesl-e U mesrI bukushI?"
want to kill me as you did the Egyptian?"

mUsA fAmId ke mardum az kAr-esh
Moses realized that what he had done was
khabar shudan. du pAi dAsht O du pAi dega
now known. He had two feet and he borrowed
qarz kad O ba medyAn gurEkht.
two more feet and escaped to Midian.
da medyAn U sare yak chA rasId O az
In Midian he reached a well and asked

مانده گی خواست چند دقیقه آنجا استراحت
 کند. دفعه‌آ صدایی غالمغال بلند
 شد. موسی چشم خود را باز کرد و دید
 که هفت دختر پری پیکر سر چاه ایستاد
 هستند. چند نفر چوپان بی حیا
 میخواهند آنها را آزار بدهد. موسی
 چوپان ها را ادب داد. چوپان ها رفتند.
 دختر ها به موسی گفتن: "کی هستی و از کجا
 آمدی؟"
 موسی گفت: "اسرائیلی هستم و از مصر
 آمدم."
 دخترها که فکر خود را موسی از دست
 داد و مردانگی او به دلشان را پیدا
 کرده بود. پیش پدر خود رفتن، و
 چیزی را که شده بود از سیر تا پیاز به
 پدر خود گفتند.

mAndagI khAst chand daqIqa unja esterAat
those near by if he could rest there a few
kuna. dafatan sadA-e ghAlmaghAl beland
minutes. Suddenly, there was a loud
shud. mUsA cheshm-e khuda wAz kad O dId
commotion. Moses opened his eyes and saw
ke aft dukhtar-e parI paikar sar-e chA estAd
seven fairy-like girls standing at the well.
astan. chand nafar chOpAn-e bE aiya
Some male shepherds without any shame were
mEkhAyan UnA-ra AzAr betan. mUsA
bothering them. Moses politely rebuked the
chOpAnA-ra adab dAd. chOpAnA raftan.
shepherds and they left. The girls said to
dukhtarA ba mUsA guftan, "kIstI O az kujA
Moses, "Who are you, and where are you from?"
AmadI?"

mUsA guft, "esrAIII astum O az meser
Moses said, "I'm an Israeli, and I came
AmadEm.
from Egypt."

dukhtarA ke fekrekhuda mUsA as dest
The girls lost their heads over Moses
dAd O mardAnagI U da del-eshAn-ra paidA
and his manliness found its way into their
kada bUd. pEsh-e padar-e khud raftan, O
hearts. They went to their father, and all
chIzera ke shuda bUd az slr tA pyAz ba
that had happened, from garlic to onions,
padar-e khud guftan.
they told him in detail.

پدرشان ، شعیب ، خودش میخواست
 که این مرد ملاقات کند و پشت او
 روان کرد و او را گرفته به خانه خود برد.

موسی در خانه شعیب ماند و به
 صداقت خدمت کرد . مردم مدیان از
 رفتار موسی بسیار خوش بودند ، و موسی
 در دل مردم مدیان جایی گرفته بود .
 هر کدام از آنها آرزو داشتن که
 موسی داماد شان شود .

موسی در پهلوی رفتار نیک ، اندام
 مردانه و جذاب داشت که دل هر دختر را
 در نظر اول شکار میکرد . و دختر های
 مدیان سر گرفتن موسی شرط بسته
 میکردند .

شعیب پیشنهاد کرد که موسی یکی از

padar-eshAn, shOaib, khud-esh mEkhAst
Their father, Jethro, wanted to meet this
ke I mard mulAqAt kuna O pUsht-e U
man himself, and he sent after him and brought
rAwan kad O U-ra gerefta ba khanE khud bOrd.
him to his house.

mUsA da khAnE shOaib mAnd O ba
Moses stayed in Jethro's house and
sadAqat khedmat kad. mardum-e medyAn az
with honesty served him. The people of
raftAr-e mUsA besyAr khush bUdan, O mUsA
Midian liked Moses' behavior very much,
da del-e mardum-e medyAn jAi gerefta bUd.
and Moses found place in their hearts.
ar kudAm az Una ArzU dAshtan ke
Each of them wished that Moses would
mUsA dAmAt-eshAn shawa.
become their son-in-law,

mUsA da pAlUe raftAr-e nek, andAm-e
Moses had such a good behavior,
mardAna O jazAb dAsht ke del-e ar dukhtarA
masculine body and charisma that the heart
da nazar-e awal shekAr mEkad. O dukhtarA-e
of each girl was smitten at her first sight of him.
medyAn sar-e gereftan-e mUsA shart basta
The girls of Midian made bets on getting him.
mEkadan.

shOaib pEshneAd kad ke mUsA yakI az
Jethro proposed that Moses take one of

دختر های او را بیگیرد . موسی قبول کرد و
از هفت دختر او کلانترین اش انتخاب
کرد - یکی را که مقبول و خوش قواره و
لایق بود گرفت . و خوش زندگی میکردند .

dukhtarA-e U-ra blgIra. mUsA qabul kad O
his daughters. Moses agreed and from his
az aft dukhtar-e U kalantarIn-esh entekhab
seven daughters, he chose the eldest--the
kad--yakI-ra ke maghbUl O khush qawAra O
beautiful one with a good figure and
IAeq bUd gereft. O khush zendagI mEkadan.
intelligence. And they lived a happy life.

موسی و رسالت اش

mUsA O resAlat-esh *The Call of Moses*

چهل سال کامل موسی در مدیان
ماند و چوپانی کرد . یک روز در "کوه
حوریب" ، موسی دید که یک بته می سوخت ،
لیکن خاکستر نمی شد . دفعته صدای
از آن بته شنید که آن شصت و شش رگ اش
تکان خورد .

صا به او گفت: "ای موسی ."

موسی گفت: "لیک؟"

صدا به او گفت: "من خدای

پدرت هستم . زمین این که سر اش ایستاد
هستی زمین پاک است . زود بوت هایت بکش .
من گریه غلامی قوم خود را از

chel sAl-e kAmel mUsA da medyAn
Moses stayed 40 full years in Midian
mAnd O chOpAnI kad. yak rOz da kO-e
as a shepherd. One day at Mt. Horeb
HurEb, mUsA dId ke yak buta mEsOkht,
Moses saw that a bush was burning,
lAken khAkestar namEshud. dafatan sadA-e
but it did not turn to ashes. Suddenly
az U buta shunId ke unA shast shash ragesh
he heard a voice from the bush that
takAn khOrd.
made his 66 veins quiver.

sadA ba U guft, "ai_mUsA,"
The voice said, "Oh Moses."

mUsA guft "labaik?"
Moses said, "What?"

sadA ba U guft "ma khudA-e
The voice said to him, "I am the God
padarA-et astum. zamIn I ke sar-esh estAd
of your fathers. The ground you are
astI zamIn-e pAk as. zUd but-eta beakash.
standing on is holy ground. Quickly take
ma gerlan-e ghulAm-e qaom-e khuda az
off your sandals. I have heard the cries of

دست ظلم شنیدم. حالی تو را روان
میکنم که آنها را از مصر بکشی."

موسی گفت: "من را از این خدمت
معاف کنید. من را مانده و این قسم کارهای
کلان به گپ من کسی پیاز هم پوست
نمی کند."

خدا به موسی گفت: "قدرت دست
من است. من به تو قدرت میدهم و مردم
به گپ تو باور خواهد کردن. هارون
برادرت کمک کننده خواهد بود."

موسی گفت: "من چی بگویم؟"

خدا گفت: "پیش فرعون برو
و بگو. خدای اسرائیل میگوید که قوم
من را برای سه روز رخصت بده که برای

dest-e zOlm shunIdum. Ale tu-ra rawAn
your people in cruel slavery. Now I am
mEkunum ke UnA-ra az meser bekashI."
sending you to bring them out of Egypt."

mUsA guft, "ma-ra az I khedmat
Moses said, "Excuse me from this
mAf kunEn. ma-ra mAnda O I qesm kArA-e
service. Leave me out. This is a great work,
kalAn ba gap-ema kase pyAzam pOst
but no one would even peel an onion if I
namEkuna."
asked them to."

khudA ba mUsA guft, "qudrat dest-e
God said to Moses, "The power is in my
mas. ma ba tU qudrat mEtum O mardum
hand. I will give you power and the
ba gap-e tU bAwar khat_kadan. HarUn
people will believe you. Aaron your
brAdar-et kOmak kunenda_khAt bUd."
brother will be your assistant."

mUsA guft, "ma chI bugOyum?"
Moses said, "What should I say?"

khudA guft, "pEsh-e ferawan burO
God said, "Go before Pharoah and
O bugO. 'khudA-e IsrAIl mEga ke qaom-e
say, 'The God of Israel says to let my
ma-ra bare sE rOz rukhsat bete ke bare
people go for three days so they can

عبادت به دشت بیآید.."

موسی قانع نمی شد. خدا دست
به دست معجزه به او نشان داد. به موسی
گفت: "عصاات را در زمین پرتو."

موسی به گفت اش کرد. عصا دفعته
مار شد که موسی از دیدن اش ترسید.
خدا به موسی گفت: "از دم اش بگیر."

موسی گرفت، و مار دفعته پس به
عصا تبدیل شد. خدا پس به موسی گفت:
"دست ات را در زیر چین ات ببر."

موسی برد. وقت که دست خود را
بیرون آورد. دید که دست اش مثل برف
سفید شده بود و جذام گرفته بود.
(جذام یک مریضی بسیار خطرناک است.)

ebAdat ba dasht byAya."
worship in the desert."

mUsA qAnE namEshud. khudA dest
Moses was not convinced. So on the spot
ba dest mOjezA ba U neshAn dAd. ba musA
God showed him a miracle. God said to Moses,
guft, "asA-eta da zamIn partO."
"Throw your walking rod to the ground."

mUsA ba guft-esh kad. asA dafatan
Moses did what he was told. The rod
mAr shud ke mUsA az dIdan-esh tarsId.
suddenly became a snake, and the sight of it
khudA ba mUsA guft, "az dum-esh bIgI."
frightened Moses. God said, "Grab its tail."

mUsA gereft, O mAr dafatan pas ba
Moses grabbed it, and the snake suddenly
asA tabdIl shud. khudA pas ba mUsA guft,
became a rod again. Again God said, "Put
"dest-eta da zer-e chapAn-et bubar."
your hand in your robe."

mUsA bOrd. wakht-e dest-e khuda
Moses did. When he took his hand
bIrUn Awurd, dId ke dest-esh mesl-e barf
out again, he saw that his hand was
safEd shuda bUd O juzAm gerefta bUd.
white as snow and leprous. (A disease
(juzAm yak maraz-e besyAr khaternAk as.)
that is very dangerous.) Moses was shocked.

موسی وارخطا شد. خدا به او گفت:

"پس دست ات را ببر."

موسی برد. خدا آن را شفا داد

و دست اش پس جور شد.

خدا به موسی گفت: "حالی برو و

وظیفه خود را اجرا کن."

موسی رفت و هارون برادرش به

امر خدا بیرون مصر به استقبال

او آمد.

mUsA wArkhatA shud. khudA ba U guft.

God said to him, "Now put it back."

"pas dest-eta bubar."

mUsA bOrd. khudA U-ra shafa dAd

Moses put it back. God healed it, and

O dest-esh pas jOr shud.

his hand was well again.

khudA ba mUsA guft. "Ale burO O

God said to Moses, "Now go and

wazIfE khuda ejrA kO."

start your work."

mUsA raft O HarUn brAdar-esh ba

Moses went, and his brother, Aaron,

amr-e khudA bIrUn-e meser ba esteqbAl-e

by God's command, came out of Egypt to

U Amad.

meet him.

موسی در مصر

وقت که موسی به مصر رسید،

کلان های مصر را جمع کرد و هارون، برادر

موسی، همه چیز را به آنها گفت. موسی به آنها

از شنیدن خدا و معجزه او خبر داد.

کلان های قوم به خوشی از

پیغام او استقبال کردن. و خدا را

شکر گفتن.

بعد از آن موسی به خدمت

فرعون رفته و از او خواست برای قوم

اسرائیل اجازه رفتن بدهد، و دو معجزه به

فرعون نشان داد؛ یکی از چوب

دستش مار شد و دیگر دست خودش

سفید شد و پس خوب شد.

mUsA da meser

Moses in Egypt

wakht-e ke mUsA ba meser rasId,

When Moses came to Egypt, he

kalAnA-e esrAIl jam kad O HArUn, brAdar-e

gathered the Israeli elders and Aaron, Moses'

mUsA, ama chIzA ba UnA guft. mUsA ba UnA

brother, told them all about Moses hearing

az shunIdan-e khudA O mOjezE U khabar dAd.

God and his miracles.

kalanA-e qaom ba khushI az

The elders with joy welcomed his

paighAm-e U esteqbAl kadan. O khudA-ra

message and praised God.

shukur guftan.

bAd az U mUsA ba khedmat-e

After that Moses went to meet

ferawan rafta O az U khAst bare qaom-e

Pharoah to ask if his people could leave.

esrAIl EjAzE raftan beta, O du mOjeza ba

He showed him the two miracles; one the

ferawan neshAn dAd; yakI az chop-e

rod becoming a snake, and the other

destesh mAr shud O dega dest-e khud-esh

where his hand becoming white and leprous

safEd shud O pas khUb shud.

and then whole again.

فرعون گفت: "قوم تو کم کار
دارند که دیگر کار برایشان داده شود
که بروند و خدای ترا عبادت کنند؟
خیر است. پروا ندارد. من حالی اینقدر
کار برایشان بدهم که به دو بینی برسند."

فرعون امر کرد که قوم اسرائیل
حالی برای ساختن خشت باید خود شان
گاه بیاورند، و سر از او مثل پیشتر
اندازه ساختن خشت پایان میآید.

زندگی اسرائیل سختتر شد و
آنها سر موسی قهر شدند.

موسی باز پیش فرعون رفت،
و باز از او خواست برای قوم اسرائیل
اجازه رفتن بدهد. پس به امر خدا،
هارون عصایی خود در میدان انداخت.

ferawan guft "qaom-e tU kam kAr
Pharoah said, "Don't your people
dAran ke dega kAr bareshAn dAda shawa
have enough work that they want to go and
ke buran O khudA-e tu-ra ebAbat kunan?
worship your God? Fine. It doesn't matter.
khair as. parwA nadAra. ma ale eqadar
I'll now give them so much work it will
kAr bar-eshAn betum ke ba du bInI berasan."
come out of their nostrils.

ferawan amer kad ke qaom-e esrAII
Pharoah ordered that the Israelites
Ale bare sAkhtan-e khesht bAyad khud-eshAn
now had to find their own straw to make
kA byAran, O sar as U am mesl-e pEshtar
bricks and in spite of this, their quota
andAzE sAkhtan-e khesht pAyAn nayA.
of bricks could not decrease.

zendagI esrAII sakhtar shud O
Life became harder for the Israelites
UnA sar-e mUsA qAr shudan.
and they became angry with Moses.

mUsA bAz pEsh-e ferawan raft,
Moses again went before Pharoah,
O bAz as U khAst bare qaom-e esrAII
and again asked him to let the Israelies
EjAzE raftan beta. pas ba amr-e khudA,
go. Then by God's command, Aaron
HArUn asA-e khuda da maidAn andAkht.
threw his rod to the ground. The rod

عصا دفعتهآ مار شد .

فرعون گفت: "کل جادوگر های
مصر برای مسابقه همراهی موسی جمع
شوند." جادوگرهای مصر آمدن و
به حضور فرعون عصا خودش به زمین
انداختند، آنها هم مار شدن، لیکن مارهای
هارون مارهای جادوگر را قرد کرد .

پس به امر خدا هارون
عصای خود را در آب رود نیل غطه کرد .
آب دریا به خون تبدیل کرد، و ماهی ها
مردند . آب دریا بد بوی شد، و
آب برای خوردن نبود . جادوگر های
مصر هم آب را به خون تبدیل کردن .
فرعون حیران شد، لیکن به قوم
موسی اجازه رفتن نداد .

asA dafatan mAr shud.

immediately turned into a snake.

**ferawan guft, "kull-e jAdUgarA-e
Pharoah said, "Gather all the
meser bare musAbeqa amrAe mUsA jam
magicians of Egypt for a contest with
shawan." jAdUgarA-e meser Amadan O
Moses. The Egyptian magicians came
ba uzUr-e ferawan asA-e khudesh ba zamIn
and in the presence of Pharoah threw
andAkhtan, Unam mAr shudan, lAken mAr-e
their rods down. They also became snakes,
HArUn mArA-e jAdUgara qurt kad.
but Aaron's snake swallowed them.**

**pas ba amr-e khudA HArUn
Then God ordered Aaron to
asA-e khuda da ao-e rOd-e nil ghuta kad.
dip his rod into the Nile River. The
ao-e daryA ba khUn tabdIl kad, O mAyA
water turned to blood and the fish
mOrdan. Ao-e daryA bad bUi shud, O
died. The river water stank, and there
ao bare khOrdan nabUd. jAdUgarA-e
was no water for drinking. The Egyptian
meser am Awa ba khUn tabdIl kadan.
magicians also turned water into blood.
ferawan airAn shud, lAken ba qaom-e
Pharoah was surprised, but he did not
mUsA EjAzE raftan nadAd.
let Moses' people go.**

موسی گفت: "تا کی میخواهی

خدا را امتحان کنی؟" بعد از او

بلا سر مصر آمد.

اول بقه در مصر پیدا شد در

خانه، در کارخانه، در حویلی، در هر جای که

آدم میرفت بقه بود. عین در دیگ سر

پب بقه پیدا میشد. مردم از

دست بقه خانه خود رها میدادند،

لیکن در سرک هم بقه بود.

فرعون به موسی گفت: "اگر این بلا

گم شود، شما میتوانید بروید."

موسی گفت: "بسیار خوب." خدا

بقه را گم کرد، لیکن فرعون پس

تسلیم نشد.

به امر خدا کل جای شپش

mUsA guft, "tA kai mEkhAyI

Moses said, "How long will you

khudA-ra emtehan kunI?" bAd az U

test God?" After that, plagues came

baLA sar-e meser Amad.

to Egypt.

awal baqa da meser paidA shud da

First frogs appeared in the houses,

khAna, da kArkAna, da aolI, da ar jAi ke

work places, gardens and wherever

Adam mEraft baqa bUD. ain da degE sar

there were people. Even in the covered

put baqa paidA mEshud. mardum az

cooking pots. People were fleeing their

dest-e baqa khAna-e khud EIA mEdAdan,

homes because of the frogs. But even in

IAken da serak am baqa bUD.

the streets there were frogs.

ferawan ba mUsA guft, "aga I baLA

Pharoah said to Moses, "If this

gum shawa, shumA mEtAnEn burEn."

plague disappears, you may all leave."

mUsA guft, "besyAr khUb." khudA

Moses said, "Very good." God removed

baqa-ra gum kad, IAken ferawan pas

the frogs, but then Pharoah did not agree.

taslIm nashud.

ba amr-e khudA kull-e jAi eshpesh

By God's command, gnats and lice

گرفت، از در و دروازه شپش
 میآرید. جای خالی نمانده بود.
 فرعون باز وارخطا شد و به موسی
 احوال داد که "اگر این بلا گم شود،
 شما بروید."

موسی قبول کرد. به امر خدا
 شپش گم شد. لیکن فرعون باز
 پشیمان شد.

دفعه دیگر مگس آمد، و دنیا
 را گرفت. هیچ جای نبود که از مگس
 جوش نزنند. فرعون از موسی خواست که
 مگس ها گم شود و باز آنها بروند.
 موسی قبول کرد، لیکن مگس که گم
 شد فرعون باز پشیمان شد.

موسی به فرعون گفت: "صبا اگر

gereft, az dar O darwAza eshpesh
came everywhere. From windows and
mEbarId. jAi khAll namAnda bUd.
doors gnats poured in. No place was
ferawan bAz warkhatA shud O ba mUsA
free of them. Pharoah again got worried
awAl dAd ke "aga I balA gum shawa,
and sent the message, "If this plague
shumA burEn."
leaves, you can go."

mUsA qabUl kad. ba amr-e khudA
Moses agreed. By God's command
eshpesh gum shud. lAken ferawan bAz
the gnats left. Again Pharoah changed
peshEmAn shud.
his mind.

dafE dega magas Amad, O dunyA-
Another time flies came and were
ra gereft. Ech jAi nabUd ke az magas
everywhere. There was no place not
jOsh nazana. ferawan az mUsA khAst ke
buzzing with flies. Pharoah wanted Moses
magasA gum shawa O bAz UnA buran.
to get rid of the flies and then go. Moses
mUsA qabUl kad, lAken magas ke gum
agreed, but as soon as the flies were
shud ferawan bAz peshEmAn shud.
gone, Pharoah again changed his mind.

mUsA ba ferawan guft. "sabA aga
Moses said to Pharoah, "Tomorrow

اجازه که برویم ندهید، خدا یک مریضی
سر حیوان مصر روان میکند."

فردا آمد، لیکن هیچ اجازه .
مریضی هم آمد و هر اسب، هر خر، شتر،
گاو، گوسفند و بز—کل شان مرد .
فرعون جاسوسان به جای نفر اسرائیل
روان کرد و فهمید که هیچ حیوان شان
فوت نمی شد .

دفعه دیگر کل مصری را دمبی
کشیدن، به قسم که کل جان شان
از دمبی پر شد، و قسم شد که
نمی توانستند خواب کنند، هم
نمی توانستند بنشینند، نمی توانستند
ایستاد شوند . فرعون باز پیش موسی
زاری کرد و گفت: "این دفعه حتماً اجازه

EjAzE ke burEm natEn, khudA yak marIzI
if you don't give us permission to leave,
sar-e aiwAnat-e meser rawAn mEkuna."
God will send a disease on your livestock."

farda Amad, lAken Ech EjAza.
Tomorrow came, but no permission.
marIzI am Amad O ar asp, ar khar, shOtOr,
The disease also came and all the horses,
gau, gosfand O bOz—kuleshAn mOrd.
donkeys, camels, cows, sheep and goats--
ferawan jAsUsAn ba jAi nafar-e esrAll
all of them died. Pharoah sent spies to
rawAn kad O famId ke Ech aiwan-eshAn
the Israeli area and discovered that
faot namEshud.
none of their animals had died.

dafE dega kull-e mesrI-ra dumbAl
Another time all the Egyptians had
kashIdan, ba qesm-e ke kull-e jAn-eshAn
boils, to the extent that their whole bodies
az dumbAl pur shud, O qesm-e shud ke
were covered with boils and they couldn't
namEtAnestan khao kunan, am
sleep, nor could they sit or stand.
namEtAnestan bIshInan, namEtAnestan
Pharoah again begged Moses saying,
estAda shawan. ferawan bAz pEsh-e mUsA
"This time I'll give permission." Moses
zArI kad O guft, "emdafa atman EjAza
again agreed, Egyptians were healed,

میدهم." موسی باز قبول کرد، مصری ها جور
شدن، لیکن فرعون باز پشیمان شد.

بعد از آن از آسمان ژاله و برق
بدترین آمد. کل خرمند را سوختاند
و خراب کرد. فرعون گفت: "اگر این بلا
گم شود، میخواهم که شما هم گم
شوید." ژاله خلاص شد لیکن فرعون
باز پشیمان شد.

باز موسی به فرعون گفت:
"خدای ما میخواست که کل قوم
من در دشت برویم که او را عبادت کنیم.
اگر اجازه ندهی، ملخ ها را روان کند که
کل زمین پوش شود."

فرعون در قصر خودش نشست
و هیچ جواب نداد. گپ موسی شد، و
انقدر ملخ آمدن که از پریدن اش آسمان

mEtum." mUsA bAz qabUl kad, mesrIA jOr
but again Pharoah changed his mind.
shudan, lAken ferawan bAz pEshEmAn shud.

bAd az U az AsmAn jAla O baraq
After that the worst ever hail and
badtarin Amad. kull-e khermanA sOkhtand
lightening came. All the crops burned and
O kharAb kad. ferawan guft, "aga I bala
were ruined. Pharoah said, "If this plague
gum shawa, mEkhAyum ke shumAm gum
goes, I want you to get lost!" The hail stopped,
shawEn." jAla khalAs shud lAken ferawan
but again Pharoah changed his mind.
bAz peshEmAn shud.

bAz mUsA ba ferawan guft,
Again Moses said to Pharoah,
"khudA-e mA mEkAst ke kul-e qaom-e
"My God wants my people to go to
ma da dasht burEm ke Ura ebAdat kunEm.
the desert to worship him. If you do not
aga EjAzE natI, malakhA-a rawan kuna ke
give permission, he will send locusts that
kull-e zamIn pOsh shawa."
will cover the ground."

ferawan da qaser-e khudesh shesht
Pharoah sat in his own palace and did
O Ech jawAb nadAd. gap-e mUsA shud, O
not answer. Moses' words came about, and
eqa malakh Amadan ke as parIdanesh AsmAn
so many locusts flew in that the sky was dark

تاریک شد و آفتاب دیده نمی شود . ملخ ها
 هر جای بود که پای انسان جای پیدا نمیکرد .
 هر چیزی سبز که جای و آتش برق خراب
 نکرد ، ملخ ها خورد . باز فرعون اجازه
 داد ، لیکن وقت که ملخ ها رفت ، اجازه
 اش هم رفت .

دفعه دیگر تاریکی در مصر آمد .
 برای سه روز آفتاب گرفته شد . در کل
 مصر از تاریکی زیاد چشم چشم را نمیدید .
 فرعون باز به موسی گفت: "امسفر هام
 خیر است ، اگر این بلا گم شود فرعون
 بروید !" لیکن که روشنی شد ، فرعون
 باز پشیمان شد .

خدا کل این بلا سر مصر
 روان کرد . هر بلا که میآمد ، فرعون
 حیران شد و میگفت: "از اینجا بروید !" لیکن

tArIk shud O aftao dIda nEmIsha. malakhA
and the sun not visible. The locusts were every-
ar jAi bUd ke pAi ensAn jAi paida nakad.
where so people could not find place to put
Ar chIze subz ke jAI E O Atesh-e baraq kharAb
their feet. Everything green that the hail and
nakad, malakhA khOrd. bAz ferawan EjAza
fire hadn't finished off, the locusts ate. Again
dAd, lAken wakht-e ke malakhA raft, EjAzE-
Pharoah gave permission, but when the
esh am raft.
locusts left, so did the permission.

dafE dIga tArIkI da meser Amad.
Another time darkness covered
bare sE rOz aftao gerefta shud. da kull-e
Egypt. For three days there was no sun.
meser az tArIkI zyAd chesm chesma namIdId.
All over Egypt no eye could see another eye.
ferawan bAz ba mUsA guft, "emsafarAm
Again Pharoah said, "This journey, all right.
khair as. Aga I balA gum shawa faorwan
If this plague gets over, go at once!" But
burEn!" lAken ke rOshanI shud, ferawan
when light returned, Pharoah again
bAz peshEmAn shud.
changed his mind.

khudA kull-e I balA sar-e meser
God sent all these plagues on Egypt.
rawAn kad. Ar balA ke myAmad, ferawan
With each plague, Pharoah was surprised
airAn shud O mEguft, "az Inja burEn!" lAken
and said, "Go from here!" But when the

بلا که رفته میشد او پشیمان میشد .

موسی گفت: "تا کی میخواهی

خدا را امتحان کنی؟" به امر خدا

بلا که سر مصر آمد ، اینها بودن:

آب دریا که خون شد ، بقه ، شپش ، مگس ،

مریضی حیوانها ، دانه ، ژاله و آتش بارک ،

ملخ ، و تاریکی .

balA ke rafa mEshud U peshEman mEshud.

plague lifted, he changed his mind.

mUsA guft, "tA kai mEkhAyI

Moses said, "How long will you test

khudA-ra emtehan kunI?" ba amr-e khudA

God?" By God's command, the plagues

balA-e ke sar-e meser Amad, InA bUdan:

that came on Egypt were: river water turning

ao-daryA ke khUn shud, baqa, espesh, magas,

to blood, frogs, gnats, flies, animal disease,

marAzI aiwAna, dAna, jAlE O Atesh-e barak,

boils, hail and lightening, locusts and darkness.

malakh, O tarIkI.

خارج شدن از مصر

خدا به موسی گفت: "قوی دل

باشید. بلای آخر سر مصر آمدنی است.

قوم مرا بگو که مال خود جمع

کنند، و برای حرکت آمده شوند.

"به آنها بگو که هر کدام یک بره

کشته، خون اش را در چوکات دروازه

بمالید، و گوشت اش را کباب کنند و

بخورند."

در همان شب که ازرائیل آمد،

نفس کل اول باری مصر از انسان تا

حیوان گرفته شد. لیکن هیچ کس در جای

اسرائیل نه مرد، از خاطر این که خون بره

سر چوکات دروازه شان معلوم بود.

khArej shUdan az meser

TheExodus

khudA ba mUsA guft, "qawI del

God said to Moses, "Be strong of

bashEn. balA-e Akher sar-e meser AmadanIs.

heart. The last plague on Egypt is coming.

qaom-e ma-ra bugO ke mAl-e khuda jam

Tell my people to pack up their belongings,

kunan, O bare arakat Amada shawan.

and prepare to travel."

"ba UnA bugO ke ar kudAm yak bara

"Tell them that each family should kill

kushta, khUn-asha da chaokat-e darwAza

a lamb, rub its blood on the doorpost,

bumAlan, O gusht-asha kabAb kunan O

and roast and eat its meat."

bukhoran."

da amU shao ke esrAlI Amad,

That same night that the Israelies

nafas-e kull-e awalbarI meser az ensAn tA

gathered, the breath of each firstborn male

aiwAn gerefta shud. lAken Ech kas da jAi

in Egypt, man and animal, was taken. But

esrall namOrd, as khater I ke khUn-e bara

no one died in the Israel camp, because the

sar-e chaokat-e darwAza-esh malUm bUd.

lamb's blood was visible on their doorposts.

این کار مردم مصر را وارخطا
 ساخت. فرعون به موسی و هارون گفت:
 "زود گم شوید که دیگر رنگ تان را
 نبینم."

قوم اسرائیل برق واری از مصر بر
 آمد. از قید غلامی خلاص شدن.
 از مصری ها چیزی برای سفر شان خواست. مصری ها
 به آنها هر قسم مال قیمتی دادن، یعنی
 نقره، طلا، جواهر فروشی، و لباس
 قیمتی. آنها که دست خالی به مصر آمدن،
 به دست پر از مصر برآمدن. مصری ها
 به آنها هر چیز دادن که آنها گم شاونند.

دیده شد که خدا به چی قسم
 مردم خود را از مصر برد. ما دیدم
 که بره کشته شد و خون اش سر دروازه

I kAr mardum-e mesera warkhatA
This stunned the Egyptians. Pharoah
sAkht. ferawan ba mUsA O HarUn guft,
said to Moses and Aaron, "Go quickly!
"zUd gum shawEn ke dega rang-etAna
So I see the color of your face no more."
nabInum."

qaom-e esrAlI barq wAre az meser bar
The Israelites came out of Egypt fast as
Amad. az qaid-e ghulAmI khalAs shudan.
lightning. Their bondage to slavery was over.
az mesrIA chIzA barAe safareshAn khAst. mesrIA
They asked the Egyptians for supplies for their
ba UnA ar qesm mAl-e qImatl dAdan, yAne
journey. The Egyptians gave them all kinds of
nOqra, tElA, jawAher ferushI, O lebAs-e
expensive possessions, like silver, gold, jewelry
qImatl. UnA ke dest-e khAlI ba meser Amadan,
and expensive clothes. Those who had come to
ba dest-e pur az meser barAmadan. mesrIA
Egypt with empty hands, came out of Egypt
ba UnA ar chIzI dAdan ke UnA gOm shAwan.
with full hands. The Egyptians gave them
everything to get them to go.
dIda shud ke khudA ba chI qesm
It's clear how Ggod brought his people
mardum-e khuda az meser bOrd. mA dIdEm
out of Egypt. We saw that a lamb was killed
ke bara kushta shud O khUn-esh sar-e darwAza
and its blood was rubbed on the door. You

مالیده شد . شما دیدید که آنها گوشت
بره را خوردن . این برای ما باز نشان میدهد
که بدون خون نجات آنها ممکن نبود .

mAlIda shud. shumA dIdEn ke UnA gOsht-e
saw that they ate the lamb meat. This again
bara-ra khOrdan. I bare mA bAz neshAn mEta
shows us that without blood their salvation
ke bEdUn-e khUn nejAt-e UnA mumken nabUd.
was not possible.

دریایی سرخ

بعد از رفتن قوم اسرائیل ، فرعون
متوجه شد که کار پس ماند . او گفت:
"حالی که آن ها رفتن ، کی کار میکنند؟" به امر
فرعون لشکر مصر برای آوردن
اسرائیل به راه افتاد .

در این وقت قوم اسرائیل به دریایی
سرخ رسیده بودند ، که نی راه پیش رفتن
داشتن . در همین وقت دیدن کی کل
عسکر مصر پشت آنها آمده . چی
باید کار کنند ؟ نی راه پیش رفتن
داشتن ، نی راه پشت گشتن.

به امر خدا موسی عصای خود را
طرف بحر دراز کرد . دریا شق شد و از

da daryA-e surkh *At the Red Sea*

bAd az raftan-e qaom-e esrAIl, ferawan
After the Israelites left, Pharoah realized
mutawajE shud ke kAr pas mAnd. U guft,
that work was left undone. He said, "Now that
"Ale ke IA_raftan, kI kAr mEkuna?" ba amr-e
these have gone, who will do the work?" By
ferawan laskhar-e meser bare Awurdan-e
Pharoah's command the Egyptian army hit
esrAIl ba rA aftAd.
the road to bring back the Israelies.

da I wakht qaom-e esrAIl ba daryA-e
By this time, the Israelies had reached
surkh rasIda bUdan, ke nE rA-e pEsh raftan
the Red Sea with no way forward. At that
dAshtan. da amI wakht dIdan ke kull-e
moment they saw the entire Egyptian
askar-e meser pusht-e UnA Amada. ChI
army coming after them. What should
bAyad kAr kunan? nE rA-e pEsh raftan
they do? There was no way forward and
dAshtan, nE rA-e pusht gashtan.
no way back.

ba amr-e khudA mUsA AsA-e khuda
By God's command, Moses lifted his
taraf-e bar darAz kad. daryA shaq shud O az
rod toward the ocean. The sea spit and in the

مایین اش یک خشکه برآمد. قوم
اسرائیل از آن خشکه گذشت. مصری ها که دیدن
گفتن: " چقدر خوب شد، کار ما آسان
شد. " آنها هم در همین خشکه داخل شدن.

قوم اسرائیل به زودی پیش رفتن،
لیکن عسکر مصر تیزتر پشت شان
آمدن. خدا که از اول سفر درون
یک ابر راهنما پیش اش میکرد، حالی پشت
قوم رفت، که این ابر مایین قوم اسرائیل و
عسکر مصر کل آن شب باشد. کل
شب یک طرف این ابر آتش بود، که برای
قوم اسرائیل شب اش روشن بود. لیکن
طرف عسکر مصر، این ابر تاریک بود، که
عسکر کل شب دیده نمیتواند.

صبح که آمده، قوم اسرائیل تا

mAbain-esh yak khushka barAmad. qaom-e
middle, dry ground came up. The Israelites
esrAII az U khushka guzasht. mesrIA ke dIdan
passed through on the dry ground. The Egyptians
guftan "cheqa khUb shud, kAr-e mA AsAn
on seeing this said, "How good is this? Our work
shud." UnAm da amI khushka dAkhel shudan.
is made easy." They also entered the dry path.

qaom-e esrAII ba zudI pEsh raftan,
The Israelites quickly went forward,
IAken askar-e meser tEzta pusht-eshan
but the Egyptian army came faster after
Amadan. khudA ke az awal-e safar darUn-e
them. God, who from the beginning of the
yak abr rAnemA pEsh-esh mEkad, Ale pusht-e
journey, guided them from within a cloud, now
qaom raft, ke I abr mabain-e qaom esrAII O
went behind them and stayed between the
askar-e meser kull-e U shao bAsha. kull-e
Israelites and the Egyptians all night. All
shao yak taraf-e I abr atesh bUd, ke bare
night one side of the cloud had fire so the
qaom-e esrAII shao-esh rOshan bUd. IAken
Israelites had a bright night. But toward the
taraf-e askar-e meser, I abr tarIk bUd, ke
Egyptian army, the cloud was dark, so the
askar kull-e shao dIda namEtana.
army couldn't see all night.

sOb ke Amada, qaom-e esrAII ta
When morning came, the Israelites

زمین لب دریا رسیدن ، لیکن عسکر
 مصر هنوز سر راه خشکه در مابین
 دریا ماند . دفعتهآ به امر خدا موسی
 عصای خود را طرف بحر دراز کرد ، و بحر
 یک جایی شد خشکه را پوشاند . کل
 عسکر مصر غرق شد .

قوم اسرائیل خدا را ستایش
 کردن ، و به خاطر نجات خود بسیار
 شکر کردن . به این ترتیب خدا قوم
 خود را از غلامی مصر نجات داد .

zamIn-e lab-e daryA rasIdan, lAken askar-e
reached the other shore, but the Egyptian
meser anOs sar-e rA-e khushka da mabain-e
army was still on the dry path in the sea.
daryA mand. dafatan ba amr-e khudA mUsA
Suddenly, by God's command, Moses lifted
AsA-e khuda taraf-e bar darAz kad, O bar
his rod toward the ocean, and the ocean
yak jAi shuda khushka-ra pOshAnd. kull-e
joined together and covered the dry path.
ashkar-e meser gharq shud.
The entire Egyptian army drowned.

qaom-e esrAlI khudA-ra setAesh
The Israelites praised God, and
kadan, O ba khAter-e nejAte khud besyAr
thanked him for their rescue. In this way,
shuker kadan. ba I tartIb khudA qaom-e
God saved his people from Egyptian slavery.
khuda az ghulAmI-e meser nejAt dAd.

سرگردانی

sargardAnI The Wanderings

بعد از نجات گرفتن از غلامی
مصر و از عسکر فرعون، قوم اسرائیل از
یک جای تا دیگر جای سر دشت میگشتن .
بعضی وقت آب کم بود یا نان فرق داشت .

بعد از چقدر وقت، قوم اسرائیل
گردن شخ، ناشکر و ناسپاس شد . آنها
هم در مصر، هم در دریای سرخ وقت
خدا را دیدن، حالی باور نکردن.

بعد از چند روز در منطقه ماره
رسیدن . در آنجا آب شور بود .

غالمغال شان به آسمان
برآمد که از تشنگی میمیریم . به امر

bAd az nejAt gereftan az ghulAm-e
After being delivered from Egyptian
meser O az askar-e feraon, qoam-e esrAll az
slavery and Pharoah's army, the Israelies
yak jAi tA dega jAi sare dasht mEgashtan.
traveled from one place to another in the
bazI wakht ao kam bUd ya nAn farq dAsht.
desert. Sometimes there was little water
or the food was different.

bAd az cheqa wakht, qaom-e esrAll
After some time, the Israelies became
gardan shakh, nashuker O nasepAs shud. UnA
stiff necked, unthankful and ungrateful. Even
am da meser, am da daryA-e surkh quwat-e
though they had seen the power of God in
khudA-ra dIdan, Ale bAwar nakadan.
Egypt and at the Red Sea, they did not believe.

bAd az chand rOz da mantaqE mArA
After several days, they arrived at the
rasIdan. da unja ao shOr bUd.
Marah region. There the water was salty.

ghAlmaghAl-eshAn ba AsmAn
Their complaining reached heaven
barAmad ke az tushnagI mEmurEm. ba amr-e
that they were dying of thirst. By God's command,

خدا موسی درخت را در آنجا بود گرفته ،
از آن یک شاخ کند و در آب انداخت . آب
شور شیرین شد و آنها خوردن .

بعد از آن نان خلاص شد . باز
غالمغال شان تا ملکوت رسید .
میگفتن مصر که چی خوب جای بود . آب
در هر جای بود . نان فراوان بود ، میگفتن
"به مصر برویم تا از تشنگی نمیمیریم."

خداوند به موسی گفت: "به
قوم گردن شخ بگو ، هنوز هم ایمان
ندارید ، سر از صبح ما مثل باران از
آسمان برایتان نان می اندازم ."

صبح که شد ، قوم دیدن که از آسمان
نان باریده بود . خدا به آنها گفت: "هر کس

khudA mUsA darakhta da unjA bUd gerefta,
Moses took a tree that was there, cut off a branch
az U yak shAkh kand O da ao andAkht. awe
and threw it into the water. The salty water
shOr shIrIn shud O UnA khOrdan.
became sweet, and they drank.

bAd az U nAn khalAs shud. bAz
Later their bread was finished. Again
ghAlmaghAl-eshAn tA malakUt rasId.
their complaining reached to high heaven.
mEguftan meser ke chI khUb jAi bUd. ao
They were saying what a good place Egypt
da ar jAi bUd. nAn ferAwAn bUd, mEguftan
was. Water was everywhere, and bread was
"ba meser burEm tA az gushnagI namEmurEm."
plentiful. They were saying, "Let's go to Egypt
so we won't die of hunger."

khudAwand ba mUsA guft, "ba
The Lord said to Moses, "Say to this
qaom-e gardan shakh bugO 'anOz am ImAn
stiff necked people. 'Since you still don't believe ,
nadArEn, sar az sOb mA mesl-e bArAn az
tomorrow morning, like rain from the sky, I will
AsmAn bar-etan nAn mendAzum."
throw down bread from heaven for you.'"

sOb ke shud, qaom dIdan ke az AsmAn
The next morning, people saw it had
nAn bArIda bUd. khudA ba UnA guft, "ar kas
rained bread. God said to them, "Each person

حق یک روز خود را بگیرد و زیادت‌تر نی .
 روز جمعه حق دو روز را بگیرند از
 خاطر که روز شنبه روز سبت است .
 در آن روز نان نیست."

چند نفر به گفته خدا نکردن .
 بعضی شان زیاد گرفتن . بعضی شان کم
 گرفتن . آنها که زیاد گرفتن ، دیدن که
 خراب شد ، آنها که کم گرفتن دیدن که
 روز شنبه نان نبود .

بعد از آن ، خدا تا وقت که آنها
 در بیابان بودن ، به آنها نان میداد .

چند وقت که تیر شد ، باز
 غالمغال کرده گفتن: "ما نخورده ،
 ما نخورده. دل ما صاف شد . در مصر
 برویم که گوشت بخوریم."

aq-e yak rOzE khuda bIgIra O zyAdtar nE.
gets one day's portion. No more. Fridays
rOz-e juma aq-e dU rOzA-ra bIgIrEn az
take two day's portions, because Saturday is
khAter-e ke rOz-e shambE rOz-e sabb as.
the Sabbath. On that day, there's no bread."
da U rOz nAn nEs."

chand nafar ba guftE khudA nakadan.
Some people did not do what God said.
bAz eshAn zyAd gereftan. bAz eshAn kam
Some of them took too much. Some took too
gereftan. UnA ke zyAd gereftan, dIdan ke
little. Those who took a lot, saw that it went
kharAb shud, UnA ke kam gereftan dIdan ke
bad. Those who took too little, saw that on
rOz-e shambE nAn nabUd.
the Sabbath day, there was no bread.

bAd az U, khudA tA wakht-e ke UnA
After that, as long as they were in,
da bIAbAn bUdan, ba UnA nAn mEdAd.
the desert, God gave them food.

chand wakht ke tEr shud, bas
After some time, they again
ghAlmaghAl kada guftan, "mA nakhOrda,
complained saying, "We haven't eaten.
mA nakhOrda. del-emA sAf shud. da meser
We haven't eaten. Our stomach's are empty.
burEm ke gOsht bukhurEm."
Let's go to Egypt and eat meat."

خدا قهر شد و گفت: "تا آن وقت
به شما می‌دهیم که از دان و بینی تان سر کند."

خدا قسم قسم بودند در خیمه
شان روان کرد، و آنها توانستن فراوان
گوشت بخورند.

وقت تیر شده بود که باز آب خلاص
شد. قوم گفتن پیش از این که بمیریم
خوب است به مصر برویم، و آب بخوریم.

خدا قهر شد و به موسی گفت:
"سنگ را که به آن نشان می‌دهد، به همراهی
عصای خود بزنند، و آب می‌آید."

موسی زد و از سنگ آب جاری شد.
قوم به این قسم باز برای چند روز آرام
بودن. لیکن طبیعت آن قوم از سرکشی

khudA qAr shud O guft, "tA U wakht
God became angry and said, "I will give
ba shumA mEtum ke az dAn O bInItan sar kuna."
you so much that it will run out of your mouth
and nose."

khudA qesm qesm bOdana da khaimA-
God sent all kinds of quail to their tents,
eshan rawAn ka, O UnA tAnestan ferEmAn
and they were able to eat plenty of meat.
gOsht bukhuran.

wakht tEr shuda bUd ke bAz ao khalAs
Time passed, and again their water
shud. qaom guftan pEsh az I ke bumurEm
finished. The people said that before they died,
khUb as ba meser burEm, O ao bukhurEm.
they should return to Egypt and drink water.

khudA qAr shud O ba mUsA guft,
God became angry and said to Moses,
"sangIra ke ba U neshAn mEta ba amrAe
"The rock that I'll show you, hit with your
asA-e khud bezana, O ao myAyA."
rod, and water will come."

mUsA zad O az sang ao jArI shud.
Moses hit it and from the rock flowed
qaom ba I qesm bAz bare chand rOz ArAm
water without a stop. In this way the people
bUdan. lAken tabIat-e U qaom az sar kashI
again were calm for a few days. But their

شده بود. و پس ریگ که زیر دندان شان
میآمد، غالمغال میکرد.

شما از چی قهر میشوین؟
زود زود قهر شدن درست است یا نی؟
بهترین آدم کسی است که زود زود
قهر نشود. کسی که فکر میکند به قهر
شدن ترس خود را سر مردم بشاند،
آدم نافهم است و آدم ضعیف. آدم
قوی و دانا کسی است که زود زود سر کسی
قهر نشود.

shuda bUd. O pas rEg ke zEr-e dandAn-eshAn
nature was to rebel. As soon as sand came
myAmad, ghAlmaghAl mEkad.
between their teeth, they complained.

shumA az chI qAr mEshEn?
What makes you angry?
zUd zUd qAr shudan durust as yA nE?
Is it right or not to quickly get angry?

bEtarIn Adam kase as ke zUd zUd
The best person is the one who does
qAr nasha. kase ke feker mEkuna ba qAr
not get angry quickly. A person who thinks
shudan tars-e khuda sar mardum beshAna,
his anger will put the fear of God into some-
Adam-e nAfAm as O Adam-e zalf. Adam-e
one, is an unwise person and a weak person.
qawI O dAnA kase as ke zUd zUd sare kase
A strong and educated person will not
qAr namEsha.
become quickly angry with anyone

آمدن شریعت

خدا به موسی گفت: "به کوه

سینا بیا که شریعت را به تو می‌سپارم."

تمام مردم نزدیک کوه خیمه زده،

و موسی بالای کوه رفت که همراهی خدا

گپ بزند.

موسی رفت همراهی همکارش به

نام یوشع، و برای چهل روز پس نیامد.

قوم به هارون گفتن: "موسی به خیر گم

شد. حالی ما بی خدا شدیم. زود برای

ما یک خدا بساز."

هارون گفت: "از خدا بترسید

و بروید."

لیکن قوم شله شدن، هارون گفت:

Amadan-e sharlat

The Law

khudA ba mUsA guft: "ba kO-e

God said to Moses: "Come to Mt.

sInA byA ke sharlat-a ba tU bespArum."

Sinai so I can give you the Law. All the

tamAm-e mardum nazd-e kO khaima zada,

people camped near the mountain, and

O mUSA bAlA-e kO raft ke amrAe khudA

Moses went up the mountain to talk with

gap bezana.

God.

mUsA raft amrAe hamkAr-esh ba

Moses went with his assistant, named

nAm-e yUsha, O bare chEl rOz pas nAmad.

Joshua, and for 40 days did not return. The

qaom ba HarUn guftan, "mUsA ba khair gum

people said to Aaron, "Moses is lost. Now

shud. Ale mA bE khudA shudEm. zUd bare

we are without God. Quickly make a god

mA yak khudA besAz."

for us."

HarUn guft, "az khudA betarsEn

Aaron said, "Fear God and go away."

O burEn."

lAken qaom shala bUdan, HarUn guft,

But the people persisted. Aaron said,

"خیر، بروید طلا بیاورید."

طلا آوردن. هارون طلا را
گرفته، در آتش انداخت، و یک گوساله
ساخت. و به آنها داده گفت: "این خداتان!
بگیرید."

قوم گوساله را سجده کردن و
جشن گرفته دور دور گوساله می رقصیدن.
و زن و مرد حتی خود را لچ
کرده بودن.

خدا قهر شد. به موسی گفت:
"پایان بو که قوم ات خود را خراب
کردن."

موسی پس آمد. دید که مرد و زن
دور گوساله رقص وحشی میکردن و

"khair, burEn telA byArEn."
"OK, go and bring some gold."

telA Awurdan. HarUn telA-ra
They brought gold. Aaron took
gerefta, da Atesh andAkht, O yak gOsAla
the gold, threw it into the fire and made
sAkht. O ba UnA dAda guft, "enA khuda-
a calf. He gave it to them and said,
etAn! bIgIrEn."
"Here is your god! Take it."

qaom gOsAla-ra sajda kadan O
The people bowed down before the
jeshen gerefta dao daor-e gOsAla mErakhsIdan.
calf and celebrated, dancing around and
mErakhsIdan. O zan O mard hatA khuda luch
around the calf. Women and men even began
kada bUdan.
to strip themselves.

khuda qAr shud. ba mUsA guft,
God became angry. He said to Moses,
"pAyAn burO ke qaom-et khuda kharAb
"Go down, because your people have done
kadan.
wrong."

mUsA pas Amad. dId ke mard O zan
Moses came back. He saw men and
daor-e gOsAla raqs-e washI mEkunan O
women wildly dancing around the calf

کچری قورت بودن .

موسی از خشم میلرزید و
دندانک میزد . او دو لوحه سنگی را که
خدا برایش داده بود و شریعت در آن
بود ، قیل کرد و در زمین زد . در بین قوم
رفته گفت: " هر که طرف خدا است ، بیاید ."

قوم چیزی نگفتن . تنها طایفه
لاوی پیش موسی آمدن . موسی گفت:
"بروید و به امر خدا هر کس را که به
گوساله سجده کرده بکشید ."

آنها رفتن و کسی را که به گوساله
سجده کرده بودن کشتن . در آن روز
تقریباً سی هزار مرد از دم تیغ
برآمدن .

موسی گوساله را سائید و در آب گد

kechIrI gurUt bUdan.
completely mixed up like yogurt.

mUsA az khashem mElarzId O
Moses was shaking with wrath and
dandAnak mEzad. U du lawa sangI-ra ke
grinding his teeth. He lifted high the two
khudA bar-esh dAda bUd O sharIat da U
tablets of stone with the Law that God had
bUd, qIl kad O da zamIn zad. da bain-e qaom
given him, and threw them on the ground. He
rafta guft "ar ke taraf-e khudAs, byAya."
went among the people and said, "Everyone
who is on God's side, come here."

qaom chIze naguftan. tanA tAefE
The people said nothing. Only the
IAwI pEsh-e mUsA Amadan. mUsA guft,
Levi priests came to Moses. Moses said,
"burEn O ba amr-e khudA ar kas-era ke ba
"Go and by God's command kill everyone
gOsAla sajda kada bukushEn."
who bowed to the calf."

UnA raftan O kasera ke ba gOsAla
They went and killed all those who
sajda kada bUdan kushtan. da U rOz
bowed down to the calf. On that day
taqrIban sE azAr mard az dam-e tEgh
about 3000 men were killed by the
barAmadan.
sword.

mUsA gOsAla-ra sAId_O da ao gat
Moses ground up the calf, threw it into

کرد و به کل قوم داد که بخورند.
تا عبرت گرفته تا زنده باشند بت پرستی
نکنند.

موسی به امر خدا دو
لوحه سنگ دیگر ساخت، و پیش خدا باز
در کوه سینا رفته. چیز را که او پیش
گفت، خدا سر سنگ باز نوشته کرد.
خدا گفت: "به قوم ما بگو که این
شریعت نگاه کنند."

۱ من خداوند خدای شما هستم.
غیر از من کسی را نپرستید.

۲ من خدا هستم که تو را از مصر
آوردیم. غیر از من به هیچ بت
تراش شده یا بت ساخته شده
مثل چیزی در آسمان یا زمین، یا

kad O ba kull-e qaom dAd ke bukhuran.
the water and gave it to the people to drink.
tA ebrat gerefta tA zenda bAshan butparastI
They learned a lesson not to worship idols
nakunan.
as long as they lived.

mUsA ba amr-e khudA du
Moses, by God's command, made
lawasang dega sAkht, O pEsh-e khudA bAz
two more stone tablets, and went again to
da kO-e sInA rafta. chIz-era ke U pEsh
God on Mt. Sinai. The things that he
guft, khudA sare sang bAs neweshta kad.
said before, God again wrote on the
khudA guft, "ba qaom-e mA bugO ke I
stones. God said, "Tell my people to
sharIat-a negA kunan."
keep these laws."

1. ma khudAwand khudA-e shumA astum.
I am the Lord your God.
ghair az ma kas-era naparastEn.
Apart from me, worship no one else.

2. ma khudA-e astum ke tu-ra az meser
I am the God who brought you out of
Awurdum. ghair az ma ba Ech but-e
Egypt. Apart from me, don't bow
tarAsh shuda yA but-e sAkhta shuda
down to any carved idol or image made
mesl e chIz-e da AsmAn yA zamIn, yA
in the form of anything in the sky or

زیر دریا سجده نکن، از خاطری که
غیر از من خدای دیگر نیست.

zEr-e daryA sajdA nakO, az khater-e ke
earth, or in the waters below, because
ghair az ma khudA-e dega nEs.
apart from me there is no other God.

خیمه عبادت

khaimE ebAdat

Tabernacle

کل وقت که قوم در دشت بود،
خدا درون یک ابر بود که روزانه
سایه و شبانه نور آتش داد .

لیکن خدا میخواست که بیخی
نزدیک قوم خودش باشد . خدا
به موسی گفت: "خیمه برای من هم تیار
کن . خیمه برای عبادت بساز که مابین
خیمه ها انسان باشد ."

خدا به موسی هدایت داد که درون
این خیمه یک جای مخصوص و پت تیار کند که
جای پاک باشد . این جای برای خود خدا است .

پهلوی این اتاق پاک ، خدا میخواست

kull e wakht ke qaom da dasht bUd,
The entire time the people were in the
khudA darUn-e yak abr bUd ke rOzanA
desert, God was with them in the cloud that
sAya O shaoanA nur-e Atesh dAd.
shaded them in the day and gave them light
at night.

IAken khudA mEkhAst ke bIkhl
But God wanted to be even closer to
nazdIkAr-e qaom-e khudesh bAsha. khudA
his own people. God said to Moses, "Make
ba mUsA guft, "khaima bare mAam tAyAr
a tent for me, too. Make a worship tent in
kO. khaima bare ebAdat besAz ke mabain-e
the middle of the people's tents."
khaimA-e ensAn bAsha."

khudA ba mUsA edAyat dAd ke darUn-e
God instructed Moses to prepare in this
I khaima yak jAi makhsUs O put tayAr kuna ke
tent a special hidden place that would be holy.
jAi pAk bAsha. I jAi bare khud-e khudA as.
This place would be for God himself.

palU-e I utaq-e pAk, khudA mEkhast
Beside this holy room, God wanted in

در خیمه یک اتاق دیگر که کلانتر باشد.

این اتاق کلانتر تیار میکند برای خدمت

گاران خیمه. بیرون خیمه خدا

میخواست یک حویلی کلان که جای برای محراب

قربانی میباشد. خدا گفت که در این حویلی

کلان جای هم باشد برای مردم که میخواست

خدا را عبادت کند.

موسی به مردم کل چیز گفت، و

مردم به خوشی طلا، نقره و هر چیز

که کار بود، آوردن. و یک نفر وظیفه

یافت که خیمه را بسازد. خیمه ساخته

شد و قوم خدا دور و دور او خیمه

رفتند. دین که خوب و مقبول بود.

خداوند به لایمی ابر سر خیمه

تا شد و تا وقت که ابر سر خیمه

da khaima yak utaq dega ke kalAntar bAsha.

the tent another room that would be bigger.

I utaq-e kalantar tayAr mEkuna bare khedmat-

This bigger room would be made for the tent

garan-e khaima. bIrUn-e khaima khudA

keepers. Outside the tent God wanted a large

mEkhAst yak aolI kalAn ke jAi bare mErAb-e

courtyard where there would be room for a

qurbAnI mEbAsha. khudA guft ke da I aolI

a sacrifice altar. God said that in this court-

kAlan jAi am bAsha bare mardum ke mEkhast

yard there would also be room for people who

khudAra ebAdat kuna.

wanted to worship God.

mUsA ba mardum kull e chIz guft, O

Moses told the people all these things,

mardum ba khushI telA, nuqra O ar chIz e

and with joy the people brought gold, silver

ke kAr bUd, Awurdan. yak nafar wazIfa

and everything necessary to make the tent.

yAft ke khaimA-ra besAza. khaima sAkhta

They found a skilled workman who made

shud O qaom-e khudA daor O daore U khaima

tents. The tent was built and the Israelites went

raftan. dIdan ke khUb O maghbUl bUd.

round and round it. They saw that it was

good and beautiful.

khudAwand da lA-e abr sar-e khaima

The Lord came down to the tent inside

tA shud O tA wakht-e ke abr sar-e khaima

a cloud, and whenever the cloud was on the

بود، قوم آنجا میبودن. وقت که ابر

دور میشد، قوم حرکت میکردن و

خیمه عبادت هم میبردن.

به این قسم خداوند در خیمه

خودش همراهی قوم شان زندگی

میکرده. و هم در ستون ابر در روز و در

ستون آتش در شب، قوم خود را هدایت

میکرد.

bUd, qaom unja mEbUdan. wakht-e ke abr

tent, the people settled down. When the

dUr mEshud, qaom arakat mEkadan O

cloud moved, the people moved and took

khaimE ebAdat am mEbOrdan.

the worship tent with them.

ba I qesm khudAwand da khaimE

In this way, the Lord was in his own tent

khudesh amrAye qaom-e eshAn zendagI

living with his people. And in the pillar of

mEkada. O am da sutUn-e abr da rOz O da

cloud by day, and in the pillar of fire at night,

sutUn-e Atesh da shao, qaom-e khuda edAyat

he was leading his own people.

mEkad.

مار برنجی

قوم خدا بعد از چهار صد سال
به امر خدا و به دست موسی از بندگی
غلامی مصر خلاص شد، و در بیابان
سرگردان بودن.

خدا همیشه همراهی شان بود،
درون ابر به روز و درون ستون آتش
در شب. خدا هم خیمه خود در مابین
مردم ساخت، که نزدیک قوم خود
میباشد. خدا مردم خود را بسیار
دوست دارد.

لیکن روز به روز مردم آرام
نبودن. دشت یک جای سخت است. گرمی بود
و مردم از تشنگی خودشان رنج

mAr-e berenjI Brass Serpent

qaom-e-khudA bAd az chAr sad sAl
After 400 years, the people by God's
ba amr-e khudA O ba dest-e mUsA az bandagI
command and Moses' hand were freed from
ghulAmI meser khalAs shuda, O da bIAbAn
slave bondage in Egypt and wandered in
sargardAn bUdan.
the desert.

khudA amesha amrAyesha bUD,
God was always with them, in the
darUn-e abr ba rOz O darUn-e sutUn-e Atesh
cloud by day and in the pillar of fire at
da shao. khudA am khaimE khud da mabain-e
night. God also had his tent in the middle
mardum dAsht, ke nazdik-e qaom-e khud
of his people, so he would be close to them.
mEbAsha. khudA mardum-e khuda besyAr
God loved his people very much.
dOst dara.

IAken rOz ba rOz mardum arAm
But day by day everything was not
nabUdan. dasht yak jAI sAkht as. garmI bUD
comfortable. A desert is a hard place. It was
O mardum az tushnagI khud-eshAn ranj
hot and the people suffered from thirst. For

می بردن . از همین سبب ، شورش کردن و
 خدا و موسی را ملامت کردن ، که چرا
 ما را از مصر کشیدن و برای کشتن اینجا
 آوردن .

خدا قهر شد از نا شکری آنها ، و
 در جای شان مارها را روان کرد . بسیار
 نفر از نیش مار مرد . چند نفر پیش
 موسی رفتن و گفتن: "ما پیش تو و پیش
 خدا گناه کار هستیم . پیش خدا برای
 ما دعا کن که ما را از غم این مار ها را
 خلاص کند ."

موسی دعا کرد . خدا گفت: "یک
 مار برنجی پایه دار بساز . هر کی که
 طرف او سیل کند مار گزیده باشد جور
 میشود." موسی مار را ساخت و سر یک پایه
 بلند ماند . هر کی مار گزیده بود طرف

mEbordan. az amI sabab, shOresh kadan O
this reason, they were stirred up and blamed
khudA O mUsA-ra malAmat kadan, ke chera
God and Moses for pulling them out of Egypt
mA-ra az meser kashIdan O bare kushtan Inja
to kill them here.
Awurdan.

khudA qAr shud az nAshukrI Una, O
God became angry at their ungratefulness
da jAi-eshAn mArA-ra rawAn kad. besyAr
and sent them snakes. Many people died from
nafar az nEsh-e mAr mOrd. chand nafar pEsh-e
the snake bites. Some of the people went to
mUsA raftan O guftan, "mA pEsh-e tU O pesh-
Moses and said, "We are sinners before you
e khudA gunAkAr astEm. pEsh-e khudA bare
and God. Pray to God for us that he will
mA duA kO ke mA-ra az gham-e I mArA-ra
deliver us from the affliction of these snakes."
khalAs kuna."

mUsA duA kad. khudA guft, "yak
Moses prayed. God said, "Make a
mAr-e-berenjI pAidAr besAz. ar kI ke
brass snake on a pole. Anyone who looks
taraf-e-U sail kuna mAr gazIda bAsha jOr
toward it and is bitten by a snake, will
mEsha." **mUsA mArA sAkht O sar-e yak pAi**
become well." Moses made the snake and
beland mAnd. ar kI mAr gazIda bUd taraf-e
put it on a tall pole. Any snake bitten person

او میدید جور میشد.

خدا مردم را دوست داشت و
برایشان بسیار معجزه نشان داد. هر چیز
که کار داشتن برایشان داد. از غلامی آزاد
ساخت شان، و همراهی شان بود روز در ابر
و شب در ستون آتش. از جنت برایشان
نان داد و آب در وقت که همه چیز خشک
شد. رهبری شان کرد در هر جای دشت که
بودن. برایشان شریعت داد که خدا را خوش
بسازند، و زندگی خوب، خوش و مطمئن
داشته باشند.

بعد از این همه، وقت که مردم
شکایت کردن، ناشکر بودن، فراموش
کردن که خدا برایشان چی کرده، و بعضی
وقت سرکشی کردن و باز بت پرست شده،

U mIdId jOr mEshud.
looking at it, became well.

khudA marduma dOst dAsht O
God loved the people and did so many
bareshAn besyAr mOjeza nEshAn dAd. ar chIz
miracles for them. He gave them everything
ke kAr dAshtan bareshAn dAd. az ghulAmI Azad
they needed. He freed them from slavery, and
sAkht-eshAn, O amrAe-eshAn bUd rOz da abr
stayed right with them in a cloud by day and
O shao da sutUn-e Atesh. Az janat bareshAn
a pillar of fire by night. He gave them bread
nAn dAd O ao da wakhte ke hame chIz khOsk
from heaven and water when everything
shud. rAbarI-eshAn kAd da ar jAi dAsht ke
was dry. He led them to each place in the
bUdan. bareshAn shariata dAd ke khudAra khush
desert. He gave them the law, so they would
bezAzan, O zendagI khUb, khush O mutmaIn
know how to please God, and have a good,
dAshta bAsha.
happy and safe life.

bAd az I hama, wakht-e ke mardum
After all this, when the people
shekAyat kadan, naskUker bUdan, farAmush
complained, were ungrateful, forgot what
kadan ke khudA bareshAn chI kada, O bAzI
God had done for them, and sometimes even
wakht sarkAshI kadan O bAz budparast shuda,
rebelled and went back to worshipping idols,

خدا قهر شد. آنها را جزا داد که برایشان

نشان بدهد چقدر نا فرمانی سخت کردن

به این کارها بدشان به سلطنت

شیطان نزدیک میشدن. و نزدیک بود که

سلطنت خدا از دست بدهند. نزدیک بود

سر خود لعنت شیطان را بیاورند، و برکت

خدا را از دست بدهند. نزدیک بود که اولاد های

شیطان شوند، و مردم مخصوص خدا

دیگر نباشند.

پس خدا ایستاد شان کرد و قلب

شان را پس به طرف خود بیاورند. آنها

باید بفهمند گناه شان چی بود و توبه

کند. خدا میخواست که همراهی این مردم

زندگی کند، دوست شان داشته باشد و

آنها خدا را دوست داشته باشند. لیکن خدا

khudA qAr shud. UnAra jezA dAd ke bareshAn

God became angry. He punished them in order

nEshAn beta cheqadar nafamAnI sAkht kadan.

*to wake them up and show them the seriousness
of their disobedience.*

ba I kAra bad-eshAn ba sUltanat-e

By doing these bad things, they were

shaitan nezdIk mEshudan. O nesdIk bUd ke

getting close to Satan's kingdom, and about

sultanate-e khudA az dEst betan. nezdIk bUd

to lose the Kingdom of God. They were about

sar-e khud lanate shaitana blyaran, O barakat-e

to bring upon themselves the curses of Satan,

khudAra az dest bEtan. nezdIk bUd ke aolAda-e

and forfeit God's blessings. They were about

shaitan shawan, O mardum maqsUs-e khudA

to become children of Satan, and not God's

dega nabAsha.

special people anymore.

pas khudA estAd-eshAn kad O qalb-

So God had to stop them and turn

eshAna pas ba taraf-e khud blyAra. UnA

their hearts again toward him. They had

bayAd bUfamad gunA-eshAn chI bUd O tOba

to understand what they had done wrong

kuna. khudA mEkhAst ke amrAe I mardum

and repent. God wanted to live with this

zendagI kuna, dOst-eshAn dAshta bAsha O

people, to love them, and have them love

UnA khudA-ra dOst dAshta bAsha. lAken

him. But God did not want complaining and

نخواست شکایت کند و نداشتن

محبت و اعتبار رابطه شان را خراب کند.

دفعتهای مردم به طرف خدا

دیدن و اقرار کردن به گناهی خود، خدا

او را پس زود گرفت. محبت خدا از

محبت ما کرده بسیار خوب است.

معنی مار برنجی سر پایه

این بود که یک روز گناه پاک می شود و

بخشش می باشد برای هر کس که

بخواهد. سر شیطان مغلوب می شود.

khudA nakhAst shekAyat kuna O nadAshtan-e

lack of love and trust to ruin their relationship.

mOhabat O etebAr rAbet-eshAna kharAb kuna.

dafatan mardum ba taraf-e khudA

As soon as the people turned and

dIdan O ekrAr kadan ba gunA-e khud, khudA

looked again to God, confessing their sin,

UrA pas zUd gereft. mOhabat-e khudA az

God took them back immediately. God's

mOhabat-e mA kada besyAr khUb as.

love is so much greater than our love.

mAnA-e mAr-e berenjI sar-e pAya

The meaning of the brass snake on a

I bUd ke yak rOz gunA pAk mEshawad O

pole is that one day sin will be cleansed

bakhshIsh mEbAshad bare ar kase ke

and forgiveness will be available for any

bekhAya. sar-e shaitAn maghlUb mEshawad.

one who wants. Satan's head will be crushed.

یوشع ، همکار موسی

چهل سال بعد از آن که موسی قوم
خدا را از مصر اداره کرد، موسی قوم
در یک جای جمع کرد از ایشان به امان خدای
کرد. پس به یک کوه در زمین موآب تنها
بالا شد.

از آن کوه، کل کنعان را دید. خدا
به او گفت: "این زمین را به اولاد ابراهیم
میدهم، از خاطراین که ما به ابراهیم، اسحاق
و یعقوب وعده کردم که این زمین را برای شان
بدهم. لیکن تو در این زمین پای نمی مانی.
یوشع، همکارت، این مردم را به این سر زمین
راهنمای خواهد کرد."

سر آن کوه موسی مرد و خدا

Usha, hamkAr-e mUsA *Joshua, Moses' Assistant*

chel sAl bAd az U ke mUsA qaom-e
Forty years after Moses had led God's
khudA-ra az meser edAra kad, mUsA qaom
people out of Egypt, Moses gathered them
da yak jAi jam kad az eshAn bAmAnkhuDAI
together in one place and said "goodbye."
kad. pas ba yag kO da zamIn-e mOAb tana
Then he went alone up a mountain in the
bAlA shud.
land of Moab.

az U kO, kull e kenAna dId. khudA
From that mountain, he saw all of
ba U guft, "I zamIna ba aolAda-e IbrAhIm
Canaan. God said to him, "This land I am
mEtom, az khAter I ke mA ba IbrAhIm, IsAq
giving to the children of Abraham, because
O yaqUb wAda kadum ke I zamIna bareshAn
I promised Abraham, Isaac and Jacob that I
betum. lAken tU da I zamIn pAi namEmAnI.
would give this land to them. But you will
yUsha, hamkAr-et, I marduma ba I sar zamIn
not put your foot on this land. Joshua, your
rAnemAi khat kad."
assistant, will lead the people into the land.

sar-e U kO mUsA mOrd O khudA
Moses died on that mountain, and

خودش او را دفن کرد. و جای دفن اش تا
امروزی روز نا معلوم است.

یوشع تنها یک جوان بود وقت که
موسی قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد.
چون که یوشع بسیار هوشیار بود و به دل
پاک خدا را عبادت کرد، موسی او را همکار
خود ساخت.

یوشع همراهی موسی بود وقت که بالای
کوه سینا رفت. آنجا خدا خودش ده فرمان
با لوحه سنگ نوشته کرد.

یوشع هم یکی از دوازده نفر
جاسوس بود که موسی در کنعان روان کرد. از این
دوازده جاسوس، یوشع و تنها یک کسی دیگر
باور کرد که خدا این قوم خودش را کمک
میکند که کنعان را بگیرند. خدا جای

khudesh Ura dafen kad. O jAi dafnesh ta
God himself buried him. And his burial
emrOz-e rOz namAlUm as.
place to this day has not been found.

yUsha tAna yak juwAn bUd wakhte ke
Joshua was only a young man when Moses
mUsA qaom-e esrAil-ra az meser bIrUn Awurd.
brought the Israelies out of Egypt. Because
chun ke yUsha besyAr hushyAr bUd O ba del-e
Joshua was very smart and worshiped God from
pAk khudA-ra ebAdat kad, mUsA Ura hamkAr-e
a pure heart, Moses made him his assistant.
khud sAkht.

yUsha amrAe mUsA bUd wakhte ke bAlA-e
Joshua was with Moses when he went up
kO-e sInA rAft. Unja khudA khudesh dA farmAn
Mount Sinai. There God himself wrote the 10
ba lauha sang neweshta kad.
commandments on a stone slab.

yUsha am yakI as duwAzda nafar-e
Joshua was also one of the 12 spies that
jAsus bUd ke mUsA da kenAn rawAn kad. az I
Moses sent into Canaan. Of these 12 spies,
duwAzda jAsus, yUsha O tanA yak kase dega
Joshua and only one other man believed that
bAwar kad ke khudA I qaom-e khudeshA kOmak
God would help his people take Canaan. God
mEkuna ke kenAn-ra blgIran. khudA jAi
had promised the land of Canaan to Abraham,

کنعان را به ابراهیم، اسحاق و یعقوب وعده
 داده بود. لیکن ده جاسوس دیگر بسیار ترس
 داشتن و خواست خدا را رد کردن. به
 خدا اعتماد نکردن یا او را اطاعت نکردن.

خدا قهر شد و گفت که این قوم
 باید برای چهار سال دیگر در بیابان باشد!
 مردم از زندگی بیابان خسته بودن.
 بسیار شکایت میکردن، لیکن حالا خدا
 از غالمغال شان و ناشکری شان و
 سرکشی شان قهر شد. مردم نفهمیدن
 این سفر راجع به چی بود—که خدا از
 غالمی مصر تا زمین وعده میبرد.
 و حالی وقت که رسیدن، رد اش کردن.

پس، برای چهل سال دیگر این قوم در
 بیابان ماندن. موسی و همکارش، یوشع،

kenAn-ra ba ebrAHIm, esAq O yaqUb wAda
Isaac and Jacob. But the ten other spies were
 dAda bUd. Iaken dA jAsus dega besyAr tars
very afraid, and rejected God's will.
 dAshtan O khAst-e khudA-ra rad kadan. ba
They did not trust God or obey him.
 khudA etemAd nakadan yA U-ra etAat nakadan.

khudA qAr shud O guft ke I qaom
God was angry and said that the
 bAyad bare chel sAl dega da bIAbAn bAsha!
people must stay in the desert for 40 more years!!
 mardum az zendagI-e bIAban khasta bUdan.
The people were tired of this desert life.
 besyAr shekAyat mEkadan. Iaken Ale khudA
They had complained a lot. But now they had
 az ghAlmaghAl-eshAn O nashukerI-eshAn O
made God angry with their complaining,
 sar kashI-eshAn qAr shud. mardum nafAmIdan
ungratefulness and rebellion. They did not
 I safar rAjEba chI bUd—ke khudA az
understand what this journey was about--
 ghulAmI-e meser tA zamIn-e wada mEbara.
that God was leading them from Egyptian
 O Ale wakhte ke rasIdan, rad-esh kadan.
slavery to their promised land. And now
when they reached it, they rejected it.

pas, barAe chel sAl dega I qaom da
So for 40 more years these people lived
 bIAban mandan. mUsA O hamkAr-esh, yUsha,
in the desert. Moses and his assistant, Joshua,

هنوز همراهی شان بود . خدا هم هنوز
 همراهی شان بود . خیمه اش هنوز در مابین
 کمپ بود . حضور خدا در ابر بالایی
 خیمه اش بود . هیچ وقت این ابر از پیش
 آن ها نرفت . روزانه ابر از گرمی آفتاب
 حمایت کرد ، و در شب ابر مثل آتش ، که
 خنکی بیابان یک زره گرم شد .

ابر از جایش رفت هر وقت که خدا
 میخواست که مردم تا دیگر جای بیابان کوچ
 کند . پس مردم فهمیدن که خیمه خود
 شان و خیمه خدا پایان کنند و کوچ
 کنند . هر جایی که ابر رفت ، کل مردم پشتش
 هم رفت . در جایی نو ابر تا شد و هر کس خیمه
 خود بالا کردن و خیمه خدا را تیار کردن .

هنوز خدا مردم را نگاه کرد.

anOz amAreshAn bUd. khudA am anOz
were still with them. God was also still with
amAreshAn bUd. khaimE-esh anOz da mabain-e
them. His tent was still in the middle of their
kamp bUd. huzur-e khudA da abr bAlIA-e
camp. God's presence was in the cloud over
khaimE-esh bUd. Ech wakht I abr az pEsh-e
his tent. It never left them. In the day the
UnA naraft. rOzAna-e abr az garmI-e aftao
cloud shielded them from the hot sun, and
hemAyat kad, O da shao abr mesle Atesh, ke
at night the cloud looked like a fire, warming
khunukI-e bIAban yak zara garm shud.
the cold desert temperatures.

abr az jAi-esh raft ar wakht ke khudA
The cloud moved whenever God wanted
mEkhAst ke mardum tA dega jAi bIAban kuch
the people to move to another place in the
kuna. pas mardum fAmIdan ke khaimE khud-
desert. Then people knew they must take down
eshAn O khaimE-e khudA pAyAn kunan O kuch
their tents and God's tent and move. Wherever
kunan. ar jAi ke abr raft, kulle mardum pushtesh
the cloud went, all the people followed. At the
am raft. da jAi nao abr tA shud O ar kas khaimE
new place the cloud stopped, and everyone pitched
khud bAlIA kadan O khaimE khudA tAyar kadan.
their tents and made ready the Tent of God.

anOz khudA marduma negA kad.
God still took care of them. They were

هنوز مردم خدا بودن، و خدا هنوز
 میخواست که همراهی شان باشد. هنوز هر صبح
 نان از آسمان روانش کرد و آب همیشه
 برایش پیدا کرد.

چهل سال تیر شد. پس خدا گفت که
 این قوم حالا به کنعان بروند. هر کس که سر
 کشی کرد، حالا از دنیا رفته. و حالا موسی
 هم فوت کرد. خدا به یوشع گفت که او باید
 راهنمای قوم باشد.

چند صد سال پیش، خدا وعده داده
 بود که این زمین را به ابراهیم، اسحاق و یعقوب
 میدهد. این سه نفر در کنعان زندگی کرده بودن
 تا یوسف فامیل اش را در وقت قحطی به مصر
 آورد.

در این چند صد سال، مردم اصیل

anOz mardum-e khudA bUdan, O khudA anOz
still his people, and he still wanted to be with
mEkhAst ke amrA-eshAn bAsha. anOz ar sOb
them. He still sent food to them every
nAn az AsmAn rawAnesh kad O ao amEsha
morning, and always found water for them.
baresH paidA kad.

chel sAl ter shud. pas khudA guft ke
Forty years passed. Then God said it
I qaom Ale ba kenAn bUran. ar kas ke sar
was time for the people to go to Canaan.
kashI kad, Ale az dunyA rafta. O Ale mUsA
Anyone who had rebelled, now was dead. And
am faot kad. khudA ba yUsha guft ke U bAyad
Moses, too, had now died. God told Joshua
rAnamA-e qaom bAsha.
that he must be the leader of these people.

chand sad sAl pEsh, khudA wada dAda
Many hundreds of years before, God had
bUd ke I zamIna ba IbraHIm, esAq O yakUb
promised to give this land to Abraham, Isaac
mEta. I sE nafar da kenAn zendagI kada budan
and Jacob. These three men had lived in Canaan
tA yUsef famIl-eshA da wakhte qAtI ba meser
until Joseph brought his family to Egypt
Awurd.
during the famine.

da I chand sad sAl, mardum-e asIl-e
During these hundreds of years, the

کنعان بت پرست شد و بسیار زیاد فساد
شده بودن . حالا آنها بلکل پست شد .

وقت که مردم زیادتر و زیادتر
گناه میکنند، گناه خود به خود بدتر و
بدتر شده میرفت، تا هر چیز بلکل فساد
میشود. این یک قانون دنیا است .

حالا خدا یوشع را کمک میکند که
او نفوس اصیل کنعان است از بین ببرد، تا
گناه اش پیش روی خدا نباشند . خدا
یوشع را کمک کرد که هر درمسال بت پرست
و کل زمین کنعان پاک کند.

پس، بعد از چهل سال، این قوم خدا
از بیابان بر آمد و پشت یوشع طرف
کنعان پیش رفتن . آنها همراهی مردم

kenAn pudparast shud O besyAr zyAd fased
original people of Canaan became idol
shuda budan. Ale Una belkul past shud.
worshippers and had become corrupt.
Now they were completely wicked.

wakhte ke mardum zyadtar O zyadtar
When people sin more and more,
gunA mEkunan, gunA khud ba khud badtar O
sin automatically becomes worse and
badtar shuda mEra, ta ar chlZ belkul fAsad
worse, until everything becomes corrupt.
mesha. I yak qAnUn-e dunyA as.
This is a law of this world.

Ale khudA yUsha-ra kOmak mEkuna ke
Now God would help Joshua to wipe
U nafus-e asIl-e kenAn as bain bubAra, tA
out the original population of Canaan, so their
gunA-esh pEsh-e rUi khudA nabAshan. khudA
sin wouldn't be in his face anymore. God helped
yUsha-ra kOmak kad ke ar daramsAl-e budparast
Joshua to clean out every idol temple and the
O kull e zamIn-e kenAn pAk kuna.
whole land of Canaan.

pas, bad az chel sAl, I qaom-e khudA
So, after 40 years, God's people came
az bIAban bar Amad O pusht-e yUsha taraf-e
out of the desert and followed Joshua toward
kenAn pEsh raftan. UnA amrAe mardum-e
Canaan. They fought hard against the Canaanites

کنعان بسیار جنگ کردن ، و هر شهر پاک کردن.
خضوع خدا همراهی شان هر جای رفت و خدا
کمک کرد که زمین کنعان به دست او افتاد .

kenAn besyAr jang kadan, O ar shar pAk kadan.
and cleansed each city. God's presence went
huzur-e khudA amrA-eshAn ar jAi raft O khudA
wherever they went, and God helped them until
kOmak kad ke zamIn-e kenAn ba dest-e U aftAd.
the land of Canaan fell into their hands

روت و نیومی

نیومی و شوهرش همراهی دو
بچه های شان در مملکت اسرائیل زندگی
میکردن . لیکن از خاطر خشک سالی ،
از نان و کار پیدا کردن میرفت .

در موآب رفتن ، که یک مملکت
پهلوی اسرائیل بود و آنجا هیچ خشک سالی
نبود . چند سال این فامیل در موآب زندگی
میکردن ، و وقت بعد ، این دو بچه شان را
زن از موآب میدهند . یکی روت نام داشت ،
و دیگر اورپه .

بعد از چند سال دو بچه نیومی
و شوهرش میمیرند . نیومی همراهی دو
عروس اش حالی به بسیار مشکل زندگی میکنند .

rUt O nEOmI *Ruth and Naomi*

nEOmI O shawar-esh amrAe du
Naomi and her husband with their
bachA-eshAn da mumleqat-e esrAII zendagI
two sons lived in the country of Israel.
mEkadan. lAken az khAter-e khushk sAII,
But because of a famine, they left in
az nAn O kAr paidA kadan mEraft.
search of food and work.

da mOAb raftan, ke yak mumleqat
They went to Moab, a country next
palU-e esrAII bUd O UnjA Ech khushk sAII
to Israel, where there was no famine. For
nabUd. chand sAl I famII da mOAb zendagI
several years this family lived in Moab, and
mEkadan, O wakht bAd, I du bachE-shAna
after some time, the two sons were given
zan az mOAb mEtan. yakI rUt nAm dAsht,
Moabite wives. One was named Ruth, and
O dega Orpa.
the other Orpah.

bAd az chand sAl du bach-E nEOmI
After some years, the two sons of Naomi
O shawar-esh mEmOran. nEOmI amrAe du
and her husband died. Naomi with her two
ArUs-esh Ale ba besyAr mushkel zendagI mEkuna.
daughters-in-law now lived with great difficulty.

یک روز مردم به نیومی خبر
خوش میدهند که وطن اش حالی آرامی شده،
نان بود و کار زیاد است .

نیومی میخواست وطن خود پس
برود، که روت و اورپه دیگر شوهر میگیرد.
نیومی خودش تیار کرد و روت و اورپه
همرای نیومی از خانه یک جای بر آمد .

بعد از چند وقت نیومی اورپه را
به وطن اش پس روان میکند، و از روت هم
میخواهد که به وطن موآب برود . لیکن
روت نمی رود . گفت که خدا نیومی خدای
خودش باشد، و نمیخواهد که از نیومی دور
شود . همرای نیومی طرف وطن اسرائیل رفت .

نیومی بسیار گریه میکند و

yag rOz mardum ba nEOmI khabar-e
One day people gave Naomi the good
khush mEtan ke watan-esh Ale ArAmI shuda,
news that her country had now become
nAn bUd O kAr zyAt as.
peaceful, with food and lots of work.

nEOmI mEkhast watan-e khud pas
Naomi wanted to return to her own
bura, ke rUt O Orpa dega shawar mIgIra.
country, so Ruth and Orpah could get other
nEOmI khudesh tayAr kad O rUt O Orpa
husbands. Naomi started packing, and Ruth
amrAe nEOmI az khana yak jAi bar Amad.
and Orpah walked with her from the house.

bAd az chand wakht nEOmi Orpa-ra
After some time, Naomi sent Orpah back
ba watan-esh pas rawAn mEkuna, O az rUt Am
to her own country, and wanted Ruth to also go
mEkhAya ke ba watan-e mOAb pas bura. lAken
back to Moab. But Ruth would not go. She said
rUt na-mEra. guft ke khudA-e nEOmI khudA-e
that Naomi's God was now her God, and she
khudesh bAsha, O namEkhaya ke az nEOmI dUr
didn't want to leave Naomi. She went with
shawa. amrAe nEOmI taraf-e watan-e esrAil raft.
Naomi toward Israel.

nEOmI besyAr geryAn mEkuna O
Naomi was crying a lot and felt

نا امید میشود از خاطر که وقت که
 رفت همراهی شوهر و دو بچه اش بود. لیکن
 حالی تنها همراهی یک عروس اش پس میرود. بسیار
 پریشان بود. بعد از چند روز به وطن
 اسرائیل رسیدن.

یک روز که روت از خاطر کار پیدا
 کردن به یک زمین رفت و اجازه گرفت که پشت
 سر دروگر گندم خوشه چین میکرد.

بعد از او ، وقت که در زمین گندم
 خوشه چین میکند، صاحب زمین او را میبیند
 و از ناظر دهقان سوال میکند که او کی است؟
 ناظر دهقان ها میگوید که عروس نیومی است.
 صاحب زمین که بویض نام دشات، روت را
 میخواهد و از روت سوال میکند و از روت
 خوش اش میآید.

nAOmed mEsha az khAter-e ke wakht-e ke
hopeless, because when she left, she had
raft amrAe shawar O du bachEsh bUd. lAken
been with her husband and two sons. But now
Ale tanA amrAe yag ArUsesh pas mEra. besyAr
she was returning with only a daughter-in-law.
perEshAn bUd. bad az chand rUz ba watan-e
She was very worried. After some days they
esrAll rasIdan.
arrived in Israel.

yak rOz ke rUt az khAter-e kAr paidA
One day Ruth was looking for work and
kadan ba yag zamIn raft O ejAza gereft ke pusht-e
she went into a field and gleaned wheat after the
sar-e daraogar gandum khOshachIn mEkad.
harvesters.

bAd az U, wakht-e ke da zamIn gandum
Latter, when she was gleaning wheat, the
khOshachIn mEkuna, sAeb-e zamIn U-ra mIbIna
landowner saw her and asked his foreman who
O az nAzer-e dEqanA sawAl mEkuna ke U kIs?
she is? The foreman said that she is Naomi's
nAzer-e dEqanA mEga ke ArUs-e nEOmI as.
daughter-in-law. The landlord, whose name
sAeb-e zamIn ke bOez nAm dAsht, rUt-a
was Boaz, called Ruth over, asked her
mEkhAya O az rUt sawAl mEkuna O az rUt
questions and was pleased with her.
khushesh myAya.

وقت که روت خانه میرود، برای
نیومی از بویض قصه میکند. وقت که
نیومی نام بویض را میشنود. میفهمد
که از خویشانان های شوهرش است.

بویض فهمید که روت یک خانم
خدا پرست بود، و همراهی نیومی
بسیار کمک کرد و با وفا بود. او
خویشانان های شوهرش بود، از خاطر که
فامیل شوهر نیومی بود.

پس، بویض پیش کلان ده رفت و
همراهی او راجع به روت گپ زد. کلان ده
مردم ده را خواست و گفت که بویض میخواهد
که همراهی روت عروسی کند. اجازه دادن و بویض
همراهی روت عروسی کرد.

خدا روت و بویض برکت داد و او را

wakht-e ke rUt khAna mEra, bare
When Ruth went home, she told
nEOmI az bOez qessa mEkuna . wakht-e ke
Naomi all about Boaz. When Naomi heard
nEOmI nAm-e bOez-a mEshnawa, mEfAma
Boaz's name, she realized he was from her
ke az kheshAwandA-e shawaresh as.
husband's family.

bOez fAmId ke rUt yak khAnum-e
Boaz saw that Ruth was a godly
khudA parast bUd, O katI nEOmI
woman, who had helped and been a
besyAr kOmak kad O bAwafA bUd. bOez
faithful daughter-in-law to Naomi. Boaz was
khEshAwan-e shawAr-esh bUd, az khAter-e ke
a kinsman redeemer, as he was related to
fAmIl-e shawar-nEOmI bUd.
Naomi's husband who had died.

pas bOez pEsh-e kalAn-e dE raft O
So Boaz went before the village elders
amrAe U rAjEba rUt gap zad. kalAn-e dE
and talked with them about Ruth. The village
mardum-e dE-ra khAst O guft ke bOez mEkhAya
elders called together the men of the village and
ke amrAe rUt ArusI kuna. ejAza dAdan O bOez
told them Boaz wanted to marry Ruth. They gave
amrAe rUt ArusI kad.
permission and Boaz married Ruth.

khudA rUt O bOez barakat dAd O U-ra
God blessed Ruth and Boaz and gave them

اولاد داد. نام او پسر عبید نام داد.
بویض، روت و نیومی همراهی طفل عبید زندگی
بسیار خوش داشتن.

خدا زندگی نیومی و روت را تبدیل
کرد. خدا آنها را کمک کرد. بعد از هر
تاریکی، روشنی است.

وقت که طفل عبید کلان شد، او
هم آرزوی کرد و یک بچه گرفت به نام
یسی. یسی که کلان شد، بچه گرفت به نام
داود. داود این بود که پادشاه اسرائیل میبود.
پادشاه بسیار مهم و کلانی پادشاه
میشد.

aolAd dAd. nAm-e U pesAr Obed nAm dAd.
a child. They named him Obed. Boaz, Ruth and
bOez, rUt O nEOmI amrAe tefl-e Obed zendagI
Naomi with baby Obed had a very happy life.
besyAr khush dAshtan.

khudA zendagI-e nEOmI O rUt-a tabdIl
God changed the life of Naomi and Ruth.
kad. khudA unA-ra kOmak kad. bAd az ar
God helped them. After every dark time,
tArIkI, rOshanI as.
comes the light.

wakhte ke tefl-e Obed kalAn shud, U
When the child Obed grew up, he also
am arUzI kad O yak bacha gereft ba nAm-e
married and had a son called Jesse. When Jesse
yesI. yesI ke kalAn shud, bacha gereft ban Am-e
was grown, he had a son called David. David
daud. daud I bUd ke padshQ-e esrAlI mEbUd.
was the one who became King of Israel. He
padshA-e besyAr mOhem O kalAn-e padshA-e
became an important and great King.
mEshud.

بچه سموئیل

حنا، زن بود بسیار آرام .

خانه مقبول داشت و شوهرش بسیار

سرش مهربان بود . لیکن سر از این گپ ها ،

او بسیار خفه بود از خاطر که اولاد

نداشت . هر سال آنها به شیلو، جای که خانه

خدا بود، میرفتن، و حنا میدید که

هر کس همراهی اولاد های خود میآید . لیکن

او بی اولاد است .

یک روز در عید که حنا بسیار جیگر

خون شد، پیش خیمه خداوند رفت

و روی به خاک افتید .

ایلی کاهن کلان آنجا بود . او دید

که لب حنا شور میخورد، لیکن صدا

bachE samwEl Samuel the Boy

HanA, zan-e bUd besyAr ArAm.

Hannah was a very peaceful woman.

khAnE maghbUl dAsht O shawar-esh besyAr

She had a beautiful home and her husband

sar-esh mErabAn bUd. lAken sar-e az I gapA,

was very kind to her. But in spite of this,

U besyAr khafa bUd az khAter-e ke aolAd

she was very sad because she did not have

nadAsht. ar sAl UnA ba shailO, jAi ke khAnE

children. Each year she went to Shiloh,

khudA bUd, mEraftan, O HanA mEdId ke

where God's house was. Hannah saw

ar kas katl aolAdA-e khud myAya. lAken

that everyone came with their children.

U bE aolAd as.

But not her.

yak rOz da Id ke HanA besyAr jegar

One Eid day when Hannah was very

khUn shud, pEsh-e khaimE khudAwand raft

sad, she went to the Lord's tent and bowed

O rUi ba khAk aftId.

with her face to the ground.

elA kAhen-e kalAn unja bUd. U dId

Eli the High Priest was there. He saw

ke lab-e HanA shOr mEkhOrd, lAken sadA-

that Hannah's lips were moving, but no

اش نمی آمد . به او گفت: "مست که بودی

چرا اینجا آمدی؟"

او گفت: "مست نیستم . برای

درخواست آمدم."

ایلی گفت: "برو . خدا آرزویت را

بدهد."

حنا رفت. سال دیگر او آمده

نتوانست، از خاطر که خدا برایش یک

بچه داده بود. او بچه نامش سموئیل

میشود، از خاطر که مادرش گفت:

"من از خدا اولاد خواستم، و خدا

آرزو من را داد."

سموئیل کلانتر شد. مادرش

هر وقت به او گفت که خانه خدا چقدر

خوب جای است. سموئیل خوش بود که آنجا برود

esh namyAmad. ba U guft, "mast ke bUdI
sound came. He said to her, "Since you're
cherA Inja AmadI?"
drunk, why did you come here?"

U guft. "mast nEstum. bare
She said. "I'm not drunk. I came
darkhAst AmadEm."
to make a request."

elA guft, "burO. khudA ArzU-eta
Eli said, "Go. May God grant your
beta."
petition."

HanA raft. sAl-e dega U Amada
Hannah left. The next year she was
natAnest, az khAter-e ke khudA bar-esh yak
unable to come because God had given her
bacha dAda bUd. U bacha nAm-esh samwEl
a son. That son's name was Samuel, because
mEsha, az khAter-e ke mAdar-esh guft,
his mother said, "I asked God for a child,
"ma az khudA aolAd khAstum, O khudA
and God granted my desire.
ArzU-e ma-ra dAd."

samwEl kalAntar shud. mAdar-esh
Samuel grew. His mother always
ar wakht ba U guft ke khAnE khudA cheqa
told him what a good place God's house
khUb jAi as. samwEl khush bUd ke unja bura
was. Samuel would like to go there and stay

و آنجا باشد، لیکن از خاطر که مادر
خود دور میشد، بسیار جیگر خون بود.

مادرش هر وقت همایش
بازی میکرد، رویش را ناز میداد، و در
بغل خود میگرفت، لیکن برایش
میگفت که در خانه خدا مردم دعا
میکند. تو بخیر که کلان شدی، آنجا
میباشی و همراهی ایلا کاهن صاحب کلان
کمک میکنی، او برایت درس میدهد و تو
درس یاد میگیری.

سموئیل که چهار ساله شد مادرش
او را به خانه خدا برد. در آنجا
ایلا نشسته بود. حنا پیشش رفت گفت:
"صاحب، من همان آدم هستم که چند سال
پیش اینجا دعا میکردم و خودت گفتی،
خدا آرزویت را بدهد. من از خدا یک

O unja bAsha, lAken az khAter-e ke mAdar-e
there, but because he would be far from his
khud dUr mEshud, besyAr jegar khUn bUd.
mother, he was very sad.

mAdar-esh ar wAkht amrAesh
His mother always played with
bAZI mEkad, rUesha nAz mEdAd, O da
him, she patted his face and held him to
baghal-e khud mEgereft, lAken bar-esh
her side, but she told him that people
mEguft ke da khAnE khudA mardum duA
prayed in God's house. He would grow,
mEkunan. tu ba khair ke kalAn shudI, unja
stay there and help Eli, the High Priest.
mEbAshI O amrAe elA kAna sAeb-e kalAn
He will teach you and you will learn your
kOmak mEkunI, U bar-et dars mEta O tU
lessons.
dars yAd mIgIrI.

samwEl ke chAr sAla shud mAdar-
When Samuel was four years old, his
esh U-ra ba khAnE khudA bOrd. da unja
mother took him to God's house. Eli was
elA shIshta bUd. HanA pEsh-esh rafta guft,
sitting there. Hannah approached him and
"sAeb, ma amU Adam astum ke chand sAl
said, "Sir, I'm that same person who several
pEsh Inja duA mEkadum O khud-et guftI,
years ago was praying here and you said,
'khudA ArzU-eta beta.' ma az khudA yak
'Give your request to God.' I asked God

اولاد خواستم، و خدا این بچه را به من
داد. حالی او را پیش تو آوردم. او را
اول به خدا تسلیم میکنم، و بعد به
تو که تا زنده است خادم خدا باشد."

ایلا خدا را شکر کرد. حنا
یک سرود خواند و به خانه خود پس آمد.
سموئیل کمی خفه شد، لیکن خوش بود از
خاطر که میفهمید خدا او را از مادرش
کرده زیادتر دوست دارد.

سموئیل در خانه خدا ماند.
از خوردی او در کار قابل بود، و او در
کار خورد و ریزه تنبلی نمی کرد.
او هر صبح خانه خدا را جاروب میکرد و
دروازه اش را باز میکرد که مردم برای
زیارت بیایند. هر خفتن دروازه را بسته

aolAd khAstum, O khudA I bacha-ra ba ma
for a child, and God gave me this boy. Now
dAd. Ale U-ra pEsh-e tU Awurdum. U-ra
I'm bringing him to you. First I commit
awal ba khudA taslim mEkunum, O bAd ba
him to God, and second, to you that as long
tU ke tA zendas khAdem-e khudA bAsha."
as he lives, he will be God's servant."

elA khudA-ra shukur kad. HanA
Eli praised God. Hannah sang a
yak surUd khAnd O ba khAnE khud pas Amad.
song and went back to her own home. Samuel
samwEl kame khafa shud, lAken khush bUd az
was a little home sick, but happy, because he
khAter-e ke mEfAmId khudA U-ra az mAdar-
understood that he loved God a bit more
esh kada zyAdtar dOst dAra.
than his mother.

samwEl da khAnE khudA mAnd.
Samuel stayed at God's House.
az khOrdI U da kAr qAbel bUd, O U da
From childhood he was a capable worker,
kAr-e khurd O reza tamball namEkad.
and in small and tiny jobs, he was not lazy.
U ar sOb khAnE khudA-ra jArU mEkad O
Every morning he swept God's House and
darwAZA-eshA wAz mEkad ke mardum bare
opened the doors so people could come on
zIArat byAyan. ar khuftan darwAZAra basta
pilgrimage. Each evening at dusk he closed

میکرد. هر صبح برای کاهن آفتابه عضو را
 پر میکرد. او برای ایلا دستیار خوب و
 برای خانه خدا چلی خوب بود.
 او هم برای قربانی هیزم میآورد و
 آتش میکرد.

کم کم کلان شده میرفت.
 هر سال در وقت عید فسه، بهترین وقت
 زندگی اش بود. و بسیار خوش میبود، از
 خاطر که در آن وقت مردم از کل
 شهرها برای زیارت میآمدن.
 در این وقت مادر، پدر و
 برادر و خواهرهای سموئیل میآمدن.
 سموئیل که آن ها را میدید از خوشی در
 کالا خود جای نمی شد.

مادرش هر سال برای او به دست

mEkaD. ar sOb bare kAhen aftAwa-e UzU-ra
the doors. Each morning he filled Eli's
pur mEkaD. U bare elA destIAr-e khUb O
hand-washing pitcher with water. He was
bare khanE khudA chall-e khUb bUd.
a good assistant for Eli, and a good janitor
U am bare qurbAnI Ezum myAwurd O
in God's House. He also brought the
Atesh mEkaD.
wood for sacrifices and lit the fire.

kam kam kalAn shuda mEraft.
Little by little he grew up. Each
ar sAl da wakht-e Id-e fasa, bEtarIn wakht-e
year the Passover Feast was the best time
zendagIsh bUd. O besyAr khUsh mEbUd, az
of his life, because at that time, people from
khAter-e ke da U wakht mardum az kull-e
every city came on pilgrimage.
shArA bare zIArat myAmadan.

da I wakht mAdar, padar O
At this time Samuel's mother,
brAdarA O khArA-e samwEl myAmadan.
father, brothers and sisters came. When
samwEl ke UnA-ra mEdId az khushI da
Samuel saw them, he was so happy, his
kAlA-e khud jAi namEshud.
clothes could not contain him.

mAdar-esh ar sAl bare U ba dest-e
Each year his mother sewed with her

خود یک چپن نو میدوخت. هر وقت
 میآمد، میگفت: " بچیم، نام خدا،
 کلان شدی. چپن که سال گذشته
 برایت آورده بودم در جانت تنگ شده
 است. چپن نو برایت آورده."

سموئیل میپوشید. چپن بلکل
 برابر میبود. مادرش اگر چی
 دور میبود، باز هم خوب جان او را در
 فکر خود اندازه میکرد.

ساعت ها همراهی پدر، مادر، خواهر ها
 و برادرهایش می نشست. قصه میکرد و گپ
 میزد. سموئیل از زندگی خود برای آنها
 میگفت. آنها از گپ های شهر خود به او میگفت.

آنها ساعت شان تیر میبود. وقت
 به امان خدای سخت بود. مادر سموئیل و

khud yak chapan-e nao mEdOkht. ar wakht
 own hands a new coat for him. Each time
 myAmad, mEguft "bachEm, nAm-e khudA,
 she came, she said, "My boy, in God's
 kalAn shudI. chapan-e ke sAl-e guzashta
 name, you have grown. The coat I brought
 barAyet Awurda bUdum da jan-et tang shuda
 you last year, has become too tight. I've
 as. chapana-e nao baret Awurda."
 brought you a new one."

samwEl mEpOshId. chapan belkul
 Samuel put it on. The coat fit
 bar O bar mEbUd. mAdar-esh agar chl
 perfectly. Even though his mother was
 dUr mEbUd, bAzam khUb jan-e U-ra da
 far away, she still knew the right size
 feker-e khud andAza mEkad.
 for his body.

sAtA-e sAt katI padar, mAdar, khArA
 He sat for hours with his father, mother,
 O bradarAesh mIshIsht. qessa mEkad O gap
 sisters and brothers, telling stories and talking.
 mEzad. samwEl az zendagI-e khud bare UnA
 Samuel told them about his life. They told him
 mEguft. UnA az gapA-e shAr-e khud ba U mEguft.
 about life back in their city.

UnA sAt-eshAn tEr mEbUd. wakht-e
 The time passed. Saying goodbye was
 bemAnI khudAI sakht bUd. mAdar-e samwEl
 hard and his mother cried, but their comfort

سموئیل گریه میکردن، لیکن تسلی شان
همین بود که خدا از همه چیز بهتر است،
و خدا سموئیل نگاه میکرد.

O samwEl gerla mEkadan, lAken tasallshAn
was this, that God is better than anything.
amI bUd ke khudA az ama chIz bEtar as,
And God was watching over Samuel.
O khudA samwEla negA mEkad.

سموئیل کاهن کلان

samwEl kAnE kalAn
Samuel the High Priest

سموئیل کلانتر شد و در
خدمت خدا بود . او نمی توانست در
خیمه درونی برود از خاطر که این حق
کاهن کلان بود ، که سال یک دفعه در
آنجا برود . لیکن در بیرون کار بسیار بود .

در خیمه بیرون یک شمع دان
کلان بود . این شمع دان هفت خانه داشت ،
و هفت شمع میسوخت . سموئیل هر روز
شمع را روشن میکرد ، و خبر گیری
میکرد که گل نشوند .

شبانۀ او بستر خود نزدیک
بستر کاهن کلان که ریش سفید بود
می انداخت ، که اگر کار شد صدایش کند .

samwEl kalAntar shud O da
Samuel grew bigger and was in
khedmat-e khudA bUd. U namEtAnest da
the service of God. He was unable to enter
khaimE darUnI bura az khater-e ke I aq-e
the inner tent because this priviledge was
kAhen-e kalAn bUd, ke sAl-e yak dafa da
for the High Priest who went in once a
unja bura. lAken da bIrUn kAr besyAr bUd.
year. But there was plenty of work outside.

da khaimE bIrUn yak shamdAn-e
In the outer tent there was a large
kalAn bUd. I shamdAn aft khAna dAsht,
candlestick. This candlestick had seven
O aft sham mEsOkht. samwEl ar rOz
sockets and burned seven candles. Each
shamA-ra rOshan mEkad, O khabargIrI
day Samuel lit the candles and saw to it
mEkad ke gul nasha.
that they didn't go out.

shawAna U bestar-e khuda nezdIk-e
At night his bed was near the bed of the
bestar-e kAhen-e kalAn ke rIsh safEd bUd
High Priest who was a "white beard," so if
mendAkht, ke aga kAr shud sadA-esh kuna.
he needed something, he only had to call.

یک شب سموئیل خواب بود که
 شنید کسی میگوید: "سموئیل، سموئیل."
 سموئیل پیش کاهن کلان دوید.
 گفت: "من را صدا کردی؟"

او گفت: "نی بجیم، برو، خواب
 شو."

سموئیل رفت، لیکن باز همان صدا
 شنید. باز آمد و گفت: "من را صدا
 کردین؟"

کاهن گفت: "نی بجیم، برو،
 خواب شو."

لیکن کاهن خودش به فکر شد
 که چطور در این دو دفعه آمده، و پیش خود
 گفت: "شاید این صدای خدا باشد."

yak shao samwEl khao bUd ke
One night Samuel was sleeping
 shunId kase mEga. "samwEl, samwEl."
when he heard someone say, "Samuel,
 samwEl pEsh-e kAhen-e kalAn dawId.
Samuel." Samuel ran to the High Priest
 guft, "ma-ra sadA kadI?"
Saying, "did you call me?"

U guft, "nE bachEm, burO, khao
He said, "No, my boy. Go back to
 shO."
sleep."

samwEl raft, lAken bAz amU sadA
Samuel left, but again he heard the
 shunId. bAz Amad O guft, "ma-ra sadA
same voice. Again he came and said,
 kadEn?"
"Did you call me?"

kAhen guft, "nE bachEm, burO,
The priest said, "No, my boy. Go
 khao shO."
and sleep."

lAken kAhen khud-esh ba feker shud
But the priest himself wondered
 ke chetOr I du dafa Amada, O pEsh-e khud
how he came these two times. He told
 guft, "shAyad I sadA-e khudA bAsha."
himself, "Maybe this is God's voice."

در این وقت سموئیل پس آمد و

گفت: "من را صدا کردین؟"

کاهن گفت: "نی بچیم، برو،

خواب شو. صدا را که شنیدی بگو،

بندی تو گوش میکنند."

سموئیل رفت، و صدا را که شنید،

گفت: "ای خداوند، بندی تو گوش

میکند."

خداوند گفت: "به کاهن

کلان بگو، "تو اولادت را نان دادی

لیکن تعلیم نی. بدان که من از دست

بچه تو به خشم آمدم و هر

دویش را از تو میگیریم."

سموئیل بسیار خفه شد، و

da I wakht samwEl pas Amad O

At this time Samuel came again and

guft, "ma-ra sadA kadEn?"

said, "Did you call me?"

kAhen guft, "nE bachEm, burO,

The priest said, "No, my boy. Go

khao shO. sadA-ra ke shunIdI bugO,

and sleep. If you hear the voice say,

'bandE tU gOsh mEkuna.'"

'Your servant is listening.'"

samwEl raft, O sadA-ra ke shunId,

Samuel left, and he said to the voice

guft, "ai khudAwand, bandE tU gOsh

he heard, "Oh Lord, your servant is

mEkuna."

listening."

khudAwand guft, "ba kAhen-e

God said, "Tell the High Priest,

kalAn bugO, 'tU aolAdA-eta nAn dAdI

'You gave your sons food, but not

lAken tAlIm nE. bedAn ke ma az dest-e

proper upbringing. Know that because of

bachA-e tU ba khashem AmadEm O ar

your sons, I have come in wrath, and I

du-asha az tU mIgIrum."

will take both of them from you."

samwEl besyAr khafa shud, O

Samuel was very sad, and could

خوابش نبرد. صبح که برخاست به کار
 شروع کرد، لیکن دلش نآرام بود.
 ایلا کاهن کلان او را خواست و گفت:
 "خدا به تو چی گفت؟"

سموئیل به بسیار سختی گفت که
 خدا چی گفته بود. کاهن کلان گفت:
 "مال خدا، دل خدا."

از آن بعد، خدا همراهی سموئیل
 بود و او را برکت میداد. در قوم
 اسرائیل صاحب پیغمبر شد. لیکن هر
 دو بچه ایلا، کاهن کلان، در یک جنگ
 کشته شد، از خاطر که پدر خودش
 قبول نمیکرد و خدا احترام نمیکرد.

وقت که ایلا، کاهن کلان،
 مرد، سموئیل کاهن کلان شد.

khawesh nabOrd. sOb ke khEst ba kAr
no longer sleep. In the morning he started
 shurO kad, lAken del-esh nArAm bUd.
his work, but his heart was troubled. Eli
 elA kAhen-e kalAn U-ra khAst O guft,
the High Priest called him and said,
 "khudA ba tU chI guft?"
"What did God say to you?"
 samwEl ba besyAr sakhtI guft ke
With great difficulty, Samuel told what
 khudA chI gufta bUd. kAhen-e kalAn guft,
God had said. The High Priest said, "They
 "mAl-e khudA, del-e khudA."
belong to God, and he'll do what he wants."

Az U bad, khudA amrAe samwEl
From that time on, God was with
 bUd O U-ra barakat mEdAd. da qaom-e
Samuel and blessed him. He became the
 esrAlI sAeb-e paighAmbar shud. lAken ar
Prophet in Israel. But both the sons of
 dU bAcha-e elA, kAhen-e kalAn, da yak jang
Eli the High Priest were killed in battle,
 kushta shud, as khAter-e ke padar-e khud-esh
because they did not obey their father and
 qabul namEkad O khudA eteram namEkad.
did not respect God.

wakhte ke elA, kAhen-e kalAn,
When Eli, the High Priest, died,
 mOrd, samwEl kAhen-e kalAn shud.
Samuel became the High Priest.

انتخاب داود به پادشاهی

قصه بود راجع به روت از مملکت
 موآب که همراهی خوشوایش به جای اسرائیل
 رفت. روت یک خانم خدا پرست بود،
 و بویض او را عروسی کرد. بویض و روت یک پسر
 پیدا کرد به نام عبید، و عبید یک بچه
 پیدا کرد به نام یسی. یسی یک پسر
 پیدا کرد به نام داود، یعنی پادشاه
 داود. از این که، روت مادر مادر کلان
 پادشاه داود بود.

یسی، پدر داود، هشت پسر
 داشت، و داود از آنها کرده خوردتر بود.
 از خاطر که خوردترین بچه بود، کارش
 گوسفند چراندن بود.

داود بسیار خوش داشت که

entekhAb-e dAUd ba pAdshAI

David Chosen King

qessa bUd rajeba rUt az mamlekat-e
There was a story about Ruth from
 mOAb ke amrAe khOshU-esh ba jAi esrAI
the country of Moab who with her mother-
 raft. rUt yak khAnum-e khudA parast bUd,
in-law went to Israel. Ruth was a God
 O bOez Ura ArusI kad. bOez O rUt yak pesar
fearing woman, and Boaz married her. Boaz
 paidA kad ba nAm-e Obed, O Obed yak bacha
and Ruth had a son named Obed, and Obed
 paidA kad ba nAm-e yesI. yesI yak pesar
had a son named Jesse. Jesse had a son
 paidA kad ba nAm-e dAUd, yAne pAdshA-e
named David—King David. So Ruth was
 dAUd. az I ke, rUt mader-e mader-e kalan-e
King David's great grandmother.
 pAdshA-e dAUd bUd.

yesI, padar-e dAUd, asht pesar
Jesse, David's father, had eight sons, and
 dAsht, O dAUd az UnA kada khurdtar bUd.
David was the youngest. Because he was the
 az khAter-e ke khurdtarIn bacha bUd, kAr-esh
youngest boy, his job was to graze the sheep.
 gOsband charAndan bUd.

dAUd besyAr khush dAsht ke
David was very happy to watch the

گوسفند ها را نگاه کند. داود از شهر
 بیت‌الحم بود. چمن نزدیک خانه
 داود بسیار سبز و آرام بود. داود خوش
 داشت که بیرون برود. گلها مقبول را،
 پرنده‌های مختلف را، و حیوان‌های عجیب را،
 خوش داشت. در وقت شب مهتاب و
 ستاره‌ها در آسمان معلوم میشود.

داود یک ستار داشت. وقت که
 داود به چمن گوسفند ها را نگاه کرد،
 ستار میزد. سرود خود خواند راجع به
 گلها، حیوانها، آسمان، از خدا و از
 برکت خداوند خاند. یک سرود
 داود این قسم است:

gOsfandA-ra negA kuna. dAUd az shAr-e-
sheep. David was from the town of
baitullaHam bUd. chaman nezdIk-e khAnE
Bethlehem. The fields near David's home
dAUd besyAr sabz O ArAm bUd. dAUd khush
were very green and peaceful. David was
dAsht ke bIrUn bura. gulA-e maghbUla,
happy to be outside. He enjoyed the beautiful
parendA-e mukhtalefa, O aiwAnA-e ajIba,
flowers, the different birds and the amazing
khush dAsht. da wakht-e shao mAtao O
animals. At night the moon and stars
setArA da AsmAn mAlUm mEshawa.
in the sky were visible.

dAUd yak sItar dAsht. wakht-e ke
David had a harp. When David was
dAUd ba chaman gOsfandAra negA kad,
out in the fields watching the sheep, he
sItar mEzad. surUd-e-khUb khAnd rAjEba
played his harp. He sang good songs about
gulA, aiwAnA, AsmAn, az khudA O az
flowers, animals, the sky, and about God
barakat-e khudAwand khAnd. yak surUd-e
and of God's blessings. One of David's
dAUd I qesm as:
songs was like this:

زبور ۲۳

zabUr 23 Psalm 23

خداوند چوپان من است.
هر چی که ضرور است، به من میدهد.

من را در چمن سبز میخواباند

و من را نزد آب آرام رهنمایی

میکند.

روح من را تازه میکند.

من را در راه راست راهنمایی میکند،

تا او خوش شود.

اگر چه در دره مرگ راه میروم، من

نمی ترسم، زیرا تو همراهی من هستی.

عصا و پستی تو من را تسلی میدهد.

khudAwan chOpan-e ma as.

*The Lord is my shepherd,
Ar che ke zarUr as, ba ma mEta.
I shall not be in want.*

ma-ra da chaman-e sabz mEkhabAnad

*He makes me lie down in green
pastures.*

O ma-ra nazde ao-e ArAm rAnemAnI

*He leads me beside quiet waters.
mEkuna*

rUi-e ma-ra tAza mEkuna.

*He restores my soul.
ma-ra da rA-e rAst rAnemAI mEkuna,
He guides me in paths of righteousness,
tA U khush shawa.
for his name's sake.*

agachE da dara-e marg rA mErum, ma

*Even though I walk through the valley
namEtarsum, zIra tU amrAe ma astI.
of the shadow of death, I will fear no
evil, for you are with me;*

asA O pushtI-tU ma-ra tasall mEta.

*Your rod and your staff, they
comfort me.*

تو یک میز مزه دار را برای من در
پیش دشمنان ام تیار میکنی.

سرم را به روغن تر میکنی.
پیاله من لبریز میشود.

حتماً خوبی و محبت در تمام
زندگی همراهی من میباشد.
و من در خانه خدا تا ابد زندگی
میکنم

داود یک بچه قوی بود. خدا
همرایش کمک میکرد. یک روز شیر آمد.
او شیر میخواست که یک گوسفند بگیرد و
بخورد. اما داود شیر را دید و همراهی
دست خود او را کشت!

در آن روز ها پادشاه یک آدم خوب
نبود. خدا او را خوش نداشت. خداوند

tU yak mEz-e mazadAr-ra bare ma da
You prepare a table before me in the
pEsh-e dushmanAn-am tayAr mEkunI.
presence of my enemies.

sar-em-ra bA rOghan tar mEkunI.
You anoint my head with oil,
pIAla-e ma labrez mEsha.
my cup overflows.

atman khUbI O muhabat da tamAm-e
Surely goodness and love will follow me
zendagI amrAe ma mEbAsha.
all the days of my life.
O ma da khAnE khudA tA abAd zendagI
And I will dwell in the house of the
mEkunum.
Lord forever.

dAUd yak bachE qawI bUd. khudA
David was a strong boy. God helped
amrAesh kOmak mEkad. yak rOz shEr Amad.
him. One day a lion came. That lion wanted
U shEr mEkhAst ke yak gOsfand bIgIra O
to get a sheep and eat it. But David saw
bukhura. amA dAUd shEra dId O amrAe
the lion and with his own hands killed him.
destA-e khud U-ra kusht!

da U rOzA pAdshA yak Adam-e khUb
In those days, the king was not a good
nabUd. khudA U-ra khush nadAsht. khudA-
man. God did not like him. God said to a

به یک پیغمبر به نام سموئیل
گفت که "به خانه یسی برو. آنجا یکی از
پسران را خواهد یافتین. آن پسر یسی را
پادشاه نو انتخاب میکنم."

پیغمبر سموئیل هم کاهن
کلان در خیمه خدا بود. به شهر
بیت الحم رفت، به خانه یسی نشست و
پسرهای یسی را پیش خود خواست. به یسی
گفت: "پسرهای خود را پیش من بیاور."

یسای پسرهای خود را آورد، و یک
به یک پیش پیغمبر سموئیل برد.
پسرهای یسی آدمهای خوب، قوی و قد
بلند بودن.

وقت که هر پسر یسی پیش او
آمد، پیغمبر سموئیل فکر کرد،
"این بچه را خداوند انتخاب کرده است."

wand ba yak paighambar ba nAm-e samwEl
prophet named Samuel, "Go to the house
guft ke "ba khAnE yesI burO. Unja yakI az
Jesse. There you will find one of his sons.
pesarA-eshAna khAt yaftEn. U pesar-e yesIra
That son of Jesse I am choosing to become king."
pAdshA-e nao entekhAb mEkunum."

paighambar-e-samwEl am kAnE
The prophet Samuel was also the
kalAn da khaimE khudA bUd. ba shAr-e-
High Priest in God's Tent. He went to the
baitullaHam raft, ba khAnE yesI shIsht O
town of Bethlehem, sat in the house of Jesse
pesarA-e yesIra pEsh-e khud khAst. ba yesI
and wanted to see Jesse's sons. He said to
guft, "pesarA-e khuda pEsh-e ma byAr."
Jesse, "Bring your sons before me."

yesI pesarA-e khuda Awurd, O yak
Jesse brought his sons, and one by one
ba yak pEsh-e paighambar-e samwEl bOrd.
put them before the prophet Samuel. The
pesarA-e yesI AdamA-e khUb, qawI O qad
sons of Jesse were fine, strong and tall.
beland bUdan.

wakht-e ke ar pesar-e yesI pEsh-e U
When each of Jesse's sons came before
Amad, paighambar-e samwel feker kad,
him, the prophet Samuel thought, "This is
"I bachara khudAwand entekhAb kada as."
the son God will choose." But God did not

لیکن خدا هیچ نگفت. یک پسر
آمد، دوم آمد، سوم، کل اش را تا
هفتم پیش پیغمبر سموئیل آمدن.
لیکن خدا چیزی نگفت. خاموش ماند.

پیغمبر سموئیل حیران ماند.
خدا او را گفت یکی از پسرهای یسی را
برای پادشاهی انتخاب میکنم، لیکن از
این هفت پسر اش نی.

پس خدا به پیغمبر سموئیل
گفت: "انسان به قد آدم ببیند، بلکه
خدا به قلب اش ببیند." از خاطر
که قلب یک چیزی بزرگ است.

پیغمبر سموئیل از یسی
سوال کرد: "دیگر پسر دارید؟"

IAken khudA Ech chIz naguft. yak pesar
say anything. One son came, the second
Amad, duwum Amad, sEyum, kull-asha tA
came, the third, all seven of them came before
aftum pEsh-e paighambar-e samwEl Amadan.
the prophet Samuel. But God said nothing.
IAken khudA chIzI naguft. khAmOsh mAnd.
He remained silent.

paighambar-e-samwEl airAn mAnd.
The prophet Samuel was surprised.
khudA U-ra guft ke yakI az pesarA-e yesIra
God said that he would choose one of Jesse's
bare pAdshAI entekhAb mEkunum, Iaken az
sons to be king, but it was not from these
I aft pesar-esh nE.
seven sons.

pas khudA ba paighambar-e samwEl
Then God said to the prophet Samuel,
guft, "ensAn ba qad-e-Adam bIbIna, balke
"Man looks at the outward appearance, but
khudA ba qalb-asha bIbIna." az khAter-e
God looks at the heart." Because the heart
ke qalb yak chIzI buzurg as.
is a huge issue.

paighambar-e-samwEl az yesI
The prophet Samuel asked Jesse,
sawAl kad, "dega pesar dArEn?"
"Do you have another son?"

یسی گفت: "خو، یک بچه ماند،
او خوردترین است. او در چمن برای
چراندن گوسفند من رفت است."

پیغمبر سموئیل به یسی گفت،
"برو. او را صدا کن و زود پیش من بیاور."

یسی یکی از نفر هایش صدا کرد و به
چمن پشت داود روان کرد. او مرد به
چمن دویده رفت، و بعد از چند دقیقه
همرای بچه داود پس آمد. وقت که
بچه داود پیش پیغمبر سموئیل
آمد، خدا به سموئیل گفت: "این بچه را
به پادشاهی نو انتخاب کردم."

پیغمبر سموئیل یک دوله
روغن پر کرد و به سر روی داود
انداخت. روغن از سر روی داود به

yesI guft, "khO, yak bacha mAnd,
Jesse said, "Well, one son remains,
U khurdtarIn as. U da chaman bare
he is the youngest. He is out in the fields
charAndan-e-gOsfand-e ma raft as."
watching my sheep."

paighambar-e-samwEl ba yesI guft,
The prophet Samuel said to Jesse, "Go.
"burO. U-ra sadA kO O zUd pEsh-e ma byAr."
Call him and quickly bring him to me."

yesI yakI az nafar-esh sAda kad O ba
Jesse called one of his men and sent
chaman pOshT-e-dAUd rawAn kad. U mard ba
him to the fields after David. That man
chaman dawIda raft, O bAd az chand daqIqa
ran to the fields, and after a few minutes
amrAe bachE dAUd pas Amad. wakht-e ke
came back with the boy David. When the
bachE dAUd pEsh-e paighambar-e samwEl
boy David came before the prophet Samuel,
Amad, khudA ba samwEl guft, "I bachara
God said to Samuel, "Choose this boy
ba pAdshA-e nao entekhAb kadum."
to be the new king."

paighambar-e-samwEl yak dOIE
The prophet Samuel filled a jar
rOghan pur kad O ba sar-e rUi dAUd
with oil and poured it over David's head.
andAkht. rOghan az sar-e-rUi dAUd ba
The oil ran from David's head to his

شانه هایش افتید. این یک نشانی پیش
پدر و برادر هایش بود.

از آن روز، داود فهمید که خداوند
همرايش میباشد، و که یک روز آینده
پادشاه مملکت خدا خواهد شد.

shAnA-esh aftId. I yak neshAnI pEsh-e
shoulders. This was a sign before his
padar O brAdarA-esh bUd.
father and his brothers.

az U rOz, dAUd fAmId ke khudAwand
From that day, David understood that
amrAesh mEbAsha, O ke yak rOz-e Aenda
God would be with him, and that one day in
pAdshA-e mamlakat-e khud khAt shud.
the future, he would be king of his country.

داود و جلیات

dAUd O julIAt
David and Goliath

داود بچه بود که در چمن
گوسفند های پدر خود را می چراند،
ستار میزد و فلاخمان بازی میکرد .
در درس پیش بالایی داود چی تیر شد؟
خداوند داود را انتخاب کرد
که در آینده پادشاه باشد .
لیکن حالی در مملکت داود جنگ
بود . عسکرهاى مملکت داود مقابل
عسکرهاى مملکت دشمن قرار بودند
برای جنگ آماده گی میگرفتند .
سه برادر کلان داود به
لشکر بودند . یک روز یسی ، یعنی برادر
داود، داود را روان کرد که ببیند اگر

dAUd bachE bUd ke da chaman
David was the boy who watched
gOsfandA-e padar-e khuda mEchArand,
his father's sheep in the field, played
sItar mEzad O palaqmAn bAzI mEkad.
the harp and played with his slingshot.
da dars-e pEsh bAlA-e dAUd chI tEr shud?
In the last lesson, what happened to David?
khudAwand dAUda entekhAb kad
God chose David to be a future king.
ke da Aenda pAdshA bAsha.

IAken Ale da mamlakat-e dAUd jang
But now in David's country there was
bUd. askarA-e mamlakat-e dAUd muqAbel-e
war. The soldiers of David's country were
askarA-e mamlakat-e dushman qarar bUdan
lined up facing the enemy soldiers who had
bare jang AmadagI mEgereftan.
come for war.

sE brAdar-e kalAn-e dAUd da
Three of David's older brothers
lashkar bUdan. yak rOz yesI, yAne padar-e
were in the army. One day Jesse, David's
dAUd, dAUda rawAn kad ke bIbIna aga
father, sent David to see if his brothers

برادرهاش خوب و جور باشند.

وقتی که داود نزدیک شد، دو
لشکر هر دو طرف یک دره بود. هر روز
لشکر دشمن یک دیو، یعنی یک آدم
بسیار بلند، پیش لشکر محکمت
داود روان میکرد. این دیو بلند جلیات نام
داشت. جلیات یک عسکر قوی بود. از کل
مردم کرده بلند بود. قدش سه متر
بود. شمشیر جلیات این قدر کلان بود که
کسی دیگر گرفته نتوانست. در جانش کلابی
آهنی بود و در سرش یک کلاه آهنی بود.

داود به برادر خود گفت: "او کی
است که به طرف ما خنده میکند؟ چرا
هیچ کس او را نمی کشد؟"

داود پیش پادشاه که شاول نام

brAdarA-esh khUb O jOr bAshan.

were all right and well.

wakht-e ke dAUd nezdIk shud, du
When David came near, the two armies
lashkar ar du taraf-e yak dara bUd. ar rOz
were on either side of a valley. Every day
lashkar-e dushman yak dEu, yAne yak Adam
the enemy army sent a giant, a very tall man,
besyAr beland, pEshe lashkar e mamlakat-e
before the army of David's country. This tall
dAUd rawAn mEkad. I dEu beland jullAt nAm
giant was called Goliath. Goliath was a
dAsht. jullAt yak askar-e qawI bUd. az kull-e
strong soldier. He was taller than any man.
mardum kada beland bUd. qad-esh sE metar
His height was three meters. Goliath's sword
bUd. shamshEr-e jullAt eqadar kalAn bUd ke
was so large that no one else could carry it.
kase dega gerefta natAnest. da jAnesh kAlA-e
He wore iron armor, and on his head an
AinI bUd O da sar-esh yak kullA-e AinI bUd.
iron helmet.

dAUd ba brAdar-e khud guft, "U kI
David said to his brothers, "Who is that
as ke ba taraf-e mA khanda mEkuna? cherA
who is laughing in our direction? Why is no
Ech kas U-ra namEkusha?"
one killing him?"

dAUd pEsh-e pAdshA ke shAUI nAm
David went before the king whose name

داشت رفت که اجازه بخواند که خودش دیو
بکشد.

پادشاه شائول گفت: "تو تنها بچه
هستی. تو چطور می‌کنی همراهی این دیو کلان جنگ
کنی؟ این دیو که طفل خورد بود عسکر بود."

داود گفت: "یک روز شیر آمد و
یکی از گوسفندهای پدرم گرفت. من شیر را
کشتم. افکار نشدم. اگر من همراهی
دیو کلان جنگ می‌کنم، خداوند
همراهی من کمک می‌کند."

وقت که پادشاه دید داود
نترسید، کلاه آهنی و شمشیر خود را
به داود داد. لیکن داود گفت: "نمی‌دانم
چطور همراهی کلاه آهنی جنگ کنم." از
خاطر که دفعه اول بود که داود کلاهی

dAsht raft ke EjAza bEkhAya ke khud-esh dEu
was Saul, to get permission to kill the giant
bukusha.
himself.

pAdshA-e shAUl guft, "tU tanA bacha
King Saul said, "You are only a boy. How
astI. tU chetOr mEkunI katI I dEu kalAn jang
can you fight with this huge giant? This giant
kunI? I dEu ke tefl-e khurd bUd askar bUd."
has been a soldier since he was a small child."

dAUd guft, "yak rOz shEr Amad O
David said, "One day a lion came and
yakI az gOsfandA-e padaram gereft. ma shEra
took one of my father's sheep. I killed the
kushtum. aogAr nashudum. Aga ma amrAe
lion. I was not hurt. If I fight the large giant,
dEu-e kalAn jang mEkunum, khudAwand
God will help me."
amrAe ma kOmak mEkuna."

wakht-e ke pAdshA dId dAUd
When the king saw that David was
natarsId, kullA-e AinI O shamshEr-e khuda
not afraid, he gave David metal armor and
ba dAUd dAd. lAken dAUd guft, "namEdAnum
his own sword. But David said, "I don't know
chetOr katI kullA-e AinI jang kunum." az
how to fight with metal armor." Because this
khAter-e ke dafE awal bUd ke dAUd kullA-e
was the first time that David put on metal

آهني پوشيد و فهميد كه بسيار گران
بود. رفته نتوانست، از جانش پس كشيد.

داود از پيش پادشاه شاول
رفت و از زمين پنج دانه سنگ گرفت و در
دستكول چرمي خود انداخت. فلاخمان
خود در دست خود گرفت و بيرون رفت،
پيش ديو آمد.

وقت كه ديو كه جليات نام داشت
بچه داود راديد، گفت: "تو را ميكشم و
تو را به پرنده گان آسمان و حيوانات
وحشي مي اندازم كه بخورد."

داود به دلاوري گفت: "شما
همراي شمشير و نيزه به جان من
مي آيد. ليكن من به جان شما با
نام خداوند مي آيم، و شما را
ميكشم. كل دنيا مي فهميد كه

AinI pOshId O famId ke besyAr gerang
armor, he realized how heavy it was.
bUd. rafta natAnest, az jAn-esh pas kashId.
He could not walk, and took it off.

dAUd az pEsh-e pAdshA-e shAUl
David left King Saul and from the
raft O az zamIn panj dAna sang gereft O da
ground took five stones and put them in his
destkaol-e charmI khud andAkht. palakmAn-e
leather pouch. He took his slingshot in his
khud da dest-e khud gereft O bIrUn raft,
hand and went out toward the giant.
pEsh-e dEu Amad.

wakht-e ke dEu ke jullAt nAm dAsht
When Goliath the giant saw David he
bachE dAUda dId, guft, "tu-ra mEkushum O
said, "I will kill you and feed you to the
tu-ra ba parendagAn-e AsmAn O aiwAnAt-e
birds of the air and the wild animals.
wAshI mendAzum ke bukhura."

dAUd ba delAwarI guft, "shumA
David bravely said, "You come
amrAe shamshEr O naiza ba jAn-e-ma
to me with your sword and spear. But
myAyEn. lAken ma ba jAn-e-shumA ba
I come to you in the name of the Lord,
nAm-e-khudAwand myAyum, O shumAra
and I will kill you. The whole world
mEkushum. kull-e dunyA mEfAmId ke
will know that my God is a real God.

khudA-e-ma khudA-e wAqI as.

julIAt shamshEr-e khud gereft,
Goliath grabbed his sword, but
lAken dAUd mAnd. pas dAUd yak qadam
David stood his ground. Then David
pEsh raft, az destkaol-e charmI khud yak
went a bit forward, took a stone from his
sang gereft O da palaqmAn-e khud mAnd.
leather pouch, and put it in his slingshot.
julIAt pEsh-e dAUd Amad O shamshEr-
Goliath came toward David and waved
esh da awA charkhak dAd. dafatan dAUd
his sword in the air. Suddenly, David
neshAn gereft, sang az palaqmAn khata
took aim, the stone flew from his sling-
shud O ba pEshAnI julIAt zad.
shot and hit Goliath's forehead.

dEu ke julIAt nAm dAsht ba zamIn
Giant Goliath fell to the ground.
aftAd. dAUd pEsh-esh raft O shamshEr-e
David ran to him, grabbed Goliath's sword,
julIAt gereft. sar az jAn-e julIAt judA kad.
and severed Goliath's body from his head.

wakht-e ke lashkar-e pAdshA-e shAUI
When the army of King Saul saw
dId ke julIAt ke dEO qawI bUd dAUd U-ra
that David had killed the strong giant
kusht, lashkar-e pAdshA-e shAUI besyAr
Goliath, King Saul's army was very

خدای من خدای واقعی است.

جلیات شمشیر خود گرفت،
لیکن داود ماند. پس داود یک قدم
پیس رفت، از دستکول چرمی خود یک
سنگ گرفت و در فلاخمان خود ماند.
جلیات پیش داود آمد و شمشیر
اش در هوا چرخک داد. دفعته داود
ناشان گرفت، سنگ از فلاخمان خطا
شد و به پیشانی جلیات زد.

دیو که جلیات نام داشت به زمین
افتاد. داود پیش اش رفت و شمشیر
جلیات را گرفت. سر از جان جلیات جدا کرد.

وقت که لشکر پادشاه شائول
دید که جلیات که دیو قوی بود داود او را
کشت، لشکر پادشاه شائول بسیار

خوشی کردن و لشکر دشمن
شکست داده .

khushAII kadan O lashkar-e dushman
happy and defeated the enemy army.
shekest dAda.

داود و یاناتان

dAUd O yOnAtAn
David & Jonathan

بعد از این که داود دیو که جلالت نام
داشت کشت، داود به لشکر پادشاه
شائول عسکر شد. حالی داود پیش روی
کل مردم قهرمان شد، یعنی بسیار
آدم معروف، دلاور، پهلوان بود.
پادشاه شائول بسیار خوش داشت که ستار
زدن داود را گوش کند.
لیکن کسی که داود را بسیار دوست
داشت پسر پادشاه شائول بود. او
پسر پادشاه یاناتان نام داشت.
یاناتان و داود یکی دیگر خود را بسیار
دوست داشتند، صمیمی بودن.
یاناتان یک چپن مخصوص داشت،

bAd az I ke dAUd dEu ke jullAt nAm
After David killed the giant Goliath,
dAsht kusht, dAUd ba lashkar-e pAdshA-e
David became a soldier in King Saul's
shAUI askar shud. Ale dAUd pEsh-e rUi
army. Now David was a hero before all
kull-e mardum qaramAn shud, yAne besyAr
the people, meaning he was famous,
Adam-e-mArUf, delawar, pAlawAn bUd.
courageous and a mighty man. King Saul
pAdshA-e shAUI besyAr khush dAsht ke sltar
liked to listen to David playing his harp.
zadan-e dAUda gOsh kuna.

lAken kase ke dAUda besyAr dOst
But the person who liked David the
dAsht pesar-e pAdshA-e shAUI bUd. U
most was the king's son. The king's
pesar-e pAdshA yOnatAn nAm dAsht.
son was named Jonathan. Jonathan and
yOnatAn O dAUd yakI degE-khuda besyAr
David liked each other very much. They
dOst dAshtan, samImI bUdan.
were best friends.

yOnatAn yak chapAn-e maqsUs dAsht,
Jonathan had a special coat, the special

چپن مخصوص برای پسر پادشاه بود .
 یک روز یاناتان چپن خود را کشید و
 به داود داد . این تحفه نشانی صمیمی
 یاناتان به داود بود . همچنان یاناتان
 شمشیر و کمان و تیرها خود را هم به
 داود داد . از او روز این دو بچه ، یعنی
 یاناتان و داود ، مثل برادر شدن .

پادشاه شائول از داود سربلند و
 خوشحال شد . مثل پسر خود دوست
 داشت . لیکن وقت که مردم راجع به
 کار عسکری داود خبر شدن و از او
 بیت خواندن ، پادشاه شائول هم چشمی
 میکرد و قهر شد . فکر کرد و گفت که
 "چرا داود از من کرده بلند باشد؟"

هنوز داود برای پادشاه شائول

chapan-e maqsUs bare pesar-e pAdshA bUd.
coat that was for a king's son. One day
yak rOz yOnatAn chapan-e khuda kashId O
Jonathan took off his coat and gave it to
ba dAUd dAd. I tOfa neshAnI samImI
David. This gift was a sign of Jonathan
yOnatAn ba dAUd bUd. amchenAn yOnatAn
and David's friendship. Likewise, Jonathan
shamshEr O kaman O tIrA-e khuda Am ba
also gave David his sword and his bow and
dAUd dAd. az U rOz I du bacha, yAne
arrows. From that day, these two,
yOnetAn O dAUd, mesl-e brAdar shudan.
Jonathan and David, were like brothers.

pAdshA-e shAUl az dAUd sarbeland O
King Saul was proud and happy with
khushAl shud. mesl-e pesar-e khud dOst
David. He liked him as his own son. But
dAsht. lAken wakht-e ke mardum rAjEba
when the people heard about David's
kAr-e askarI dAUd khabar shudan O az U
military exploits, they sang a song about him.
bait khAndan, pAdshA-e shAUl hamcheshmI
King Saul was sorry and became angry
mEkad O qAr shud. feker kad O guft ke
He thought and said, "Why has David
"cherA dAUd az ma kada beland bAsha?"
become more important than I?"

anOz dAUd bare pAdshA-e shAUl
David was still playing his harp for

ستار میزد. لیکن حالی وضع اش جان و روح
 پادشاه آرام نشد. یک روز وقت که
 داود پیش پادشاه ستار میزد، پادشاه
 شائول به فکر خود میگفت: "تو را
 میکشم، داود! تو را به دیوار همراهی
 نیزه خود محکم میزنم."
 پادشاه شائول نیزه خود به طرف
 داود انداخت. لیکن خدا با داود بود
 و داود گریخت.
 یاناتان بسیار میخواست که
 پادشاه شائول، یعنی پدرش، به داود
 بدی نکند. یاناتان گفت: "اینطور نکن.
 داود هیچ گناه مقابل شما نکرده.
 آیا آدم خوب را باید بکشید؟"
 وقت که پادشاه شائول گپ
 یاناتان شنید، شرمید. یادش آمد که

sItar mEzad. lAken Ale awAzesh jAn O rUh-e
King Saul. But no longer did it calm the
 pAdshA ArAm nashud. yak rOz wakht-e ke
king's body and soul. One day when David
 dAUd pEsh-e pAdshA sItar mEzad, pAdshA-
was playing his harp, King Saul thought
 e shAUl ba fekre-khud guft, "tu-ra
to himself, "I will kill you, David! I will
 mEkushum, dAUd! tUra ba dEwAl-e ma katl
pin you to the wall with my spear."
 naizE khud maqAm mEzanum."

pAdshA-e shAUl naizE khud ba taraf-e
King Saul threw his spear at David.
 dAUd andAkht. lAken khudA ba dAUd bUd
But God was with David and he escaped.
 O dAUd gurEkht.

yOnatAn besyAr mEkHast ke
Jonathan didn't want King Saul,
 pAdshA-e shAUl, yAne padar-esh, ba dAUd
his father, to harm David. Jonathan said,
 badl nakuna. yOnatAn guft, "etur nakO.
"Don't do this. David has done you no
 dAUd Ech gunA muqAbel-e shumA nakada.
harm. Would you kill a good man?"
 AyA Adam-e-khUba bAyad bukushEn?"

wakht-e ke pAdshA-e shAUl gap-e
When King Saul heard what Jonathan
 yOnatAn shunld, sharmld. yAd-esh Amad ke
said, he was ashamed. He remembered

داود دیو که جلات نام داشت کشت اش .

پادشاه داود را صدا کرد و میخواست که یک
جای باشند .

سال به سال داود آدم شد و در هر

جنگ مقابل دشمن کامیاب بود .

بسیار معروف شد . باز پادشاه شائول از

داود هم چشمی میکرد . مجبور بود

که داود از پیش پادشاه شائول بگریزد .

لیکن پادشاه همراهی لشکر اش سال به سال

هر جای داود را می پالید و جستجو میکرد که

بکشند اش . بیچاره داود . او و دوستش

برای چند سال در غار کوه زندگی کرد .

یک روز یک آدم پیش داود

دویده آمد و گفت: "گم شو! پادشاه

شائول میآید . نزدیک است . شما را میافد و

dAUd dEu ke julIAt nAm dAsht kushtesh.

how David had killed the giant Goliath.

pAdshA dAUda sadA kad O mEkhAst ke yak

The king called David and wanted to be

jAi bAshan.

reconciled.

sAl ba sAl dAUd Adam shud O da ar

Year by year David became a man

jang muqAbel-e dushman kAmyAb bUd.

and was successful in each war against the

besyAr mArUf shud. bAz pAdshA-e shAUl az

enemy. He became very famous. Again King

dAUd hamchEshml mEkhad. majbUr bUd

Saul was jealous of David. It became

ke dAUd az pEsh-e pAdshA-e shAUl begzera.

necessary for David to escape from King

lAken pAdshA amrAe lashkar-esh sAl ba sAl

Saul. But the king with his army, looked for

ar jAi dAUda mEpAlld O jestIjU mEkad ke

David year after year, seeking to kill him.

bukushanesh. bEchAra dAUD. U O dOst-esh

Poor David. He and his friends lived in a

bare chand sAl da ghAr-e kO zendagI kad.

mountain cave for several years.

yak rOz yak Adam pEsh-e dAUd

One day a man came running to

dawIda Amad O guft, "gum shO! pAdshA-e

David and said, "Get out of here! King

shAUl myAya. nezdIk as. shumAra myAfa O

Saul is coming. He's near. He will find

میکشد!"

داود و دوستش در غار کوه زود
رفتن و وقت که پادشاه شائول همراهی
لشکرش رسید هیچ کس نبود. پادشاه
شائول اینجا سیل کرد، آنجا سیل کرد، لیکن
داود را ندید و رفت.

بلاخره، باز وقت که مملکت
پادشاه شائول به مملکت دشمن
جنگ کرد، پادشاه شائول کشته شد. در او
وقت، داود پادشاه شد، از خاطر که
پیغمبر سموئیل به گفت خداوند
او را انتخاب کرد.

خدا داود را پادشاه انتخاب کرد
از خاطر که داود همیشه گپ خداوند
را قبول میکرد. قلب داود پیش

mEkusha!"
you and kill you!"

dAUd O dOst-esh da ghAr-e kO zUd
David and his friends in the mountain
raftan O wakht-e ke pAdshA-e shAUl amrAe
cave quickly left and when King Saul with
lashkar-esh rashId Ech kas nabUd. pAdshA-
his army arrived, there was no one. King
e shAUl Inja sail kad, unja sail kad, lAken
Saul looked here and there, but he did not
dAUda nadId O raft.
see David and left.

belAkhera, bAz wakht-e ke mamlakat-e
Finally, again when the country of King
pAdshA-e shAUl ba mamlakat-e dushman
Saul fought with the enemy country, King Saul
jang kad, pAdshA-e shAUl kushta shud. da U
was killed. At that time, David became king,
wakht, dAUd pAdshA shud, az khAter-e ke
because the Prophet Samuel by God's word
paighambar-e samwel ba guft-e khudAwand
had chosen him.
U-ra entekhAb kad.

khudA dAUda pAdshA entekhAb kad
God chose David to be king because
az khAter-e ke dAUd amEsha gap-e khudA-
David always obeyed God's word. David's
wanda qabUl mEkad. qalb-e dAUd pEsh-e
heart was right with God. He was upright.

خدا درست بود. راست بود. داود برای
چهل سال پادشاهی کرد. خداوند همیشه
او را کمک میکرد. داود که پادشاه بود
کتاب زبور نوشته کرد

khudA durust bUd. rAst bUd. dAUd bare
David ruled as king for 40 years. God always
chel sAl pAdshAI kad. khudAwand amEsha
helped him. When David was king, he wrote
U-ra kOmak mEkad. dAUd ke pAdshA bUd
the Book of Psalms.
ketAb-e-zabUr neweshta kad.

داود و بتشيبا

وقت که بهار که فصل لشکر کشی
بود، داود یوهاب، قوماندان خود را،
برای جنگ روان کرد. یوهاب همراهی
لشکر اسرائیل دشمن را شکست داده و
شهر رابا را قلعه بند کرده. لیکن خود
داود در اورشلیم بود، پای تخت اش.

یک شب که داود را خواب نمی برد،
از بستر بلند شده سر بام قصر رفت.
از بام یک زن را دید که خود را می شست.
زن بسیار مقبول بود.

داود کسی را روان کرد که معلومات
کند او کی است. او آدم برایش گفت: "صاحب، این
بتشيبا دختر ایلام و زن اوراهی هیتی است."

dAUd O betsheba *David and Bathsheba*

wakht-e bahar ke fasl-e laskar kashI
It was spring time, the season when
bUd, dAUd yUwAb, qUmAndAn-e khuda,
armies come out, and David sent Joab, his
bare jang rawAn kad. yUwAb amrAe
commander, out to fight. Joab with the entire
lashkar-e esrAI dushman-ra shekast dAda O
army of Israel destroyed the enemy and
shar-e raba-ra qalAband kada. lAken khud-e
besieged the city of Rabbah. But David
dAUd da Urshallm bUd, paI takht-esh.
himself stayed in Jerusalem, his capital city.

yak shao ke dAUda khao namEbOrd,
One night when David could not sleep,
az bestar beland shuda sar-e bAm-e qaser raft.
he rose out of bed and went out on the roof
az bAm yak zana dId ke khuda mEshusht.
of the palace. From the roof he saw a
zan besyAr maghbUl bUd.
woman bathing herself.

dAUd kase-ra rawAn kad ke mAUmAt
David sent someone to find out who she
kuna U kIs. U Adam baresh guft, "sAeb, I
was. That man said, "Sir, this is Bathsheba,
betsheba dukhtar-e eIAm O zan-e UrIAI hItIs."
daughter of Eliam and the wife of Uriah the Hittite."

داود پشت او کسی را روان کرد.

او زن پیشش آمد و داود همراهی او هم

بستر شد. (او زن نو از عادت ماهانه

پاک شده بود.) او زن بعد از هم بستر

شده پس خانه رفت.

او همان شب حمل گرفت و به پادشاه

داود خبر داد که "من حمل دارم. چطور

میشود؟

داود از قوماندان خود خواست

"اوریا را روان کند." قوماندان او را پیش

اش روان کرد.

وقت که آمد، داود از او احوال

قوماندان، احوال عسکرها را و احوال جنگ را

پرسان کرد.

باز داود به او گفت: "خانه برو.

dAUd pusht-e U kase-ra rawAn kad.

David sent someone to bring her. The

U zan peshesh Amad O dAUd amrAe-U ham

woman came, and David went to bed with

bestar shud. (U zan nao az Adat-e mAHAna

her. (That woman had washed herself after

pAk shuda bUd.) U zan bAd az ham bestar

her period.) bethsheba after having sex,

shuda pas khAna raft.

went back home.

U amU shao Amel gereft O ba pAdshA-e

She conceived that same night, and sent

dAUd khabar dAd ke "ma Amel dArum. chetOr

the message, "I am pregnant. What do we do?"

mEsha?

dAUd az qUmAndAn-e khud khAst

David ordered his Commander,

"UrIAra rawAn kuna." qUmAndAn Ura pesh-

"Send Uriah to me." The Commander sent him.

-esh rawAn kad.

wakht-e ke Amad, dAUd az U awAl-e

When he came, David asked him for

kumandAn, awAl-e askara O awAl-e janga

news about the Commander, about the

pursAn kad.

soldiers and about the war.

bAz dAUd ba U guft, "khAna burO.

Then David said to him, "Go home.

امشب استراحت کن. "اوریا از حضور اش رفت.

لیکن اوریا آن شب در پیره دار خانه
خواب کرد و خانه نرفت.

وقت که به داود گفتن: "اوریا خانه
نرفته، " از او پرسید: "تو از سفر دور
نیامدی؟ چرا خانه نرفتی؟"

او به داود گفت: "صندوق سنگ
نوشته شریعت، لشکر اسرائیل و
یهودیه، قوماندان صاحب و دیگر
صاحب منسب ها در جبه هستند و در خیمه
افتادند. چطور من به خانه بروم، عیش
و نوش کنم و پهلوی جانم بی افتم؟
شما زنده باشید. بدانید که من هیچ
وقت این کار را نمیکنم!"

emshao esterAat kO." UrIAI az uzUr-esh raft.
Rest tonight. " Uriah went from his presence.

IAken UrIAI U shao da pairadAr khAna
But Uriah slept that night in the guards'
khao kad O khAna naraft.
house and did not go home.

wakht-e ba dAUd guftan, "UrIAI khAna
When David was told, "Uriah didn't go
narafta," az U pursId, "tU az safar-e dUr
home," he asked him, "Hadr't you traveled
nAmadI? cherA khAna naraftI?"
a long way? Why did you not go home?"

U ba dAUd guft, "sandug-e sang-e
He said to David, "The ark with
neweshtA-e sharIat, laskar-e esrAI O
the stone commandments, the army of
yaHUdIa, qUmAndAn sAeb O dega
Israel and of Jehovah, the Commander
sAebmansabA da jaba stan O da khaima
and other officers in the battle are camped
aftAdand. chetOr ma ba khAna burum 'aish
in the open fields. How could I go home
O nOsh' kunum O pAIU-e jAnem beftum?
to enjoy and drink and to lie with my wife?
shumA zenda bAshEn. bedAnEn ke ma Ech
May you live forever, but know that I will
wakht I kAra namEkunum!"
never do such a thing!"

داود به او گفت: "امروز هم اینجا
باش. صبا روانت میکنم." اوریا دو
روز در اورشلیم ماند.

به دعوت پادشاه او در دسترخوان
اش نان میخورد و داود او را نشه
ساخت. لیکن باز هم او خانه نرفت و در
پیره دار خانه رفته همراهی پیره دارها در
بستر خود خواب کرد.

فردا داود مکتوب به یوهاب،
قوماندان جبهه، نوشته کرده و به
دست اوریا روان کرد.

در مکتوب آمده بود که: "اوریا در
خط مقدم جبهه که جنگ شدید باشد
روان کن. و باز دور شو تا کشته شود."

dAUd ba U guft, "emrOz am InjA
David said to him, "Stay here today
bAsh. sabA rawAn-et mEkunum." **UrIAI du**
as well. I will send you back tomorrow."
.rOz da UrshalIm mAnd.
Uriah stayed two days in Jerusalem

ba dAwat-e-pAdshA U da destarkhAn-
By invitation of the king, he ate at his
esh nAn mEkhOrd O dAUd U-ra nesha
table, and David made him drunk. But again,
sAkht. lAken bAzAm U khAna naraft O da
he did not go home and went to the guards'
pairadAr khAna rafta amrAe pairadAra da
house and slept on his own mattress with
bestar-e-khud khao kad.
the guards.

fardA dAUd maktUb ba yUwAb,
The next day David wrote a letter
qUmAndAn-e-jaba, neweshta kada O ba
to Joab, the Battle Commander, and sent
dest-e UrIAI rawAn kad.
it by Uriah's hand.

da maktUb Amada bUd ke, "UrIAI da
In the letter it stated, "Send Uriah to
khat-e muqaddam-e jaba ke jang shadId bAsha
the front line of battle so he will be martyred.
rawAn kO. O bAz dUr shO tA kushta shawa."
Withdraw from him until he is killed."

یوهاب که شهر را قلعه بند کرده
 بود، اوریا در خط مقدم که دفاع
 شدید بود روان کرد. وقت که مردم
 شهر دفاع کردن، چند نفر از لشکر
 داود به خاک و خون افتاد. اوریا حتی هم
 در بین کشته ها بود.

یوهاب راپور جبه را برای داود
 روان کرد، و به قاصد گفت: "وقت راپور
 دادی، پادشاه خشمگین شده خواهد گفت:
 "چرا به شهر این قدر نزدیک شدید؟
 نمی دانستید دفاع شدید است و از دیوار ها
 تیر میبارد؟"

"ایمالک چطور کشته شد؟
 او نزدیک دیوار شهر رفت و یک زن از
 بالا با سنگ آسیاب او را افتاد و او را کشت.

yUwAb ke shAr-a qalAband kada
Joab, who was besieging the city,
bUd, UrIAI-ra da khat-e muqadam ke defA
sent Uriah to the frontline where the fighting
shadId bUd rawAn kad. wakht-e ke mardum-e
was fierce. When the men of the city fought
shAr defA kadan, chand nafar az lashkAr-e
back, some from David's army fell in the
dAUd ba khAk O khUn aftAd. UrIAI hetI am
dust and blood. Uriah the Hittite also was
da bain-e kushtIA bUd.
among the killed.

yUwAb rApOr-e jaba-ra bare dAUd
Joab sent a battle report to David, and
rawAn kad, O ba qAsed guft, "wakht-e rApOr
said to the messenger, "When you give the
dAdI, pAdshA khashemgIn shuda khat guft,
report, the king in anger will say, 'Why were
'cherA ba shAr eqa nezdIk shudEn?
you so close to the city? Didn't you know
namEdAnestEn defA shadId as O az dEwAla
the defense was fierce and they were
tIr mEbara?"
shooting arrows from the wall?

"abImAlek chetOr kushta shud?
"How was Abimelech killed? He went
U nezdIk-e dEwAl-e shAr raft O yak zan as
near the city wall and a woman from above
bala ba sang-e asIAb U-ra Oftad O Ura kusht.
dropped a millstone and killed him.

چرا نزدیک دیوار شدن؟"

"فقط بگو، اوریا هیتی هم کشته

شده."

قاصد آمد و پیغام

قوماندان رساند. قاصد گفت: "مدافعین

ما را شکست داده، نزدیک شدن و در

میدان جنگ آمدن. لیکن ما آنها را

پس به داخل شهر بردیم. لیکن

دشمن به تیر اندازی شروع کردن و

چند نفر از عسکر های ما کشته شد.

که در بین شان اوریا هیتی هم بود."

داود به قاصد گفت: "به قوماندان

بگو، هیچ پروا ندارد. در جنگ کشتن

و کشته شدن است. شهر را محاصره کن و از

بین ببر، همراهی این گپ قوماندان را

cherA nezdIk-e-dEwAl shudan?'

Why were they near the wall?'

"faqat bugO 'UrIAI hetI am kushta

Only say, "Uriah the Hittite was

shuda."

also killed."

qAsed Amad O paighAm-e

The messenger came and told what

qUmAndAn rasAnd. qAsed guft, "mudAfe'In

the Commander sent. The messenger said,

mA-ra shekast dAda, nezdIk shudan O da

"They broke through our defenses and

maidAn-e jang Amadan. lAken mA UnA-ra

came near into the battle, but we pushed

pas ba dAkhel-e shAr bOrdEm. lAken

them back into the city. But the enemy

dushman ba tIr andAzI shurO kadan O

started shooting arrows and some of our

chand nafar az askarA-e mA kushta shud.

soldiers were killed. Among them was

ke da bain-eshAn UrIAI hetI am bUd."

Uriah the Hittite."

`dAUd ba qAsed guft, "ba qUmAndAn

David said to the messenger, "Tell the

bugO, 'Ech parwA nadAra. da jang kushtan

Commander, 'It doesn't matter. In battle

O kushta shudan as. shAra maAsera kO O az

men kill and are killed. Surround the city and

bain bubar.' amrAe I gap qUmAndAn-ra

destroy it.' Tell this to the Commander

دلدارى بده."

وقت كه زن اوريا از مرگ

شوهر خود شنيد، ماتم كرد. بعد از

ماتم دارى، داود او را نكاح كرد. و آن زن

بعد از چند وقت يك بچه به دنيا

آورد. ليكن كار داود سبب

خشم خداوند شد.

deldarI bete."

to encourage him."

wakht-e ke zan-e UrIAI az marg-e

When Uriah's wife heard about her

shawar-e khud shunId, mAtam kad. bAd az

husband's death, she mourned. After

mAtam dArI, dAUd Ura nekA kad. O U zan

mourning, David married her, and she

bAd az chand wakht yak bacha da dunyA

after some time gave birth to a boy.

Awurd. lAken kAr-e dAUd sabab-e

But what David had done, resulted

khashmE khudAwand shud.

in God's wrath.

جواب خدا در مقابل گناهی داود

خداوند ناتان نبی پیش
داود روان کرد. او پیش داود آمده گفت:
"دو نفر بودن که یکی غریب و دیگری
پیشه دار بود.

آدم پولدار بسیار رمه داشت،
لیکن آدم غریب غیر از یک بره چیزی
نداشت. او همان بره را به خون جیگر همراهی
اولاد های خود کلان کرده بود. از نان خود
برایش میداد، از آب خود برایش میانداخت
و حتی همراهیش در یک بستر خواب میکرد.
مثل یک اولاد برایش بود.

خانه دولتمند یک روز مهمان

juwAb-e khudA
dar muqAbel-e gunA-e dAUd
God's Reaction
to David's Sin

khudAwand nAtAn-e nabl pEsh-e
God sent Nathan the prophet to
dAUd rawAn kad. U pEsh-e dAUd Amada guft,
David. He came before David and said,
"du nafar bUdan ke yakI gharIb O degEsh
"There were two men; one was poor and
paisadAr bUd.
the other was rich.

Adam-e pUldAr besyAr ramA dAsht,
"The rich man had lots of flocks, but
IAken Adam-e gharIb ghair az yak bara chlZe
the poor man had nothing except one lamb.
nadAsht. U amU bara-ra ba khUn-e jegar amrAe
He took great pains to bring up that lamb along
aolAdA-e khud kalAn kada bUd. az nAn-e khud
with his own children. He gave his own food to
bar-esh mEdAd, az ao-e khud bar-esh mendAkht
it, he gave his own water to it, and it even slept
O atA amrA-esh da yak bestar khao mEkad.
with him on his own mattres. It was like his
mesl-e yak aolAd bar-esh bUd.
own child.

khAnE daolatman yak rOz mEmAn
One day a guest came to the house

آمد. دولتمند از مال خود نگرفت،
تا برای مهمان خود پخته کند. عوض اش
او بره یک دانه غریب را گرفت و کشته
برای مهمان خود پخت.

داود از خشم میلرزید و گفت:
"به خدای زنده قسم که او آدم لایق
مرگ است! و باید چهارچند تاوان بدهد!
از خاطر که بی رحمانه این کار را کرده."

ناتان به داود گفت: "تو همان آدم
هستی! خداوند خدای اسرائیل میگوید، من
تو را پادشاه اسرائیل ساختم، و تو را از
بدی شائول پادشاه خلاص کردم.

"ما قصر او را که بادارت میشد،
همرای تمام آرامش به تو دادم. تو
را اختیاردار خاندان یهودا و

Amad. daolatman az mAl-e khud nagereft,
of the rich man. The rich man did not
tA bare mEmAn-e-khud pukhta kuna. EwAzhesh
take of his own. Instead he took the one and
U bara-e yak dAnE gharlba gereft O kUshTa
only lamb of the poor man, killed it and
bare mEmAn-e khud pukht.
cooked it for his guest.

dAUd az khashem mElarzId O guft,
David shook with fury and said, "By
"ba khudA-e zenda qasam ke U Adam lAeq-e
the living God, I swear that the man who did
marg as! O bAyad chAr chand tAWAnd beta!
this deserves to die! He must pay back four
az khater-e ke bEramAna I kAra kada."
times, because he did this without pity."

nAtAn ba dAUd guft, "tU amU Adam
Nathan said to David, "You are that
astI! khudAwand khudA-e esrAlI mEga 'ma
man! The Lord, God of Israel, says
tu-ra pAdshA-e-esrAlI sAkhtum, O tu-ra az
'I made you king of Israel, and for you
badI-e shAUI pAdshA khalAs kadum.
I finished the evil of King Saul.

"mA qasr-e U-ra ke bAdAret mEshud,
"I made you master of his palace and
katI tamAm-e-haram-esh ba tU dAdum. tu-
I gave you his harem of wives. I gave you
ra ekhtlArdAr-e khAnedAn-e yaHUdA O
authority over the House of Judah and

اسرائیل ساختم. و اگر این کل اش باز هم
برایت کم بود، میخواستی برایت باز هم
میدادم.

لیکن چرا از امر خدا سرکشی
کردی و این کار خطا از پیش آمد؟ تو
اوریا هیتی کشتی و جان او را گرفتی. تو
او را به شمشیر دشمن کشتی.

"از این خاطر خداوند میگوید که
شمشیر از گردن خاندانت پس
نمی شود. چرا که تو به سرکشی از امر
ما مرا بی عزت ساختی و زنهای مردم را
به زور برای خود گرفتی.

"خداوند میگوید از دست
خاندان خودت برای مصیبت خلق
میکنم و پیش چشم زن هایت را به

esrAll sAkhtum. O aga I kull-esh bAzAm
Israel. And if all of this was still too little
baret kam bUd, mEkhAstI baret bAzAm
for you, I would have given you still more.
mEdAdum.

"IAken cherA az amr-e khudA sarkashI
"But why did you rebel against God's
kadI O I kAr-e khata az pEsh-et Amad? tU
command and do this sinful act? You killed
UrIAI hetI kushtI O jAn-e U-ra gereftI. tU
Uriah the Hittite and took his wife. You
U-ra ba shamshIr-e dushman kushtI.
killed him with the sword of the enemy.

"az I khAter khudAwand mEga ke
"Because of this the Lord says that the
shamshIr az gardan-e khAnadAn-et pas
sword will not depart from the neck of your
namEsha. cherA ke tU ba sarkashI az amr-e
family. Because you rebelled against my
mA ma-ra bE ezat sAkhtI O zanA-e marduma
command, you dishonored me and took by
ba zOr bare khud gereftI.
violence another man's wife for yourself.

"khudAwand mEga az dest-e
"The Lord said that out of your own
khAnadAn-e khud-et baret mUsIbat khalq
family I will create calamity for you
mEkunum O pEsh-e chesm-et zanA-eta ba
and before your eyes I will give your wives

نزدیکترین کسريت ميدهم که در روز
 روشن پيش چشم همراهی شان هم
 بستر شوند. تو پت زنا کردی، ليکن ما
 در روز روشن زن هایت را به مردم
 ميدهم."

داود گفت: "من پيش خداوند
 گناه کار هستم."

ناتان گفت: "خدا گناهی تو را
 پاک کرده. از مرگ خلاص هستی. ليکن از
 خاطر که به این کار ات دشمنی خداوند را
 خوش ساختی. بچه ات زنده نمی ماند
 و مي میرد.

بعد از رفتن نبی، بچه داود و
 بتشيبا مريض شد. داود هفت شبانه روز
 روی به خاک افتاد و هیچ چیز نخورد.

nezdIktarIn kasrAyet mEtum ke da rOz-e
to someone close to you, so that in broad
rOshan pEsh-e chesm-et amrAeshAn am
daylight before your eyes he will lay with
bestar shawan. tU put zenA kadI, lAken mA
them. You secretly committed adultery, but
da rOz-e rOshan zanA-eta ba mardum
I will give your wives to men in broad
mEtum."
daylight."

dAUd guft, "ma pEsh-e khudAwand
David said, "I have sinned before God."
gunAgAr astum."

nAtAn guft, "khudA gunA-e tUra
Nathan said, "God has taken away
pAk kada. az marg khalAs astI. lAken az
your sin. You are not going to die. But
khater-e ke ba I kAr-et dushman-e khudAwanda
by doing this, you have made God's enemies
khush sAkhtI. bachEt zenda namEmAna
happy. Your son will not live, but die.
O mEmura.

bAd az raftan-e-nabI, bachE dAUd O
After the prophet left, the son of David
betsheba marIz shud. dAUd aft shawAna rOz
and Bethsheba became sick. David for seven
rUi ba khAk aftAd O Ech chIz nakhOrd.
nights and days fell on his face and did not
eat anything.

آخر طفل مرد . وقت که داود
 فهمید پسرش مرده ، برخاست ، غسل کرد ،
 کالایی پاک پوشید و بعد از رفتن به خانه
 خدا خانه خود آمد . نان خورد ، و
 رفته بتشیا زن خود را تسلی داد و
 همایش هم بستر شد . او زن حمل گرفت
 و سلیمان نبی را به دنیا آورد .
 خداوند سلیمان را دوست داشت .
 سلیمان پادشاه کلانترین اسرائیل شد .

Akher tefel mOrd. wakhte ke dAUd
In the end, the child died. When David
famId pesar-esh mOrda, khEst, ghusul kad,
realized his son was dead, he got up, washed
kalA-e pak pOshId O bAd az raftan ba khAnE
himself, put on clean clothes, and after going
khudA khAnE-khud Amad . nAn khOrd, O
to God's House, came to his own house.
rafta batsheba zan-e khuda tasall dAd O
He ate and then went to Bathsheba his wife
amrAesh am bestar shud. U zan Amel gereft
and comforted he and slept with her. She
O sullmAn nabl-ra ba dunyA Awurd.
became pregnant and gave birth to the
khudAwand sullmAn-ra dOst dAsht.
prophet Solomon. God loved Solomon.
sullmAn padshA-e kAlAntarIn-e esrAlI shud.
Solomon became the greatest King of Israel.

ایلیا

پادشاه داود پیر شد و مرد .

پسرش ، سلیمان که مادرش بتشیا

بود ، پادشاه نو شد .

سلیمان خدا را بسیار دوست

داشت . از این خاطر ، خدا او را بسیار عقل

و قدرت داد . زیر قاعده سلیمان مردم

آرام بود ، فراوانی داشتن ، و موفق بودن .

بعد از پادشاهی سلیمان ، دیگر

پادشاه آمدن ، لیکن دوستی برای خدا

کمتر و کمتر شد . میخواست که مثل

مملکت ها دورش شون . نفر های

این مملکتها بت پرست بودن ، و آهسته آهسته

مردم سلیمان هم بت پرست شدن .

EIIA

Elijah

pAdshA-e dAUd pIr shud O mOrd.

King David grew old and died. His

pesar-esh, sullmAn ke mader-esh betsheba

son, Soloman whose mother was

bUd, pAdshA-e nao shud.

Bathsheba, became the new king.

sullmAn khudA-ra besyAr dOst

Soloman loved God very much. Because

dAsht. az I khAter, khudA Ura besyAr aqel

of this, God gave him much wisdom and power

O qudrat dAd. zEr-e qaeda sullmAn mardum

Under the rule of Solomon, the people were

Aram bUd, ferAwAnI dAshtan, O mOAfaq bUdan.

peaceful, had plenty and were successful.

bAd az padshA-e sullmAn, dega

After King Solomon, other kings

padshA Amadan, lAken dOstI bare khudA

came, but their love for God became less

kamtar O kamtar shud. mEkhAst ke mesl-e

and less. They wanted to become like the

mamlakatA-e daur-esh shawan. nafarA-e

countries around them. The people of these

I mamlakatA budparast bUdan, O AstA AstA

countries were idol worshippers, and slowly,

mardum-sullmAn am budparast shudan.

slowly the people also became idol worshippers.

خدا خودش از یادش رفت و یک بت
به نام بیل پرستش کردن .

خدا یک نبی داشت به نام
ایلیا . خدا به او گفت که از گناه کاری
مردم خودش قهر شد . خدا او را
گفت که پیش پادشاه شان برو و به او
بگو که باران بسته میشه .

ایلیا نبی خدا بود . او پیش
پادشاه آمده گفت: " به امر خدا باران
از این مملکت برداشته شد تا روزی که باز
من خواسته باشم ."

پادشاه ایلیا را نمی شناخت . ایلیا
آدم چین دار بود که لنگی کلان بسته
کرده بود . آخاب پادشاه از دیدن او به آن قسم
حیران شده بود و میگفت: "این آدم عجیب و
غریب کی است؟"

khudA-e khudesh az yAdesh raft O yak bud
They forgot their own God and worshipped
ba nAm-e bEl parastesh kadan.
a god named Baal.

khudA yak nabI dAsht ban nam-e
God had a prophet named Elijah. God
ElIA. khudA ba U guft ke az gunakar-e
said to him that he was angry with the peoples'
mardum-e khudesh qAr shud. khudA Ura
sin. God told him to go to the king and say
guft ke pEsh-e padshA-eshAn bUrO O ba U
that there would be no more rain.
bUgO ke bArAn basta mEsha.

ElIA nabI khudA bUd. U pEsh-e
Elijah was God's prophet. He went
pAdshA Amada guft, "ba amr-e khudA bArAn
to the king and said, "By God's command,
az I mamlakat wardAshta shud tA rOz-e ke bAz
rain will be withheld from this country until
ma khAsta bAshum."
the day I say so."

pAdshA ElIAra namEshenAkht. ElIA
The king did not know Elijah. Elijah wore
Adam-e chapandAr bUd ke lungI kalAn basta
a long robe and a large turban wound on his
kada bUd. akhAb pAdshA az dIdan-e U ba U
head. On seeing him, King Ahab was surprised
qesm airAn shuda bUd O mEguft, "I Adam-e ajIb
and said, "Who is this strange and amazing man?"
O gharIb kIs?"

بعد از آن روز کسی باران را به
چشم ندید. یک روز تیر شد. دو روز تیر
شد، یک ماه و سال تیر شد. در کل
مملکت یک قطره آب از باران پیدا
نمی شد.

چاه ها خشک شد. دریا تنها قطره
قطره میچکید. باغ ها و میدان چوب وره
خوشک شد. قحطی شد. انسان و حیوان از
تشنگی زبانک میزدند. کسی یک قطره
آب خوردن نمیافت. پشت یک پیاله آب
مردم از شهر به ده و از ده به شهر
میرفتن. میخاسب که خدا آن ها را آب بدهد،
لیکن نمیخاسب خدا پرستش کرده.

سه سال تمام به این قسم تیر شد.
و در روی زمین گیاهی تازه یا سبزه دیده

bAd az U rOz kasI bArAna ba
After that day, no one saw any rain.
cheshm nadId. yak rOz tEr shud. du rOz tEr
One day passed, two days passed, a month
shud, yak mA O sAl tEr shud. da kull-e
and a year passed. In the whole country
mamlakat yak qatra ao az bArAn paidA
not a drop of rain water could be found.
namEshud.

chaA khOsk shud. daryA tanA qatra
The wells went dry. The river only
qatra mEchakId. baghA O maidAn chOb warI
had a trickle in it. The gardens and fields were as
khOsk shud. qAtI shud. ensAn O aiwAn az
dry as wood. It was famine. People and animals
tushnagI zubAnAk mEzadan. kasI yak qatra
were so thirsty their tongues hung out. People
ao-e khOrdan namyAft. pusht-e pyAla-e ao
could not find a drop of water to drink. People
mardum az shAr ba dE O az dE ba shAr
were walking from the city to village, and
mEraftan. mEkhAst ke khudA UnAra ao beta,
from village to city to find a cup of water.
IAken namEkhAst khudA parastesh kuna.
They wanted God to give them water, but
they did not want to worship him.

sE sAl-e tamAm ba I qesm tEr shud.
Three years passed this way. And on
O da rUi zamIn glA-e tAza yA sabza dIda
the ground no green or fresh plants could be

نمیشد. مردم آب از خاطر که کم بود
واز خاطر که خلاص، نشود کولی میکردن.

آخر پادشاه میخواست ایلیا پیدا
کند و او را مجبور بسازد باران را و آب را
جاری کند.

خداوند به ایلیا گفت: "حالا پیش
پادشاه برو. به او بگو: "تو و کل کسی
که بت میپرستید سر کوه بیاید. و در آنجا
شما برای بیل قربانی کنید. و ما برای
خدا قربانی. هر کس که به آتش آسمانی
سوخته شد، همان خدا باشد."

پادشاه جار زد و به مردم گفت که
سر کوه جمع شوند. به لک و کروار نفر جمع
شد، و کل کوه را نفر گرفت. پادشاه و
ملکه هم آمدن.

namEshud. mardum ao az khater-e ke kam bUD
seen. Because there was so little water, and
O az khater-e ke khalAs, nasha kulI mEkadan.
because of no water, people gargled water.

Akher pAdshA mEkhAst EIIA paidA
In the end, the king wanted to find
kuna O U-ra majbUr besAza bArAna O ao-ra
Elijah and make him cause rain to flow again.
jArI kuna.

khudAwand ba EIIA guft, "Ale pEsh-e
God said to Elijah, "Now go to the king
pAdshA burO. ba U bugO 'tU O kull-e kasI
and say to him, 'You and all those who worship
ke but mEparastEn sare kO byAyEn. O da unja
idols, come to the mountain. And there make
shumA bare bEl qurbAnI kunEn. O mA bare
a sacrifice to Baal. I will do the same for God.
khudA qurbAnI. ar kas ke ba AteshI AsmAnI
The one whose sacrifice gets burned up by
sOkhta shud, amU khudA bAsha.""
fire from the sky, that one will be God.'"

pAdshA jAr zad O ba mardum guft ke
The king sent out a proclamation telling
sare kO jam shawan. ba lak O kurur nafar jam
the people to gather on the mountain. By the
shud, O kull-e kOra nafar gereft. pAdshA O
thousands, people gathered, and the mountain
mAIEka am Amadan.
was covered with people. The king and queen
also came.

ایلیا به مردم گفت: "منافقت

خوب نیست مرد باشید. یا خدا پرست

شوید یا بیل پرست. حالا فرق حق و نا حق

معلوم میشود."

ایلیا به کاهن بیل گفت: "اول بیل

پرست ها قربانی کنند." آنها قربانی کردن

و انتظار بودن که قربانی ایشان به آتش

آسمانی بسوزد. نیم ساعت شد. یک ساعت شد.

دو ساعت و سه ساعت شد، لیکن آتش از آسمان

نیامد. صبح بود، چاشت شد. مردم

نا طاقت شدن. بیل پرست ها بسیار خیز و جست

داشتن. همین میگفتن: "ای بیل، ای بیل.

ای بیل. صدای ما را بشنو."

ایلیا آنها را ریشخند میکرد و

میگفت: "دیگر هم غالمغال کنید. البته

EIIA ba mardum guft, "munAfeqat

Elijah said to the people, "It's not good

khUb nEs mard bAshEn. yA khudA parast

for the people to be two-sided. Either worship

shawEn yA bEl parast. Ale farq-e aq O nAq

God, or worship Baal. Now the difference

mAlUm mEsha."

between wrong and right will be revealed."

EIIA ba kAhenA-e bEl guft, "awal bEl

Elijah said to the priests of Baal, "First

parastA qurbAnI kunan." unA qurbAnI kadan

worship Baal and sacrifice to him." They got it

O entezAr bUdan ke qurbAnI-eshan ba Atesh-e

ready and waited for their sacrifice to be

AsmanI busOzA. nIm sAt shud. yak sAt shud.

burned up by fire from heaven. Half an hour

dU sAt O sE sAt shud, lAken Atesh az Asman

passed, one hour, two and three hours, but

nAmad. sOb bUd, chAsht shud. mardum

no fire came. Morning past, and noon came.

nAtAqat shudan. bEl parasta besyAr khEz O

The people became impatient. The Baal

just dAshtan. amE mEguftan, "O bEl, O bEl,

worshippers made many contortions and said,

O bEl. sadA-e mA-ra beshnao."

"Oh Baal, oh Baal, hear our call."

EIIA UnA-ra rIshkhand mEkad O

Elijah made fun of them and said,

mEguft, "degAm ghAlmaghAl kunEn. albata

"Make some more commotion. He must

خواب است."

بیل پرسته ها خود را همراهی کارد تکه
تکه کردن تا که از جان شان خون برآمد.
آنها فکر میکردن بیل حتماً سر شان
دل میسوزاند. لیکن بیل کدام توجه
سر شان نکرد، از خاطر که بیل خدا
نبود. فقط آنها فکر میکردن که خدا است.
الیاس گفت: "البته بیل جواب چای رفته."

چاشت بود، دیگر شد. و آتش نیامد.
ایلیا گفت "نوبت شما خلاص شد. حالا
نوبت ما است."

او یک قربانی کرد. او را سر یک
محراب ماند و از چشمه سرکوه امر کرد
که آب آوردن و محراب و قربانی را از آب
شت و پت ساختن. بعد از او ایلیا دعا کرد و

khao as."
be sleeping."

bEl parasta khuda amrAe kard teka
The Baal worshippers cut themselves
teka kadan tA az jAn-eshAn khUn barAmad.
with knives until blood flowed from their
UnA feker mEkadan bEl atman sar-eshAn
bodies. They thought Baal must surely
del mEsOzAna. lAken bEl kudAm tawajO
have pity on them. But Baal didn't pay
sar-eshAn nakad, az khAter-e ke bEl khudA
any attention, because Baal was not God.
nabUd. faqat UnA feker mEkadan ke khudAs.
They only thought he was God. Elijah said,
elyAs guft. "albata bEl jawAb chai rafta."
"Perhaps Baal has gone to the toilet."

chAsht bud, dIgar shud, O Atesh nAmad.
Noon passed, it became afternoon, no
ElIA guft, "nObat-e shumA khAlas shud. Ale
fire came. Elijah said, "Your turn is finished.
nObat-e mas."
Now it's my turn."

U yak qurbAnI kad. U-ra sare yak
He prepared his sacrifice. He put it
mErAb mAnd O az cheshmE sar-e kO amr kad
on an altar and from a spring on the mountain
ke ao Awaurdan O mErAb O qurbAnI-ra az ao
he ordered water to be brought and his sacrifice
shet O pet sAkhtan. bAd az U ElIA duA kad O
to be soaked with water. After that Elijah

گفت: "خدایا، قدرت خود را نشان بده."

دفعه‌آتش آسمانی مثل الماسک

آمد و قربانی را و تمام زمین و

جایی که قربانی در آنجا بود سوختاند.

عین سنگها قوغ آتش میسوختن .

مردم که این را دیدن به یک صدا

گفتن: "بیشک خدایت قدرت دارد .

او خدایی ما است . ما او را میپرستیم."

در آن روز مردم از بیل پرستی

خلاص کردن و باز خدا پرست شدن .

بعد از آن ایلیا پیش خدا دعا

کرد، و روی به خاک افتید، و گفت: "ای خدا،

باران را روان کن." پس به نفر خود

گفت: "برو، سیل کن، که از دریا ابر

guft, "khudAyA, qudrat-e khud-ra neshAn bete."
prayed and said, "Oh God, show your power."

dafatan AteshI AsmAnI mesl-e almAsak

Immediately, fire like lightening came

Amad O qurbAnI-ra O tamAm-e zamIn O

and burned up the sacrifice, the ground

jAi-ra ke qurbAnI da unja bUd sOkhtan.

and the place where the sacrifice was.

Ein sangA qOgh-e Atesh mEsOkhtan.

Even the stones were set ablaze.

mardum ke I-rA dIdan ba yak sadA

The people who saw this, with one voice

guftan, "bE shak khudA-et qudrat dAra.

said, "Without a doubt, your God has power.

U khudA-e mAs. mA U-rA mEparastEm.

That is our God. We will worship him."

da U rOz mardum az bEl parastI

On that day the people left idol worship

khalAs shudan O bas khudA parast shudan.

and again became God worshippers

bAd az U EIIA pEsh-e khudA duA

After that, Elijah prayed to God,

kad, O rUi ba khAk aftId, O guft "ai khudA,

falling on his face, and said, "Oh God,

bArAn-a rawAn kO." pas ba nafar-e khud

send rain." Then he said to his servant,

guft, "burO, sail kO, ke az daryA aber

"Go, look, and see if a cloud is visible

معلوم میشود یا نه."

نفر آمد گفت: "نی." ایلیا

گفت: "باز برو." و دیگر دعا کرد.

نفر شش دفعه رفت و آمد،

لیکن آسمان صاف صاف بود. لیکن دفعه

هفتم نفر آمد و گفت: "برابری یک

قف دست ابر از دریا بالا شد."

ایلیا گفت: "برو به پادشاه آخاب

بگو که زود برو که باران شروع میشود."

آخاب به گادی چهار اسب بالا

شد و همراهی کل ده برای خود از سر کوه

طرف شهر پایان شد. ایلیا در گادی بالا

نشد، لیکن به قوت خدا از گادی کرده

تیز تر میرفت. باران شروع شده همه چیز

mAlUm mEsha yA nE."

over the sea or not."

nafar Amad O guft, "nE" EIIA

The servant came and said, "No."

guft, "bAz burO." O dega dUa kad.

Elijah said, "Go again." Again he prayed.

nafar shash dafa raft O Amad,

The servant went and returned

lAken AsmAn sAf-e sAf bUd. lAken dafE

six times, but the sky was clear as clear.

aftum nafar Amad O guft "barObar-e yak

But the seventh time, the servant came and

qaf-e dest aber az daryA bAlA shud."

said, "A cloud the size of a man's hand

has risen from the sea."

EIIA guft, "burO ba padshA-e akhAb

Elijah said, "Go and tell King Ahab to

bugO ke zUd burO ke bArAn shurO mEsha."

quickly leave because it is starting to rain."

akhAb ba gAdI-e chAr asp-a bAlA

Ahab got into his chariot and with

shud O amrAe kull-e da bare khud az sar-e kO

all his court came down from the mountain

taraf-e shAr pAyAn shud. EIIA da gAdI bAlA

and headed toward the city. Elijah did not

nashud, lAken ba quwat-e khudA az gAdI kada

get into a chariot, but by God's power, he ran

tEztar mErAft. bArAn shurO shuda ama chIz-a

faster than a chariot. The rain started.

سیراب ساخت . تشنگی هم شیشت

sErao sAkht. tushnAglam shIsht.

Everything got soaked . Thirst was over.

جرئت دانیال

تا کار راست را بکند

بعد از این که مردم اسرائیل باز در
گناه بسیار پیش رفتن، خدا نبوکدنصر
پادشاه بابل را قوت داد که شهر
اورشلیم را بگیرد و کل مردم را برای
غلامی و کنیزی به بابل ببرد. در بابل
نبوکدنصر امر کرد که از بین یهود
چند بچه جوان، قوی و لایق را انتخاب
کنند و به آنها نان خوب و تعلیم بدهد.

به امر پادشاه چند نفر برای این
کار انتخاب شدن. دانیال، شدراک،
میشک و عبیدانغو در بین آنها بودن.
دانیال و رفیق هایش به خاطر از این که

jurat-e dAnyAl
tA kar-e rast-ra bukunad
Daniel Daring to Do Right

bAd az I ke mardum-e esrAlI bAz da
After this, when the people of God Israel
gunA besyAr pEsh raftan, khudA nabukatnaser
again quickly went into sin, God gave power
pAdshA-e bAbula qUwat dAd ke shAr-e
to Nebuchadnezzar the king of Babylon, to
Urshallm-ra bIgIra O kull-e marduma bare
capture Jerusalem and take all the people
ghUIAmI O kanIzI ba bAbul bubara. da bAbul
to Babylon as slaves and maid servants. In
nabukatnaser amr kad ke az bain-e yahUd
Babylon, Nebuchadnezzar ordered that some
chand bachE jAwAn, qawI O lAeqa entekhAb
of the young boys from the tribe of Judah who
kunan O ba UnA nAn-e khUb O tAlIm betan.
were strong and intelligent, be chosen and
given good food & education.

ba amr-e pAdshA chand nafar bare I
By the king's order, some men were
kAr entekhAb shudan. dAnyAl, shudrAk,
chosen for this. Daniel, Shadrach,
mIshAk O abednaghO da bain-e UnA bUdan.
Meshach, and Abednego were among
dAnyAl O rafIqA-esh ba khAter-e az I ke
them. Daniel and his friends, because

خوردن نان پادشاه برایشان حلال
نبود، گفتن "ما از این نان نمی خوریم."

خادم پادشاه گفت: "شما ما
را به کشتن می‌دهد. اگر لاغر بایید
کار ما زهر است."

دانیال گفت: "خیر است. فقط ده روز
ما را بایید که ترکاری و آب خوردن
بخوریم، و بعد از ده روز اگر ما لاغر
شدیم یا چاق نشدیم، باز هر قسم
گوشت که ما را می‌دهید، میخوریم."

خادم پادشاه می‌گفت: "قبول اس."

بعد از ده روز که دانیال و رفیق هایش
وزن شدن، معلوم شد که لاغر نشده
بودن، و مغز شان هم خوب کار میکرد.

khOrdan-e nAn-e pAdshA bareshAn alAl
the king's food was ceremonially unclean
nabUd, guftan "mA az I nAn namEkhurEm."
for them, said, "We will not eat this food."

khAdem-e pAdshA guft, "shumA mA-
The king's servant said, "You will get
ra ba kushtan mEtEn. aga lAghar bAnEn
me killed. If you become skinny, my work
kAr-e mA zAr as.
is poison."

dAnyAl guft, "khair as. faqat dA rOz
Daniel said, "It's all right. For only
mA-ra bAnEn ke tarkArI O ao-e khOrdan
ten days, give us vegetables and water to
bukhurEm, O bAd az da rOz aga mA lAghar
eat. After the ten days, if we have become
shudEm yA chAgh nashudEm, bAz ar qesm
thin instead of fat, then we will eat what-
gOsht ke mA-ra mEtEn, mEkhurEm."
ever meat you give us."

khAdem-e pAdshA mEguft, "qabUl as."
The king's servant said, "It's agreed."

bAd az da rOz ke dAnyAl O rafIqA-esh
After ten days when Daniel and his friends
wazen shudan, mAlUm shud ke lAghar nashuda
were weighed, it was clear that they had not
bUdan, O maghz-eshAnAm khUb kAr mEkad.
become thin and their minds were good.

دانیال و رفیق هایش سه سال زیر تعلیم
بودن. بعد از آن سه سال به خضور نبوکدنصر
پادشاه بابل رفتن. و پادشاه بعد از
دیدن آنها گفت: "از بین بابل کسی مثل
آنها لایق و فهمیده نیست."

نبوکدنصر دانیال، شدرك، میشك
و عبیدانغو را در مملکت خود حاکم
مقرر کرد.

نبوکدنصر از آنها خوش بود و
خدا همراهی او چهار نفر بود.
نبوکدنصر میگفت: "این چهار نفر جوهره
ندارند، و عقل شان در چند عقل کل
دانشمندان بابل است.

دانیال و رفیق هایش شاهد خدا

dAnyAl O rafIqA-esh sE sAl zEr-e tAllm
Daniel and his friends were in training for
bUdan. bAd az U sE sAl ba uzUr-e nabukatnaser
three years. After those three years, they went
pAdshA-e bAbul raftan. O pAdshA bAd az
into the presence of Nebuchadnessar, King of
dIdan-e UnA guft, "az bain-e bAbul kase mesl-e
Babylon. After seeing them, the king said, "In
UnA lAeq O fAmIda nEs."
all of Babylon, there is no one as intelligent
and knowledgeable as they."

nabukatnaser dAnyAl, shudrAk, mIshAk
Nebuchadnessar appointed Daniel,
O abednaghO-ra da mamlakat-e khud Aqem
Shadrach, Meshach and Abednego as rulers
muqarar kad.
in his country.

nabukatnaser az UnA khush bUd O
Nebuchadnezzar was happy with
khudA amrAe U chAr nafar bUd.
them, and God was with those four men.
nabukatnaser mEguft "I chAr nafar jUrA
Nebuchadnezzar said, "These four men
nadAran, O aqlEshAn da chand aqlE kull-e
have no equals, and their wisdom is as
dAneshmandA-e bAbul as.
the wisdom of all the wisemen of Babylon.

dAnyAl O rafIqA-esh shAed-e khudA
Daniel and his friends were witnesses

بودن. خدا به آنها را کمک میکرد، از
خاطر که آنها همیشه برای خدمت
خدا تیار بودن.

bUdan. khudA ba UnA-ra kOmak mEkad, az
of God. God was helping them, because
khAter-e ke UnA amEsha bare khedmat-e
they were always ready to serve God.
khudA tayAr bUdan.

خواب نبوکدناسر

نبوکدناسر، پادشاه بابل، خواب
دید که او را بسیار پریشان ساخت. مشکل
این بود که او وقت بیدار می شد، خواب
خود را فراموش میکرد. و کل آدم های
فهمیده مملکت خود را خواست و گفت:
"زود بگوید خواب من و معنی او چی است."

آنها گفتن: "در دنیا تا امروز کسی
نمیتواند هم خواب و هم معنی خواب بگوید.
شما خواب تانرا بگوید که ما معنی
کنیم."

پادشاه گفت: "حالی که معنی خواب
مرا نمی گوید، صبا کل تان کشته می شوید."

khao-e nabukadnaser *A Kings Dream*

nabukatnaser, pAdshAe bAbel, khao
Nebuchadnezzar, King of Babylon, had
dId ke Ura besyAr pereshAn sAkht. mushkel
a dream that troubled him a lot. The trouble
I bud ke U wakht-e bEdAr mEshud, khao-e
was that when he awoke, he forgot what his
khuda farAmOsh mEkad. U kull-e AdamA-e
dream was. He called together all the wise
fAmIdE mamlakat-e khuda khAst O guft,
men of his kingdom and said, "Quickly tell me
"zUd bugOyEn khao-e ma O mAnA-e U chIs."
what my dream was and its meaning."

UnA guftan, "da dunyA tA emrOz
They said, "In all the world and until
kasI namEtana am khao O am mAnA-e khaoa
today, no one can tell both the dream and its
bugOya. shumA khao-e tanA bugOyEn ke mA
meaning. Tell your dream so we can give
mAnA kunEm."
the meaning."

pAdshA guft, "Ale ke mAnA-e khao-e
The king said, "Now if you don't tell me
mara namEgEn, sabA kulletAn khushta mEshEn."
my dream, all of you will be killed tomorrow."

به امر پادشاه کل آدم های
 فهمیده مملکت بندی شدن. وقت که
 عسکرها برای گرفتن دانیال و رفیقش
 آمدن، آنها گفتن "چی گپاست؟ چی ریخته
 و چی پاشیده؟"

عسکرها گفتن: "معنی خواب
 پادشاه را کسی نفهمید. از او خاطر او قهر
 شده و میخواهد کل آدم های فهمیده
 کشته شوند."

دانیال گفت: "عجله کار شیطان
 است. من پیش پادشاه میروم و از او
 مهلت میخواهم."

دانیال پیش نبوکدناسر رفت
 و مهلت گرفت. در شب آن روز شدرک،
 میشک و ابینداغو، رفیق های دانیال، و

ba amr-e pAdshA kull-e AdamA-e
By the king's command, all the wise
fAmIdE mamlakat bandI shudan. wakht-e ke
men in the country were imprisoned. When
askarA bare gereftan-e dAnyAl O raflqAesh
the soldiers came for Daniel and his friends,
Amadan, UnA guftan "chI gap as? chI rEkhta
they said, "What's going on? What spilled
O chI pAshIda?"
and what spread?"

askarA guftan, "mAnA-e khao-e
The soldiers said, "No one can tell
pAdshAra kasI nafAmId. az U khAter U qar
the meaning of the king's dream. For this
shuda O mEkhAya kull-e AdamA-e fAmIda
reason he is angry and wants all the wise
kushta shawan."
men killed."

dAnyAl guft, "ajala kAr-e shaitAn
Daniel said, "Haste is Satan's work.
as. ma pEsh-e pAdshA mErum O az U mOlat
I'll go to the king and ask for an extention
mEkhAyum."
of time."

dAnyAl pEsh-e nabukatnaser raft
Daniel went before Nebuchadnessar
O mOlat gereft. da shao-e U rOz shudrAk,
and got more time. That same night, Shadrach,
mIshAk O abednaghO, raflqA-e dAnyAl, O
Meshach and Abednego, Daniel's friends, and

خود دانیال تا نزدیکی صبح دعا کردن.

بعد از آن دانیال پیش پادشاه

رفته، به او گفت: "من معنی خواب ترا

نمیفهمم، لیکن خدایی آسمان و زمین

که هر چیز به او معلوم است، این اسرار را به ما

بیان کرد. بلی! خواب شما این بود که

دیدین پیش روی تان یک مجسمه

کلان پیدا شد که سرش طلا، تنه و

بازویش نقره، شکم و لنگش برنج،

و پایش گلی و آهنی بود.

"یک سنگ کلان پیدا شد

و قف پای مجسمه را شکستاند.

این کار که شد مجسمه خود به خود تکه تکه

شد و خاکستر شد و شمال کل اش را

برد. لیکن او سنگ اینقدر کلان شد که کل

دنیا پر شد.

khud-e dAnyAl tA nazdIk-e sOb duA kadan.

Daniel prayed until morning.

bAd az U dAnyAl pEsh-e pAdshA

After that, Daniel went to the king

rafta, ba U guft, "ma mAnA-e khao-e tu-ra

and said, "I do not understand the meaning

namEfAmum, lAken khudA-e AsmAn O zamIn

of your dream, but the God of heaven and

ke ar chIz ba U mAlUm as, I asrAra ba mA

earth who understands all things, he has

baiAn kad. balE! khao-e shumA I bUd ke

explained this secret to me. Yes! Your

dIdEn pEsh-e rUi-etAn yak mujasamE

dream was this. You saw in front of you

kalAn paidA shud ke sar-esh telA, tan O

a large statue with a head of gold, a trunk

bAzU-esh nuqra, skekam O leng-esh berenj,

and arms of silver, stomach and legs of

O pAyesh geli O AinI bUd.

bronze and feet of clay and iron.

"yak sang-e kalAn paida shud

"A large stone appeared and broke the

O qaf-e pAi mujasama shekestand. I kar ke

feet of the statue. When this happened,

shud mujasama khud ba khud teka teka shud O

the statue collapsed and became dust, and

khAkestar shud O shamAl kull-eshA bOrd.

the wind blew it all away. But the stone

lAken U sang eqa kalan shud ke kull e

became large and filled the whole earth.

dunYA pUr shud.

"معنی این خواب اینست که شما

پادشاه کلان و سر همه هستین. بعد

از شما یک پادشاهی دیگر است که ضعیفتر است.

بعد از او یک پادشاهی دیگر میآید که او از

پادشاهی دوم کرده هم ضعیفتر است. در

آخر یک پادشاهی میآید که نیم اش قوی

و نیم اش ضعیف است. بعد از او پادشاهی خدا

شروع میشود که دنیا را پر میکند و

کل پادشاهی دنیا را خلاص میکند.

"خدا این چیز را به شما که سر

همه هستین، خبر داد."

نبوکدناسر به پای دانیال افتاد

و گفت: "به راستی خدایی شما حق است."

نبوکدناسر دانیال را وزیر دستی

راست خود ساخت، و به خواش دانیال

"mAnA-e I khao Is ke shumA

"The meaning of the dream is this:

pAdshA-e kalAn O sar-e ama astEn. bAd

You are a great king and above all. After

az shumA yak pAdshAI degas ke zalfatar as.

you there will be come another kingdom

bAd az U yak pAdshAI dega myAya ke U az

that is weaker. After that another kingdom

pAdshAI-e duwum kada am zalfatar as. da

which will be weaker than the second one.

Akher yak pAdshAI myAyA ke nImesh qawI

Finally, a kingdom which is half strong and

O nImesh zalf as. bAd az U pAdshAI-e khudA

half weak. After that, the kingdom of God will

shurO mEsha ke dunyAra pUr mEkuna O

start and fill the earth, and finish the

kull-e pAdshAI-e dunyAra khalAs mEkuna.

kingdoms of the world.

"khudA I chlZa-ra ba shumA ke sar-e

"God is telling you these things because

ama astEn, khabar dAd."

you are over everything."

nabukatnaser ba pAi dAnyAl aftAd

Nebuchadnezzar fell at Daniel's feet

O guft, "ba rAstI khudA-e shumA aq as."

and said, "It's the truth that your God

nabukatnaser dAnyAla wazIr-e dest-e

is true." Nebuchadnezzar made Daniel

rAst-e khud sAkht, O ba khAyesh-e dAnyAl

the government minister at his right hand,

نبوکدناسر رفیق های او شدرك , میشك
و ایندغو در چهار طرف بابل
حکمرانی کلان مقرر کرد.

nabukatnaser rafiqA-e U shadrAk, mIshak
and by Daniel's request, appointed his
O abednaghO da chAr taraf-e bAbel
friends, Shadrach, Meshach & Abednego
ukUmrAn-e kalAn muqarar kad.
as top administrators of Babylon.

آتش سوزان

نبوکدنصر، پادشاه بابل،

امر کرد که مجسمه از طلا ساخته شود .

این مجسمه یک گدی که کلان بود، که سه

متر بر اش بود و سی متر درازی اش .

پادشاه امر کرد که کل مردم

این بت را پرستش کنند، و هر که به بت سجده

نکند در آتش سوزان انداخته میشود .

پادشاه امر کرد که یک دسته ساز

آنجا باشد، و وقت که ساز شروع میشود،

مردم خود را در پای بت پرتن و وقت

ساز چپ شود برخیزند .

Atesh-e sOzan The Fiery Furnace

nabukatnaser, pAdshA-e bAbul,

Nebuchadnezzar, King of Babylon,

amr kad ke mujasama az telA sAkhta shawa.

ordered a gold statue be made. This statue

I mujasama yak gudI ke kalAn bUd, ke sE

was a huge idol, 3 meters wide and

meter baresh bUd O sI meter darAzIsh.

30 meters high.

pAdshA amr kad ke kull-e mardum

The king ordered all the people to

I buta parastesh kunan, O ar kI ba but sajda

worship this idol, and anyone who did not

nakuna da Atesh-e sOzan andAkhta mEsha.

bow down before it, would be thrown into

a burning fire.

pAdshA amr kad ke yak desta sAz

The king ordered a musical band to

unja bAsha, O wakht-e ke sAz shurO mEsha,

be there, and when the music started to play,

mardum khuda da pAi but partan O wakht-e

the people were to throw themselves before

sAz chOp shawa bekhEzan.

the idol, and when the music stopped,

to rise again.

سه نفر خدا پرست، یعنی
 شدرک، میشک، و عبیدانغو، و به بت
 سجده نکردند. اونا که دیدن به پادشاه
 خبر دادن و گفت: "ای پادشاه چی
 بی خبر شستی که سه نفر حاکم ات به
 بت سجده نکردن."

پادشاه شدرک، میشک، و
 عبیدانغو را طلب پست و برایشان گفت،
 "میگویند شما به بت سجده نکردید. این
 گپ راست است یا دروغ؟"

گفتن "راست راس است."
 پادشاه گفت: "یک پیره دیگر هم برایتان
 وقت میدهم، که به بت سجده کنید. اگر
 نکنید، و واه به جان تان!"

او سه نفر گفتن: "ما نی از تو

sE nafar khudA parast, yAne
Three men worshipped God,
shudrAk, mIshAk O Aabednagh, O ba but
Shadrach, Meshach and Abednego, and
sajda nakadan. unA ke dIdan ba pAdshA
did not bow down. Those who knew told
khavar dAdan O guft, "ai pAdshA chI
the king, "Oh King, you sit uninformed
bEkhabar shIshtI ke sE nafar Akem-et ba
that three of your governors did not bow
but sajda nakadan."
before the idol."

pAdshA shudrAk, mIshAk, O
The king ordered Shadrach, _____
abednaghO-ra talbIst O bareshAn guft,
Meshach and Abednego to come and
"mEgan shumA ba but sajda nakunEn. I
said, "They say you are not bowing to the
gap rAs as yA durOgh?"
idol. Is this true or a lie?"

guftan "rAst-e rAs as."
They said, "That's right."
pAdshA guft, "yak pEra degAm baretAn
The king said, "I'll give you another
wakht mEtum, ke ba but sajda kunEn. aga
chance to bow before the idol. If you do not,
nakunEn, O wa ba jAnetAn!"
not, woe to your bodies!"

U sE nafar guftan, "mA nE az tU
Those three men said, "We are not

میترسیم، نی از آتش ات. دست ات از اینجا
تا لندن خلاص!"

اگر تو ما را در آتش بی اندازی،
خدای ما میتواند که ما را نجات بدهد.
حتی او نجات ندهد، ما بت تو را سجده
نمی کنیم.

پادشاه که این را شنید قهر اش
تور خورد. امر کرد که آتش را هفت برابر
تیزتر داغ کنند، و این سه نفر را در
آتش پرتین. او گفت: "من ببینیم کی
خلاص شان میکند!"

آتش مثل دورخ تیز شد.
او سه نفر را ریسمان پیچ کرده در آتش
انداختن. لیکن آتش آنها را
نسوختاند.

پادشاه سیل شان را میکرد. او دید

mEtarsEm, nE az Atesh-et. dest-et az Inja
afraid of you or your fire. Do whatever
tA landan khalAs!"
you like. We are not afraid of your threats."

aga tU mAra da Atesh bendAzI,
"If you throw us into the fire, our
khudA-e mA mEtAna ke mAra nejAt beta.
God is able to deliver us. But even if he
atA U nejAt nata, mA but-e tUra sajda
doesn't, we will not worship your idol."
namEkunEm.

pAdshA ke I-ra shunId qAr-esh
When the king heard this, his anger
tOr khOrd. amr kad ke Atesh-a aft bAr O
flared. He ordered the fire to be seven
bAr tEztar dAgh kunan, O I sE nafara da
times hotter than usual, and these three
Atesh partEn. U guft, "ma bIbInum kI
men thrown into the fire. He said,
khalAs-eshAn mEkunan!"
"I will see who rescues them!"

Atesh mesl-e dOzakh tEz shud.
The fire became as hot as hell.
U sE nafara respAn pEch kada da Atesh
Those three men were tied with ropes
andAkhtan. IAKen Atesh UnA-ra
and thrown into the fire. But the fire
nasOkhtan.
did not burn them.

pAdshA sail-eshAna mEkad. U dId
The king stared. He saw four men

که چهار نفر در مابین آتش هستند.
 به وزیرهای خود گفت: "من سه نفر را در
 آتش انداخته بودم. چطور حالی چهار
 نفر هستند؟"

وزیرها گفتن: "ما نم بینیم."

پادشاه گفت: "نفر چهارم مثل
 یک فرشته است. خدا خودش برای خلاصی
 آنها آمده!"

نبوکدنصر آنها را صدا کرده گفت:
 "از آتش برآید."

آنها از آتش بیرون شده. کل
 مردم سلطنت درو شان جمع شدن،
 دیدن که آتش جان شان را نسوختانده بود،
 حتی مو و کالای شان نسوخته بود،
 حتی سوخته بوی نمی دادند.

ke chAr nafar da mAbalIn-e Atesh astan.
in the middle of the fire. He said to his
ba wazIrA-e khud guft, "ma sE nafara da
government ministers, "I have thrown
Atesh andAkhta bUdum. chetOr Ale chAr
three men into the fire. How can there
nafar astan?"
now be four men?"

wazIrA guftan "mA namEdAnEm."
The ministers said, "We do not know."

pAdshA guft, "nafar-e chArum mesl-e
The king said, "The fourth man is like
yak fereshtas. khudA khud-esh bare khalAsI
an angel. God himself came to rescue them!"
UnA Amada!"

nabukatnasar unA-ra sadA kada guft,
Nebuchadnezzar called them and said,
"az Atesh barAEn."
"Come out of the fire."

unA az Atesh bIrUn shudan. kull-e
They came out of the fire. All the
mardum-e sultanAt dawr-eshAn jAm shudan.
government men crowded around them. They
dIdan ke Atesh jAn-eshAna nasOkhtanda bUd.
saw that the fire had not burned their bodies,
atA mUi O kAla-eshAn nasOkhta bUd.
and their hair and clothes were not even singed.
atA sOkhta bUi namEdAdan.
There was even no smell of fire on them.

آنها برآمدن، و نبوکدنصر

گفت: "بیشک خدا شما قوی است، و

به کل بابل امر کرد که به خدای

اسرائیل ایمان داشته باشند و نام او

را سبک یاد نکنند. او سه نفر را

وزیر خود را ساخت.

UnA barAmadan, O nabukatnaser

They came out and Nebuchadnezzar

guft, " bEshAk khudA-e shumA qawIs, O

said, "Without a doubt, your God is

ba kull-e bAbul amr kad ke ba khudA-e

powerful. He commanded all of Babylon

esrAll ImAn dAshta bAshan O nAm-e U-

to have faith in the God of Israel, and

ra sabUk yAd nakunan. U sE nafara

not to take his name in vain. He made

wazIr-e khuda sAkht.

these three men his ministers.

مهمانی بلطسشر

بعد از مرگ نبوکد نصر ،

بلطسشر ، بچه نبوکد نصر ، پادشاه شد.

او مهمانی کلان داد ، که در او مهمانی

بسیار مردم خبر شده بودن. در این

مجلس پادشاه امر کرد که ظرف طلایی

خانه خدا از اورشلیم آورده شود.

او ظرف طلایی خانه خدا در اورشلیم

که نبوکد نصر بابه اش آورده بود پیش

از این که خانه خدا را در بدهد.

وقتی که ظرف ها را آوردن ،

پادشاه امر کرد که در آن ظرف مردم

شراب بخورند.

مهمانی کم کم ، کم کم به

memAnI- belshasar

Belshazzars Feast

bAd az marg-e nabukatnaser,

After the death of Nebuchadnezzar,

belshar, bachE nabukatnaser, pAdshA shud.

Belshazzar, his son, became king. He gave

U memAnI kalAn dAd, ke da U memAnI

a great feast, and invited many men.

besyAr mardum khabar shuda bUdan. da I

At this feast, the king ordered that the

majles pAdshA amr kad ke zarfA-e telA-e

gold goblets from God's Temple in

khAnE khudA az UrshalIm Awurda shawa.

Jerusalem be brought. Those gold

U zarfA-e telA-e khAnE khudA da UrshalIm

goblets were taken from God's Temple

ke nabukatnaser bAbEsh Awurda bUD pEsh

in Jerusalem, before Nebuchadnezzar his

az I ke khAnE khudAra dar beta.

father burned it.

wakht-e ke zarfA-ra Awaurdan,

When they brought the goblets,

pAdshA amr kad ke da U zarfA mardum

the king ordered that the men drink

sharAb bukhuran.

wine from the goblets.

memAnI kam kam, kam kam ba

The feast slowly, slowly became an

یک بیش‌رمی تبدیل میشد. او مردم که
 شراب خورده بودند، بینظمی شدن و
 به بت‌ها سجده میکردن. و به این قسم ظرف‌ها
 خانه خدا را نجس میساختن.

دفعه‌آ یک دست غیبی پیدا شد.
 او دست در دیوار جای که کل خلق دیده
 میتوانستن نوشته کرد.

مینى، مینى، تیکیل، اوپارسین.
 پادشاه و کل مجلس از دیدن آن
 دست و او نوشته بسیار حیران شد.
 فوراً امر کرد که کل آدمها دانسته
 بیایند و این خط را بخوانند. هر کی امر
 پادشاه بخواند و معنی اش را بفهمد،
 وزیر دست چپ من میشود.

کل آدمهای دانسته آمدن،

yak bEsharmI tabdIl mEshud, O mardum ke
embarrassment, and the guests who were
 sharAb khOrda bUdan, bEnazmI shudan O
drinking wine became disorderly and
 ba butA sajda mEkadan. O ba I qesm zarfA
were worshipping idols. And in this way,
 khAnE khudA-ra najes mEsAkhtan.
they defiled the goblets from God's House.

dafatan yak dest-e ghaibI paidA shud.
Suddenly an unattached hand was seen.
 U dest da dEwAl jAi ke kull-e khalq dIda
That hand was writing on the wall where
 mEtAnest neweshta kad.
everyone could see it.

“mene, mene, tekell, Upharsin.”

pAdshA O kull-e majles az dIdan-e U
The king and everyone at the party
 dest O U neweshta besyAr airAn shud.
were surprised to see the hand and what
 faoran amr kad ke kull-e AdamA-e dAnesta
it wrote. All the wisemen immediately
 byAyan O I khata bukhAnan. ar ke amr-e
were called to read this writing. Whoever
 pAdshA bukhAna O mAnAesha bufAma,
read the order and understood its importance,
 wazIr-e dest-e chap-ema mEsha.
would become second vice president.

kull-e AdamA-e dAnesta Amadan,
All the wisemen came, but they did

لیکن معنی خط را نفهمیدن. پادشاه
 زیادتر ترسید. در این وقت ملائیک آمده
 و گفت: "هیچ جایی ترس نیست. دانیال، که پیش
 پدرت، نبوکد نصر، کار میکرد، در قصر
 است. او را بدهید و از او پرسان کو."

بلطسشر فوراً دانیال را خواست و به
 او گفت: "اگر معنی این را بگو که چی است، یک
 کمر بند سلطنتی و لاکت طلا به تو
 میبخشم و تو وزیر دست چپ ام
 میشوی."

دانیال گفت: "ضرور نیست. او را به کسی
 دیگر بدهید، لیکن مه معنی این خط را
 میگویم. پدرت دم کلان بود. صاحب
 تخت پادشاهی و سر اسپ عرابی
 سوار بود، لیکن از غرور خدا او را زد

lAken mAnA-e khata nafAmIdan. pAdshA
not understand the meaning of the writing.
zyAtar tarsId. da I wakht malAlek Amada
There was great fear. Just then the queen
O guft, "Ech jAi tars nEs. dAnyAl, ke pesh-e
came and said, "There's no place for fear.
padaret, nabukatnaser, kAr mEkad, da qaser
Daniel, who worked for your father,
as. Ura betan O az U pursAn kO."
Nebuchadnezzar, is in the palace. Bring
him and ask him."

belshasar faoran dAnyAla khAst O ba
Belshazzar immediately called Daniel
U guft, "aga mAnA-e Ira bugO ke chIs, yak
and said to him, "If you can tell us the
kamarbandI saltanatI O lAket-e telA ba tU
meaning of this, I will freely give you a
mEbakhshum O tU mOwen-e dUwum da
royal belt and a gold locket, and you will
dest-e chapem mIshI.
be second vice president at my left hand.

dAnyAl guft, "zarUr nEs. Ura ba kase
Daniel said, "It's not necessary. Give
dega betEn, lAken ma mAnA-e I khata
them to someone else, but I will tell the
mEgum. padaret Adam-e kalAn bUd. sAeb-e
meaning of this writing. Your father was a
takht-e pAdshAI O sar-e asp-e ArAbe
great man. He was on the throne and rode
suwAr bUd, lAken az ghurUr khudA Ura zad
a chariot, but because of pride, God struck

و شکسته نفسی کرده، تا این که توبه کرد و
خدا او را بخشید.

"همین قسم تو مقابل خدا
خیستی و ظرف ها خانه خدا ها ناپاک
ساختی و حالی خدا جزا ترا اینجا
نوشته کرده.

سر دیوار آن دست سه لغت نوشته کرد:
مینی -- یعنی خدا پادشاهی ترا ختم کرده

تیکیل -- خدا در وزن عمل دیده که تو
بسیار عملت سبک است.

اوپارسین -- خدا پادشاهی ترا به قوم
فارس داده.

بلطششر در همان ساعت کمر بند و

O shekesta nafsI kardA, tA I ke tOba kad O
him and humbled him, until he repented and
khudA urA bakhshId.
God forgave him.

"amI qesm tU muqAbel-e khudA
"In the same way, you rose against
khEstI O zarfA-e khAnE khudA-ra nApak
God and you defiled the goblets of God's
sAkhtI O Ale khudA jazA-e tu-ra InjA
temple, and now God has written your
neweshta kada.
punishment here.

sare dewAI U dest sE lughat neweshta kad:
That hand wrote three words on the wall:
mene -- yAne khudA pAdshAI tu-ra khatem
means that God has ended your
kada
kingdom reign.

tekel -- khudA da wazen-e amal dIda ke tU
God has seen the weight of your actions
besyAr amal-et subuk as.
and on the scale they are too light.

upharsin -- khudA pAdshA-e tu-ra ba qaom-
God has given your kingdom to the
e fArs dAda."
Medes and Persians."

belshazar da amU sAt kamarband O
Belshazzar that very hour gave Daniel

لاکت به دانیال داد، و او را وزیر دست
 چپ خود ساخت. و شب همان روز
 پادشاه کشته و شهرش گرفته شد. از
 خاطر که قوم فارس دفعتاً سر شهر
 عمله کردن و شهر را فتح کردن. پادشاه
 بابل از بین رفت و درایوش پادشاه فارس
 در پادشاهی بابل رسید.

lAketa ba dAnyAl dAd, O Ura wazIr-e dest-e
the belt and locket, and made him the
chap-e khud sAkht. O shao amU rOz
minister at his side. And that very night
pAdshA kushta O shAresh gerefta shud. az
the king was killed and the city taken,
khAter-e ke qaom-e fArs dafatan sar-e shAr
because the Medes and Persians suddenly
amla kadan O shAra fat kadan. pAdshA-e
attacked and conquered the city. The king
bAbel az bain raft O dAryUsh pAdshA-e fArs
of Babylon was gone, and Darius, the king
da pAdshA-e bAbul rasId.
of the Persians became king of Babylon.

دانیال در قفس شیر

dAnyAl O qafaz-e shEr

Daniel in the Lions Den

دانیال آدم بسیار خدا

پرست بود. او سه وقت - صبح، چاشت،

شام - دعا میکرد و خدا عبادت میکرد.

وقتی که داریوش بابل گرفت،

دانیال بسیار عزت داشت. داریوش خودش

دانیال را رئیس خاص مقرر کرد. او یکی از

سه رئیس خاص بود.

دانیال اینقدر کار برجسته کرد که

داریوش پادشاه میخواست که دانیال را

صدر اعظم باشد. دو رئیس دیگر از بودن

او در چوکی صدر اعظم خوش نبودند.

آنها پیش پادشاه رفتن، اینطور

dAnyAl Adam-e besyAr khudA

Daniel was a very God-fearing man.

parast bUd. U sE wakht--sOb, chAst,

He prayed three times a day—morniing,

sham--duA mEkad O khudA ebAdat mEkad.

noon & evening—and worshipped God.

wakht-e ke dAryUsh bAbula gereft,

When Darius captured Babylon,

dAnyAl besyAr ezat dAsht. dAryUsh khudesh

Darius himself appointed Daniel as a special

dAnyAla raIs-e khAs muqarar kad. U yakI az

administrator. He was one of three special

sE raIs-e khAs bUd.

administrators.

dAnyAl eqa kar-e bar jasta kad ke

Daniel did such outstanding work that

dAryUsh padshA mEkhAst ke dAnyAla

Darius the king wanted Daniel to be Prime

sadrAzam bAsha. du raIs-e dega az bUdan-e

Minister. The two other administrators were

U da chaokI-e sadrAzam khush nabUdan.

not happy about him being above them.

Una pEsh-e pAdshA raftan, etur

They came to the king and said,

گفتن: "عمر شما دراز و پادشاهی
 شما برقرار! من به این فیصله رسیدم
 که برای سه روز غیر از شما کسی
 پرستش نشود."

پادشاه خوش اش آمد و به کل
 ملت خود فرمان داد که تا سه روز
 کسی چیز را غیر از پادشاه نپرستند.
 پادشاه خبر نداشت که آنها مقصد
 بد دارند.

دانیال مثل پیشتر روز سه
 وقت دعا میکرد. دشمن او پیش
 پادشاه رفته، گفتن:

"این دانیال که رئیس است، خدای
 خود را میپرستد، و امر شما را در
 زمین انداخته. باید در سیاه چاه
 پیش شیر انداخته شود."

guftan, "umr-e shumA darAz O pAdshAI-e
*"May you live long, O King, and may your
 shumA barqarAr! ma ba I faisala rasIdum
 kingdom be established! We have come
 ke bare sE rOz ghair az shumA kAsI
 to the decision that for 30 days no one
 parastesh nasha."*
should worship anyone but you."

pAdshA khushesh Amad O ba kull-
The king was happy and decreed
 e melat-e khud farmAn dAd tA sE rOz
to all his people that for 30 days they
 kase chIze-ra ghair az pAdshA naparasta.
should worship no one but the king.
 pAdshA khabar nadAsht ke UnA maqsad-
The king didn't know that they had an
 e bad dAran.
evil purpose.

dAnyAl mesl-e pEshtar rOz-e sE
Daniel, like before, prayed three
 wakht duA mEkad. dushmanA-e U pEsh-
times a day. His enemies went to the
 e pAdshA rafta, guftan.
king and said.

"I dAnyAl-e ke raIs as, khudA-e
"This Daniel who is boss, he
 khuda mEparasta, O amr-e shumA-ra da
worships his own God, and has thrown
 zamIn andAkhta. bAyad da syAchA
your command to the ground. He must be
 pEsh-e shEr andAkhta shawa."
thrown into the den with the lions."

پادشاه خفه شد، لیکن چاره
 نداشت. مجبور شد دانیال را در
 سیاه چاه انداخت، سر چاه را مهر و لاک
 کرد و گفت: "خدایت تو را نجات میدهد."

آن شب تا دم صبح پادشاه نه
 نان خورد و نه گپ زد. و خوابش
 برد. او دانیال را دوست داشت، و از این که
 دشمن های او، پادشاه را بازی داده
 بودن بسیار جیگر خون بود.

صبح وقت سر چاه آمد، و صدا
 کرد: "دانیل، دانیال، بنده خدای
 تاوانه. هنوز زنده هستی؟"

دانیال گفت: "بلی. فرشته خدا
 آمده دهن شیر را بسته کرد، و من را
 نخوردن."

pAdshA khafa shud, lAken chAra
The king was upset, because he had
naDAsht. majbUr shud dAnyAla da
no choice. He had to throw Daniel
syAchA andAkht, sar-e chAra mOr O lAk
into the den, seal and lock the entrance,
kad O guft "khudAet tu-ra nejAt mEta."
and say, "May your God save you."

U shao tA dam-e sOb pAdshA na
All night until dawn, the king neither
nAn khOrd O na gap zad. O khaoesh
ate nor talked. And he could not sleep.
bOrd. U dAnyAla dOst dAsht, O az I ke
And he did not sleep. He liked Daniel,
dushmanA-e U, pAdshA-ra bAzI dAda
and the way his enemies had tricked him,
bUdan besyAr jegar khUn bUd.
made him furious.

sObwakht sar-e chA Amad, O sadA
Early in the morning he went to the
kad, "dAnyAl, dAnyAl, band-e khudA-e
den and called, "Daniel, servant of the
tawAna. anOz zendastI?"
Almighty God. Are you still alive?"
dAnyAl guft, "bale. fereshtE khudA
Daniel said, "Yes. God's angel came &
Amada dAn-e shErA-ra basta kad, O ma-ra
shut the lions' mouths, & they didn't eat me."
nakhOrdan."

به امر پادشاه مهر کنده شد
 و دانیال برآمد. پادشاه امر کرد که
 مردم به خدای دانیال بد نگویید.
 امر که کل دشمن های دانیال
 همراهی زن و اولاد خود در چاه انداخته
 شوند، و آنها در چاه انداخته شدن.
 پیش از رسیدن به زمین شیرها هر کدام
 شان را پاره پاره کردن.
 دانیال صدر اعظم شد، و در آن
 وقت، افغانستان شامل امپراطور
 فارس بود.

ba amr-e pAdshA mOr kanda shud
By the king's command, the seal was
O dAnyAl barAmad. pAdshA amr kad ke
broken and Daniel came out. The king
mardum ba khudA-e dAnyAl bad nagOya.
ordered that no one should speak badly
amr kad ke kull-e dushmanA-e dAnyAl
about Daniel's God. He ordered that
amrAe zan O aolAd-e khud da chA andAkhta
Daniel's enemies along with their wives and
shawan, O UnA da chA andAkhta shudan.
children be thrown into the lions' den. They
pEsh az rasIdan ba zamIn shErA ar kudam-
were thrown in, and before they landed on
eshana pAra pAra kadan.
den floor, the lions had torn them apart.

dAnyAl sadr-e azam shud, O da U
Daniel was made Prime Minister,
wakht, AfghanIstAn shAmel-e ampratUr-e
and at that time, Afghanistan was part of the
fArs bUd.
Persian Empire.

چهار صد سال

chAr sad sAl
Four Hundred Years

قصه این کتاب از تورات است. حالی
میفهمید دنیا چطور پیدا شد و پلان
خدا برای مردم اش چی بود.

وقت که دنیا نو ساخته شد، و
آدم و بی بی حوا آفریده شدن، در باغ
مقبول بودن. در این باغ دو درخت
مخصوص بود. یکی درخت زندگی و دیگر
درخت فهمیدن خوب و بد. خدا
آدم و بی بی حوا را امر کرد که میوه
درخت فهمیدن خوب و بد نخورند!

شیطان پیش بی بی حوا آمد و او را
بازی داد. شیطان گفت که گپ خدا درست
نیست، و عوض خدا، گپ شیطان را قبول

gesA-e I ketAb az tawrAt as. Ale
The stories of this book are from the
mEfamEn dunyA chetOr paida shud O plan-e
The Torah. Now you know how the world was
khudA bare mardum-esh chI bUd.
created and God's plan for his people.

wakhte ke dunyA nao sAkhta shud, O
When the earth had just been made, and
Adam o bIbI awA afraida shudan, da bAgh-e
Adam and Eve were created, they were in a
maghbUl bUdan. da I bAgh du darakht-e
beautiful garden. In this garden were two
makhsUs bUd. yakI darakht-e zendagI O dega
special trees--The Tree of Life and the Tree of
darakht-e famIdan-e khUb O bad. khudA
the Knowledge of Good and Evil. God told
Adam O bIbI awA-ra amr kad ke mEwE
Adam and Eve not to eat from the Tree of the
darakht-e famIdan-e khUb O bad nakhOran!
Knowledge of God and Evil.

shaitAn pEsh-e bIbI awA Amad O Ura
Satan came to Eve and tricked her.
bAZI dAd. shaitAn guft ke gap-e khudA durust
Satan said that God's word was not right,
nEst, O Ewaz-e khudA, gap-e shaitAna qabul
and instead of God, she should obey Satan's

کند. بی بی حوا شیطان را اطاعت کرد، و آدم و
بی بی حوا، هر دو شان، میوه از درخت
فهمیدن خوب و بد خوردن!

این وسوسه مثل یک دروازه مخفی
بود. وقت که آدم و بی بی حوا میوه از این
درخت خوردن، هر چیز تبدیل شد. حالی در
سلطنت شیطان بودن، نه به سلطنت
خدا. پیش، خدا دوست شان بود. حالی از
خدا میترسیدن. دروازه پس به سلطنت
خدا و بهشت حالی بسته شد. آنها گم
شده بودن. پس رفته نتوانستند.

شیطان حالی پادشاه آدم و بی بی حوا
بود. هر چیز سخت شد. برای زن پیدا
کردن بچه دردناک شد. و برای مرد کار
کردن مثل درو گندم مشکل شد.

kuna. bIbI awA shaitAna etAat kad, O Adam O
word. Eve obeyed Satan, and Adam and Eve,
bIbI awA, ar dU eshAn, mEwa az darakht-e
both of them, ate of the Tree of the Knowledge
famIdani khUb O bad khOrdan!
of God and Evil!

I waswAsa mesle yak darwAza makhfi
This temptation was like a secret door.
bud. wakhte ke Adam O bIbI awA mEwa az I
When Adam and Eve ate the fruit of this
darakht khOrdan, ar chIz tabdIl shud. Ale da
tree, everything changed. Now they were
sultanat-e shaitAn bUdan, na da sultanat-e
in Satan's kingdom, not God's Kingdom.
khudA. pEsh, khudA dOst-eshAn bUd. Ale az
Before, God was their friend. Now they were
khudA mEtarzIdan. darwaza pas ba sultanat-e
afraid of God. The door back to the Kingdom
khudA O behesht Ale basta shud. Una gum
of God and heaven was now shut. It had
shuda bUdan. pas rafta natAnestan.
disappeared.

shaitAn Ale padshA-e Adam O bIbI awA
Satan was now Adam and Eve's king.
bUd. ar chIz sakht shud. bare zan paidA
Everything became difficult. For the woman,
kadan-e bacha dardnAk shud. O bare mard kAr
giving birth to children was painful. And for
kadan mesle darao-e gandom mushkel shud.
men, all work like harvesting grain became

اما خدا به شیطان گفت که از این بعد، بین
زن و بین شیطان دشمنی پیدا خواهد
شد. لیکن نسل زن سر شیطان را خواهد شکست،
و شیطان تنها پای نسل زن را خواهد گزید.

این پیشگوی بود، که یک روز در آینده،
یک آدم مخصوص، که از باکره پیدا
میشود، در دنیا میاید تا شیطان را شکست بدهد
و دروازه به سلطنت خدا و بهشت باز
واز کند. آن مرد کمک میکند کسی را که از
سلطنت شیطان میگریزد که داخل سلطنت
خدا شود. مردم دوباره همراهی خدا.
دوست شوند از خاطر که خدا مردم را که
پیدا کرده دوست دارد.

آدم و بی بی حوا یاد گرفت که
سلطنت شیطان خوب جای نبود. زندگی سخت
شده بود و بسیار تکلیف و غم داشت. هر

ama khudA ba shaitAn guft ke az I bAd, bain-e
difficult. God told Satan that from now on,
zan O bain-e shaitAn dushmanI paidA khAt
between the woman and Satan there would be
shud. lAken nasle zan sar-e shaitAna khAt shekast,
enmity. But, the woman's seed would crush his
O shaitan tanA pAE nasle zana khAt guzId.
head, while Satan would only bite his heel.

I pEshgUi bUd, ke yak rUz da Aenda,
This was a prophecy, that one day in the
yak Adam-e makhsUs, ke az bAkerA paida
future, a special man, born of a woman, would
mIsha, da dunyA myAya tA shaitAn-a shekest beta
come to the world to crush Satan and open again
O darwaza ba sultanat-e khudA O behesht baz
the door to God's Kingdom and heaven.
wAz kuna. U mard kOmak mEkuna kasEra ke az
That man would help anyone who wanted to
sultanat-e shaitan mEghrEza ke dAkhele sultanat-e
escape from Satan's kingdom, to enter again
khudA shawa. mardum dubara amrAye khudA
God's Kingdom. He could again be a friend
dOst shawan az khAter I ke khudA marduma ke
with God who loves the people he created.
paidA kada dOst dara.

Adam O bIbI awA yAd gereft ke
Adam and Eve found out that Satan's
sultanat-e shaitAn khub jAi nabUd. zendagi sakht
kingdom was not a good place. Life became
shuda bUd O besyAr taklIf O gham dAsht. ar
hard and it had a lot of trouble and grief. Every-

کس که تولد میشود ، تخم گناه درونش

بود . بچه اول آدم و بی بی حوا برادر

خود را کشت .

بعد از چندین سال ، مردم اینقدر گناه کار

شدن و بت پرست شدن که خدا مجبر شد

کل شان در توفان و سیل بسیار کلان از بین برد.

تنها یک مرد و فامیلش خدا پرست

بودن . نام شان نوح بود ، و خدا آنها را در یک

کشتی کلان از توفان و سیل نجات داد.

بعد از آن ، چند صد سال دیگر مردم

دنیا باز گناه کار شدن . خدا یک دیگر

آدم انتخاب کرد . به او گفت که جای نو برود ،

تا در آنجا قوم خدا ترس باشد و پاک

باشد . نام این آدم ابراهیم بود .

از ابراهیم اسحاق پیدا شد ، و از او یعقوب ،

kas ke tawalud mEshud, tokhmE gunA darUn-esh
one who was born, had the seed of sin in him.

bUd. bacha-e awal-e Adam O bIbI awA brAdar-e
The first son of Adam and Eve killed his brother.
khuda kusht.

bAd az chandIn sAl, mardum eqa gunAkar
After some years, people became such
shudan O but parast shudan ke khudA majbUr shud
sinner and idol worshippers that God had to wipe
kulleshAn da tUfAn O sEl-e besyAr kalAn az bain
them all out in a huge flood. Only one man and
bOrd. tanA yak mard O famIlesh khudA parast
his family worshipped God. His name was Noah,
bUdan. nAm-esh nUh bUd, O khudA UnA-ra da yak
and God saved them in a large ship.
kestI-e kalAn az tUfAn O sEl nejAt dAd.

bAd az U, chan sad sAl-e dega mardum-
Later, after several hundreds of years, people
e dunyA baz gunAkar shudan. khudA yak dega
on the earth again became sinners. God chose
Adam entikhAb kad. ba U guft ke jAi nao bura,
another man. He told him to go to a new place,
tA da Unja qaom-e khudA-tars bAsha O pAk
where he and his descendants would become
basha. nam-e I Adam IbrahIm bUd.
a God fearing and clean people. His name
was Abraham.
az IbrahIm IsAk paida shud, O az U yakUb,
From Abraham came Isaac, and from him

و از او یوسف . این قوم کلان شد . موسی ، یوشع ،
 داود پادشاه ، الیاس ، دانیال — کل شان در
 چشما های خدا و مردم بسیار خدا
 پرست و معروف بودن .

خدا از آنها راضی بود ، و آنها را
 برکت داد . آنها پیغمبران بودن و
 وعده خدا را فهمیدن ، که یک روز کسی از زن
 تولد خواهد شد که سر شیطان بشکند .
 او نجات دهنده دنیا خواهد بود ، و دروازه
 به بهشت باز واز خواهد کرد . تمام
 پیغمبر ها بسیار منتظر این نجات
 دهنده ماندن .

در این سال ها ، پیغمبرهای خدا
 بسیار پیشگوی کردن راجع به شخص مخصوص .
 آنها گفتن که این شخص از یک دختر باکره
 تولد خواهد شد . او در یک شهر به نام

O az U yUsUf. I qoam kalAn shud. mUsA, yUsha,
Jacob, and from him Joseph. This tribe became
dAUd padshAh, elyAs, danyAl—kulleShAn da
large. Moses, Joshua, King David, Elijah,
cheshmA-e khudA O mardum besyAr khudA
Daniel—all of them great worshippers of God
parast O maruf bUdan.

and famous.
khudA az UnA rAzI bUd, O UnA-ra
God was happy with them and blessed
barakat dAd. UnA paighambarAn bUdan O
them. They were prophets and understood God's
wAdE khudA-ra famIdan, ke yak rUz kas-e az zan
promise, that one day, a man born of a woman,
tawalud khAt shud ke sar-e shaitAn-a beshkena.
would come and crush Satan's head. He would
U nejAt dehendaye dunyA khat bUd, O darwAza
save the world, and open again the door to
ba behesht bAz wAz khat kad. tamAmI
heaven. All the prophets were greatly
paighambarA besyAr muntazIr-e I nejAt
waiting for this Savior.
dehendA mandan.

da I sAlA, paighambarA-e khudA
In those years, God's prophets gave
besyAr peshgUi kardan rAjEba I shakhs-e makhsUs.
many prophecies about this special person. They
UnA guftan ke I shakhs az yak dukhtar-e bakera
said that this person would be born of a virgin.
tawalud khat shud. U da yak shAr ba nAm-e
He would be born in a town called Bethlehem.

بیت الحم به دنیا خواهد آمد.

این شخص مریضی را شفاع خواهد داد و

مردم را به سلطنت خدا دعوت خواهد

کرد. لیکن یک نفر از پیروانش او را به

دشمن ها تسلیم خواهد داد، و این شخص

مخصوص جان خود را خواهد داد.

لیکن مرگ این شخص یک قربانی

مخصوص برای تمام جهان خواهد بود. خون Zش

خواهد ریخت. او در مرگ و پس زنده شدن

اش سر شیطان را خواهد

بعد از این پیشگوی ها ، چهار صد سال

خاموش بود. هیچ پیغمبر دیگر نه

آمد. مردم انتظار کشیدن. امید

داشتن که یک روز وعده خدا پوره خواهد

شد.

لیکن از همان وقت، بعد از فوت

.

betlAhem ba dunyA khAt Amad.

I shakhs marIzIA-ra shafA khAt dAd O

This person would heal the sick and

mardum-ra ba sultanat-e khudA dawat khAt

invite people to belong to the Kingdom of

kad. lAken yakI nafar az payruwAn-esh Ura ba

God. But one of his followes would betray

dushmanA taslIm khAt dad. I shaks-e maksUs

him, and this special person would be killed.

jAn-e khuda khAt dAd.

lAken marg-e I shakhs yak qurbAnIye

But his death would become a special

maksUs bare tamAm jahAn khAt bUd. khun-

sacrifice for the whole world. His blood

esh khAt rEkht. U da marg O pas zenda shudan

would flow. His death and rising again from

-esh sar-e shaitAna khat shekest.

the dead would crush Satan's head.

bAd az I pEshgUiA, chAr sad sAl

After these prophecies, there was

khAmush bUd. Ech paighambar-e dega na

silence for 400 years. No more prophets

Amad. mardum entezAr kashIdan. OmEd

came. People waited. They hoped that

dAshtan ke yak rUz wAdE khudA purA khAt

one day God's promise would be fulfilled.

shud.

lAken az amU wakht, bAd az faot

But from that time, after the death of

کردن پیغمبر آخر، و از همان قوم
خدا، زیاد مردم باز گناه کار شدن

آنها فراموش کردن او ده فرمان
خدا را که خودش به دست خود در لوحه سنگ
نوشته بود. به جای که خدا را دوست داشته
باشد، پیسه دوست بودن. به خاطر از این، آنها
هم چشم بودن، مردم را غلام ساختن،
بی احترامی پدر و مادر، دزدی، غصب زمین،
دروغ گفتن، شهادت دروغ در محکمه،
حسادت در مال مردم، زنا، و بچه بازی،

وقت که آنها خانه خدا می رفتن،
نشان میدادند که خدا را دوست دارد و دعا
میکردن. لیکن خدا سرشان قهر میشد.
خدا را هیچ وقت بازی داده نمی توانیم.
خداوند میفهمد فکر ما را و کار ما را.

kadan-e paighambar-e Akher, O az amU qaom-e
the last prophet, and among these people of
khudA, zIAd mardum bAz gunakar shudan.
God, many again followed Satan's ways.

UnA faramush kadan U dA farmAn-e
They forgot God's Ten Commandments
khudAra ke khudesh ba dest-e khud da lawlE sang
that God himself wrote on stone tablets. Instead
newIshta bUd. ba jAi ke khudAra dOst dAshta
of loving God, they loved money. Because of this,
bAsha, paiza dOst bUdan. ba khAter-e az I, UnA
they became jealous of others, they enslaved
amcheshmI bUdan, marduma ghulAm sAkhtan,
people, didn't respect their father and mother,
bE eterAmI padar O madar, dUzI, ghasb-e zAmIn,
stole, grabbed land from others, told lies, gave
durOgh guftan, shAdat-e durOgh da makama,
false witness in court, coveted other's possessions,
asadat da mAl-e mardum, zEnA, O bacha bAzI.
committed adultery and practiced homosexuality.

wakht-e ke UnA khanE khudA mEraftan,
When they went to God's house, they gave
neshAn mEdAdan ke khudAra dOst dara O dUa
the impression they loved God and prayed. But
mEkadan. lAken khudA sar-eshAn qAr mEshud.
God was angry with them. We can never fool
khudA-ra Ech wakht bAzI dAda namEtanEm.
God. God knows our thoughts and actions.
khudAwan mEfAma fekre mARA O kar-e mA.
So God sent them trouble, and ruined

پس خدا به آن ها را تکلیف داد و وطن
شان را خراب کرد.

آنها اینقدر خراب بودن که خدا
مکلت دیگر را اجازه داد که شهر ها و زمین
قوم اش را تکه تکه کند. اینطور قوم خدا
اسیر شدن، و از وطن خود بسیار دور برده
شدن—از او وطن که خدا به ابراهیم داد.

در همان وقت، دانیال و سه رفیق اش هم
اسیر شدن. آنها خودش ایمان دار بودن،
لیکن قوم اشان از خدا دور شده بود،
و وطن دانیال از بین رفته بود. در همان
وقت، زیاد مردم این قوم ایش از خدا
روگردان شدند.

پس در این چهار صد سال خاموشی، کس های
که به وعده خدا ایمان داشتن، انتظار و
انتظار کشیدن.

pas khudA ba UnA taklif dAd O wAtan-
their country.
eshAna kharAb kad.

UnA ega kharAb bUdan ke khudA
They became so bad that God gave permission
mamlakat-e dega-ra ejAza dAd ke shArA O zamIn-e
to another country to destroy his people's cities
qaom-eshra teka teka kuna. etur qaom-e khudA
and land. These people of God were taken as
AsIr shudan O az watan-e khud besyAr dUr bOrda
captives far from their homeland—the land
shudan—az U watan ke khudA ba ebrAHIm dAd.
that God gave Abraham.

da amU wakht, danyAl O sE rAfikesh am
At that time, Daniel and his three friends
AsIr shudan. unA khudeshAn ImAndAr bUdan,
were also taken captive. They themselves were
lAken qaom-eshAn az khudA dUr shuda bUd,
believers, but their people had gone far from God,
O watan-e danyAl az bain rafta bUd. da amU
and Daniel's country was destroyed. At that
wakht, zyAd mardum-e I qaom-esh az khudA
time, many of his country men had turned
rUgardAn shudan.
away from God.

pas da I chAr sAd sAl khAmOshI, kasAye
So during the next 400 years of silence, those
ke ba wAdE khudA ImAn dAshtan, entezAr O
who still believed God's promise, waited and waited.
entezAr kashIdan.

کل قصه های که در این کتاب است ، در تورات است ،
و آخر تورات میگوید ...

"آواز بخوان
و خوشی کنید ،
زیرا که من میآیم
و در بین شما زندگی میکنم ."

زکریای ۱۰:۲

kull-e qessA ke da I ketAb as, da tawrAt as,
All these stories are in the Book, the Torah,
O Akher-e tawrAt mEga . . .
and the end of the Torah says . . .

"AwAz bekhAn
"Shout
O khushI kunEn,
and be glad . . .
zer-e ke ma myAyum
for I am coming, and
O da bain-e shumA zendagI mEkunum."
I will live among you. "

zehrIA 2:10
Zechariah 2:10